

ACER S.R.L.

SOCIETATE DE PROIECTARE ȘI CONSULTANȚĂ ÎN CONSTRUCȚII
ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare, SILVICULTURĂ ȘI PROTECȚIA MEDIULUI
DROBETA TURNU SEVERIN, str. Șincai, nr. 45, jud. MEHEDINȚI
Tel/fax 0252331403 E-mail: acer.proiect@gmail.com

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ
„REACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL
COMUNA EȘELNIȚA, JUDEȚUL MEHEDINȚI”

ETAPA PROCEDURII: EVALUARE ADECVATĂ

BENEFICIAR: PRIMĂRIA COMUNEI EȘELNIȚA, JUD. MEHEDINȚI

Nr. identificare proiect: 40 M / III.2016

MARTIE 2016

FOAIE DE CAPĂT

Titlul studiului:

**STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ (EA)
“ REACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA ESELNIȚA”,
COMUNA ESELNIȚA, JUD. MEHEDINȚI**

ETAPA PROCEDURII DE EVALUARE: Evaluare adecvată (Decizia nr.)

Nr. proiect: 40 M / III.2016

BENEFICIAR / TITULAR: COMUNA ESELNIȚA, JUD. MEHEDINȚI

ELABORATOR:

S.C. ACER. S.R.L.

220027 Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinti

Str. Gheorghe Sincai nr. 45

Înregistrare la ORC Mehedinti: J 25/182/2000;

C.U.I. RO13626422

**Înregistrare în Registrul national al elaboratorilor de studii
pentru protectia mediului, pozitia 254 (Certificat de
înregistrare din 04.02.2016) pentru RM, RIM, EA**

Administrator / Director executiv, ing. Rodica Ungureanu

Șef de proiect, ing. Rodica Ungureanu

CUPRINS

A. DATE GENERALE PRIVIND STUDIUL DE EVALUARE ADECVATĂ	3
A.1. Scopul și obiectul studiului de evaluare adecvată	3
A.2. Surse de informare	5
A.3. Beneficiarul studiului de evaluare adecvată	6
A.4. Elaboratorul studiului de evaluare adecvată	6
B. INFORMAȚII PRIVIND PLANUL S SUPUS APROBĂRII	6
B.1. Informații generale privind planul propus spre aprobare	6
B.2. Descrierea și obiectivele planului propus spre aprobare	7
B.2.1. Evoluția în timp a UAT, caracteristici semnificative ale teritoriului administrativ	8
B.2.2. Descrierea planului propus spre aprobare	9
B.2.3. Justificarea necesității planului propus spre aprobare	10
B.2.4. Obiectivele planului propus spre aprobare	11
B.2.5. Stadiul actual al dezvoltării UAT	12
B.2.6. Propuneri de dezvoltare urbanistică	26
B.3. Localizarea administrativă, teritorială și geografică a planului propus spre aprobare	39
B.4. Modificări fizice ale mediului natural ce vor avea loc pe durata implementării planului propus	40
B.5. Resurse naturale necesare implementării planului propus	40
B.6. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar, pentru a fi utilizate la implementarea planului propus	41
B.7. Emisii și deșeuri generate de PP și modalitatea de eliminare a acestora	42
B.7.1. Emisii generate de implementarea PP și modalitatea de eliminare a acestora	42
B.7.2. Deșeuri generate de implementarea PP și modalitatea de eliminare a acestora	46
B.8. Cerințe legate de utilizarea terenului pentru implementarea planului propus	48
B.9. Servicii suplimentare solicitate de implementarea planului propus	48
B.10. Durata de valabilitate a planului propus și eșalonarea perioadei de implementare	49
B.11. Activități ce pot fi generate ca rezultat al implementării planului propus	49
B.12. Descrierea proceselor tehnologice generate prin implementarea planului propus	49
B.13. Caracteristicile pp sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu planului propus	49
C. INFORMAȚII PRIVIND ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR AFECTATĂ DE IMPLEMENTAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL	51
C.1. Cadrul natural specific zonei studiate	51
C.2. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar	61
C.2.1. Identificarea ariile naturale protejate de interes comunitar din teritoriul UAT	61
C.2.2. Descrierea ariilor protejate de interes comunitar identificate în amplasamentul PP	62
C.3. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	73
C.3.1. Date privind habitatele protejate menționate în formularul standard Natura 2000 al ariei naturale naturale protejate de interes comunitar identificate în amplasamentul planului propus	73
C.3.2. Date privind prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor protejate menționate în formularul standard Natura 2000 al ariei naturale naturale protejate de interes comunitar, identificate în amplasamentul planului propus	76
C.4. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile protejate de interes comunitar învecinate	160
C.5. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	161
C.6. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii ce pot fi afectate prin implementarea PP	165
C.7. Relațiile structurale și funcționale care crează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar	174
C.8. Obiective de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar	175
C.9. Descrierea stării actuale și viitoare a ariei naturale protejate de interes comunitar	177
D. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI	187
D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar	187

D.2. Evaluarea semnificației impactului în arii naturale protejate de interes comunitar193
D.2.1. Evaluarea semnificației impactului planului propus spre aprobare193
D.2.1. Evaluarea semnificației impactului planului propus cu alte PP sau aprobate195
D.3. Evaluarea impactul prognozat al PP asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar196
D.3.1. Evaluarea impactul prognozat al PP asupra speciilor și habitatelor protejate enumerate în formularele standard Natura 2000 ale ariilor protejate de interes comunitar, identificate în amplasamentul planului propus196
D.3.3. Evaluarea impactul cumulativ al PUG cu alte PP sau aprobate asupra speciilor și habitatelor protejate enumerate în formularele standard Natura 2000 ale ariilor protejate de interes comunitar, identificate în amplasamentul planului propus207
E. MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI208
E.1. Măsurile de reducere a impactului asupra mediului în perioada de implementare a PUG208
E.2. Măsurile de reducere a impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar209
E.3. Măsurile de reducere a impactului asupra biodiversității210
F. LUCRĂRI DE REFACERE A MEDIULUI210
G. PREVEDERI PRIVIND MONITORIZAREA MEDIULUI211
H. DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PT. CULEGEREA DATELOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ212
I. ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI213

STUDIUL DE EVALUARE ADECVATA

A.) DATE GENERALE PRIVIND STUDIUL DE EVALUARE ADECVATĂ

A.1.) Scopul și obiectul studiului de evaluare adecvată

Studiul de evaluare adecvată privind PP „Reactualizare Plan Urbanistic General Comuna Eșelnița, jud. Mehedinți” s-a întocmit la solicitarea Primăriei comunei Eșelnița, fiind o cerință în cadrul procedurii de adoptare cu aviz de mediu a PUG actualizat la 01.01.2010, conform Deciziei nr.

Teritoriul administrativ al comunei Eșelnița, parțial (10498 ha) este cuprins în perimetrul ariilor protejate de interes comunitar: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, al căror regim de administrare este reglementat prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011. În conformitate cu prevederile art. 24, alin. (2), "Planurile de dezvoltare pentru zonele incluse în arii naturale protejate se modifică de către autoritățile responsabile în conformitate cu prevederile planurilor de management, respectiv cu obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate care nu dispun de un plan de management", iar la art. 28¹ "Emiterea actelor de reglementare pentru planuri/proiecte/activități în arii naturale protejate se realizează numai cu avizul administratorilor ariilor protejate, respectiv al custozilor ariilor protejate de interes național / internațional".

În urma analizei memoriului de prezentare înaintat de beneficiar, în baza prevederilor HG 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe și Legii nr. 49/2011 pentru aprobarea OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, Agenția pentru Protecția Mediului Mehedinți a decis că "REACTUALIZAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL COMUNA EȘELNIȚA" - titular plan Primăria comunei Eșelnița, jud. Mehedinți, fiind încadrat la art. 5, alin (2), lit. b) necesită evaluare de mediu (EIM) și evaluare adecvată (EA), urmând a fi supus procedurii de adoptare cu aviz de mediu. Motivele luării Deciziei nr. sunt:

- Planul urbanistic general actualizat urmează să se implementeze în teritoriul ariilor protejate de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei,;
- Planul prevede stabilirea direcțiilor de dezvoltare a Comunei Eșelnița, prin actualizarea P.U.G.-ului ediția 1998;
- Planul propune extinderea intravilanului, crearea de zone pentru turism și agrement, modernizarea și extinderea rețelelor de alimentare cu apă și canalizare, asigurarea necesarului de spații verzi, rezolvarea circulației rutiere, stabilirea zonelor de protecție pe baza normelor sanitare.

Studiul de evaluare adecvată va pune accent pe următoarele aspecte:

- ◆ Identificarea aspectelor relevante ale stării și evaluarea impactului pe termen lung;
- ◆ Identificarea și evaluarea impactului cumulativ pe componenta sol/subsol, biodiversitate;
- ◆ Evaluarea semnificației impactului;

- ◆ Măsuri de reducere a impactului;
- ◆ Descrierea metodelor specifice de teren folosite pentru culegerea informațiilor privind speciile și habitatele de importanță comunitară;

Obiectivele prezentului studiului sunt:

- ◆ Evaluarea stării actuale a mediului în perimetrul delimitat pentru implementarea planului propus;
- ◆ Evaluarea impactului pe care activitățile derulate prin PP le-ar exercita asupra mediului (habitate, specii de flora și faună de interes comunitar, integritatea siturilor Natura 2000);
- ◆ Stabilirea modului de încadrare în reglementările legale în vigoare privind protecția mediului;
- ◆ Identificarea de măsuri care să conducă la diminuarea sau anularea potențialului impact negativ exercitat de activitățile prevăzute în PP asupra mediului și biodiversității, în special asupra speciilor de interes conservativ.

A.2.) Surse de informare

Datele tehnice pe baza cărora se face evaluarea impactului asupra mediului sunt cele prezentate în Planul Urbanistic General actualizat în anul 2010, în varianta înaintată Agenției pentru Protecția Mediului Mehedinți cu solicitarea pentru emiterea acordului de mediu, pusă la dispoziție de beneficiar.

Caracteristicile naturale ale terenului din amplasament și ale principalilor factori de mediu din zonă, prezența habitatelor și speciilor de interes comunitar, precum și starea de conservare a acestora pe teritoriul administrativ al UAT Eșelnița au fost identificate de evaluatorul de mediu, cu ocazia vizitării amplasamentului pentru documentare, în perioada 19.05.2015 – 15.02.2016.

Studiul de evaluare adecvată a fost întocmit în conformitate cu prevederile OM nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, utilizând date culese pe baza observațiilor directe din teren, cât și pe baza unei documentații bibliografice constând în:

- P.U.G. actualizat în anul 2009, pus la dispoziție de titular – Primăria comunei Eșelnița, jud. Mehedinți.
- Formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, actualizat în anul 2011, publicat pe Site - ul Ministerului Mediului și Padurilor;
- Formularele standard Natura 2000 al ariilor de protecție specială avifaunistică ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei actualizate în anul 2011, publicate pe site - ul Ministerului Mediului și Padurilor;
- Studii de specialitate publicate pe Site – urile agențiilor de protecția mediului;
- Rapoarte privind starea mediului publicate de APM Mehedinți;
- Planul de management la Parcului natural Porțile de Fier, publicat pe site - ul Administrației Parcului natural Porțile de Fier;
- Informații de la instituții și organizații relevante pentru conservarea naturii;
- Literatura de specialitate menționată în bibliografia anexată la studiu;

Informațiile grafice s-au preluat din hărți și planuri puse la dispoziție de titular, hărți ale ariilor protejate de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, furnizate de hărțile site-ul www.ibis.anpm.ro, pus la dispoziție pentru public de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

A.3.) Beneficiarul studiului de evaluare adecvată

- Numele beneficiarului: COMUNA EȘELNIȚA, JUD. MEHEDINȚI
- Adresa: 227195 Eșelnița, str. Teilor nr. 542, comuna Eșelnița, jud. Mehedinți
- Număr de telefon: 0252 365070; fax.: 0252 365070; e-mail: consiliullocaleselnita@yahoo.com
- Nume persoane de contact:
 - Primar: Ciuru Ion, telefon 0252 365070

A.4.) Elaboratorul studiului de evaluare adecvată

- Numele companiei: S.C. ACER S.R.L.
- Adresa: 220027 DrobetaTurnu Severin, str. Gheorghe Șincai nr. 45, jud. Mehedinți
- Număr de telefon / fax: 0252 331403,
- E-mail : acer.proiect@gmail.com
- Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului: înscris la poziția nr. 254 (04.02.2016) pentru elaborare studii: RM, RIM, EA
- Nume persoane de contact: administrator, ing. Rodica Ungureanu, mobil 0723 066642

B.) INFORMAȚII PRIVIND PLANUL SUPUS APROBĂRII

B.1.) Informații generale privind planul propus

- Denumirea plan: REACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA EȘELNIȚA, JUD. MEHEDINȚI
- Proiectant general: S.C. PROIECTARE S.R.L., cu sediul în mun. Drobeta Turnu Severin, str. Decebal, nr., jud. Mehedinți.
- Domeniul de reglementare: Planul Urbanistic General al Comunei Eșelnița cuprinde 3 (trei) volume :
 - Volumul 1 - Memoriul general
 - Volumul 2 - Regulament local de urbanism
 - Volumul 3 - Parte desenată

Planul urbanistic general actualizat, împreună cu Regulamentul aferent, cuprinde norme obligatorii pentru autorizarea executării construcțiilor pe orice categorie de terenuri, atât în intravilan, cât și în extravilan, în limitele teritoriului administrativ al Comunei Eșelnița
- Perioada de aplicabilitate Panul Urbanic General al comunei Eșelnița are aplicabilitate în perioada 01.01.2010 – 31.12.2019.
- Surse de documentare: Planul urbanistic general actualizat al Comunei Eșelnița a fost elaborat de S.C. PROIECTARE S.R.L.. folosind următoarele surse de documentare:
 - P.A.T. Județul Mehedinți, aprobat în anul 2002;
 - Plan urbanistic general comuna Eșelnița, editia 1999, aprobat prin HCL nr. 1/31.01.2000;
 - Planuri urbanistice zonale elaborate în perioada 1999 – 2009;
 - P.A.T. secțiunile publicate: secțiunea I – Cai de comunicație, secțiunea II – Apa, secțiunea III – Zone protejate, secțiunea IV – Reteaua de localități, secțiunea V – Zone de risc natural, secțiunea VI – Zone turistice, în curs de aprobare;
 - Planul de management al Parcului natural Porțile de Fier, aprobat prin HG nr. 1048 / 2013;
 - Proiecte tehnice pentru dotare edilitară: "Înființare rețele de distribuție apă în com. Eșelnița" (PT nr. 171/2008), "Rețele de canalizare și stație de epurare" (PT nr. 184/2008);
 - Studiu privind fenomenele de degradare ale terenurilor și a măsurilor recomandate, jud. Mehedinți (1980);
 - Date furnizate de instituții abilitate: Direcția Județeană de Statistică Mehedinți, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Mehedinți, Consiliul Județean Mehedinți, Primăria Eșelnița, Administrația Parcului natural Porțile de Fier.
- Documentația topografică
 - Plan topografic al teritoriului administrativ al comunei Eșelnița scara: 1:25000 editia 2009, cu limita stabilită de O.C.P.I Mehedinți;
 - Planuri topografice scara 1 :5000 editia 2009, actualizate de proiectant după ortofotoplanuri;
 - Ortofotoplanuri ediția 2002,scara 1:5000

B.2.) Descrierea și obiectivele planului propus spre aprobare

B.2.1.) Evoluția în timp a UAT, caracteristici semnificative ale teritoriului administrativ

Din punct de vedere al poziției în teritoriu, comuna Eșelnița este situată în partea de sud - vest a județului Mehedinți, la poarta de intrare în Clisura Dunării, pe malul stâng tehnic al fluviului Dunărea (zona lacului de acumulare Porțile de Fier la cca. 25 km în amonte de hidrocentrala Porțile de Fier I – Gura Văii) la cca. 40 km în amonte de mun. Drobeta Turnu Severin, în zona prelungirilor SV ale munților Almăjului.

UAT Eșelnița este comună riverană Dunării, are o formă regulată, cu o lungime de cca. 15 km în lungul fluviului și o lățime de cca. 11 km, cu limita sudică pe frontiera de stat cu R. Serbia, pe cursul Dunării și este traversată de drumul național DN 57, pe direcția nord – sud de la limita cu UAT Orșova și până la limita vestică a zonei locuite și pe direcția est – vest în restul teritoriului, de-a lungul malului fl. Dunărea. Suprafața teritoriului administrativ este 18100 ha.

Zona în care este amplasată comuna Eșelnița este locuită din timpuri străvechi, arheologii descoperind urme ale vieții materiale și spirituale reprezentând paleoliticul superior și mezolitic, continuitatea este dovedită de descoperirea așezărilor hallstatiene, ruine de construcții din epoca romană sau necropole din epoca medievală. Prima atestare documentară este datată 25 februarie 1484, într-un act prin care Matei Corvin- regele Ungariei donează lui Iacob Gârlișteanu mai multe moșii, printre care și Eșelnița.

Din punct de vedere administrativ, teritoriul ce face obiectul reactualizării PUG a parcurs mai multe etape de reorganizare administrativ teritorială (1872 – 1950 comună grănicerească din plasa Orșova – Districtul Severin; 1951 – 1964 localitate aparținând comunei Ogradena, raionul Orșova - Regiunea Banat, apoi rearondat până în 1968 Regiunii Oltenia). Prin reforma administrativă din anul 1968 se înființează comuna Eșelnița, arondată județului Mehedinți.

În componența comunei Eșelnița este o singură localitate – Eșelnița, care este și reședința de comună.

Localitatea Eșelnița este relativ nouă, strămutată ca urmare a construirii S.E.H.N. Porțile de Fier I (lacul de acumulare a acoperit vatra vechii localități) și reconstruită în lunca pr. Eșelnița în perioada 1967 – 1980 conform schiței de sistematizare elaborată în anul 1965. Noua localitate a preluat și locuitorii din alte localități inundate de Dunăre (parțial populația din Tisovița și Plavișevița și integral populația din Ogradena).

Forma vetrei satului alungită pe direcția de curgere a pr. Eșelnița (nord - sud) preia configurația văii și se deschide în golful Eșelnița.

Schimbările politice și administrative survenite după 1990 și-au pus amprenta asupra dezvoltării comunei Eșelnița, poziția geografică (poarta de intrare în Clisura Dunării) reprezentând o atracție deosebită, constituind astfel premisele dezvoltării agrementului, a turismului de tranzit și de sejur prin valorificarea încă în formă incipientă a potențialului natural al zonei. Malul Dunării, începând de la limita vestică a localității de bază și golful Mraconia au fost mobilate cu pensiuni turistice, case de vacanță, locuri de recreere și agrement.

Forma localității conturată după 1990, ca urmare a extinderii cu terenuri ocupate cu imobile (pensiuni, case zoniere, alte dotări de recreere și agrement), este alungită, include lunca pr. Eșelnița până la golful Eșelnița și se extinde spre vest cu zonele de agrement de pe malul Dunării de-a lungul DN 57 și din golful Mraconia.

Fondul construit preponderent parter s-a menținut în localitatea de bază, este reprezentat preponderent din locuințe și se prezintă în stare bună. În zonele de extindere a intravilanului regimul de înălțime a crescut până la P+2 și este reprezentat mai mult de case de vacanță și pensiuni.

Infrastructura și echiparea tehnico – edilitară sunt satisfăcătoare: DN 57 este modernizat, precum și o parte din rețeaua de străzi din localitatea de bază, există alimentare cu apă în sistem centralizat rețeaua acoperă cca. 80% din localitatea de bază, nu există sistem centralizat de canalizare. În zonele de agrement din intravilan situate pe malul dunării și în golful Mraconia nu există alimentare cu apă și canalizare. Rețeaua de distribuție a energiei electrice acoperă întreaga localitate și toată Clisura Dunării.

Seviciile publice și dotările sunt mediu dezvoltate și satisfac necesitățile locuitorilor.

Componența populației este multietnică: română - 72%, rromă – 22%, alte naționalități (maghiari, sârbi, cehi ș.a.) – 16%. Evoluția numerică a populației după 1990 este descrescătoare (1999 – 3053 locuitori, 2002 - 3070 locuitori, 2011 – 2565 locuitori).

Ocupația de bază a locuitorilor este agricultura și creșterea animalelor în exploatații particulare, iar în ultimii ani, în formă incipientă în servicii, comerț și turism.

Pe teritoriul administrativ comunei Eșelnița nu se găsesc obiective istorice importante din punct de vedere turistic. În zona de extravilan sunt declarate două zone de conservare specială a biogeodiversității (rezervații naturale): Cazanele Mici (PI 20 – 90 ha) și Zona de conservare specială (PI 19 – 1319 ha).

Evoluția comunei Eșelnița în perspectivă va lua în considerare valorificarea eficientă a resurselor naturale din teritoriu: dezvoltarea turismului, agroturismului, valorificarea suprafețelor agricole și a potențialului uman, având în vedere apartenența UAT la Parcul Natural Porțile de Fier.

B.2.2.) Descrierea planului propus spre aprobare

♣ Conținutul și obiectivele principale ale Planului Urbanistic General

Planul urbanistic general actualizat al UAT Eșelnița a fost elaborat de S.C. PROIECTARE S.R.L. în conformitate cu prevederile legale enumerate mai jos:

- Legea urbanismului nr. 350 / 2001 - republicată 2006
- Legea nr. 525 / 1996 – Regulamentul general de urbanism – republicat în 2002.
- Legea nr. 351 / 2001 – privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național, Secțiunea IV - Rețeaua de localități cu modificările și completările ulterioare.
- Ordinul 21 / N / 10.04.2000 – Ghid privind elaborarea și aprobarea Regulamentelor locale de urbanism - Indicativ GM – 007 – 2000.

- Ordinul MLPAT nr. 13 / N / 10.03.1999 – Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG - Indicativ GP – 038 / 99.
- Legea 50 / 1991 - republicată, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții;
- Legea 114 / 1996 - Legea locuinței cu modificările ulterioare.
- Ordinul 3422 / 1995 - privind avizarea documentațiilor de urbanism și amenajarea teritoriului.
- Ordinul 1430 / 2005 - pentru aplicarea Legii 50 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.

Planul este elaborat în format digital, cu posibilitatea de a fi preluat într-un sistem geografic informațional pentru planificare urbană.

Planul urbanistic general preia date din toate documentațiile de urbanism - planuri urbanistice zonale (PUZ) elaborate în perioada 1999 – 2009 la nivelul UAT Eșelnița și le actualizează având în vedere:

- intravilanul localității să cuprindă numai necesarul de teren pentru dezvoltarea UAT;
- precizarea categoriilor de folosință ale terenurilor în intravilan și extravilan și bilanțul teritorial;
- nevoile de dezvoltare ale infrastructurii localității (apă, canal, energie, telecomunicații, rețele rutiere etc.);
- precizarea zonelor cu grad mare de risc natural;
- creșterea calității vieții locuitorilor rezidenți ai UAT.

♣ Date generale ale titularul planului propus

- Denumirea titularului PUG: COMUNA EȘELNIȚA, JUD. MEHEDINȚI
- Data realizării PUG actualizat: 2009

♣ Date caracteristice ale UAT EȘELNIȚA:

- Denumirea UAT: comuna Eșelnița
- Amplasament: județul Mehedinți
- Tipul UAT: comuna sub 6000 de locuitori
- Suprafața teritoriului administrativ: 18100,00 ha
- Localități aparținătoare: Eșelnița, care este și reședință de comună
- Populația actuală : 2565 locuitori (recensământ 2011)
- Unitatea dispune de Instituția primarului și Consiliul local
- Unitatea dispune de Compartimentul de Urbanism și eliberează autorizații de construire.

B.2.3.) Justificarea necesității planului propus spre aprobare

Scopul PUG îl constituie identificarea direcțiilor de dezvoltare armonioasă comunei Eșelnița în acord cu necesitățile populației și cu amenajările la scară județeană, pe baza potențialului natural și uman existent, actualizarea intravilanului în acord cu Consiliul local consultat pe parcurs, identificarea zonelor cu risc natural pentru introducerea de măsuri specifice care să prevină și să atenueze riscurile.

Planul Urbanistic General cuprinde analiza, reglementările și regulamentul local de urbanism pentru întreg teritoriul administrativ al unitatii de baza (suprafețe din intravilan, cât și din extravilan). În același timp, P.U.G.-ul

stabilește norme generale, pe baza carora se elaborează mai apoi în detaliu, la scară mai mică, Planul Urbanistic Zonal (P.U.Z.-ul) și apoi Planul Urbanistic de Detaliu (P.U.D.-ul) pentru proiecte individuale

Planul Urbanistic General actualizat își propune stabilirea direcțiilor de dezvoltare a comunei Eșelnița în perioada 2010 - 2019, corelate cu amenajarea teritoriului și prevede răspunderi imediate în determinarea categoriilor de intervenții, permisiuni și restricții, urmând să devină instrument în dezvoltarea UAT, pentru:

- promovarea unor investiții din fondurile publice, mai ales pentru dezvoltarea infrastructurii și a serviciilor;
- emiterea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire;
- elaborarea documentațiilor de urbanism pentru zonele neconstruite din intravilanul existent și cele introduse în intravilan, în vederea stabilirii regimului tehnic și juridic pentru emiterea certificatului de urbanism;
- respingerea solicitărilor de construire ce nu sunt conforme cu prevederile P.U.G-ului.

După aprobare, Planul Urbanistic General împreună cu Regulamentul Local de Urbanism aferent devine "act de autoritate al administrației publice locale" pe baza căruia se eliberează certificate de urbanism și autorizații de construire pe teritoriul UAT.

B.2.4.) Obiectivele planului propus spre aprobare

♣ Obiectivele generale ale PUG Eșelnița:

1. Dezvoltarea infrastructurii

- dezvoltarea infrastructura de drumuri (rețea stradală și drumuri agricole vicinale)
- dezvoltarea infrastructura tehnico- edilitare (alimentare cu apă și de canalizarea apelor uzate menajere)

2. Protejarea mediului

- sisteme centralizate de alimentare cu apă și de canalizare
- zone verzi, perdele de protecție între zonele cu funcțiuni incompatibile, plantații antierozionale
- sisteme controlate de colectare/ transport / depozitare și neutralizare a deșeurilor

3. Dezvoltarea economică

- identificarea profilului economic al comunei
- dezvoltarea activităților tradiționale
- dezvoltarea activităților de recreere – agrement – turism

4. Servicii către populație

- dezvoltarea sistemelor de instituții și servicii publice

5. Sanatatea și educația

- servicii medicale primare
- grădinițe, școli
- activități de agrement și sport

6. Dezvoltarea socială a comunei

- dezvoltare urbană

- dezvoltare activităților turistice

Aceste obiective se pot caracteriza astfel:

♣ Obiectiv strategic:

Prezentul PUG urmărește ca pe perioada 2010 – 2019 să asigure cadru optim de dezvoltare armonioasă a UAT Eșelnița din punct de vedere urbanistic, economic și social, prin stabilirea direcțiilor, priorităților și reglementărilor de dezvoltare și să asigure integrarea localității în planurile de amenajare teritorială la nivelul județului și al țării. Implementarea PUG în forma prezentată va asigura punerea în valoare a caracteristicilor care fac din comuna Eșelnița o UAT valoroasă pentru jud. Mehedinți.

♣ Obiective specifice :

Planul Urbanistic General al unei UAT / localități are, conform HG 525/1996 republicată - Legea 245/2009 are un caracter de direcționare și coordonare în amenajarea teritoriului pe termen mediu și lung și cuprinde prevederile necesare realizării acestor acțiuni. P.U.G. al UAT Eșelnița este astfel elaborat încât să conducă la atingerea următoarelor obiective specifice :

- optimizarea relațiilor în teritoriu;
- realizarea unei infrastructuri rurale corespunzătoare nevoilor comunității și la un standard tehnic comparabil cu Uniunea Europeană;
- delimitarea și zonificarea noului teritoriu intravilan astfel încât să corespundă cerințelor de dezvoltare armonioasă a tuturor laturilor vieții economice și sociale;
- asigurarea optimă a infrastructurilor specifice învățământului, cultelor, culturii, sănătății, agrementului;
- reglementarea clară a autorizării construirii pe tot teritoriul UAT, în vederea utilizării raționale a terenurilor;
- clarificarea regimului juridic al terenurilor;
- stabilirea obiectivelor de utilitate publică;
- valorificarea patrimoniului natural, uman, economic, cultural;
- influențarea dezvoltării spirituale a colectivității umane ce trăiește în localitatea Eșelnița

B.2.5.) Stadiul actual al dezvoltării UAT

B.2.5.1) Relațiile în teritoriul UAT și în exterior

♣ Relațiile în teritoriul administrativ al UAT

Relațiile în teritoriu sunt asigurate pe principalele artere rutiere din teritoriul comunei:

- drumul național DN 57 Orșova – Moldova Nouă, care asigură legătura dintre toate trupurile de intravilan, fiind în același timp stradă principală în localitatea de bază;
- restul străzilor din localitatea de bază;
- drumurile de exploatare racordate la DN 57 (drumuri forestiere ne / parțial modernizate), care asigură legătura trupurilor de intravilan izolate (2 – 4) cu localitatea de bază și cu terenurile din extravilan;
- accesul la exploatațile agricole deținute de persoane fizice și agenți economici se realizează pe câteva drumuri locale neamenajate ce pornesc din DN 57 sau drumuri de exploatare, acestea sunt bine trasate, dar

necesită amenajări adecvate deoarece au infrastructură de pământ, pante mari și sunt greu practicabile în perioade ploioase .

♣ Relațiile cu exteriorul

Comuna Eșelnița este riverană Dunării, dar nu dispune de amenajări destinate transportului fluvial și nici de transport feroviar. Drumul național DN 57 este principala și singura cale de acces ce asigură legătura în exteriorul teritoriului administrativ.

Comuna Eșelnița are relații în teritoriul jud. Mehedinți. Centrul urban cel mai apropiat este municipiul Orșova, legătura fiind asigurată prin DN 57 racordat la drumul european DN 6 – E 70 București – Timișoara, prin care se asigură și accesul la calea ferată magistrală București – Timișoara (gara Orșova).

Relațiile cu municipiul reședință de județ - Drobeta Turnu Severin, asigurate prin DN 57 racordat la drumul european DN 6 – E 70 București – Timișoara, sunt în cea mai mare parte administrative, dar și de altă natură: învățământ superior, sănătate, cultură, cult, muncă etc.

B.2.5.2) Potențialul economic al UAT Gogosu

♣ Activități de tip industrial, depozitare

În comuna Eșelnița activitatea industrială este foarte redusă, funcționează 5 agenți economici:

- două societăți comerciale cu capital de stat cu obiect de activitate lucrări de drumuri, subordonate SDN Orșova, cu 38 angajați;
- două societăți comerciale cu capital privat cu obiect de activitate lucrări de construcții, cu 14 angajați;
- o societate comercială cu capital privat cu obiect de activitate producție obiecte de artizanat.

În intravilanul localității de bază există două incinte în care au funcționat UMTF – unitate cu specific de transport forestier și S.C. TRANSPORT AUTO – transport călători și mărfuri, reparații auto, acestea se mențin pentru alte activități de tip industrial, depozitare.

Incinta fostei S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. – cu activitate sistată a fost parțial ocupat cu construcții pentru activități turistice. Fosta fermă de iepuri (terenul și construcțiile din trup 2 intravilan) este în conservare, se propune reconversie pentru activități de turism.

♣ Agricultura

Suprafața agricolă a comunei Eșelnița este de 1532 ha (8,4% din teritoriul administrativ), în medie o gospodărie deține cca. 1,5 ha de teren agricol.

Comuna deține puține suprafețe arabile – 107 ha (sub 1% din teritoriul administrativ), cultivate cu porumb, cartofi, legume, pomi fructiferi și viță de vie; predominante sunt pășunile și fânețele – 1411 ha (7,8% din teritoriul administrativ).

Agricultura este slab dezvoltată – agricultura de subzistență (culturi agricole - porumb, cartofi, legume, pomi fructiferi, viță de vie și creșterea animalelor – bovine, ovine, porcine, păsări) și se realizează în gospodării private, în comună există 895 gospodării și nu se înregistrează forme asociative de lucrare a pământului.

Solurile comunei Eșelnița sunt slab productive, din cauza grosimii reduse a stratului fertil și conținutului ridicat de schelet. Clasele de fertilitate și favorabilitate pe categorii de folosință a terenului sunt în general scăzute: arabil – clasa V, vii și livezi – clasa IV, pășuni și fânețe – clasa III.

Pe ansamblu, potențialul edafic al comunei Eșelnița este relativ scăzut, acesta fiind în strânsă legătură și cu particularitățile climatice ale zonei și cu lipsa mecanizării și fertilizării terenurilor agricole.

♣ Piscicultura

Ca ramură economică piscicultura nu este dezvoltată, practicându-se pescuitul industrial pe bază de autorizație individuală în cursuri de apă naturale, precum și pescuitul sportiv. Activitatea piscicolă poate reprezenta un potențial considerabil în economia comunei, întrucât acesta dispune de 796 ha luciu de apă (fl. Dunărea), cu o mare diversitate ihtiologică.

♣ Silvicultura

Suprafața fondului forestier este de 14924 ha conform datelor furnizate de O.C.P.I. Mehedinți, reprezentând 82 % din suprafața totală a teritoriului administrativ al comunei Eșelnița, repartizată astfel :

- în domeniul public al statului, deținător RNP ROMSILVA: suprafața = 14750 ha (81,5% din suprafața UAT)
- în domeniul public al persoanelor juridice (lăcaș de cult): suprafața = 39 ha
- în domeniul privat al comunei Eșelnița: suprafața = 210 ha

Produsele și efectele materiale pe care le realizează pădurea sunt: lemnul, produsele accesorii (fructe de pădure, ciuperci, plante medicinale), produsele cinegetice, efectele de protecție a mediului înconjurător, efecte estetice și de cadru turistic general.

♣ Turismul

Conform Studiului elaborat de Institutul de Cercetări pentru Turism – București, 1997, comuna Gogoșu se înscrie AREALUL I – PORȚILE DE FIER DEFILUL DUNĂRII, accesibil din drumul european DN 6 – E 70 București – Timișoara pe drumul național DN 57 Orșova – Moldova Nouă

Principalele elemente de potențial turistic natural - AREALUL I:

- Lacul de acumulare Porțile de Fier I;
- Pădurile (de pe versanții direcți ai Dunării, diversitatea floristică;
- Rezervații naturale: zonele de conservare specială PI 20 – Cazanele Mici, PI 19);
- Avifauna și ihtiofauna din zonele umede;
- Rezervații naturale din zona limitrofă: Cazanele Mari (PI 20) pe teritoriul comunei Dubova;

Principalele elemente de potențial turistic antropoc - AREALUL I:

- Monumente și situri arheologice: nu au fost identificate pe teritoriul UAT, dar în vecinătate, pe malul sârbesc se află Tabula Traiana – monument sculptat în stâncă, la intrarea în Cazanele Mici (DN 57 – km 17);
- Obiective de factură religioasă și istorică: Mănăstirea Mraconia (construită după 1990) la ieșirea din golful Mraconia pe teritoriul comunei Dubova, iar ocazional, la scăderea nivelului apelor Dunării, în golful Mraconia se pot vedea ruinele mănăstirii medievale Mraconia .

- Obiective de factură civilă: Muzeul Parohial Eșelnița (cu specific istoric) înființat în anul și Muzeul etnografic "Doina și Teodor Grigore";
- Obiective de artă plastică și comemorativă: bustul regelui dacilor Decebalus Rex sculptat în blocul de calcar de la intrarea pe valea Mraconiei, pe teritoriul comunei Dubova.

În prezent turismul nu se poate analiza ca activitate organizată și practică în cadrul legal și specific. Zonele de agrement ce s-au dezvoltat după 1990 pe malul Dunării și în golful Mraconia sunt constituite din case de vacanță și pensiuni particulare, dar cu perspective de amplificare și diversificare a activității, în agroturism și sporturi nautice. În ciuda acestui inconvenient, comuna Eșelnița deține un potențial turistic extraordinar și de o motivație turistică favorabilă dezvoltării unui turism internațional de calitate.

♣ Comert si servicii

În comuna Eșelnița își desfășoară activitatea unități din sfera comerțului și serviciilor, prin firme private care funcționează în clădiri independente, în spații amplasate în locuințe individuale cu spații comerciale sau în spații special amenajate.

Pe teritoriul comunei funcționează 10 magazine generale cu 24 angajați, 4 societăți comerciale cu specific de desfacere materiale de construcții cu 8 angajați, 4 PFA cu activitate de servicii, o stație PECO în conservare, o societate comerciale cu activitate de Service auto.

În zona de agrement funcționează 8 pensiuni cu 44 angajați care oferă servicii turistice.

Serviciilor publice se referă la administrație, învățământ, sănătate și sunt asigurate de 45 angajați.

♣ Resurse naturale pe teritoriul UAT

Resurse ale solului:

- pădurea ocupă cca. 82% din teritoriul administrativ, în care se găsesc importante cantități de lemn comercializabil, dar comuna poate beneficia de venituri din comercializare resursei numai din suprafața aflată în administrarea sa, cca. 210 ha, în limita posibilității admise prin amenajamentul silvic;
- terenul agricol 1527 ha, resursă de care dispun proprietarii acestora, dar veniturile realizate sunt reduse din cauza calității slabe a solurilor.

Resurse ale subsolului:

- roci utile: granitul din zona Mala (cu rezerve de bilanț de categoria B, C1 și C2) și serpentinitul din zona Mraconia, dar în prezent exploatarea acestora este sistată;
- minireuri nemetalifere: cuarț în zonele Eșelnița și Ogradena (cu rezerve omologată în afară de bilanț de categoria C1), dar în prezent exploatarea este sistată ;
- minireuri neferoase: molibden, zăcământ în cercetare cu rezerve omologată în afară de bilanț cat. C1 și C2).

Apa:

Apa este o resursă naturală importantă, comuna dispune de 796 ha luciu de apă (fl. Dunărea), dar pescuitul este foarte slab dezvoltat, iar transportul pe apă inexistent.

Comuna Eșelnița dispune de resurse naturale semnificative, dar la nivelul UAT nu se evidențiază activități economice importante care să valorifice aceste resurse ale solului și subsolului.

2.5.3.) Populația – elemente demografice și sociale

♣ Potențialul demografic al UAT

Potențialul demografic reprezintă pilonul de fundamentare principal al Planului Urbanistic General și al oricărei strategii de dezvoltare a UAT Eșelnița pentru următorii ani.

Din date statistice furnizate de Direcția Județeană de Statistică Mehedinți, comuna Eșelnița avea la recensământul din anul 2003 o populație stabilă de 3070 locuitori, care se menține la același nivel până în anul 2008, după care înregistrează o descreștere semnificativă, la recensământul din anul 2011 înregistrându-se un număr de 1565 locuitori.

Densitatea în teritoriu este de 14 locuitori / kmp, sub media pe județul Mehedinți (64 locuitori / kmp).

Structura populației pe vârste, sexe, etnii, confesiuni și naționalități (recensământ 2011):

- Pe vârste: 0-14 ani: 16% 15-59 ani: 62% peste 60 ani: 22%
- Pe sexe: cca. 51% femei, cca. 49% bărbați
- Pe etnii: română: cca. 72%, rromă: cca. 22% alte etnii: cca. 16%
- Pe confesiuni: ortodoxi: cca. 90% romano-catolici: cca. 4% alte confesiuni: cca. 6%
- Populația este 100% de naționalitate română.

Populația dependentă (sub 14 ani și peste 60 ani) reprezintă 38% din populația comunei, mai mică decât populația activă care reprezintă 62%. Populația vârstnică (peste 60 ani) ca pondere este peste cea din grupa de vârstă 0-14 ani, înregistrând o creștere față de perioada anterioară, ceea ce confirmă procesul de îmbătrânire și tendința de descreștere ușoară a populației comunei.

Resursele de muncă și populația ocupată (2009), conform datelor furnizate de Primăria Eșelnița:

- populația aptă de muncă era de cca. 1900 persoane (60% din populația comunei);
- populația activă era de cca. 920 persoane (30% din populația comunei), din care populația ocupată este de 720 persoane (23% din populația comunei) cu venit minim realizat din diverse activități (inclusiv salariați) în teritoriul comunei sau în cele învecinate: agricultură, servicii publice, forestier, construcții și servicii în turism;
- populația neocupată era de circa 980 persoane (32% din populația comunei);
- populația inactivă era de circa 2150 persoane (70% din populația comunei);

Din totalul de cca. 183 locuri de muncă existente pe teritoriul comunei, 72% sunt în sectorul terțiar (comerț, servicii, turism) și numai 28% în sectorul producțiv..

♣ Locuirea / gospodăriile populației

În satele românești gospodăria reprezintă o unitate ce cuprinde locuința cu un minim de confort și anexele ei în care se desfășoară activități tradiționale, inclusiv activități agrozootehnice ce se desfășoară în afara gospodăriei, pe terenuri în câmp.

Din datele furnizate de Primăria Eșelnița, la recensământul din anul 2011 situația locuirii / gospodăriilor populației se prezintă astfel:

- număr de gospodării: 842, cu 3,04 persoane /gospodărie.
- număr de clădiri de locuit: 1021

Numărul de persoane pe gospodărie este mai mic decât la nivelul anului 2009 (3,4 persoane /gospodărie), dar a crescut semnificativ numărul locuințelor (85 locuințe construite în 10 ani), în special prin construirea de locuințe sezoniere și pensiuni în zonele de agrement dezvoltate de-a lungul Dunării.

Majoritatea caselor sunt construite din materiale durabile (piatră, cărămidă, beton și mai puțin lemn) și au vechime sub 50 de ani. Regimul de înălțime este predominant parter, dar regimul de înălțime a crescut până la P+1+M, P+2, mai mult la case de vacanță și pensiuni. În general fondul construit este în stare bună.

2.5.4.) Circulația și transporturi

♣ Circulația în teritoriul UAT, aspecte critice asupra circulației majore

Circulația în teritoriu administrativ se desfășoară în exclusivitate pe artere rutiere.

Drumul național DN 57 Orșova – Moldova Nouă traversează teritoriul administrativ de la limita nord - est cu UAT Orșova și până la limita vestică cu UAT Dubova, de-a lungul malului fl. Dunărea, pe lungimea de 14,030 km (km 5+970 – km 20+000). Traseul DN 57 se desfășoară în intravilan pe lungimea de 11,690 km (km 5+970 – km 10+220, km 10+220 – km 14+150, km 14+475 – km 17+785), unde funcționează și stradă principală și în extravilan pe 2,340 km (km 14+150 – km 14+475, km 17+786 – km 20+000). Pe toată lungimea din teritoriul administrativ DN 57 este modernizat și echipat corespunzător categoriei de drum (acostamente, șanșuri și rigole pentru scurgerea apelor, podețe de subtraversare), iar în zona de intravilan din localitatea de bază cu trotuare și bandă verde de protecție, aflându-se în stare bună.

Rețeaua stradală din localitatea de bază cuprinde 11 străzi de categoria III (străzi colectoare) cu lungimea de 11,50 km, este paralelă cu pr. Eșelnița, urmărind și curbele de nivel ale versanților, este ordonată, rectangulară, dar nemodernizată, cu infrastructura de pământ / balast, împietruită în stare parțial corespunzătoare. Majoritatea străzilor sunt cu două benzi de circulație, scurgerea apelor pluviale se face în regim natural sau prin șanșuri și rigole amenajate de-a lungul străzilor.

În zonele de agrement există drumuri locale (Mala – 0,5 km, Ogradena – 0,3 km, Mraconia – 0,5 km) care deservește terenurile agricole din intravilan destinate construirii sau altor amenajări.

Rețeaua stradală totală în intravilanul localității eșelnița este de 25,50 km, compusă din:

- 12,50 km drum național modernizat (stradă principală)
- 11,50 km străzi secundare nemodernizate;
- 1,30 km drumuri locale nemodernizate în zonele de agrement.

În extravilanul localității sunt 56 km drumuri forestiere nemodernizate (împietruite) aflate în administrarea Direcției Silvice Mehedinți și 12 km drumuri vicinale agricole (de pământ) în administrarea comunei Eșelnița.

♣ Transportul auto pentru călători și mărfuri

Transportul în comun între localitatea Eșelnița și municipiile Drobeta Turnu Severin și Orșova este asigurat de societăți comerciale private, care rezolvă și problema navetismului.

În localitatea Eșelnița nu există transport în comun, locuitorii circulă pe jos sau cu mașini personale.

Transportul de marfă este asigurat de operatori privați, sau de locuitori cu mașinile personale.

B.2.5.5) Bilant teritorial. Intravilanul existent. Zone funcționale.

♣ Bilant teritorial

Suprafața totală a teritoriului administrativ al comunei Eșelnița este de 18100 ha, conform delimitării actuale și înscrierii în evidențele OCPI Mehedinți. Acesta cuprinde parțial suprafața fostei localități Eșelnița, la care s-au adăugat suprafețe din teritoriul localităților Ogradena, Plavișevița și Tisovița, așa cum au rezultat în urma sistemizării administrativ teritoriale după strămutarea acestora ca urmare a construirii SEHN Porțile de Fier și a creării lacului de acumulare Potțile de Fier I.

Teritoriul administrativ cuprinde terenuri cu folosințe agricole și, predominant, neagricole, proprietate privată aparținând persoanelor fizice, UAT sau de stat, precum și, predominant proprietate publică aparținând statului sau UAT. Situația sintetică a acestora este redată în tabelul 2.1.7.1.

Bilanțul teritorial pe forme de proprietate și deținători la nivelul anului 2011

Tabel 2.1.7.1.

Categorია de folosință	Suprafața totală a UAT (ha)	Din care.		Suprafața UAT pe forme de proprietate și deținători				
		Intravilan (ha)	Extravilan (ha)	Proprietate privată			Proprietate publică	
				Prop. de stat (ha)	Prop. a UAT (ha)	Persoane fizice (ha)	Prop. de stat (ha)	Prop. a UAT (ha)
Agricol	1532,15	59,15	473,00	5,00	207,00	1279,15	41,00	-
Arabil	107,00	20,00	87,00	-	-	106,00	1,00	
Fânețe + pășuni	141095	30,15	1380,80	5,00	207,00	1159,98	40,00	
Vii	4,00	1,80	2,20	-	-	4,00	-	-
Livezi	10,20	7,20	3,00	-	-	10,20	-	-
Neagricol	16567,80	209,85	16358,00	-	210,00	229,48	15496,50	631,87
Păduri	14924,50	10,50	14914,00	-	210,00	-	14675,50	39,00
Ape	796,00	18,00	778,00	-	-	-	782,00	14,00
Drumuri	142,02	27,02	115,00	-	-	-	21,00	121,02
Construcții	145,48	148,48	-	-	-	126,48	18,00	1,00
Neproductiv	559,85	8,85	551,00	-	-	103,00	-	456,85
TOTAL	18100,00	269,00	17831,00	5,00	417,00	1508,63	15537,50	631,87

♣ Intravilanul existent

Intravilanul existent, marcat și măsurat pe ortofotoplanuri are suprafața de 235,25 ha (aprobat prin HCL nr. 1/31.01.2000) și se compune din 8 trupuri: intravilan localitatea propriu – zisă (trup 1) și 7 trupuri izolate (trupuri 2 - 8), identificate astfel:

- Trup 1 – 192,74 ha, localitatea propriu-zisă dezvoltată compact de o parte și de alta a pr. Eșelnița și continuă spre vest în lungul DN 57 (km 5+970 – km 14+150) pe malul Dunării;
- Trup 2 – 3,25 ha, fosta fermă de iepuri (dezafectată), situată în nordul localității pe malul pr. Eșelnița;
- Trup 3 – 0,36 ha, deponeu de deșeuri menajere situat în estul localității;

- Trup 4 – 0,45 ha, cimitirul strămutaților situat în vestul localității;
- Trup 5 – 25,40 ha, zona de agrement dezvoltată la vest de localitate, include v. Ogradena, terenuri libere și parțial construite între Dunăre și DN 57 (km 14+475 – km 17+880);
- Trup 6 – 0,35 ha, far Coltrup situat între Dunăre și DN 57 (km 18+142 – km 18+272)
- Trup 7 – 2,83 ha, zona de agrement Mraconia I situată pe malul golfului Mraconia, la nord de acesta;
- Trup 8 – 9,87 ha, zona de agrement Mraconia II situată pe malul golfului Mraconia, la sud de acesta.

Intravilanul existent cuprinde folosințe agricole (arabil, pășuni, fânețe, livezi) și neagricole (curți-construcții, ape, drumuri, străzi, neproductiv etc.). Situația terenurilor din intravilanul existent, pe trup principal și grup de trupuri, defalcat pe zone funcționale este prezentată în tabelul

Intravilan existent pe trupuri și zone funcționale

Tabel 2.1.7.2.

Zone funcționale	Localitate de bază (trup 1) (ha)	Trupuri 2 – 8 (ha)	Total (ha)	%
Locuințe și funcțiuni complementare	71,24	0,80	72,04	30,60
Unități industriale, depozitare	3,40	-	3,40	1,40
Unități agrozootehnice	-	3,25	3,25	1,40
Instituții și servicii publice	4,30	-	4,30	1,80
Căi de comunicație rutieră	29,30	1,30	30,60	13,30
Spații verzi, plantații de protecție, sport	6,75	3,25	10,00	4,20
Zonă de agrement (turistică)	38,45	31,65	70,10	29,70
Construcții tehnico - edilitare	1,00	-	1,00	0,40
Gospodărie comunală (depozit de gunoi, cimitir)	0,94	0,81	1,75	0,70
Terenuri libere	32,16	1,45	33,61	14,30
Ape	5,20	-	5,20	2,20
TOTAL INTRAVILAN EXISTENT	192,74	42,51	235,25	100,00

♣ Zonarea funcțională - detalieri

1. Zona de locuințe și funcțiuni complementare (72,04 ha) – TR1 și TR6

În TR1 – localitatea propriu-zisă zona de locuințe și funcțiuni complementare ocupă 71,24 ha. Construcțiile de locuințe sunt de tip rural și mobilează trama stradală rectangulară, cu loturi prestabilite prin schița de sistematizare din anul 1968, cu suprafețe de 300 – 800 mp. Tipul de construire este predominant cuplat, cu case unifamiliale, cu regim de înălțime parter și P+1, stare fizică bună și foarte bună, vechime 50 ani. O locuință are în medie 3 camere și o suprafață locuibilă de cca. 45 mp, în medie 2,5 persoane/locuință. Numărul locuințelor este de 1021 clădiri (recensământ 2011).

În TR5 – zona Ogradena (DN 57 km 16) există o zonă cu suprafața de 0,80 ha cu câteva locuințe rămase din vechea localitate, case parter cu anexe și teren agricol.

2. Zona activități de tip industrial, depozitare (3,40 ha) – TR1

Se compune din două spații situate în zona centrală a localității, pe care au funcționat unități economice de stat care au fost desființate (SCTA – transport de mărfuri și persoane și IMTF – transport forestier), un spațiu pe care funcționează o societate comercială privată cu activitate de producție (jucării) și un depozit de materiale de construcții aparținând unei societăți comerciale private.

3. Zona activității agrozootehnice (3,25 ha) – TR2

Incinta fostei ferme de iepuri cu activitate sistată și patrimoniu construit în conservare, trup separat de localitate, care va primi destinația de agrement.

4. Zona căi de comunicație și transporturi (30,60 ha)

Cuprinde suprafețele aferentă căilor de comunicație din intravilan (DN 57, rețeaua stradală secundară, drumurile vicinale din zona de agrement), atât cea ocupată de platforma drumului, cât și cea pe care sunt amplasate podețele, șanțurile de scurgere, stații de autobuz etc.

5. Zona spații verzi, sport, plantații protecție (10,00 ha) – TR1

Spațiile verzi existente și amenajate sunt: un scuar în zona bisericii ortodoxe, un parc în zona centrală cu locuri de joacă pentru copii, spații plantate de-a lungul străzilor principale amenajate între trutuar și calea de rulare, plantații de protecție de-a lungul pâraielor Crivița, Eșelnița și Mala. De asemenea, în intravilan se află și vegetație forestieră neamenajată, neinclusă în fondul forestier.

6. Zona de agrement (70,10 ha) – TR1, TR5, TR6, TR7 și TR8

S-au dezvoltat în localitatea popriu-zisă pe valea Eșelniței (TR1), pe terenurile situate între DN 57 – Dunăre și la nord de DN 57 (TR5) și în valea Mraconiei (TR7, TR8). Zonele sunt parțial construite și în curs de construire, cu precădere pe porțiunea dintre DN 57 și Dunăre – case de vacanță individuale și pensiuni cu acces la apă. Zona de agrement "Far Coltur" (TR6) este situată în rezervația naturală Cazanele Mici și nu cuprinde amenajări pentru agrement nou construite.

7. Zona instituțiilor și servicii de interes public (4,30 ha) – TR1

Cuprinde suprafețele ocupate de instituțiile publice și de servicii de interes general cu care este dotată localitatea Eșelnița pentru a funcționa ca reședință de comună: sedii instituții publice (primărie, poliție), instituții de învățământ (scoală gimnazială, grădiniță, centru de zi pentru copii, centru pregătire profesională), instituții de cultură (cămin cultural, monumentul eroilor, muzeul parohial, muzeul etnografic), servicii publice de sănătate și recreere (dispensar uman, teren de joacă pentru copii, teren de fotbal), spații de servicii private (service auto, stație PECO, spații comerciale. Piață agroalimentară), instituții de cult (biserica ortodoxă, biserica baptistă).

8. Zona de gospodărie comunală (1,75 ha) – TR1, TR3 și TR4

În zona de gospodărie comunală sunt cuprinse cele două cimitire funcționale: cimitirul comunal (TR1) accesibil din zona centrală și cimitirul strămutaților (TR4) accesibil pe un drum vicinal. De asemenea, zona include și suprafața afostului depozit de deșeuri închis (TR3), care va primi folosință de plantație de protecție

9. Zona construcții tehnico – edilitare (1,00 ha) – TR1

Cuprinde terenurile aferente captării și gospodăriei de apă și stației de epurare ape uzate menajere.

10. Terenuri libere (33,61 ha) – TR1, TR5, TR7 și TR8

În intravilan se găsesc pe lângă curți – construcții și terenuri libere neconstruite cu folosințe agricole sau neproductive, considerate rezerve destinate construcției de locuințe în perioada de dezvoltare urbanistică a UAT.

11. Terenuri libere (33,61 ha) – TR1, TR5, TR7 și TR8

În intravilan se găsesc pe lângă curți – construcții și terenuri libere neconstruite cu folosințe agricole sau neproductive, considerate rezerve destinate construcției de locuințe în perioada de dezvoltare urbanistică a UAT.

12. Terenuri ocupate de ape (5,20 ha) – TR1, TR5, TR7 și TR8

Sunt terenurile aferente albiei majore din intravilan a pâraielor: Crivița, Mala, Mraconia, V. Satului și V. Sohodol cu albie neregularizate, precum și cea a pr. Eșelnița cu albie regularizată.

13. Terenuri cu destinație specială

Nu mai există, întrucât terenul aferent fostului pichet de grăniceri de la Mala a fost preluat de la Poliția de frontieră de Consiliul Județean Mehedinți, urmând să primească destinația de Centru zonal pentru instruirea personalului din administrația publică (zona instituții și servicii de interes public).

2.5.6.) Zone cu riscuri naturale

Conform legii nr. 572/2001 pentru aprobarea PATN, Secțiunea V – Zone cu risc natural, teritoriul comunei Eșelnița prezintă zone cu alunecări de teren, potențialul de producere este mediu, iar tipul de alunecări este de tip primar. Aceste zone de risc se regăsesc în extravilan, pe versantul estic și cel vestic al pâraielor și nu afectează localitatea. În localitate se semnalează eroziuni torențiale de mică amploare și acumulări deluvio – coluviale pe canalele formațiunilor torențiale (ravene care traversează vatra satului prin șanțuri și canale). Aceste depuneri trebuie îndepărtate periodic (decolmatare) pentru a preveni revărsarea în zona locuințelor și inundarea acestora. Pr. Eșelnița (parțial regularizat) și pr. Crivița (neregularizat) la ploi torențiale mari pot produce inundații pe terenurile și locuințele situate în albia majoră a acestora.

B.2.5.7.) Echiparea edilitară

Alimentarea cu apă

Localitatea Eșelnița (mai puțin trupurile de intravilan cu funcțiunea de agrement situate pe malul Dunării și zona Mraconia) dispune de sistem centralizat de alimentare cu apă construit în anii 1970 – 1971, dimensionat pentru necesitățile de atunci ale comunei: $Q_{med.zi} = 161$ l/sec, $Q_{max.zi} = 18,6$ l/sec, $Q_{max.orar} = 28,1$ l/sec.

Sistemul funcționează gravitațional și se compune din: captare – priza de apă în pr. Eșelnița (acumulare de suprafață), conductă de aducțiune cu $D = 300$ mm și lungime 2500 m, stație de tratare cu capacitatea $Q = 20$ l/sec, stație de pompare cu $Q_{pompa} = 180$ mc/h, rețea de distribuție cu lungimea ce cca. 12000 m. Alimentarea cu apă deservește cca. 75% din din gospodăriile populației și toate unitățile și serviciile publice.

Sistemul centralizat de alimentare cu apă este necorespunzător pentru etapa actuală ca urmare a colmatării parțiale a captării, uzura avansată a instalațiilor din gospodăria de apă și a conductelor de distribuție, debit insuficient pentru extindere în zona de agrement de pe malul Dunării etc.

Canalizarea menajeră și pluvială:

Localitatea Eșelnița nu dispune de sistem centralizat de canalizare menajeră. Acesta este în curs de realizare pentru localitatea propriu zisă.

În trupurile de intravilan cu funcțiunea de agrement situate pe malul Dunării și zona Mraconia canalizarea se asigură individual, de fiecare proprietar de imobil.

Canalizarea pluvială este asigurată prin rețeaua existentă de rigole de scurgere, debitele fiind preluate de ogașele transversale canalizate cu deversare în pr. Eșelnița.

Alimentarea cu energie electrică

Localitatea Eșelnița este alimentată cu energie electrică din lea 20 kV Topleț - Dubova, prin intermediul a 17 PTA. Rețeaua de alimentare de joasă tensiune deservește toată comuna Eșelnița (inclusiv trupurile de intravilan cu funcțiunea de agrement situate pe malul Dunării și zona Mraconia).

Alimentarea cu căldură

Localitatea nu dispune de sistem centralizat de alimentare cu căldură. Instituțiile publice și o parte din locuințe dispun de centrale individuale (lemn, pește, motorima, electrice) pentru producerea căldurii și a apei calde. Restul locuințelor se încălzesc cu sobe cu lemne asigurânduși din surse proprii apa caldă menajeră.

Gestiunea deșeurilor menajere

Colectarea gunoiului menajer este asigurat pe bază de contract de prestări servicii, încheiat de Primăria Eșelnița cu firmă specializată din mun. Orșova, care asigură și evacuarea la depozit autorizat.

Comunicații

Localitatea propriu zisă dispune de telefonie fixă asigurată de operatorul TELECOM S.A. prin fibră optică. Întreaga suprafață a comunei beneficiază de acoperire în rețelele de telefonie mobilă care operează în zonă. Localitatea dispune de rețea de televiziune prin cablu.

B.2.5.8) Probleme de mediu

Reabilitarea, protecția și conservarea mediului reprezintă lucrări de intervenții proiectate și realizate de om în scopul păstrării în limite normale a condițiilor de mediu, avându-se în vedere atât aspectele legate de mediul natural cât și cele ale mediului construit, aflate într-o permanentă relație de interdependență.

a.) Mediul natural

Mediul natural este alcătuit din totalitatea elementelor sol, subsol, ape, vegetație, floră și faună, caracteristice unui teritoriu cu o mare diversitate geologică și geomorfologică, dezvoltate într-un climat continental moderat, caracteristic ținutului sud – vestic al climei de dealuri, districtul de pădure, subdistrictul sudul Banatului, cu temperatura medie anuală peste 9°C, cu precipitații medii peste 600 mm/an, cum sunt cele întâlnite pe cîmpul sudic a Munților Almăjului și de-a lungul fl. Dunărea în zona de defileu climatologie, hidrologie, biodiversitate caracteristice unui teritoriu

Teritoriul studiat se remarcă prin diversitatea floristică și asociațiile vegetale ce caracterizează etajul nemoral, în care predomină speciile de apartenență nordică și apuseană, urmate de elementele sudice și endemice și de elementele orientale sau continental-stepice. Numărul de elemente endemice, deși nu foarte mare, vine ca o completare a diversității mari de elemente fitogeografice.

Fauna zonei se caracterizează prin amestecul de elemente boreale montane cu cele sudice mediteraneene și sud-estice ilirice, balcanice, moesiace, precum și caracterul relict al elementelor nordice și sudice, care au supraviețuit în enclave.

Teritoriul administrativ al UAT include o mare diversitate ecosistemică a cărei evoluție a fost și este încă sub o foarte puternică influență antropică. Principalele ecosisteme pot fi grupate astfel:

a) Ecosisteme de pădure:

- ecosistemele de păduri boreale caducifoliace, cu diferite nuanțe în componența edificatorilor (*Quercus sp.*, *Fagus sp.*, *Fraxinus sp.*).
- ecosisteme de păduri de rășinoase (pe suprafețe mici) în care predominant este *Pinus sp.*, cultivat.

b.) Ecosisteme de tufărișuri (șibleacuri), instalate în zonele unde s-au defrișat pădurile, cu o mare biodiversitate, asociații vegetale tipice pentru zona Clisurii Dunării. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.

c.) Ecosisteme de pajiști, formate și întreținute de-a lungul sutelor de ani, pajiștile reprezintă aproximativ 10% din suprafața parcului. Importanța lor pentru Parcul Natural Porțile de Fier este dată de prezenta numeroaselor asociații vegetale, reprezentând o componentă definitorie a peisajului din zona Clisurii Dunării.

d.) Ecosisteme de stâncării, determinate de diversitatea petrografică pronunțată (roci sedimentare, magmatice și cristaline) combinată cu factorii climatici și expoziționali, importante pentru biocenoză cu numeroase specii endemice și rare (*Tulipa hungarica*, *Campanula crassipes*, *Cerastium banaticum*);

e.) Ecosisteme acvatice, apărute după construirea barajului Porțile de Fier I, prin crearea lacului de acumulare care a generat schimbări majore în ceea ce reprezintă ecosistemele acvatice și trecerea lor de la ecosistem de apă curgătoare la cel de lac. Acest fenomen a condus la dispariția multor specii (Accipenseridae, fauna bentică) și apariția altora caracteristice ecosistemului de lac, multe dintre ele invazive, cum ar fi *Carasius sp.*

f.) Ecosisteme de zone umede, localizate în cea mai mare parte în zona de sud a teritoriului studiat și s-au creat ca urmare a ridicării apelor lacului de acumulare Porțile de Fier I și inundării permanente a suprafețelor agricole limitrofe. Aceste ecosisteme reprezintă spații de tranzit pentru multe specii de păsări aflate în migrație.

g.) Agroecosisteme, întâlnite în general în zonele depresionare cu soluri mai bogate și profunde din Clisura Dunării, care au fost remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme) și a peisajelor cultivate.

b.) Mediul construit

Ecosistemul de habitare umană este format din intravilanul localității cu zonarea funcțională prezentată în tabelul 2.1.7.2, care face parte din zona de dezvoltare durabilă a Parcului natural Porțile de Fier, în care sunt permise activități de construcții, producție și servicii, care ar putea genera impacturi asupra factorilor de mediu

Data fiind perioada de criză prin care trece întreaga economie românească, pe fondul crizei mondiale, obiectivele industriale și agrozootehnice existente pe teritoriul comunei Eșelnița – posibile surse de

poluare, fie nu mai funcționează, fie funcționează la capacități foarte mici. Ca urmare, pe teritoriul comunei Eșelnița nu există surse majore de poluare.

Situația elementelor poluante care afectează componentele biotopului urban pe teritoriul administrativ al comunei Eșelnița se prezintă astfel:

Poluarea aerului

Activitățile specifice zonelor rurale construite, legate de activitățile industriale, ca și cele ce decurg din activitățile domestice se constituie inerent, într-o serie de surse de poluare a atmosferei, grupate în așa - numită "categorie de surse tipic urbane", respectiv :

- activitățile productive (industriale, ateliere meșteșugărești, servicii etc.);
- circulație rutieră;
- încălzirea spațiilor de locuit, comerciale, administrative;
- prepararea hranei ;
- depozitarea deșeurilor solide.

Toate aceste activități crează agresiuni asupra componentei "AER" a biotopului, dar:

- activitățile productive, în prezent restrânse, nu ridică probleme majore privind poluarea aerului;
- circulația rutieră agresează mediul prin praf și zgomot, dar în limite admise;
- încălzirea spațiilor de locuit, administrative și pentru servicii se face în principal utilizând combustibil solid – lemn, care prin ardere produce fum și miros, dar în limite admise;
- prepararea hranei se face în principal utilizând gaz lichefiat (butelii aragaz) sau combustibil solid (lemne), care prin ardere produc fum și miros în cantități neglijabile;
- depozitarea și eliminarea prin ardere în mediu deschis a deșeurilor solide produce miros și fum, în limite admise, dar cu disconfort asupra populației.

Poluarea apei

Poluarea apei se reflectă în efectele nocive produse asupra apelor de suprafață și a celor subterane.

În zona construită apele de suprafață și subterane din teritoriul administrativ sunt agresate ca urmare a unor activități specifice habitării umane, respectiv:

- deversarea necontrolată a apei uzate menajere, în lipsa rețelelor de canalizare și a stațiilor de epurare;
- depozitarea necorespunzătoare a deșeurilor solide, în special a dejecțiilor de animale, care sunt aruncate direct pe sol, mai ales pe malul apelor.

Poluarea solului

Poluarea solului, ca și degradarea acestuia au efecte majore în echilibrul ecologic al zonei, de calitatea acestuia depinzând, atât producția agricolă cât și starea generală a mediului înconjurător.

În zona construită solul și subsolul din teritoriul administrativ al comunei Eșelnița sunt agresate ca urmare a unor activități specifice habitării umane, respectiv:

- deversarea necontrolată a apei uzate menajere, în lipsa rețelelor de canalizare și a stațiilor de epurare;

- depozitarea necorespunzătoare a deșeurilor solide, în special a dejecțiilor de animale, care sunt aruncate direct pe sol, mai ales pe malul apelor.

Floră și faună, biodiversitate

Depozitarea necorespunzătoare a deșeurilor generează un impact negativ asupra tuturor factorilor de mediu (aer, apă, sol - subsol) din cauza efectului lor conjugat ecologic și economic, cu efecte negative asupra florei și faunei și, nemijlocit asupra biodiversității constând în proliferarea unor specii de plante specifice zonelor poluate și afectarea existenței plantelor și animalelor specifice zonei.

Pe teritoriul administrativ al comunei eșelnița nu există surse de producere a zgomotelor, vibrațiilor peste limitele admise sau surse radioactive și nu sunt semnalate probe care să scoată în evidență un pericol potențial pentru ecosistemele terestre sau acvatice.

c.) Patrimoniul construit

În general, în localitatea Eșelnița nu se constată o poluare a patrimoniului construit, deoarece atât construcțiile civile cât și cele religioase nu sunt agresate vizual sau funcțional de vecinătatea altor construcții.

B.2.5.9) Disfuncționalități

Din analiza situației existente, la nivelul comunei Eșelnița, se constată o serie de disfuncționalități, din care se evidențiază cele mai importante:

- Activitățile economice sunt aproape inexistente, sub efectul crizei economice; mineritul este sistat, iar celelalte activități (exploatarea lemnului, construcția și întreținerea drumurilor ș.a.) au pondere modestă în dezvoltarea economică a comunei.
- Potențialul turistic al comunei este insuficient valorificat, fiind necesară elaborarea unei strategii aprofundate pentru valorificarea acestuia,
- Populația aptă de muncă reprezintă 55% din total populație, din care doar un procent mic este ocupată în activități în cadrul comunei și în teritoriile învecinate, astfel încât la nivelul comunei este o rezervă mare de forță de muncă ce poate fi folosită pentru dezvoltarea unor activități economice;
- Cadrul natural prezintă unele condiții nefavorabile, care este necesar a fi remediate:
 - identificarea și inventarierea zonelor de intravilan în care s-au produs inundații prin revărsări din cursuri de apă și scurgeri de torenți pe baza planurilor cadastrale privind delimitarea albiilor minore ale cursurilor de apă și întocmirea fișelor de identificare conform prevederilor OM nr. 62/N / 1998 (pr. Crivița neregularizat la ploi abundente determină modificări ale albiei prin afluirii de maluri și depineri cu afectarea terenurilor agricole limitrofe; pr. Eșelnița regularizat din cauza pantelor mici prezintă depuneri în albie care necesită decolmatarea periodică),
 - malul Dunării în intravilan nu este consolidat, terenurile riverane fluviului prezentând eroziuni,
 - versanții care mărginesc localitatea, pe zone mari nu sunt asigurați cu șanțuri de gardă pentru preluarea apelor meteorice (scurgerile de pe versanți);

- identificarea, delimitarea zonelor expuse la alunecări de teren în extravilan în baza unor studii specifice, inventarierea acestora și întocmirea unor fișe de identificare și cartografierea pe harta județului, în vederea stabilirii măsurilor de prevenire și atenuarea efectelor.
- Circulația rutieră principală se desfășoară pe DN 57 modernizat care traversează teritoriul UAT prin localitate, pe el se desfășoară atât traficul greu cât și cel pentru turism din județ și din țară, pe toastă Clisura Dunării; dinspre Orșova circulația este îngreunată din cauza pantei mari și alunecărilor de teren din zona Poiana Stelei, împreună cu administrația locală Orșova se va studia posibilitatea unei variante ocolitoare și se vor face propuneri în acest sens.
- Aproape toate străzile din intravilan au infrastructura degradată și sunt nemodernizate.
- Drumurile agricole care asigură accesul la exploatațile agricole private sunt neamenajate, greu accesibile, cu pante mari și fără sistem de scurgere a apelor pluviale.
- Sistemul de alimentare cu apă existent nu acoperă întreaga localitate, gospodăria de apă prezintă uzură avansată, iar debitul la sursă este insuficient, fiind necesară reabilitarea și extinderea acesteia.
- Serviciile publice deficitare în zonele de agrement: alimentația publică, spații comerciale, dotări de agrement nautic, sport ș.a.
- Sursele de poluare principale sunt determinate de traficul pe DN 57 care traversează localitatea, de lipsa unor drumuri agricole reabilite și modernizate, de nefinalizarea sistemului centralizat de canalizare și a stației de epurare.

B.2.6) Propuneri de dezvoltare urbanistică

B.2.6.1) Necesități și oportunități ale populației

În conformitate cu prevederile legale, precum și cu practica elaborării documentațiilor de urbanism, pentru ca reglementările propuse prin PUG să fie viabile este necesară consultarea și considerarea opțiunilor populației în vederea determinării factorilor sociali privind modul de viață și necesitățile concrete ale acesteia. Cerințele și opțiunile populației, coroborate cu punctul de vedere al administrației publice locale privind politica proprie de dezvoltare a UAT sunt orientate spre:

- finalizarea modernizării rețelei existente de alimentare cu apă în localitatea propriu-zisă în prima etapă și, ulterior extinderea acesteia în zonele de agrement;
- finalizarea construcției sistemului de canalizare și a stației de epurare;
- introducerea în intravilan a perimetrului cu lucrări la priza de apă situată în nordul localității,
- lucrări de consolidare a barajului de la captarea de apă și decolmatarea acestuia;
- introducerea în intravilan a terenurilor riverane Dunării cu posibilități de dezvoltare a activităților de recreere – agrement – turism, ținându-se cont de prevederile Planului de management al Parcului natural Porțile de Fier, aprobat prin HG nr. 1048/2013;
- modernizarea străzilor existente și a celor cu asfaltul deteriorat de lucrările edilitare în curs de execuție;

- amenajarea unor drumuri agricole care asigură accesul la exploatații agricole private;
- executarea unor lucrări hidrotehnice pentru regularizarea pâraielor și ogașelor care generează efecte negative la ploi torențiale (Eșelnița, Crivița ș.a.);
- consolidarea malului Dunării în intravilan;
- elaborarea unei strategii de dezvoltare a activității turistice în economia comunei;
- promovarea la nivel național a traseelor turistice prin Parcului natural Porțile de Fier;
- inventarierea unor posibile activități ce se pot dezvolta în teritoriul administrativ, pentru a oferi locuri de muncă populației comunei.

B.2.6.2) Propuneri de organizare urbanistică

♣ Studii de fundamentare

Până în prezent nu au fost elaborate studii de fundamentare referitoare la dezvoltarea activităților economice în teritoriul UAT Eșelnița, studii demografice sau studii specifice în sensul cerut de OUG nr. 62/N/1998 pentru delimitarea zonelor expuse la riscuri naturale și nici fișe de identificare a zonelor în care s-au produs inundații prin revărsări de ape și scurgeri de torenți.

Nu există suport cadastral actualizat, iar elaborarea actualei documentației s-a realizat pe suport ortofotoplan ediția 2000.

La elaborarea PUG au fost luate în considerare doar prevederile Planului de Amenajare a Teritoriului Județ Mehedinți, care are la baza studii de fundamentare (turism, circulație rutieră, navală), respectiv prevederile Planului de Amenajare a Teritoriului Național referitoare la monumentele protejate din zonă.

De asemenea s-au avut în vedere prevederile Planului Regional de Gestionare a Deșeurilor, Regiunea 4 sud-vest Oltenia și a Planului Județean de Gestionare a Deșeurilor.

Propunerile de organizare urbanistică în prezenta documentație au ca suport și ediția 1998 a Planului Urbanistic General al comunei Eșelnița.

♣ Evoluție posibilă. Priorități.

Conform PATJ Mehedinți comuna Eșelnița are un profil predominant agrozootehnic și silvic, centrul de influență este municipiul Orșova, însă cu o activitate industrială în declin.

În vederea fundamentării propunerilor de organizare urbanistică, actualul PUG preia propunerile de actualitate din PUG elaborat în anul 1999, planuri urbanistice zonale și de detaliu elaborate după 1999, propunerile PATN secțiunile aprobate, PATJ Mehedinți, propunerile sintetizate de factorii de decizie de la nivelul comunei și a instituțiilor avizatoare: De asemenea preia și propunerile Administrația P.N. Porțile de Fier, care, în conformitate cu prevederile planului de management al ariei protejate, precizează că extinderea intravilanului localității se va face numai în zonele de dezvoltare durabilă.

Evoluția și dezvoltare a comunei trebuie direcționată spre valorificarea potențialului natural, agricol și uman. Populația este mare și stabilă, există șansa de dezvoltare a UAT dacă se îndeplinesc prerogativele:

- optimizarea accesibilității în teritoriu;

- îmbunătățirea alimentării cu apă și canalizare în sistem centralizat;
- crearea unui complex turistic în zona de agrement Mraconia;
- valorificarea malului Dunării într-un sistem organizat, controlat, încurajarea inițiativei private pentru o echipare turistică adecvată turismului pentru odihnă și recreere.

B.2.6.2) Optimizarea relațiilor în teritoriu

Comuna Eșelnița se va mentine cu o singură localitate, ce se va completa cu dotări corespunzător rangului dezvoltării economico – sociale, respectiv rangului IV pentru resedința de comună.

Dezvoltarea localității Eșelnița în perspectiva dezvoltării turistice a AREALULUI I – PORȚILE DE FIER DEFILUL DUNĂRII necesită îmbunătățirea relațiilor în teritoriu, în primul rând prin îmbunătățirea infrastructurii rutiere, care presupune:

- definitivarea consolidării și modernizării drumului național DN 57, care, conform PATN secțiunea I – Rețele de transport aprobat prin Legea nr. 363/2006, pe tronsonul Socol – Baziaș - Moldova Nouă – Orșova (prin Eșelnița) va funcționa ca drum expres și traseu turistic pe malul Dunării;
- amenajarea drumurilor agricole ce deservește exploatarea agricole private din punctele Sohodol, Costanăț, Ungureanu, zona construită din punctul Ogradena, fondul forestier din apropierea căilor rutiere;
- dezvoltarea echipării edilitare (apa și canalizare în sistem centralizat în localitate) și găsirea de soluții pentru aceste utilități și în zonele de extindere a intravilanului cu funcționarea de agrement,
- completarea cu dotări în zonele propuse pentru dezvoltarea agrementului,
- schimbări în folosirea terenului intravilan în scopul construirii de locuințe, instituții și servicii publice, infrastructură de agrement;
- includerea în intravilan a unor terenuri necesare dezvoltării zonei de agrement, respectându-se prevederile Planului de management al Parcului natural Porțile de Fier aprobat prin HG nr. 1048/2013;
- scoaterea din intravilan a zonei de agrement situată în zona de protecție integrală a P.N. Porțile de Fier.
- În contextul modernizării portului Orșova prin amenajarea unui port turistic și debarcader pentru nave de pasageri se prognozează creșterea numărului de turiști în zona în care este amplasată și comuna Eșelnița

B.2.6.3.) Dezvoltarea activităților

Pentru relansarea economica a localitatilor comunei, propunerile vor trebui axate pe forta de munca existentă in teritoriu, patrimoniul natural al zonei si pe valorificarea resurselor solului si subsolului.

♣ Activități industriale, depozitare

Activitățile economice care pot susține dezvoltarea comunei Eșelnița sunt: exploatarea fondului forestier, valorificarea fondului piscicol al Dunării și exploatarea resurselor subsolului (minereuri și roci utile).

Dezvoltarea activităților la nivel local este lentă, din cauza situației economice la nivel național și mondial. În situația apariției unor unități cu profil de industrie mică nepoluante din inițiativă privată, în localitate există rezerve de teren pentru amplasarea acestora.

În prezent pentru absorbția forței de muncă disponibilă la nivelul comunei se propune:

- dezvoltarea unor activități de mică industrie, meșteșuguri și artizanat;
- reorganizarea SCTA și convertirea într-o activitate prestatoare de servicii turistice;
- pe amplasamentul fostului IMTF se vor desfășura activități economice nepoluante, în sistem privat;
- se menține activitatea societăților comerciale cu capital de stat cu obiect de activitate lucrări de drumuri, subordonate SDN Orșova;
- pe amplasamentul fostei S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. se vor desfășura activități de turism și agrement.

Activitățile de mică industrie, meșteșugărească, artizanală se pot desfășura în gospodăriile particulare.

♣ Agricultura

Comuna dispune de suprafețe reduse de teren agricol, care se află în totalitate în proprietate privată. Predominantă este categoria de folosință pășuni – fânețe. Agricultură își va menține ritmul de dezvoltare actual, fiind practică cu precădere la nivelul gospodăriei private care produce pentru consum propriu și, mai puțin pentru vânzare (agricultura de subzistență).

Pentru revigorarea activităților cu specific agricol este necesar să se dezvolte din inițiativă privată:

- centre de colectare și prelucrare a laptelui și a cărnii;
- centre de colectare și valorificare a fructelor de pădure, a ciupercilor și a plantelor medicinale,
- ferme specializate pentru prelucrarea peștelui, ce poate fi pescuit în Dunăre.

♣ Turism și agrement

Încadrarea zonei în AREALULUI I – PORȚILE DE FIER DEFILEUL DUNĂRII orientează dezvoltarea comunei în contextul punerii în valoare a potențialului natural al zonei (lacul de acumulare Porțile de Fier I, pădurile de pe versanții direcți ai Dunării, diversitatea floristică a pajiștilor, rezervații naturale: PI 20 – Cazanele Mici, PI 19 – zona de conservare specială, PI 21 – Cazanele Mari pe teritoriul comunei Dubova, avifauna și ihtiofauna din zonele umede) precum și elemente de potențial turistic antropoc din teritoriu administrativ sau din vecinătate (Tabula Traiana – pe malul sârbesc, bustul regelui dacilor Decebalus Rex , Mânăstirea Mraconia, Muzeul Parohial Eșelnița și Muzeul etnografic "Doina și Teodor Grigore").

Resursele turistice permit dezvoltarea turismului pentru odihnă și recreere, turism de croazieră, turism pentru pescuit sportiv, turism pentru sporturi nautice, turism de cunoaștere și științific, agroturism și turism de tranzit pe drumul național DN 57.

Golful Mraconia oferă condiții optime pentru realizarea unui complex turistic prin echipare turistică adecvată: structuri de primire și alimentație publică, club nautic, terenuri de sport, club de agrement, parcuri, alei pietonale, poteci marcate pentru ascensiuni în masivele calcaroase (Ciucarul Mare și Ciucarul Mic).

Propunerile de dezvoltare turistică în celelalte zone de agrement se referă la:

- dezvoltarea agroturismului local, având în vedere cadrul natural nepoluat și peisajul deosebit;

- promovarea activităților derulate în colaborare cu comunitatea sârbă de pe malul opus al Dunării (organizare activități de tip home – hosting pentru cunoașterea specificului local culinar, a stilului de viață, a tradițiilor și obiceiurilor în comunitățile riverane Dunării);
- dezvoltarea turismului pentru sporturi nautice;
- dezvoltarea turismului pentru pescuit sportiv;
- dezvoltarea turismului de circulație: turism de tranzit pe DN 57 și turism itinerant cu valențe culturale și de cunoaștere în parcul natural Porțile de Fier (rezervațiile naturale Cazanele Mari și Cazanele Mici).
- dezvoltarea turismului pentru odihnă și recreere, utilizând casele de vacanță și pensiunile în regim particular;
- dezvoltarea turismului de croazieră, în regim particular;
- informarea asupra potentialului existent prin presă, televiziunea locală, elaborarea monografiei comunei, a unor pliante, ilustrate etc.

B.2.6.4.) Evoluția populației

Din cauza disfuncționalităților apărute la nivelul structurilor economice, a imprevizibilului în sectorul investițiilor private, creșterea populației cunoaște un ritm lent, influențat de evoluția factorului economic.

Data fiind ponderea mare a grupelor de vârstă tânără, o redresare a sporului natural se poate vedea într-un interval de timp mai mare de 10 ani. Proiectarea populației comunei se poate aprecia convenind o perioadă de stabilitate în plan economic care să conducă la o redresare în plan socio - demografic .

În situația actuală de recesiune economică, cu un spor total ușor negativ, dar cu perspectiva redresării economice, la nivelul comunei Eșelnița se apreciază pentru 2020 o populație de 3200 locuitori.

În ceea ce privește estimarea resurselor de muncă, la nivelul anului 2020 se estimează o pondere de 60% a populației apte de muncă, menținându-se nivelul înregistrat la nivelul anului 2009. Comuna dispune deja de suficiente resurse de muncă ce pot fi integrate în activități economice și servicii publice și private.

În situația actuală numărul de locuri de muncă oferite în localitate este mic, probabilitatea ca acesta să crească este redusă, dar pentru imprimarea unei tendințe de creștere, la nivelul administrației locale sunt necesare următoarele acțiuni:

- susținerea de activități economice care pot apărea din inițiative private;
- realizarea unei infrastructuri rutiere bune care să permită amplificarea relațiilor în teritoriu;
- echiparea edilitară corespunzătoare a localității pentru creșterea gradului de confort al locuințelor;
- susținerea dezvoltării turismului sub toate formele sale;
- diversificarea serviciilor oferite populației locale și turiștilor.

B.2.6.5.) Organizarea circulației

Comuna Eșelnița beneficiază numai de circulație rutieră, principala arteră de circulație fiind drumul național DN 57 modernizat, care străbat teritoriul administrativ prin intravilanul localității. Circulația rutieră este completată de rețeaua de străzi din intravilan și de drumurile locale de exploatare din extravilan.

Pentru eliminarea disfuncționalităților și pentru asigurarea desfășurării traficului rutier actual și de perspectivă în teritoriul UAT, se propune luarea unor măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de trafic și pentru sporirea capacității arterelor și a fluenței circulației:

- modernizarea străzilor existente, cu precădere a celor deranjate prin executarea lucrărilor edilitare (alimentare cu apă și canalizare);
- realizarea de piste pentru bicicliști acolo unde permite prospectul străzii existente, pe străzi noi și de-a lungul DN 57 în intravilan, în etapa de modernizare a arterelor rutiere;
- realizarea a 2 (două) podețe noi peste pr. Eșelnița, în locul celor existente subdimensionate;
- amenajarea intersecției DN 57 cu drumul existent propus la modernizare, în intravilan km 7+490 al DN 57;
- amenajarea de parcări în punctele de atracție turistică, dotări, în zonele de agrement;
- amenajarea drumurilor agricole Sohodol, Costanăț și Ungureanu, amenajarea intersecțiilor acestora cu DN 57 (km 14+490, km 16+800);
- trecerea în domeniul public a tuturor ulițelor și drumurilor locale sau forestiere care se regăsesc în intravilanul propus.

Comuna nu dispune de amenajări portuare, însă există puncte de acostare pe terenuri private ale posesorilor de pensiuni și case de vacanță, pentru ambarcațiuni ușoare. Pentru etapa următoare este necesar ca să fie susținută inițiativa privată de dezvoltare a punctelor de acostare în golfurile Eșelnița, Mala și Mraconia, pentru ambarcațiuni de agrement.

B.2.6.6.) Intravilan propus. Zonarea funcțională a teritoriului intravilan. Bilant teritorial

Pentru dezvoltarea localității Eșelnița s-au avut în vedere extinderea intravilanului și rectificări în ceea ce privește mărimea zonelor funcționale, s-au luat în considerare opțiunile populației și propunerile Primăriei, în concordanță cu constrângerile impuse de poziționarea UAT în Parcul natural Porțile de Fier.

Modificarea suprafeței intravilanului și a zonelor funcționale s-a făcut pornind de la intravilanul aprobat prin HCL Eșelnița nr. 1/2000, respectându-se prevederile Planului de management al Parcului natural Porțile de Fier aprobat cu HG nr. 1048/2013 astfel că, intravilanul propus pentru localitate și în zonele de agrement se materializează numai în zona de dezvoltare durabilă a P.N. Porțile de Fier. S-au operat următoarele modificări:

- introducerea în intravilan a unor suprafețe pentru funcțiunea de agrement – turism, terenuri situate de-a lungul Dunării, pe vale Eșelniței și pe valea Mraconiei;
- introducerea în intravilan a suprafeței terenului aferent obiectivului captare apă;
- introducerea în intravilan a tuturor suprafețelor de teren pentru care s-au elaborat și aprobat planuri urbanistice zonale în perioada 2000 – 2009;
- scoaterea din intravilanul existent a trupului – depozit de gunoi menajer închis și a terenului propus pentru amenajări portuare (2,00 ha),
- scoaterea din intravilanul existent a zonei de agrement "Far Coltur", situat în zona de protecție integrală a Parcului natural Porțile de Fier;

- schimbarea destinației unor suprafețe din intravilanul existent, incompatibile cu funcțiunea zonelor vecine,
- identificarea unui teren pentru extinderea viitoare a cimitirului.

Intravilanul propus, în suprafață de 291,95 ha, este format din 6 trupuri descrise astfel.

- ◆ Trup 1 – 264,40 ha, format din localitatea propriu zisă cu un trup separat de valea Malei, descrierea detaliată și limitele sunt prezentate în PUG – Memoriu tehnic și planșe;
- ◆ Trup 2 – 3,0 ha, zona de agrement Mala, descrierea detaliată și limitele sunt prezentate în PUG – Memoriu tehnic și planșe;;
- ◆ Trup 3 – 0,45 ha, zona de agrement Mala în zona fostei carieră Mala, descrierea detaliată și limitele sunt prezentate în PUG – Memoriu tehnic și planșe;;
- ◆ Trup 4 – 23,0 ha, zona de agrement Mraconia, descrierea detaliată și limitele sunt prezentate în PUG – Memoriu tehnic și planșe;
- ◆ Trup 5 – 0,45 ha, cimitirul strămutaților, descrierea detaliată și limitele sunt prezentate în PUG – Memoriu tehnic și planșe;;
- ◆ Trup 6 – 0,65 ha, captare de apă, descrierea și limitele sunt prezentate în PUG – Memoriu tehnic și planșe;

Bilanțul teritorial al suprafețelor cuprinse în intravilanul propus – zone funcționale

Tabel 2.3.7.1.

Zone funcționale	Trup 1 (ha)	Trup 2 (ha)	Trup 3 (ha)	Trup 4 (ha)	Trup 5 (ha)	Trup 6 (ha)	Total (ha)	%
Locuințe și funcțiuni complementare	99,35						99,35	33,70
Unități industriale, depozitare	3,40						3,40	1,25
Instituții și servicii publice	5,60			0,10			5,70	1,90
Căi de comunicație rutieră	33,25			1,70			34,95	11,85
Spații verzi, plantații protecție, sport	15,00						15,00	5,10
Zonă de agrement (turistică)	99,85	3,00	0,45	21,20			124,50	43,20
Construcții tehnico - edilitare	1,00					0,65	1,65	0,50
Gospodărie comunală, cimitire	1,95				0,45		2,40	0,80
Ape	5,00						5,00	1,70
TOTAL INTRAVILAN EXISTENT	264,40	3,00	0,45	23,00	0,45	0,65	291,95	100,00

Extinderea intravilanului UAT conduce la reglementarea destinației terenurilor sub forma zonificării funcționale, ținând cont de funcțiunea dominantă a teritoriului:

◆ Zona de locuit – față de situația existentă se mărește cu suprafața de 45,0 ha, prin ocuparea cu clădiri de locuit a terenurilor libere sau agricole și trecerea lor în categoria "curți – construcții"; suprafața totală propusă = 99,35 ha.

◆ Instituții publice și servicii – localitatea dispune de aproape toate dotările ca reședință de comună, față de situația existentă se mărește cu suprafața de 1,30 ha, prin includerea terenului aferent viitorului Centru de perfecționare a funcționarilor publici (fostului pichet de grăniceri desființat) și a terenului pe care este amenajat un teren de fotbal; suprafața totală propusă = 5,60 ha.

◆ Zona pentru activități economice – față de situația existentă se micșorează cu suprafața aferentă fostei ferme de iepuri; suprafața totală propusă = 4,84 ha.

◆ Zona construcții tehnico - edilitare – față de situația existentă (gospodăria de apă – 0,80 ha, stație de epurare – 0,20 ha) se mărește cu suprafața de 0,65 ha, aferentă captării de apă situată pe pr. Eșelnița; suprafața totală propusă = 1,65 ha.

◆ Zona gospodărie comunală – față de situația existentă (cimitir existent – 0,94 ha, spațiu de colectare și depozitare deșeuri – 1,01 ha) se mărește cu suprafața aferentă extinderii cimitirului (trup 2 – 0,45 ha); suprafața totală propusă = 2,40 ha.

◆ Zona spații verzi, sport, plantații de protecție – față de situația existentă se majorează cu 5,0 ha prin includerea unor terenuri degradate ce trebuie plantate, perdea de protecție pe pr. Eșelnița și a cimitirului dezafactat (0,78 ha); suprafața totală propusă = 15,00 ha.

◆ Zona de agrement – față de situația existentă se majorează cu suprafețele aferente fostei ferme de iepuri și S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A., la care se adaugă suprafețele propuse a se introduce în intravilan pe valea Mala, valea Sohodol, valea Ogradena, în partea de nord pe valea Eșelniței și pe malul Dunării până la limita cu UAT mun. Orșova; terenurile sunt destinate pentru construcția de case de vacanță, clădiri și amenajări comerciale, turistice și de agrement, suprafața totală propusă = 124,50 ha.

◆ Zona căi de comunicație, străzi – prin extinderea intravilanului DN 57 funcționează ca stradă principală pe 11,8 km, rețeaua de străzi secundare se completează cu străzi noi ce se vor amenaja în zonele nou introduse în intravilan, amenajare de alei pietonale pe malul apelor; suprafața totală propusă = 34,95 ha.

◆ Zona de ape – cuprinde suprafața albiilor minore ale cursurilor de apă din intravilan; suprafața totală propusă = 5,00 ha.

B.2.6.7) Dezvoltarea echipării edilitare

Alimentarea cu apă

- finalizarea investiției de modernizarea și extindere a sistemului de alimentare cu apă (reabilitarea captării, modernizarea gospodăriei de apă, înlocuirea conductelor de aducțiune și de distribuție cu tuburi PEHD, extinderea rețelei de distribuție în zona de locuințe și în zona de agrement din trupurile de intravilan 1 - 3;
- realizarea unui sistem centralizat de alimentare cu apă în zona de agrement Mraconia , având ca sursă un foraj de medie adâncime,
- branșarea tuturor locuitorilor la rețeaua publică de alimentare cu apă.

Canalizarea menajeră și pluvială

- finalizarea investiției de sistem centralizat de canalizare menajeră în zonele de locuințe și de agrement din localitatea propriu zisă (parțial trupul de intravilan 1);
- canalizarea apelor menajere în sistem local, cu stație de epurare monobloc containerizată prin grija deținătorilor de imobile, în zonele de agrement (de-a lungul malului Dunării și în zona Mraconia),
- extinderea canalizării pluviale de-a lungul rețelei stradale în zonele propuse pentru locuire și agrement nou introduse în intravilan.

Alimentarea cu energie electrică

- se menține soluția existentă, respectiv alimentarea cu energie electrică din LEA 20 kV Topleț - Dubova, prin intermediul a 17 PTA; se propune construirea unui PTA monofazat de 10kV în zona turistică Mraconia,;
- se va extinde rețeaua de alimentare de joasă tensiune în zonele propuse pentru locuire și agrement nou introduse în intravilan.

Căil de comunicație

- întreținerea și modernizarea străzilor existente din intravilan, cu prioritate a celor din zonele de dezvoltare propusă pentru locuire și turism;
- extinderea rețelei stradale în zonele propuse pentru locuire și agrement nou introduse în intravilan;
- amenajarea și modernizarea drumurilor de interes local: Constant – 5,0 km, Ungureanu – 2,7 km, care deservește exploatațiile agricole, concomitent asigurând și accesul în zonele de agrement;
- construirea a două podețe carosabile pentru fluidizarea circulației, peste pr. Eșelnița;

Gestiunea deșeurilor menajere

Conform Planului Județean de Gestionare a Deșeurilor, UAT Eșelnița este cuprinsă în „Zona 1 – partea de vest a județului (cu Orșova)”, urmând a se finaliza construcția stației de transfer Orșova.

Măsurile care trebuie întreprinse în teritoriul UAT în vederea conformării cu cerințele legislative sunt :

- implementarea colectării la nivelul întregului teritoriu al UAT, astfel încât să se asigure un grad de acoperire cu servicii de salubritate de 100%;
- implementarea colectării separate a deșeurilor reciclabile pe 3 fracții (deșeuri de hârtie și carton, deșeuri de sticlă, plastic și metal, deșeuri biodegradabile) în containere ;
- implementarea compostării individuale la un număr de gospodării, conform PJGD - Zona 1;
- amenajarea de platforme pentru containere.

Comunicații

- se menține soluția existentă, respectiv telefonie fixă asigurată de operatorul TELECOM S.A. prin fibră optică și telefonie mobilă în rețelele de telefonie mobilă care operează în zonă.

Gospodărirea apelor, asigurarea lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor

- regularizarea pr. Crivița pe o lungime de 2,0 km, din care 1,5 km în intravilan;
- finalizarea lucrărilor de regularizare a pr. Eșelnița, pe sectorul cuprins între podul de la strada Trandafirilor și vărsarea în Dunăre, asigurând astfel 3,0 km de albie regularizată;
- lucrări de apărare și consolidare a malului Dunării în intravilan, la est de golful Eșelnița, pe cca. 2,0 km;
- lucrări de apărare mal în zona stației de epurare;
- realizarea de șanțuri de gardă în completarea celor existente pe versantul V și E al localității, pe 2,0 km.
- regularizare ogașe și canale deschise pe cca. 2,5 km, inclusiv Ogașul Moșului.

2.6.8.) Protecția mediului

La nivelul comunei Eșelnița nu există probleme majore din punct de vedere al protecției mediului. Iar prin propunerile urbanistice corelate cu cele administrativ – juridice și igienico – sanitare se poate ține sub control

nivelul calității factorilor de mediu. Pentru protecția și conservarea mediului se rețin următoarele măsuri ce decurg din prevederile PATJ Mehedinti, cât și din PUG:

- modernizarea rețelei stradale și a drumurilor locale din intravilan;
- întreținerea spațiilor plantate din lungul străzilor și a parcurilor existente;
- interdicția de a se tăia arbori de pe suprafețele cu vegetație forestieră din intravilan, acestea se vor integra prin viitoarele PUZ-uri și PUD-uri în zonele de locuințe, case de vacanță sau alte amenajări de agrement;
- finalizarea sistemului centralizat de canalizare;
- modernizarea rețelei de distribuție a apei și extinderea în toată localitatea
- asigurarea unor platforme pentru colectare deșeurilor menajere asigurarea preluării și transportării acestora la depozit autorizat, până la construirea stației de transfer Orșova;
- depozitarea și evacuarea controlată a deșeurilor de origine animală (dejecții de la creșterea animalelor);
- decolmatarea periodică a albiei pâraielor Eșelnița și Crivița, refacerea peisagistică a văiului în intravilan prin crearea plantațiilor de protecție și a aleilor pietonale;
- consolidări de maluri și taluzuri la Dunăre, în intravilan.
- se va realiza educarea continuă a locuitorilor prin presă, afișare, conferințe etc. asupra necesității protejării factorilor de mediu.

Deoarece comuna face parte din arie naturală protejată (Parcul natural Porțile de Fier), iar în suprafața ocupată cu păduri se întâlnesc specii rare ce fac obiectul protecției speciale în arii protejate de interes comunitar (ROSCI0206 Porțile de Fier), se va urmări ca exploatarea pădurilor, indiferent de forma de proprietate, să se facă conform prevederilor amenajamentelor silvice, cu respectarea măsurilor prevăzute pentru conservarea acestora și evitarea degradării terenurilor, precum și cu respectarea condițiilor prevăzute în avizele Administrației Parcul natural Porțile de Fier pentru astfel de lucrări.

Spațiile verzi aferente comunei Gogoșu se încadrează în prevederile Legii nr. 24/2007, cu privire la reglementările și administrarea spațiilor verzi, locuitorii comunei beneficiază de peste 26 mp/locuitor, aspect ce se regăsește în planșele "Reglementari – zonificare urbanistica" și în tabelul nr. 2.3.4.1 "Bilanț teritorial al intravilanului propus, pe zone funcționale și localități componente ale UAT Eșelnița", atât în partea scrisă, cât și în partea desenată a PUG actualizat.

B.2.6.9) Reglementări urbanistice

Prin actualizarea Planului Urbanistic General al comunei Eșelnița se stabilesc obiective, acțiuni și măsuri de dezvoltare și totodată reglementările și categoriile de intervenții urbanistice, pe o perioadă determinată (10 ani) pentru întreg teritoriul UAT.

♣ Soluția generală de organizare și dezvoltare a localității:

- în general se menține forma trupului principal ca în situația existentă, corecturile privesc extinderea intravilanului pentru mărirea zonei de turism – agrement cu terenuri cu folosință agricolă sau neproductive,

situate între DN 57 și Dunăre pe direcția vest, pe v. Mala, pe v. Ogradena și v. Eșelnița, cât și extinderea acestuia în partea de sud – est pe malul Dunării până la limita cu UAT municipiul Orșova;

- extinderea suprafețelor existente ale trupurilor Mraconia I și Mraconia II și comasarea într-un singur trup (trup 4 Mraconia – 23,00 ha) cu destinația de turism – agrement;
- introducerea în intravilan a unui trup nou (trup 3 Mala – 0,45 ha) cu destinația de turism – agrement.

♣ Fondul locuibil

- va crește în localitatea de bază prin parcelarea terenurilor libere existente în intravilan și schimbarea folosinței agricole, cât și prin concesionarea terenurilor din domeniul pube / privat al comunei pentru locunțe, case de vacanță, alte amenajări pentru turism – agrement;
- regimul de înălțime al construcțiilor propuse va fi de max. P+2;
- localitatea dispune de dotările necesare corespunzătoare rangului IV pentru reședință de comună și se vor completa etapizat cu noi dotări pe măsura creșterii populației, fiind teren asigurat în zona de centru, din proprietate a primăriei.

♣ Activități economice:

- activitățile economice existente și viitoare au amplasamente asigurate în trup I din intravilan.

♣ Echipare edilitară:

- pentru funcționarea și modernizarea alimentării cu apă în sistem centralizat și a canalizării în localitatea propriu – zisă, sunt deja asigurate amplasamentele din situația existentă.

♣ Zone verzi, sport, plantații de protecție:

- este necesară întreținere și replantare, completarea spațiului de joc și mobilier adecvat la parcul de lângă primărie și în parcul pentru copii;
- se propun plantații de protecție pe toate terenurile degradate din zona ogașelor, amenajarea peisagistică a albiei majore a pr. Eșelnița, circulații pietonale pe malul pârâului, cu mobilier urban specific spațiilor plantate;
- în zona de agrement din g. Eșelnița se propune amenajare unui club nautic, debarcader, spații alimentație publică, terenuri de sport, parcări, spații plantate care se vor continua până în zona stației de epurare.

♣ Zone de turism - agrement:

- se prevăd atât în intravilanul localității propriu-zise (trup 1) între DN 57 și Dunăre, cât și în trupurile 2 (v. Mala), 3 (Mala carieră) și 4 (v. Mraconia);
- terenul fostei S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. (pe malul Dunării) și cel al Fermei de iepuri (pe v. Eșelniței) sunt destinate pentru construcții și amenajări de turism și agrement;
- zonele de agrement ce se dezvoltă de-a lungul DN 57 pot fi mobilate cu case de vacanță, pensiuni, puncte de acostare private pentru parcelele cu acces la Dunăre, terenuri de sport, locuri cu mici amenajări pentru plajă, terase, belvedere cu spații de parcare aferente, alimentație publică, circulații pietonale ș.a.;

- în golful Mraconia (trup 4) se propun următoarele amenajări: spații primire (sat vacanță și zonă de campare), alimentație publică, căsuțe sezoniere, pensiuni, debarcadere, terenuri de sport, spații parcare, spații verzi, club nautic, modernizarea taberei de copii, puncte de acostare ș.a.

♣ Organizarea circulației:

- definitivarea modernizării DN 57 și asigurarea cu piste pentru bicicliști și trotuare pe porțiunea din intravilan, realizarea de spații de parcare în toate punctele de interes (identificare planșa "Reglementări urbanistice");
- clarificarea situației juridice a drumului forestier DE Mraconia, prin trecerea în domeniul comunei a terenului ocupat de acesta în intravilan;
- întreținerea tramei stradale existente, completarea tramei stradale din intravilan în zonele funcționale nou propuse, odată cu realizarea de PUZ-uri;
- lărgirea străzilor care au carosabilul sub 3,0 m, modernizarea străzilor din intravilan care au îmbrăcăminte din pământ;
- amenajarea drumurilor agricole care au ca puncte de pornire din intravilan (Costanăț - 5,00 km, Sohodol - 3,5 km, Ungureanu - 2,7 km), lățimea platformei de min. 4,00 m;
- amenajarea intersecțiilor dn 57 cu străzile nou create;
- realizarea a două podețe peste pr. Eșelnița pentru fluidizarea traficului.

♣ Zonele protejate (delimitate pe planșa "Reglementări urbanistice") :

- cimitire: 50 m față de zona de locuit;
- zona de protecție cu regim sever la sursă de apă - stație de tratare a apei potabile;
- zona de protecție pentru DN 57 conform legislației specifice drumurilor;
- zona de protecție pentru albia minoră a cursurilor de apă, lățimea stabilită prin Legea nr. 107/1996;
- zone de protecție integrală PI 19 și PI 20, delimitate conform Planului de management al PN. Porțile de Fier.

♣ Interdicții temporare de construire:

- interdicții temporare de construire s-au instituit asupra terenurilor care necesită studii și cercetări suplimentare sau pe cele care necesită realizarea de PUZ / PUD în vederea parcelării pentru construcția de locuințe, amplasarea de obiective publice noi și dezvoltarea zonei de agrement - turism;
- interdicții definitive de construire conform regulament;

Reglementările referitoare la utilizarea terenurilor din intravilanul localităților sunt prezentate în general în plansele anexe PUG, și în detaliu în Regulamentul local de urbanism (Vol. 2), anexa a PUG-ului în baza căruia se derulează procedura de autorizare a construcțiilor din intravilan.

B.2.6.10.) Obiective de utilitate publică

Planul Urbanistic General actualizat prezintă reglementări privind completarea instituțiilor și serviciilor de interes public având la bază analiza situației existente, opțiunile populației precum și intențiile conducerii administrației publice locale a comunei Eșelnița. În etapa pentru care s-a elaborat PUG sunt necesare și prevăzute următoarele obiective de utilitate publică:

- reabilitarea și extinderea alimentării cu apă în localitate și a rețelei de canalizare (până la km 10+500);
- amenajarea de platforme cu containere precollectoare deșeuri menajere cu suprafața de 100 mp;
- construirea stației de epurare ape uzate menajere;
- realizarea infrastructurii (drumuri și utilități edilitare) în zona de extindere a intravilanului din partea de SE a teritoriului administrativ, până la limita cu UAT municipiul Orșova;
- modernizarea străzilor în localitate, cu prioritate cele pe care se realizează rețelele de apă și canalizare, rambleerea (amenajare platformă, corectare trasee, șanțuri) drumurilor locale și marginale din intravilan;
- deschiderea de noi străzi pe terenurile agricole mari din intravilan, pe bază de PUZ;
- amenajarea pe piste pentru bicicliști odată cu modernizarea DN 57, în intravilan;
- amenajarea drumurilor agricole (Costanăț - 5,00 km, Sohodol – 3,5 km, Ungureanu – 2,7 km) cu lățimea platformei de min. 4,00 m, pentru accesibilitate la terenuri agricole și în zona de turiam – agrement;
- apărare de mal la Dunăre în lungime de 2,00 km, în continuarea celui existent, spre UAT municipiul Orșova;
- regularizarea pr. Eșelnița (3,00 km) și pr. Crivița (2,00 km),
- realizarea canale de gardă la versanți estic și vestic ai localității pe lungime de cca. 2,00 km,
- regularizare ogașe și canale deschise pe lungime de cca. 2,5 km, în intravilan inclusiv og. Moșului,
- construirea unui stadion de fotbal pe actualul teren de sport,
- construirea unui bazin de înot pe terenul școlii;
- extinderea și modernizarea dispensarului uman;
- amenajare Centru regional pentru instruire și formare cointinuă a personalului din administrația publică locală, în locația fostului pichet de grăniceri de Is Mala;
- refacere spații verzi de aliniament stradal cca. 14,00 km,
- construire gospodărie de apă și stație de epurare ape uzate menajere (containerizată monobloc0 pentru zona de turism agrement Mraconia (trup 4);
- construirea a două podețe carosabile peste pr. Eșelnița (identificare planșa "Reglementări urbanistice");
- amenajarea punctelor de belvedere și a spațiilor de parcare în teritoriu (intravilan și extravilan);
- amenajarea peisagistică a albiei majore a pr. Eșelnița în intravilan, circulație pietonală pe malul pârâului și mobilier urban specific.

Pentru asigurarea condițiilor de realizare a obiectivelor de interes și utilitate publică propuse și de rezervare a terenurilor pentru acestea este necesar:

- să fie indicat tipul de proprietate asupra terenurilor, regimul juridic al acestora;
- să se determine circulația juridică a terenurilor în funcție de necesitățile de amplasare a noilor obiective de utilitate publică

Echipamentul turiastic variat și amplasat în raport cu resursele turistice ale zonelor de agrement, cazare, alimentație publică, sporturi nautice, cluburi de agrement, terenuri de sport ș.a. pot fi realizate în regim privat

B.3.) Localizarea, administrativ teritorială și geografică a planului propus

- Localizarea administrativ teritorială și geografică a planului propus

- UAT: Comuna Eșelnița
- Localitatea: Eșelnița
- Județul: Mehedinți

Actualizarea Planului Urbanistic General al comunei Eșelnița cuprinde întreaga suprafață a UAT, pe limitele administrativ – teritoriale trasate la nivelul anului 2009.

Teritoriul ce face obiectul planului propus are o suprafață de 18100,00 ha și este delimitat de punctele de coordonate în sistem STEREO 70, prezentate în anexa atașată PUG, în format digital.

- Vecinătățile amplasamentului UAT ce face obiectul PUG:

- la nord: jud. Caraș Severin (comunele Bănia, Eftimie Murgu)
- la sud: fluviul Dunărea (frontiera de stat cu Republica Serbia)
- la est: UAT municipiul Orșova
- la vest: UAT comuna Dubova

- Localizarea amplasamentului ce face obiectul planului propus față de arii naturale protejate:

Partea sudică a teritoriului administrativ al comunei Eșelnița, reprezentând 58.8% din suprafața UAT este cuprinsă în Parcul natural Porțile de Fier (10637 ha). Pe acest teritoriu se suprapun perimetrul ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier (10498 ha - 58%) și perimetrele ariilor de protecție specială avifaunistică ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier (543 ha - 3%) și ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei (9955 ha - 55%).

Ariile protejate de interes comunitar au fost declarate în conformitate cu prevederile OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 49/2011 și fac parte din Rețeaua ecologică europeană NATURA 2000 în România (HG nr. 1284/2007 – ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei, Ordinului Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile 1964/2007 – ROSCI0206 Porțile de Fier).

Pe aceste suprafețe, administrația publică locală și deținătorii de terenuri, la desfășurarea activităților specifice dezvoltării urbanistice vor avea în vedere prevederile Regulamentului PN Porțile de Fier, elaborat de Administrația PN Porțile de Fier în calitate de custode, în baza Planul de management aprobat cu HG nr. 1048/2013.

- Distanța amplasamentului ce face obiectul planului propus față de frontiera de stat a României:

Amplasamentul teritoriului ce face obiectul planului propus se situează la frontiera cu Republica Serbia, zona de demarcație fiind axul albiei Dunării.

Prin specificul său, planul propus nu intra sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

B.4.) Modificarile fizice ale mediului natural ce vor avea loc pe durata implementării PP

Pe teritoriul arondat UAT la această data, prin planul de urbanism actualizat sunt stabilite modificari de zonare și folosire a terenului pentru o perioadă de 10 ani (2010 – 2019), având în vedere perspectiva de dezvoltarea a comunei Eșelnița.

Modificările fizice ale mediului natural se referă, în principal, la extinderea suprafeței ocupate cu construcții permanente (locuințe, spații de producție, infrastructură rutieră, infrastructura tehnico – edilitară, infrastructura pentru turism - agrement), prin revizuirea zonării în intravilanul existent (terenuri libere, unități agrozootehnice, ape, căi de comunicație ș.a.) și extinderea intravilanului prin ocuparea unor terenuri agricole situate în extravilan. Ca o măsură compensatorie pentru protecția mediului, prin PUG se prevede majorarea suprafeței destinată funcțiunii de spații verzi și plantatii de protecție.

Tendința de evoluție a zonării și folosirii terenului conform P.U.G. actualizat

Tabel 4.1.

Nr. crt.	Specificații	Situația existentă - ha -	Situația propusă - ha -	Tendința de evoluție a zonării și folosirii terenului		
				Diferențe - ha -		% extindere
				+	–	
0	1	2	3	4	5	6
1	Suprafața totală a UAT	18100,00	18100,00			100,00%
	Din care					
1.a.	Teren intravilan total	235,25	291,95	104,50	56,05	116,6%
	Locuințe și funcțiuni complementare	72,04	99,35	27,31		137,9%
	Unități industriale, depozitare	3,40	3,40			0,0%
	Unități agrozootehnice	3,25			3,25	-100,0%
	Instituții și servicii publice	4,30	5,70	3,40		132,6%
	Căi de comunicație rutieră	30,60	34,95	4,35		114,2%
	Spații verzi, plantații de protecție, sport	10,00	15,00	5,00		150,0%
	Zonă de agrement (turistică)	70,10	124,50	54,40		177,6%
	Construcții tehnico - edilitare	1,00	1,65	0,65		165,0%
	Gospodărie comunală (depozit de gunoi, cimitir)	1,75	2,40	0,65		137,1%
	Terenuri libere	33,61			33,61	-100,0%
	Ape	5,20	10,00	4,80		192,3%
1b.	Teren extravilan	17864,75	17808,05		88,18	
	Terenuri arabile	92,00	87,00		5,00	94,6%
	Pășuni + Fânețe	1380,80	1245,76		135,04	90,2%
	Vii	2,20	2,20			0,0%
	Livezi	3,00	3,00			0,0%
	Păduri	14924,50	14914,00		10,50	99,9%
	Ape	790,80	786,00		4,80	99,4%
	Căi de comunicație rutiere	111,60	107,25		4,35	96,1%
	Terenuri neproductive	559,85	554,85		5,00	99,1%

B.5.) Resursele naturale necesare implementării proiectului

Prin PUG actualizat, în 2010 – 2019 se urmărește dezvoltarea urbanistică a UAT Eșelnița, care implică desfășurarea unor acțiuni în care se utilizează resurse naturale, astfel:

- terenul din intravilan pe care se vor realiza construcții de orice fel; suprafața necesară va fi stabilită prin proiecte de execuție care vor respecta POT și CUT conform PUD (Regulamentului local de urbanism); la autorizarea pentru construire a acestora se vor respecta și alte prevederi ale Regulamentului de urbanism, privind modul de amplasare și arhitectura construcțiilor;
- materiale de construcții în stare brută (nisip, pietriș, piatră de construcții), ce se vor exploata numai din cariere de suprafață sau balastiere autorizate conform legislației în vigoare; întrucât nu s-a elaborat un studiu privind necesarul de materiale pentru construcții – agregate naturale nu putem estima consumul prognozat;
- apa pentru consum uman și industrial; calculul se poate face numai pentru consum uman, în condițiile racordării tuturor consumatorilor la sistemul centralizat de alimentare cu apă, așa cum este prevăzut în PUG actualizat; luând în calcul o medie de 110 l/zi/locuitor, la 3200 consumatori, consumul prognozat pe un an este de cca.: $3200 \text{ loc} \times 110 \text{ l/zi} \times 365 \text{ zile} = 128480 \text{ m}^3/\text{an}$; apa necesară poate fi captată din apa de suprafață, la sistemul de alimentare cu apă existent fiind utilizată această sursă;
- terenuri agricole (arabile, vii, livezi, pășuni și fânețe naturale) pentru producție agricolă destinată consumului propriu și comercializării, 1478 ha în extravilan, la care se adaugă terenul neocupat cu construcții sau spații verzi din loturile de curți – construcții din intravilan.
- terenuri cu păduri pentru producție silvică (lemn, fructe de pădure, ciuperci comestibile) destinată în special comercializării; 14924,050 ha în extravilan, la care se adaugă vegetația forestieră din intravilan.
- lemnul exploatat din păduri amenajate (volumul stabilit prin amenajamentele silvice) și de pe alte terenuri cu vegetație forestieră, destinat consumului propriu sau comercializării;
- produse secundare ale pădurii (fructe de pădure, ciuperci comestibile) destinate consumului propriu și comercializării, ce se pot recolta din păduri și pajiști naturale; nu se poate face o prognoză privind cantitățile ce se pot recolta, acesta depinzând de cerințele pieții;
- vânat din speciile: căprior, mistreț, iepure și alte specii, în funcție de planul de recoltă rezultat din evaluarea anuală efectuată de administratorii fondurilor de vânătoare; nu se poate face o prognoză privind cantitățile ce se pot recolta, acesta depinzând de situația vânatului pe fiecare fond de vânătoare și de cerințele pieții.
- peștele din Dunăre, în funcție de autorizațiile pentru pescuit industrial și sportiv emise conform legii; nu se poate face o prognoză privind cantitățile ce se pot recolta, acesta depinzând solicitările operatorilor (persoane fizice și juridice) și de cerințele pieții.

B.6.) Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului propus

Având în vedere că 58% din suprafața UAT Eșelnița este cuprinsă în perimetrul ariilor protejate de interes comunitar (10637 ha), pentru implementarea PUG vor fi exploatate resursele naturale din teritoriul siturilor de interes comunitar: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0026 Cursul Dunării - Baziaș - Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei (9955 ha - 5%, astfel:

- materiale de construcții în stare brută (nisip, pietriș, piatră de construcții), ce se vor exploata numai din cariere de suprafață sau balastiere autorizate conform legislației în vigoare; nu dispunem de o estimare cantitativă a necesarului de materiale de construcții;
- apa pentru consum uman, din captări de suprafață: 128.480 m³/an x 10 ani = 1.284.800 mc: apa pentru consum industrial: cantitatea ce se va solicita pentru funcționarea obiectivelor economice de profil;
- lemnul exploatat din păduri amenajate situate în perimetrul siturilor de interes comunitar (volumul stabilit prin amenajamentele silvice); nu dispunem de o estimare cantitativă a volumului de exploatat;
- produse secundare ale pădurii (fructe de pădure, ciuperci comestibile), ce se pot recolta din păduri și pajiști naturale (pășuni cu arbori) situate în perimetrul siturilor de interes comunitar; nu dispunem de o estimare cantitativă a cantităților ce se pot recolta;
- vânat, în funcție de planul anual de recoltă stabilit pentru fiecare fond de vânătoare,
- pește, în funcție de solicitările de autorizare a pescuitului industrial și sportiv, în limita alocărilor de resurse de către deținătorul / administratorul luciului de apă;
- terenurile agricole și silvice pentru producție specifică conform categoriei de folosință înscrisă în evidența cadastrală a UAT.

B.7.) Emisii si deseuri generate prin implementarea PP si modalitatea de eliminare a acestora

B.7.1.) Emisii generate prin implementarea PP, modalități de eliminare

▪ Emisii de praf

Praful este generat de surse mobile neregulate care pot fi grupate astfel:

- utilaje tehnologice specifice activităților de construcții, exploatare de agregate naturale în cariere de suprafață etc., în timpul funcționării (săpături, excavații, mișcarea pământurilor, încărcat / descărcat în/din mijloace auto);
- mijloace de transport auto în trafic.

Emisii de praf generate în timpul activităților de producție (construcții, cariere etc.) conțin particule fine de diverse mărimi (fracțiuni cu diam 0 – 30 μm), rezultate în fazele de săpături, excavații, mișcarea pământurilor, încărcat / descărcat în/din mijloace auto. Particulele de praf sunt formate din pământ natural necontaminat, care în perioadele lipsite de precipitații sunt antrenate de curenții de aer. Emisiile de praf se produc în punctele de lucru dispersate în intravilanul UAT, cu activitate de mică amploare, așa cum rezultă din propunerile de dezvoltare urbană din PUG.

Emisiile de praf generate de mijloace de transport rutier în trafic sunt formate din particule de praf fin (de regulă fracțiuni cu diam 0 – 15 μm în intravilan) depus pe carosabil (aduse de curenții de aer sau de apele pluviale din afara platformei drumului), care pot fi contaminate cu hidrocarburi și alte substanțe care ajung accidental pe carosabil. Pe arterele rutiere din intravilan, care sunt sau vor fi modernizate cu îmbrăcăminte

asfaltică în perioada de implementare a PUG, cantitățile de pulberi (g/h) sunt mai reduse, acestea fiind îndepărtate periodic de pe carosabil prin serviciile comunitare de salubritate.

Pe arterele rutiere din extravilan (drumuri de exploatare, drumuri locale), care sunt în general cu carosabil pietruit, cantitatea de emisii g/h este mai mare decât în cazul arterelor rutiere modernizate, dar timpul în care se produc este mult mai redus, având în vedere traficul redus care se desfășoară de acestea, Particulele și praful de pe drumurile pietruite din extravilan au un nivel de contaminare mai redus decât cel de pe drumurile modernizate din intravilan, ca urmare a puținătății surselor de contaminare.

Nivelul admis al emisii de pulberi din surse mobile în perioada de implementare a PP

Tabel B.6.1.1.)

Categoria de lucrări	Denumirea sursei	Poluant	Debit masic admis (g/oră / sursă)
Activități lucrate (săpături, excavații, mișcarea pământurilor, încărcat / descărcat în/din mijloace auto)	Utilaje terasiere și de construcții	Praf(16<30 μ m)	568 g/oră / sursă
		Praf(11<15 μ m)	368 g/oră / sursă
		Praf(1<10 μ m)	268 g/oră / sursă
		Praf(0<2,5 μ m)	84 g/oră / sursă
Transport rutier pe drum modernizate Transport rutier pe drum nemodernizate	Mijloace auto de transport mărfuri și persoane	Praf(0<15 μ m) Praf(0<30 μ m)	720 g/oră / sursă 890 g/oră / sursă

Emisiile de pulberi se produc numai în perioadele lipsite de precipitații, iar cantitatea generată în atmosferă este direct proporțională cu numărul utilajelor și mijloacelor de transport care operează în amplasamentul PP și cu numărul orelor de funcționare ale acestora .

Praful se propagă în jurul surselor și de-a lungul arterelor rutiere, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia. Distanța de propagare poate fi influențată de intensitatea curenților atmosferici (≤100 m)

Eliminarea/reducerea emisiilor de pulberi în intravilan se poate realiza prin următoarele măsuri:

- stropirea cu apă a surselor de praful în perioadele lipsite de precipitații;
- montarea panourilor de protecție în jurul punctelor de lucră unde se execută lucrări de construcții;
- salubritatea arterelor rutiere ,odernizate din intravilan
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport în zonele cu trafic intens;
- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (senzori unici)
- încărcătura vrac dim pământ de la construcții / agregate minerale din cariere va fi acoperită în timpul transportului pe arterele din intravilan.
- crearea și îngrijirea plantațiilor de protecție (aliniamente de arbori) de-a lungul arterelor rutiere.

▪ Emisii de noxe chimice

Principalele noxe care se rezultă în activitățile lucrate și de traficul rutier în perioada de implementare a planului propus sunt gazele de eșapament generat de surse mobile nedirijate, care pot fi grupate astfel:

- utilaje tehnologice specifice activităților de construcții, exploatare de agregate naturale în cariere de suprafață etc., echipate cu motoare cu ardere internă, în timpul funcționării prin arderea carburanților;

- mijloace de transport auto în trafic, echipate cu motoare cu ardere internă, în timpul funcționării prin arderea carburanților.

Prin arderea carburanților (motorina) în motoarele Diesel se degajă în atmosferă gaze de eșapament, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO₂), oxizi de carbon (CO); oxizi de sulf (SO₂); compuși organici volatili (COV), pulberi. Cantitățile de noxe eliberate în atmosferă depind de: puterea, regimul și timpul de funcționare al motoarelor, caracteristicile carburantului folosit etc. Pentru aprecierea nivelului emisiilor s-a luat în calcul consumul orar de carburanti in timpul functionarii utilajelor mijloacelor de transport de 10 l/oră

Emisiile de noxe generate de utilaje tehnologice se produc în puncte dispersate din intravilan, nivelul acestora în fiecare punct fiind scăzut, având în vedere amploarea mică a activităților lucrative prevăzute în perioada de implementare a PUG. Emisiile de noxe generate de mijloacele de transport se produc de-a lungul arterelor rutiere din intravilan și extravilan, nivelul acestora depinzând de intensitatea traficului.

Dispersia emisiilor de noxe chimice se va produce în punctele de lucru și de-a lungul arterelor rutiere, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m.

Nivelul admis al emisiilor de noxe din surse mobile în perioada de implementare a PP

Tabel B.6.1.2.)

Denumire poluanți	Denumirea sursei: Motoare Diessel ale utilajelor și mijloacelor de transport	
	Debit masic (g/h/sursa)	Limite maxime admise (Ordin MAPPM nr. 462/1993) (g/h)
a. Utilaje tehnologice cu motoare Diessel utilizate în activități lucrative		
Particule solide	15,6	500
SO ₂	32,4	5000
CO	270,0	Limita nespecificată
Hidrocarburi	44,4	3000
NO ₂	444,0	5000
Aldehide	3,6	100
Acizi organici	3,6	200
c. Mijloace auto de transport rutier		
Particule solide	15,6	500
SO ₂	32,4	5000
CO	270,0	Limita nespecificată
Hidrocarburi	44,4	3000
NO ₂	444,0	5000
Aldehide	3,6	100
Acizi organici	3,6	200

Eliminarea/reducerea emisiilor de noxe se poate realiza prin următoarelor măsuri:

- punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare ;
- controlul periodic al gazelor de esapament, punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport echipate cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retinere a poluantilor

- optimizarea programului de lucru al utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, pentru reducerea timpului de funcționare;
- organizarea corespunzătoare a punctelor de lucru astfel ca nivelul emisiilor de noxe să nu fie depășit
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport în zonele cu trafic intens;
- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (sensuri unice, sensuri giratorii).
- folosirea carburanților de calitate superioară (motorină cu conținut scăzut de sulf);
- crearea și îngrijirea plantațiilor de protecție (aliniamente de arbori) de-a lungul arterelor rutiere.

▪ Emisii acustice

Principalele emisii acustice sunt generate în activitățile lucrative și în traficul rutier ce se desfășoară în perioada de implementare a planului propus, provin de la surse mobile nedirijate:

- utilaje tehnologice specifice activităților lucrative, în timpul funcționării;
- mijloace de transport auto în trafic.

Emisiile acustice generate de utilaje tehnologice se produc în puncte dispersate din intravilan, nivelul acestora în fiecare punct fiind scăzut, având în vedere amplitudinea mică a activităților lucrative prevăzute în perioada de implementare a PUG.

Emisiile acustice generate de mijloacele de transport se produc de-a lungul arterelor rutiere din intravilan și extravilan, nivelul acestora depinzând de intensitatea traficului.

Nivelul admis al emisiilor acustice din surse mobile în în perioada de implementare a PP

Tabel B.6.1.3.)

Specificații		Sursa de poluare	Utilaje tehnologice	Mijloace auto de transport
Poluare maximă admisă			90 dB	90 dB
Poluare de fond			30 dB	30 dB
Poluare calculată produsă de activitățile lucrative și trafic fără / cu măsuri de eliminare / reducere	Pe zona obiectivului		75 dB	75 dB
	Pe zone de protecție/restricție aferente obiectivului		60 dB	60 dB
	Pe zone rezidențiale de recreere sau alte zone protejate cu luarea în considerare a poluării de fond	Fără măsuri de eliminare /reducere a poluării	Maxim 55 dB	Maxim 75 dB
		Cu implementare măsuri de eliminare /reducere a poluării	Maxim 45 dB	Maxim 65 dB

Propagarea undelor sonore se face diferit, în funcție de mai mulți factori: distanța receptorului față de sursă, gradul de denivelare a terenului care desparte receptorul de sursă, gradul de ocupare cu obstacole care despart receptorul de sursă etc.

Emisiile sonore se propagă în jurul în punctele de lucru și de-a lungul arterelor rutiere, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m.

Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor, echipându-le cu atenuatoare de zgomot, se prognozează scăderea intensității cu 30%.

Eliminarea/reducerea emisiilor acustice se poate realiza prin următoarele măsuri:

- punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare ;
- controlul periodic al nivelului, punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport echipate cu motoare performante dotate atenuatoare de zgomot;
- optimizarea programului de lucru al utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, pentru reducerea timpului de funcționare;
- organizarea corespunzătoare a punctelor de lucru astfel ca nivelul emisiilor acustice să nu fie depășit
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport în zonele cu trafic intens;
- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (sensuri unice, sensuri giratorii);
- crearea și îngrijirea plantațiilor de protecție (aliniamente de arbori) de-a lungul arterelor rutiere.

▪ Vibrațiile

Vibrațiile provin de la surse mobile nedirijate, fiind generate de utilajele tehnologice și mijloacele de transport rutier în timpul funcționării.

Propagarea vibrațiilor se înscrie într-o arie cvasicirculară cu raza de 20 – 50 m de la sursă.

În activitățile lucrative desfășurate pentru implementarea planului propus, punctele de lucră sunt dispersate pe întreg intravilanul, iar distanța dintre ele este mai mare decât cea de propagare a vibrațiilor. Vibrațiile crează disconfort numai oamenilor și animalelor aflate în incinta punctului de lucru, fără a avea impact cumulativ asupra așezărilor umane. În aceste condiții, utilaje tehnologice în timpul funcționării nu reprezintă surse semnificative de vibrații.

Mijloacele de transport rutier în trafic, în timpul funcționării generează vibrații în zona platformei arterelor rutiere, intensitatea vibrațiilor și distanța de propagare fiind direct proporționale cu tonajul autovehiculului. De-a lungul arterelor rutiere din intravilan pe care se defășoară traficul greu, vibrațiile pot afecta construcțiile aflate la distanță mai mică de 50 m de sursă.

. Eliminarea/reducerea vibrațiilor se poate realiza prin următoarelor măsuri:

- punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare ;
- optimizarea programului de lucru al utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, pentru reducerea timpului de funcționare;
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport în zonele cu trafic greu;
- amplasare construcțiilor la distanță mai mare de decât distanța medie de propagare a vibrațiilor.

B.7.2.) Deșuri generate prin implementarea PP, modalități de eliminare

▪ Deșuri menajere

Sunt generate de populația rezidentă a UAT în spații private și publice. Pentru dimensionare stației de transfer al deșeurilor din zona 1 s-a luat în calcul cantitate de deșuri menajere de 300 kg/an/persoană. Rezultă că la nivelul UAT se generează o cantitate de deșuri menajere de cca. 770 to/an, cu o perspectivă

de 960 to/an. Acestea nu sunt biodegradabile, de aceea se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifice și vor fi preluate și prelucrate la stația de transfer din zona 1, amplasată pe teritoriul UAT Orșova, de unde vor fi transportate la depozit ecologic centralizat.

▪ Deseurile tehnologice

- Terasamente neutilizate la umpluturi în activitatea de construcții, formate din pământ natural necontaminat. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de terasamente neutilizate ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Acestea se vor transporta în afara zonei construite și se vor depozita în halde amenajate în afara secțiunilor de scurgere a apelor, care se vor renatura prin înierbare, plantare cu arbori și aruși sau se vor cultiva agricol;
- Deșeuri de construcții formate din materiale din demolări și resturi de materiale de construcții. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeuri de construcții ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Acestea se vor colecta selectiv pe tipuri de materiale de construcții, se vor transporta în afara zonei construite și se vor depozita în halde amenajate în afara secțiunilor de scurgere a apelor, care se vor renatura prin înierbare, plantare cu arbori și aruși sau se vor cultiva agricol.
- Deșeuri metalice, pot proveni de la executarea lucrărilor de construcții și de la cele de întreținere și reparație a utilajelor. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeuri metalice ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Acestea se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
- Deșeuri de lemn rezultate de la construcții sau de la exploatarea și prelucrarea lemnului. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeuri din lemn ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Deșeurile rezultate din exploatarea forestieră vor fi lăsate în parchetele de exploatare, unde vor fi supuse biodegradării sub acțiunea factorilor bioclimatici. Deșeurile rezultate din prelucrarea lemnului se vor colecta și transporta în afara zonei construite și se vor depozita în afara secțiunilor de scurgere a apelor, unde vor fi supuse biodegradării sub acțiunea factorilor bioclimatici.
- Uleiuri minerale uzate, pot proveni de la utilaje și mijloace de transport, în procesul tehnologic de întreținere și reparații ale acestora. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeuri metalice ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Acestea se vor colecta în recipiente speciale și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
- Deșeuri de hârtie pot proveni de la ambalaje din hârtie și carton sau alte surse de hârtie uzată. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeuri de hârtie ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Acestea se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
- Ambalaje din materiale plastice, de proveniență diversă. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeuri de materiale plastice ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Acestea se vor colecta în recipiente separate (degradabile și nedegradabile). Ambalajele degradabile se vor preda la

unități specializate pentru reciclare, iar cele nedegradabile se va depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.

▪ Alte tipuri de deseuri

- Dejecții de aminale, rezultă de la animalele domestice din gospodăriile populației sau din ferme zootehnice. Nu s-a efectuat un studiu de estimare a cantității de deșeurii de materiale plastice ce vor fi generate în perioada de implementare a PP. Dejecțiile lichide se vor colecta și depozita în bazine sau lagune cu pereți impermeabilizați, iar dejecțiile solide pe platforme din beton impermeabilizate, iar după o perioadă de fermentare de 5 – 6 luni vor fi administrate ca îngrășământ organic pe terenurile agricole.
- Apa uzată menajeră, rezultă spații private și publice, în procesul de pregătirea hranei și de igienă umană. Cantitatea de apă uzată menajeră generată în perioada de implementare a PP este egală cu cantitatea de apă necesară pentru consum uman. Apa uzată menajeră se preia în sistemele centralizate de canalizare (în curs de definitivare în localitatea de bază și propus în trupul de intravilan Mraconia), se supune epurării chimice și biologice în stațiile de epurare aferente și se deversează în emisari (Dunărea, Mraconia).

▪ Deșeurii cu risc biologic

- Deșeurii provenite din cabinetele medicale umane și veterinar formate din materiale sanitare folosite pentru tratamente, recipientii de la medicamente etc.. Acestea se colectează în recipienti separat de deșeurile menajere și se predau la unități specializate pentru distrugere prin incinerare.
- Cadavre de animale (animale moarte în gospodăriile populației, în ferme zootehnice sau pe domeniul public). Eliminarea cadavrelor se face prin preluarea și incinerarea acestora de către firme autorizate.

B.8.) Cerintele legate de utilizarea terenului pentru implementarea PP

În perioada de implementare a planului propus terenurile din teritoriul UAT Eșelnița se vor utiliza conform zonificării aprobate prin Planului Urbanistic General (PUG).

Orice modificare privind zonificarea aprobată prin PUG actualizat se va face prin elaborarea și aprobarea unui Plan Urbanistic zonal (PUZ), sau a unui Plan urbanistic de detaliu (PUD). Aceste modificări se supun Regulamentului local de urbanism ce face parte din prezentul PUG.

B.9.) Serviciile suplimentare solicitate de implementarea planului propus

Implementarea PUG actualizat se face de către Primăria comunei Eșelnița, care are în organigramă Compartiment de urbanism, ale cărui competențe sunt prevăzute în legislația în vigoare. Emiterea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire desființare pentru orice fel de construcții se face în baza prevederilor Planului Urbanistic General (PUG) și a Regulamentului Local de Urbanism (RLU) aprobate conform legii.

În cazul situațiilor care depășesc competențele Compartimentului local de urbanism, documentațiile de solicitare se vor înainta la Direcția Județeană de Urbanism din cadrul Consiliului Județean Mehedinți, care va emite certificate de urbanism sau autorizații de construire / desființare cu aplicare pe raza UAT Eșelnița.

B.10.) Durata de valabilitate a PP si esalonarea perioadei de implementare

Durata de valabilitate a Planului Urbanistic General (PUG), inclusiv anexe este de 10 ani.

Perioada de implementare a Planului general de urbanism (PUG) este 01.01.2010 – 31.12.2019.

La expirarea perioade de implementare, Primăria comunei Eșelnița va proceda la actualizarea PUG, care va prelua toate modificările operate pe baza PUZ / PUD pe durata de valabilitate și va face propuneri de dezvoltare urbanistică pentru următorii 10 ani.

B.11.) Activitati care vor fi generate ca rezultat al implementarii PP

Implementarea PUG, pe lângă reglementarea urbanistică a teritoriului UAT Eșelnița, are ca scop și dezvoltare unor activități lucrative, care pe lângă cele tradiționale (cultivarea plantelor agricole, creșterea animalelor, exploatarea lemnului etc) să asigure populației venituri suficiente pentru a diminua migrația spre zone mai dezvoltate din punct de vedere economic. Enumerăm cele mai importante activități lucrative ce se pot dezvolta în zonă:

- dezvoltarea activității de turistice: pensiuni agroturistice cu servicii all inclusive, spații de recreere și divertisment, activități sportive (sporturi nautice, echitație, ciclism, moto etc), turism ecologic.
- dezvoltarea activității de piscicultură;
- dezvoltarea prelucrării lemnului în produse finite / semifinite;

B.12.) Descrierea proceselor tehnologice generate prin implementarea PP

În perioada de implementare a PUG, în teritoriul UAT se desfășoară punctual, procese tehnologice specifice activităților lucrative generate prin PP, dintre care le enumerăm pe care mai importante:

- procesul tehnologic specific construcțiilor civile, industriale / hidrotehnice / agrozootehnice (terasamente, turnare beton simple / armat în fundații / elevații, zidărie din cărămidă / BCA / piatră, planșee din lemn / beton armat, șarpante din lemn / confecții metalice, învelitori din tiglă / tablă / șiță sau alte materiale agrementate, finisaje interioare și exterioare, instalații interioare și exterioare, montaj echipamente tehnologice etc.) ;
- procesul tehnologic specific construcțiilor de drumuri și poduri (terasamente, fundații din balast / piatră spartă, staturi rutiere din mixturi asfaltice, perere de șanțuri / rigole, șiduri de sprijin din beton / piatră, montare podețe tubulare, lucrări de podețe și poduri dalate, parapete etc);
- procesul tehnologic specific exploatărilor de agregate minerale în cariere de suprafață sau balasiere (decopertări, excavări, derocări, terasări etc.);
- procesul tehnologic specific exploatărilor forestiere (doborât arbori, scos – apropiat, curățat de crăci, fasonat, încărcat în mijloace auto, transport etc.);

B.13.) Caracteristicile PP sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu planul propus

Obiectivele Planului Urbanistic General al UAT Eșelnița vor fi in deplina concordanta cu urmatoarele planuri și programe naționale:

- Planul Operational Sectorial de MEDIU (POS Mediu), care dezvoltă prioritatea 3 a Planului Național de Dezvoltare 2007-2013 " Protejarea și îmbunătățirea calității mediului" și are următoarele obiective:
 - îmbunătățirea accesului la infrastructura de apă, prin asigurarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare;
 - ameliorarea calității solului, prin îmbunătățirea managementului deșeurilor și reducerea numărului de zone poluate istoric în minim 30 de județe;
 - reducerea impactului negativ cauzat de centralele municipale de termoficare vechi în cele mai poluate localități;
 - protecția și îmbunătățirea biodiversității și a patrimoniului natural prin implementarea rețelei Natura 2000;
 - reducerea riscului la dezastre naturale, prin implementarea măsurilor preventive în cele mai vulnerabile zone.
- Strategia națională de management al riscului la inundatii
- Planul de actiune pentru protectia împotriva inundatiilor
- Planului National de Dezvoltare 2007 – 2013, care precizează măsurile și acțiunile avute în vedere pentru atingerea obiectivului global și a obiectivelor specifice pentru perioada 2007-2013, acestea fiind grupate în cadrul a șase priorități naționale de dezvoltare:
 - creșterea competitivității economice și dezvoltarea economiei bazate pe cunoaștere;
 - dezvoltarea și modernizarea infrastructurii de transport;
 - protejarea și îmbunătățirea calității mediului:
 - dezvoltarea resurselor umane, promovarea ocupării și a incluziunii sociale și întărirea capacității administrative;
 - dezvoltarea economiei rurale și creșterea productivității în sectorul agricol;
 - diminuarea disparităților de dezvoltare între regiunile țării:
- Planul de Amenajarea Teritoriului National, sectiunea I „Cai de comunicatie”, care:
 - definește bazele rețelei naționale de căi de comunicație, identificând proiectele prioritare și măsurile de armonizare necesare pentru dezvoltarea acesteia pe termen scurt, mediu și lung;
 - propune soluții care au în vedere stabilirea unor raporturi economice echilibrate în teritoriu, urmărindu-se obiectivele înșușite la nivel european și racordează rețeaua națională majoră de căi de comunicație la cele 3 coridoare prioritare de transport europene și pan-europene IV, VII și IX care traversează teritoriul României.
- Planul Regional de Actiune pentru Mediu (PRAM) al Agenției Regionale pentru Protecția Mediului Craiova.
- Planul Local de Actiune pentru Mediu (PLAM) – județul Mehedinți, prin care se stabilește responsabilizarea autorităților administrației publice locale pentru a rezolva problemele de mediu din județ în vederea asigurării unui mediu adecvat și al unei dezvoltări durabile.
- Planul de Amenajare a Teritoriului județului Mehedinți – reactualizat la nivelul anului 2007.

C) INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL

C.1.) Cadrul natural specific zonei studiate

Geologie, geomorfologie

Amplasamentul UAT Eșelnița este situat pe malul stâng al fluviului Dunărea, în teritoriul cuprins între Valea Grasca (est) și Valea Mraconiei (vest), fl. Dunărea (sud), Culmea Svinecea din Munții Almăjului (nord) și cuprinde luciul de apă până la frontiera de stat cu republica Serbia, lunca Dunării pe cca. 15 km lungime și terminațiile deluroase și clina sudică a Munților Almăjului.

Zona de amplasare se caracterizează printr-o accentuată frământare, energia de relief depășind 500 m, aceasta fiind consecința, pe de o parte a nivelului de bază scăzut al Dunării, iar pe de altă parte a complexității lor geologice și structurale. Sub raport morfologic, se remarcă contrastul dintre relieful montan larg ondulat al culmilor și văile adânci în defileuri și chei înguste.

Din punct de vedere morfologic relieful este variat caracterizat prin munți joși, cu altitudini scăzute, cu interfluvii netede și largi. Complexitatea litologică a acestor munți a determinat o mare variabilitate a formelor de relief ce pot fi cuprinse în tipurile:

- relief dezvoltat pe șisturi cristaline, caracterizat prin forme rotunjite, văi simetrice, versanți continui, lungi;
- relief dezvoltat pe serpentinite și alte roci eruptive; apare frecvent pe versanți abrupti, cu scoarță de alterare groasă ce favorizează apariția și dezvoltarea accelerată a fenomenelor de eroziune;
- relief dezvoltat pe conglomerate, gresii, marne, cu versanți abrupti, grohotișuri și prăbușiri;
- relief dezvoltat pe calcare, caracterizat prin forme specifice, lapiezuri, doline, chei, peșteri, râuri subterane, izbucuri, versanți abrupti;
- relief dezvoltat pe pietrișuri și nisipuri cu leutile de argilă cu procese și forme gravitaționale și de eroziune.

Caracteristic este faptul că mozaicarea geologică impune marea varietate geomorfologică. Rocile dure fierăstruite de pâraie determină înclinări mari, abrupturi foarte frecvente, îngustarea văilor și apariții dese ale pragurilor în albi.

Panta terenului, este în general moderată până la repede în partea superioară a bazinelor hidrografice și devine abruptă în partea inferioară a acestora.

Expoziția generală a teritoriului este sudică dar se întânesc și expoziții intermediare. Predomină expozițiile însorite (S, SV) și parțial însorite (V, NV, E, SV), dar se întânesc și expoziții umbrite (N, NE).

Din punct de vedere geologic, zona amplasamentului PP se caracterizează prin diversitatea geologică dispusă mozaicat. În zonele mijlocii și inferioare, substratul litologic este constituit din conglomerate și gresii din jurasicul inferior, străbătut de roci metamorfice din faciesul șisturilor verzi: filite, micașturi, paragnaise, iar izolat apar marne, pietrișuri și nisipuri. În partea superioară apar granitoide și granite din Paleozoic, dar și gresii, conglomerate și șisturi argiloase din carboniferul superior.

Rocile prezente pe acest teritoriu au dat naștere la soluri în general evoluat, divers acide, mijlocii și bine aprovizionate cu substanțe nutritive, diferit scheletice din clasa cambisolurilor și argiluvisolurilor. Diversele substraturi geologice și a depozitelor de cuvertură explică în parte diversitatea solurilor.

Sub raport geologic, munții Almăjului sunt caracterizați printr-o mare densitate structurală și litologică ce aparține în cea mai mare parte Autohtonului Danubian. Formațiuni ale pânzei Getice sunt formată în general din calcare organogene.

Caracteristici climatice

Teritoriul studiat se găsește, conform Monografiei Geografice a R.P.R., în sectorul de climă continentală moderată (I), caracteristic ținutului sud – vestic al climei de dealuri (B), districtul de pădure (p), subdistrictul sudul Banatului (3) – IBp3, cu temperatura medie anuală peste 9°C, cu precipitații medii peste 600 mm/an, caracterizate prin două maxime (unul la începutul verii, celălalt toamna). La începutul primăverii se produce un salt termic determinat de invazia aerului cald din SV. Clima este, de regulă, mai călduroasă decât a celorlalte regiuni deluroase, ca urmare a influențelor climatice submediteranee, evidențiate și de flora și fauna zonei.

Zona amplasamentului PP fiind un spațiu geografic restrâns și cu diferența de altitudine relativ mică face ca elementele climatice să se mențină în limitele climatului continental moderat. Orografia terenului și orientarea generală spre S – SE permit pătrunderea influențelor climatice submediteraneene, concretizate în media mai ridicată a temperaturilor și durata mai lungă a sezonului de vegetație. Pentru caracterizarea climatică s-au folosit datele înregistrate la stațiile meteorologice Orșova și Drobeta Turnu Severin.

Regimul termic are următoarele elemente caracteristice: temperatura aerului (medii lunare și anuale) este de 11,7°C; temperatura medie minimă se înregistrează în luna ianuarie (- 0,9 °C), iar cea medie maximă în luna iulie (+23,1 °C). Amplitudinea termică este de 24,0 °C.

Regimul eolian se caracterizează prin predominanța vânturilor din direcțiile NV și V: Cele mai importante vânturi care bat în zona studiată sunt: crivățul, care bate de la NE spre SV, provoacă scăderea accentuată a temperaturii, viscole cu zăpadă; vânturile calde bat din direcția SV spre SE (începând cu luna august din V bate „Coșava”).

Regimul pluviometric se caracterizează prin prezența a două maxime: mai – iunie și octombrie – noiembrie, când ploile pot avea și caracter torențial, uneori de intensitate deosebită (maxima absolută a fost înregistrată în data de 12 iulie 1999 – 214.1 l/m²). Media multianuală a precipitațiilor este 660 – 710 mm, cu maxime lunare în iunie – iulie (până la 73,3 mm) și octombrie – noiembrie (până la 69,0 mm). Stratul de zăpadă se menține în medie 43,8 zile, iar grosimea medie a acestuia este de 5,8 cm (maxima absolută - 56 cm).

Caracteristici hidrologice

Rețeaua hidrografică din teritoriul studiat este formată din afluenți ai fl. Dunărea care izvorăsc din M-ții Almăjului. De la vest la est de principalele cursuri de ape sunt: Mraconia, Mala, Eselnita, iar partea de sud este scaldată de fl. Dunărea, care constituie nivelul de bază pentru totalitatea apelor pe care le colectează.

Afluenții Dunării au lungimi ce variază între 12 – 36 km și bazine hidrografice relativ mici, de până la 228 km². Cursurile de apă au debit permanent, variabil și cu caracter torențial în perioadele de precipitații abundente și la topirea zăpezilor. Profilul longitudinal al văilor este caracterizat prin panta văilor mare, cu numeroase praguri și rupturi de pantă, corespunzătoare unor trepte din lungul Dunării.

Regimul hidrologic este echilibrat, caracterul torențial manifestându-se cu totul izolat, datorită procentului ridicat de împădurire al teritoriului, fapt foarte important prin prisma solurilor de protecție a apelor atribuit pădurii.

Nivelul apelor freatice este la adâncime de peste 10 m pe versanți și la 0,5 – 2,0 m în zona dintre baza versanților și albiile cursurilor de apă.

Biodiversitate

Din punct de vedere biogeografic zona de amplasare a comunei Eșelnița se încadrează în Subprovincia banato – getică, ce este inclusă în Provincia dacică. Aceasta, la rândul ei, aparține Subregiunii Mediteraneene, prezența a numeroase specii submediteraneene și mediteraneene fiind un argument în acest sens. Influențele dacice și submediteraneene interacționează, ducând la formarea unor grupări vegetale complexe, ce constituie vegetația banatică de tip submediteranean.

Teritoriul studiat se remarcă prin diversitatea floristică și asociațiile vegetale ce caracterizează etajul nemoral, în care predomină speciile de apartenență nordică și apuseană, urmate de de elementele sudice și endemice și de elementele orientale sau continental-stepice. Numărul de elemente endemice, deși nu foarte mare, vine ca o completare a diversității mari de elemente fitogeografice.

Fauna zonei se caracterizează prin amestecul de elemente boreale montane cu cele sudice mediteraneene și sud-estice ilirice, balcanice, moesiace, precum și caracterul relict al elementelor nordice și sudice, care au supraviețuit în enclave.

Teritoriul administrativ al UAT include o mare diversitate ecosistemică a cărei evoluție a fost și este încă sub o foarte puternică influență antropică. Principalele ecosisteme pot fi grupate astfel:

a) Ecosisteme de pădure:

- ecosistemele de păduri boreale caducifoliace, cu diferite nuanțe în componența edificatorilor (*Quercus sp.*, *Fagus sp.*, *Fraxinus sp.*).
- ecosisteme de păduri de rășinoase (pe suprafețe mici) în care predominant este *Pinus sp.*, cultivat.

b.) Ecosisteme de tufărișuri (șibleacuri), instalate în zonele unde s-au defrișat pădurile, cu o mare biodiversitate, asociații vegetale tipice pentru zona Clisurii Dunării. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.

c.) Ecosisteme de pajiști, formate și întreținute de-a lungul sutelor de ani, pajiștile reprezintă aproximativ 10% din suprafața parcului. Importanța lor pentru Parcul Natural Porțile de Fier este dată de prezenta numeroaselor asociații vegetale, reprezentând o componentă definitorie a peisajului din zona Clisurii Dunării.

d.) Ecosisteme de stâncării, determinate de diversitatea petrografică pronunțată (roci sedimentare, magmatice și cristaline) combinată cu factorii climatici și expoziționali, importante pentru biocenoză cu numeroase specii endemice și rare (*Tulipa hungarica*, *Campanula crassipes*, *Cerastium banaticum*);

e.) Ecosisteme acvatice, apărute după construirea barajului Porțile de Fier I, prin crearea lacului de acumulare care a generat schimbări majore în ceea ce reprezintă ecosistemele acvatice și trecerea lor de la ecosistem de apă curgătoare la cel de lac. Acest fenomen a condus la dispariția multor specii (Accipenseridae, fauna bentică) și apariția altora caracteristice ecosistemului de lac, multe dintre ele invazive, cum ar fi *Carasius sp.*

f.) Ecosisteme de zone umede, localizate în cea mai mare parte în zona de sud a teritoriului studiat și s-au creat ca urmare a ridicării apelor lacului de acumulare Porțile de Fier I și inundării permanente a suprafețelor agricole limitrofe. Aceste ecosisteme reprezintă spații de tranzit pentru multe specii de păsări aflate în migrație.

g.) Agroecosisteme, întâlnite în general în zonele depresionare cu soluri mai bogate și profunde din Clisura Dunării, care au fost remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme) și a peisajelor cultivate.

Flora și vegetația

Vegetația din amplasamentul planului propus este alcătuită în principal din păduri, în care se intercalează pajiști antropizate (pășuni, fânețe) și culturi agricole diverse, distribuția acestora fiind condiționată de particularitățile oropedoclimatice ale substratului, dar și de categoria de folosință a terenurilor. Pe întreg amplasamentul UAT sunt caracteristice diversitatea fitocenologică, caracterul mozaicat al asociațiilor, schimbările și modificările frecvente ale etajării, toate acestea fiind în strânsă corelație cu orientarea versanților, a culoarelor de văi, cu diversitatea petrografică și litologică.

În zona împădurită vegetația forestieră este formată din arborete preponderent naturale, cu vârste diverse, din specii caracteristice tipului de stațiune, care din punct de vedere fitoclimatic se încadrează în:

◆ FD2 – Etajul deluros de cvercete (de gorun, cer, gârniță, amestecuri dintre acestea) și șleauri de deal (altitudine între 100 – 400/450 m). Vegetația forestieră existentă este formată, preponderent, din asociații forestiere cu cvercinee de tipul cereto – gârnițete, amestecuri de gorun, gârniță și cer, gorunete (gorunete pure, gorunet cu cărpiniță), goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag, mai puțin din făgete.

◆ FD3 – Etajul deluros de gorunete, făgete și goruneto – făgete (altitudine între 350/400 – 650 m). Vegetația forestieră existentă este formată, preponderent, din asociații forestiere de tipul: făgete (făgete pure, făgete cu carpen), goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag, mai puțin din gorunete (gorunete pure).

În structura pădurilor de fag (făgete pure, făgete cu carpen) specia majoritară este fagul comun (*Fagus sylvatica*), împreună cu care se mai întâlnesc *F. taurica*, *F. moesica*, *F. orientalis*, iar în unele arborete apare carpenul (*Carpinus betulus*), diseminat sau formând element de arboret. În făgetele situate în treimea inferioară a versanților (sub 300 m altitudine), pe expoziții semiumbrite apar gorunul (*Quercus petraea*) și cerul (*Quercus ceris*), diseminat sau formând element de arboret. În pădurile de fag subarboretul, de regulă lipsește, acesta fiind suplinit de semințișul neutilizabil de fag. Local, în special în sectoarele înguste, se observă o tendință de

inversiune de vegetație, fagul coborând sub gorun (pe versanții nordici de pe cursul mijlociu al pâraielor. Arbuștii sunt predominant din speciile: alun (*Corylus avellana*), păducel (*Crataegus monogyna*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), clocotiș (*Staphylea pinnata*), corn (*Cornus sanguinea*), soc (*Sambucus nigra*) ș.a.

În asociațiile forestiere de fag și gorun (goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag), speciile predominante sunt fagul (*Fagus sp.*) sau gorunul (*Quercus petraea*) în asociere cu alte specii: *Quercus ceris*, *Tilia sp.*, *Carpinus betulus*, *Prunus avium*, *Populus tremula* ș.a. Subrboretul este slab reprezentat, grad de acoperire mai mare întâlnindu-se în zonele cu procent mai ridicat al gorunului, în arborete rărite. Arbuștii cel mai des întâlniți sunt din speciile: alun (*Corylus avellana*), păducel (*Crataegus monogyna*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), clocotiș (*Staphylea pinnata*), corn (*Cornus mas*), sânger (*C. sanguinea*), soc (*Sambucus nigra*) ș.a.

Asociațiile forestiere în care specia predominantă este gorunul (*Quercus petraea*) formează arborete pure (gorunete) sau cu participarea fagului (*Fagus sp.*) în amestec (1 – 2 zecimi din compoziție), diseminat se întâlnesc și alte specii de foioase (*Tilia platyphyllos*, *Carpinus betulus*, *Quercus ceris*, *Acer platanoides*, *Acer campestre*, *Fraxinus excelsior*, *Fraxinus ornus*). Dintre speciile de cvercinee, apare și gorunul transilvănean (*Quercus polycarpa*), element balcano – caucazian întâlnit în porțiunile mai uscate și mai calde din partea superioară a versanților însoriți. Diseminat, în special în pădurile de pe versanții însoriți și semiînsoriți apar *Prunus avium*, *Corylus colurna*, *Sorbus torminalis*, *Tilia tomentosa*.. Pe versanți însoriți, cu pante mari și soluri superficiale, în compoziția asociațiilor cu gorun participă cărpinița (*Carpinus orientalis*), diseminat sau formând element de arboret. Arbuștii cel mai des întâlniți în zona gorunetelor sunt din speciile: alun (*Corylus avellana*), corn (*Cornus mas*), sânger (*Cornus sanguinea*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), clocotiș (*Staphylea pinnata*), măceș (*Rosa canina*), păducel (*Crataegus sp.*) ș.a.

La altitudini cu valori mai mici de 300 m se întâlnesc asociații forestiere care formează pădurile de amestec cu elemente termofile, situate pe suprafețe morfologice însorite și semiînsorite, alcătuită mai ales din asociații forestiere în care, domină specii termofile: cerul (*Quercus cerris*), gârnița (*Quercus frainetto*), stejar pufos (*Quercus pubescens*) și cărpiniță (*Carpinus orientalis*) în asociere și cu gorunul (*Quercus petraea*). Caracteristica acestor păduri de gorun, cer și gârniță este prezența unui subarboret bogat în elemente termofile: cărpiniță (*Carpinus orientalis*), care în unele situații detine o pondere însemnată în compoziție ajungând până la element de arboret, mojdrean (*Fraxinus ornus*), scumpia (*Cotinus coggygria*), liliacul sălbatic (*Syringa vulgaris*). Arbuștii identicați în zona gorunetelor sunt din speciile: corn (*Cornus mas*), sânger (*Cornus sanguinea*), păducel (*Crataegus monogyna*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), lemn câinesc (*Ligustrum vulgare*), porumbar (*Prunus spinosa*), măceș (*Rosa canina*), călin (*Viburnum lantana*) ș.a.

Flora ierbacee însoțitoare a asociațiilor forestiere este cea specifică zonei geografice și condițiilor staționale pe care acestea sunt localizate arboretel, astfel:

- în pădurile de amestec cu elemente termofile (FD2) flora ierbacee este de tipul oligomezotrof - mezoxerofit "Genistra tinctoria – Poa nemoralis" (*Genistra tinctoria*, *Poa nemoralis*, *Carex contigua*, *Dactylis glomerata*, *Galium pseudoaristatum*, *Lapsana communis*, *Melampyrum bihariense*, *Cytisus nigricans* etc.) sau tipul

eurimezotrof – mezoxerofit până la ultrahigrofit "*Carex – Poa nemoralis*" (*Carex caryophylla*, *C. contigua*, *C. praecox*, *Poa pratensis*, *P. nemoralis*, *Calamagrostis epigeiros*, *Centaureum umbellatum*, *Glechoma hirsutum*, *Lychnis coronaria*, *Lysimachia nummularia*, *Potentilla argentea*, *Veronica chamaedrys* etc.);

- în gorunete (pure sau amestecate) goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag, flora ierbacee este de tipul oligotrof – mezoxerofit (FD2) "*Luzula albida*" (*Luzula albida*, *Asperula odorata*, *Calamagrostis arundinacea*, *Carex pilosa*, *Cytisus nigricans*, *Festuca altissima*, *Galium schultesii*, *Genistra tinctoria*, *Lathyrus vernus*, *Mycelis muralis*, *Pyrola secunda*, *Veronica officinalis* etc.), tipul eurimezotrof – mezoxerofit până la ultrahigrofit (FD2) "*Carex – Poa nemoralis*" (*Carex caryophylla*, *C. contigua*, *C. divulsa*, *C. praecox*, *C. tomentosa*, *Poa pratensis* etc.), tipul eurimezotrof – mezoxerofit până la ultrahigrofit (FD3) "*Poa pratensis – Carex caryophylla*" (*Carex caryophylla*, *Poa pratensis*, *Agrostis stolonifera*, *Brachypodium silvaticum*, *Calamagrostis epigeiros*, *Carex praecox*, *Dactylis glomerata*, *Veronica chamaedrys*, *Lysimachia nummularia* etc.) sau tipul oligotrof – mezoxerofit (FD3) "*Luzula albida*" (*Cytisus nigricans*, *Genistra tinctoria*, *Luzula albida*, *Poa nemoralis*, *Veronica officinalis*, *Calamagrostis arundinacea*, *Deschampsia flexuosa*, *Hierracium transsilvanicum*, *Lathyrus niger*, *Melampyrum bihariense*, *Vaccinium myrtillus* etc.);
- în făgete de deal (pure sau amestecate), flora ierbacee este de tipul oligomezotrof – mezofit "*Festuca altissima*" (*Festuca altissima*, *Asperula odorata*, *Calamagrostis arundinacea*, *Carex pilosa*, *Dryopteris filix-mas*, *Galium schultesii*, *Genistra tinctoria*, *Hierracium transsilvanicum*, *Luzula albida*, *Melampyrum bihariense*, *Poa nemoralis*, *Stellaria holostea*, *Veronica officinalis* etc.), tipul mezotrof – mezofit "*Asperula - Asarum*" (*Asarum europaeu*, *Asperula odorata*, *Euphorbia amygdaloides*, *Glechoma hirsutum*, *Lathyrus vernus*, *Mycelis muralis*, *Pulmonaria officinalis*, *Allium ursinum*, *Brachypodium silvaticum*, *Carex pilosa*, *Dentaria bulbifera*, *Galium schultesii*, *Geranium robertianum*, *Geum urbanum*, *Glechoma hederaceum*, *Melica uniflora*, *Mercurialis perennis*, *Polygonatum multiflorum*, *Sanicula europaea*, *Stellaria holostea*, *Rubus hirtus* etc.), tipul oligomezotrof – mezohigrofit "*Rubus hirtus*" (*Asperula odorata*, *Brachypodium silvaticum*, *Luzula albida*, *Melica uniflora*, *Galium schultesii*, *Lathyrus vernus*, *Mycelis muralis*, *Sanicula europaea* etc.).

Vegetația primară a pajiștilor este foarte mult modificată de intervențiile antropice. Pajiștile (pășuni și fânețe) sunt destul de restrânse ca suprafață, fiind intercalate între păduri și terenuri agricole.

La altitudini de până la 300 m pe pajiștile naturale (pășuni, fânețe) predomină grupa asociațiilor xeroterme specifice pajiștilor din subetajul pădurilor termofile, ce vegetează pe pante ondulate și mai puțin abrupte, cu expoziție sudică, sud – vestică și sud – estică, reprezentative fiind pajiștile cu păiuș (*Festuca valesiaca*), bărboasă (*Botriochloa ischaemum*) și obsigă (*Bromus tectorum*).

Grupa asociațiilor xeromezofile este localizată pe versanți și pe alte suprafețe morfologice cu expoziție variată, la altitudini de peste 300 m, fiind reprezentative pajiștile cu obsigă (*Brachypodium pinnatum*), zâzanie (*Lolium perenne*) și, în mod deosebit, cu sadină (*Chrysopogon gryllus*).

Pe pajiști se întâlnesc și exemplare izolate sau pâlcuri din specii de arbori și arbuști din flora specifică zonei: bărcoace (*Cotoneaster integerrima*), păducel (*Crataegus* sp.), porumbar (*Prunus spinosa*), vișin turcesc

(*Padus mahaleb*), măceș (*Rosa sp*), cărpiniță (*Carpinus orientalis*), alun (*Corylus avellana*), cer (*Quercus ceris*), gorun (*Quercus petraea*), fag (*Fagus sylvatica*), tei argintiu (*Tilia tomentosa*), arțar tătărească (*Acer tataricum*), plop tremurător (*Populus tremula*), scumpie (*Cotinus coggygria*), salbă moale, râioasă (*Evonymus verrucosa*, *E. europea*), mojdrean (*Fraxinus ornus*) etc.

Fauna

Fauna din teritoriul studiat este cea specifică regiunii de dealuri aflată la confluența cu câmpia și lunca. Ca urmare a diversității mediilor de viață, se întâlnește o bogată și heterogenă faună de origini diferite, dar cu preponderență a elementelor sudice. Particularitatea constă în prezența numeroaselor elemente faunistice specifice în egală măsură regiunilor de deal, câmpie și lunci. În ecosistemele naturale (păduri, tufărișuri, pășuni, fânețe) fauna ocupă solul, covorul vegetal și apele, remacându-se printr-o mare diversitate.

Fauna de nevertebrate cuprinde numeroase specii de artropode, miriapode, moluște, viermi, precum și din microfaună (rotifere, brizoare, celenterate, orotozoare).

Artropodele din clasa INSECTA au cea mai numeroasă și diversă reprezentare. În zonă sunt prezente unele specii de insecte fără aripi care trăiesc pe sub frunze (g. *Eosentemon*, g. *Sminthurides*) sau pe plantele de pe malul apelor (*Podura aquatica*), insecte cu aripi care trăiesc la nivelul solului și în subsol, pe plantele ierbacee sau arboricole sau în apă: ord. Ephemeroptera - *Ephemera vulgata*; ord. Odonata (libelule) - *Calopteryx virgo*, *Calopteryx splendens*, g. Cordulegaster, *Libelula depressa* etc.); ord. Trichoptera cu reprezentări în fauna României din 17 familii și numeroase genuri; ord. Coleoptera – coleoptere polifage de apă (boul de baltă – *Hydrous piceus*, etc). Insectele exclusiv terestre prezintă o mare diversitate: ord. Thysanoptera (tripși - specii fitofage unele dăunătoare agriculturii), ord. Mantodea (călugărița – *Mantis religiosa*), ord. Orthoptera (cosașul verde – *Tettigonia viridisima*, cosașul mic – *Locusta cantas*, călușelul – *Decticus verucivorus*, greierul de câmp – *Gryllus campestris*, coropișnița – *Gryllotalpa gryllotalpa*, lăcusta călătoare – *Locusta migratoria*, pâraitoarea – *Psophus stridulus* etc.), ord. Dermaptera (urechelnița – *Forficula auricularia*), ord. Neuroptera (leul furnicilor – *Myrmeleon formicarius*), ord. Rafidioptera (musculița cu gât de cămilă – *Raphidia crassicornis*), ord. Coleopterelelor (cărăbușii: cărăbușul de mai – *Melolontha melolontha*, cărăbușelul – *Amphimalon aolstitialia*, cărăbușul marmorat – *Polyphylla fullo*, cărăbușul de pădure – *Melolontha hippocastani*, ileana – *Cetenia aurata*, băligarul – *Geotrupes stercorarius*, băligarul de pădure - *Geotrupes stercororus*, forfecarul – *Lethrus apterus*, g. *Aphodius*, *Sisyphus schaefferi*, carabanul – *Oryctes nasicornis*, rădașca – *Lucanus cervus* etc.; coleoptere adefage terestre: repede – *Cicindela campestris*, *Carabus dauturus*, *Carabus auronites*, *Calosoma sycophanta*, *Brachynus crepitans*; groparii: groparul – *Necrophagus vespillo*, *Phosphuga atrata*; gândacii cu elitre moi: manornicul – *Moloe proscarabeus*, lupul albinelor – *Trichodes apiarius*, *Staphylinus olens*, muscariul – *Cantharis fusca*, cățelul de frasin – *Lytta vesicatoria*, licuriciul – *Lampyris noctiluca*, gândacul pocnitor – *Agriotes lineatus*, buburuza –

Coccinella septempunctata; gândacii cu antene lungi: strălucitorul – *Aromia moscata*, croitorul – *Cerambyx cerdo*, *Saperda carcarias*, *Strangalia maculata*, *Acanthocinus aedilis*, gândacul plopului – *Chrysomela populi*, gândacul ulmului – *Xanthogaleruca luteola*; gândacii cu rât: gândacul de măr – *Anthonomus pomorum*, prunarul – *Involvus cupreus*, alunarul – *Balaninus nucum*; carii: cariul prunului – *Agrylus viridis*), ord. Hymenoptera (albinele: abina cu patru brăie – *Halictus quadricinctus*, albina cu blană – *Anthophora parietina*, albina cu pantaloni – *Dasygaster plumites*, g. *Xyllopa*, albina ziditoare – *Chalicodoma parietinum*, *Antidium manicatum*, g. *Nomada*; bonzarii: bonzariul de pământ – *Bombus subteraneus*, bonzariul de grădină – *Bombus hortorum*;; viespi: g. *Ammophila*, vispoii – g. *Sirex*, *Diprion pini*, *Hylotoma rosae*, *Caliroa cerasi*, *Anoplius viaticus*, *Batozonellus lacerticida*, *Eumeus pomiformis*, *Chrysis ignita*, *Cynips quercusfolii*, *Biorrhiza palida*, *Diplolepis rosae*, gărgăunii – *Vespa crabro*, g. *Dolichovespula media*, *Dolichovespula sylvestris*, *Paravespula vulgaris* etc.; furnicile: furnica de pădure – *Formica rufa*, furnica roșie – *Formica sanguinea*, furnica neagră – *Lasius niger*, *Formica ligniperda* etc.), ord. Hemiptera (ploșnițe de câmp: ploșnița de câmp – *Palomena crasina*, *Euryderma oleraceum*, *Pentatoma rufipes*, vaca domnului – *Pyrrhocoris apterus* etc.), ord. Homoptera (cicade: greierușul viilor – *Cicadetta montana*, *Cixius nervosus*, *Ptyelus spumarius* etc.; purici de plante: *Macrosiphum rosae*, *Schizoneura lanigera*, *Margarodes polonicus* etc.), ord. Diptera (musca mare – *Calliphora vomitoria*, viermânarii – *Sarcophaga* sp., tăunul – *Tabanus bovinus*, streche – *Hypoderma bovis*, *Lucilia bufonivora*; țânțarii: *Culex pipiens*, *Tipula oleracea*, *Corethra plumicornis*, *Mikiola fagi*, *Simulium columbaczense* etc.), ord. Lepidoptera (fluturi de zi: lămâița – *Gonepteryx rhamni*, fluturele roșu – *Aglais urticae*, ochi de păun – *Inachis jo*, amiral – *Vanessa atalanta*, albilița – *Pieris brassicae*, nălbaru – *Aporia crataegi*, coadă de rândunică – *Papilio machaon*, *Parnassius apollo*, fluturii cerului – *Lycaena* sp, *Maculinea* sp, fluturii de sidex – *Argynis* sp, striga – *Acheronia atropos*, porumbacul – *Hyles euphorbiae*, *Eupproctis crysorrhea*, ochi de păun de seară – *Smerinthus ocellatus*, răchitarul – *Cossus cossus* etc.; fluturii de noapte: ochi de păun de noapte – *Saturnia pyri*, fluturele pinilor – *Dendrolimus pini*, inelarul – *Malacosoma neustria*, *Lymantria* sp, *Tortrix viridana*, *Cnetocampa procesionea*, *Arctia caja*, *Dicranura vinula*, *Zygaena filipendulae*, *Catocala nupta*, *Acipitilia pentadactyla* etc.; cotarii: *Eranis defoliaria*, *Operophtera brumata* etc.; molii: *Hyponomeuta malinella*, *Carpocapsa pomonella*, *Galeia mellonnella*, *Aphonia sociella*, *Lyonetia* sp, *Scirpophaga praelata* etc.);

Miriapodele sunt reprezentate prin specii din clasa DIPLODA: scolopendra – *Polydesmus complanatus*, șarpele orb – *Ommatoiulus sabulosus*, *Glomeris marginata*; clasa CHILOPODA: urechelnița – *Lithobius forficatus*, *Necrophloeophagus longicornis*, clasa Symphyla: *Scutigera immaculata* etc.

Din clasa ARACHNIDA în zonă se întâlnesc specii din ord. Araneae (păianjenul cu cruce – *Araneus diademus*, păianjenul cu casa labirint – *Agelena labyrinthica*, g. *Lycosa*, g. *Dolomedes*, *Misumena*

sp, *Xystus viaticus*, păianjenul saltimbanc – *Salticus scenicus* etc.), ord. Opilionida (*Phalangium opilio* etc.), ord. Pseudoscorpiones (*Neobisium muscorum* etc.) și acarieni (căpușa – *Ixodes* sp, etc.).

Din clasa CRUSTACEA se cunosc puțini reprezentanți în zona studiată: ciclopul – *Cyclos pubens*, *Cypris* sp, puricele de baltă – *Dafnia* sp, *Niphargus* sp, racul – *Astacus astacus* etc.

Moluștele din zonă sunt puțin numeroase, mai bine reprezentată fiind clasa GASTEROPODA (melcii cu cochilie: g. *Helix* cel mai cunoscut melcul de grădină – *Helix pomatia*, melcul șerpesc – *Cepaea vindobonensis*, *Clausidia* sp, *Planorbarius corneus* etc.; melcii fără cochilie din genurile: *Arion*, *Limax*, *Deroceras*, *Lehmanna*, *Bielzia*).

În pădure, pajiști naturale și alte terenuri, trăiesc liber sau ca paraziți în corpul plantelor și animalelor numeroase specii de VIERMI dintre care mai importanți sunt: nematozii (*Nemathelminthes*), viermi inelați (*Annelides* – *Lumbricidae*) și enchitreide (*Enchytraidae*). Râmele sunt reprezentate prin numeroase specii, a căror densitate în sol poate atinge valori foarte ridicate.

Fauna de vertebrate din zona studiată este cea specifică zonei de dealuri din sudul Banatului, caracterizată prin prezența unor specii endemice de sorginte submediteraneană.

Clasa AMFIBIENILOR are o bună reprezentare în zonă prin speciile: broaște (*Rana radibunda*, *R. esculenta*, *R. arvalis*, *R. dalmatina*), brotăcel (*Hyla arborea*), buhai de baltă (*Bombina bombina*), buhai de izvoarăș (*Bombina variegata*), broaca râioasă (*Bufo bufo*), broasca gheboasă (*Pelobates fuscus*, *P. syriacus*) tritoni (*Triturus vulgaris*, *T. cristatus*), salamandra (*Salamandra salamandra*).

Clasa REPTILELOR este reprezentată de țestoase, șopârle și șerpi: țestoasa lui Hermann (*Testudo hermanni boettgeri*), țestoasa de apă (*Emys orbicularis*), șopârta cenușie (*Lacerta agilis*), șopârta de luncă (*Lacerta praticola*), gușter (*Lacerta viridis*), șopârta de ziduri (*Podarcis muralis*), șopârlă (*Podarcis taurica*), șopârlă de nisip (*Ablepharus kitaibeli*), șarpele orb (*Anguis fragilis*), șarpele de casă (*Natrix natrix*), șarpe de alun - balaur (*Coronella austriaca*), șarpele lui Esculap (*Elaphe longissima*), șarpe de apă (*Natrix tessellata*), vipera cu corn (*Vipera ammodytes*), vipera neagră (*Vipera berus*) etc.

Clasa PĂSĂRI este foarte bine reprezentată, teritoriul studiat cuprinzând habitatele unui număr relativ mare de specii de păsări sălbatice: ord. Galiniformes (ierunca – *Bonasia bonasia*, prepelița – *Coturnix coturnix*, potârnichea – *Perdix perdix*), ord. Columbiformes (porumbelul gulerat – *Columba palumbus*, porumbelul de scorbură – *Columba oenas*, turturica – *Streptopelia turtur*, guguștiucul - *Streptopelia decaocto*), ord. Cuculiformes (cucul – *Cuculus canorus*), ord. Piciformes (ciocănitoarea pestriță mare - *Dendrocopos major*, ciocănitoarea pestriță mică – *Dendrocopos minor*, ciocănitoarea verde – *Picus viridis*, etc.), ord. Coraciformes (pescărușul albastru – *Alcedo atthis*, prigoria – *Merops apiaster*, pupăza – *Upupa epops*), ord. Paseriformes (ciocârlii: rândunele: rândunica de casă – *Hirundo rustica* etc.; granguri: grangurul – *Oriolus oriolus*; ciori și corbi: corbul – *Corvus corax*, cioara – *Corvus corone*, cioara de semănătură – *Corvus frugilegus*, stâncuța – *Coloeus monedula*, gaița – *Garrulus glandaria*, coțofana – *Pica pica* etc.; pițigoii: pițigoii comun – *Parus major*, pițigoii de livadă – *Parus lugubris*, pițigoii codat – *Aegyptulos caudatus* etc.; țoi: scorțarul – *Sitta europaea*;

cojoaice: cojoaica comună - *Certhia familiaris*; pitulici: pitulicea – *Troglodytes troglodytes*; muscari: muscarul cenușiu – *Musicarta striata*, muscarul negru – *Ficedula hypoleuca* etc.; privighetori și lăcari: privighetoarea cenușie – *Sylvia communis*, privighetoarea de grădină – *Sylvia borin*, privighetoarea cu cap negru – *Sylvia atricapilla*, porumbaca – *Sylvia nisoria*, privighetoarea – *Luscinia luscinia*, pitulicea mică – *Phylloscopus colibito*, pitulicea fluierătoare – *Phylloscopus trochilus*, pitulicea sfârâitoare - *Phylloscopus sibilatrix*, frunzățița de grădină – *Hippolais icterina* etc.; sturzi și mierle: sturzul – *Turdus iliacus*, sturzul cântător – *Turdus philomelos*, mierla neagră – *Turdus merula*, sturzul mare – *Turdus visvicorus*, măcăleandru – *Erithracus rubecula*, pietrarul sur – *Oenanthe oenanthe*, mărăcinarul mare – *Saxicola torquata*, codroșul de pădure – *Phoenicurus phoenicurus* etc.; brumărițe: codobaturi: codobatura – *Motacilla alba*, codobatura galbenă – *Motacilla flava*, fâșa de pădure – *Anthus trivialis*, fâșa de luncă – *Anthus pratensis* etc.; mătășari: mătășarul – *Bombycilla garulus*; sfrâncioci: sfrânciocul roșietic – *Lanius collurio*, sfrânciocul cu cap roșu – *Lanius senator* etc.; grauri: graurul – *Sturnus vulgaris*, lăcstar – *Sturnus roseus*; ciocârlii: ciocârlanul – *Galeria cristata*, ciocârlia – *Alauda arvensis*, ciocârlia de pădure – *Lullula arborea* etc.; cinteze: cintița – *Fringilla coelebs*, cinteza de iarnă – *Fringilla montifringilla*, înărița verde – *Serinus serinus*, câneparu - *Acanthis flavirostris*, pietrușelul – *Acanthis cannabina*, presura galbenă – *Emberizia citrinella*, presura de grădină – *Emberizia hortulana*, presura mare – *Emberizia calandra*, presura cu cap negru – *Emberizia melanocephala*, presura bărboasă – *Emberizia cirlus*, botgros – *Pyrrhula, pyrrhula*, sticletele – *Carduelis carduelis*, scatiul – *Carduelis spinus*, florinetele – *Carduelis chloris*, cioc gros – *Coccothraustes coccothraustes*, etc.; vrăbii: vrabia de casă – *Passer domesticus*, vrabia de câmp – *Passer montanus*, cinghița de iarnă – *Montifringila nivalis*), ord. Falconides (răpitoare de zi: pajura – *Aquila chrysaetos*, vulturașul negru – *Aquila pomarina*, acvila țipătoare mare – *Aquila clanga*, acvila mică – *Hieraetus pennatus*, șoimul – *Falco peregrinus*, vânturelul – *Falco tinnunculus*, eretele – *Falco subbuteo*, eretele de seară – *Falco vespertinus*, porumbarul – *Accipiter gentilis*, ulișorul – *Accipiter nisus*, șorecarul – *Buteo buteo*, șorecaru cenușiu – *Circus pygargus*, șerparul – *Circaetus gallicus*, viesparul – *Pernis apivorus* etc.), ord. Strigiformes (răpitoare de noapte: cucuveaua – *Athene noctua*, cucuveaua pitică – *Glaucidium passerinum*, ciuful pitic – *Otus scops*, striga – *Tyto alba*, huhurezul de pădure – *Strix aluco*, buha – *Bubo bubo* etc.).

În teritoriul studiat sunt îndeplinite condițiile de habitat pentru MAMIFERE specifice zonei de deal cu păduri de fag și gorun, la interfereță cu zona de câmpie, din SV României:

- ordinul Insectivorelor: cârțița (*Talpa europaea*), ariciul (*Erinaceus europeus*);
- ordinul Carnivorelor: pisica sălbatică (*Felis silvestris*), râsul (*Lynx lynx*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), bursucul (*Meles meles*), jderul de copac (*Martes martes*), dihorul (*Mustela putorius*), nevăstuica (*Mustela nivalis*);
- ordinul Copitatelor: mistrețul (*Sus scrofa*), căpriorul (*Capreolus capreolus*);

- ordinul Rozătoarelor: iepurele (*Lepus europeus*), veverița (*Sciurus sciurus*), șoarecele de pădure (*Apodemus sylvaticus*), șoarecele de câmp (*Microtus arvalis*), pârșul cenușiu (*Glis glis*), pârșul cu coadă stufoasă (*Dryomys nitedula*), pârșul roșu (*Muscardinus avellanarius*).

În fauna de vertebrate de pe teritoriul PN Porțile de Fier o proporție importantă a mamiferelor este dată de ordinul Microchiropterelor, în teritoriu întâlnindu-se indivizi din cele două familii: Vespertilionidae și Rhinolophidae. Habitatele de refugiu și reproducere ale speciilor de lilieci sunt peșterile, clădirile vechi din zona locuită și, mai puțin scorburile din arbori. Habitatele de hrănire includ și pădurile și pajștiile din zonele apropiate, inclusiv din amplasamentul PP.

Habitatele speciilor care compun fauna de manifere specifice zonei sunt mult mai extinse decât teritoriul necesar pentru implementarea proiectului propus, sens în care nu sunt afectate zonele de refugiu și de reproducere și nu este pusă în pericol existența populațiilor aflate în zona de interes.

Biotopul acvatic al apelor curgătoare de șes (Dunărea) este specific zonei crapului. Vegetația este formată predominant din alge verzi microscopice care formează "fitoplanctonul", lintița, iarba broaștei. Fauna cuprinde animale nevertebrate: animale microscopice care formează "zooplanctonul", viermi, scoici, melci, larve de insecte și animale vertebrate: pesti (crap, lin, plătica, roșioară, biban, somn, șalău, stiuca, mreană etc.), serpi de apă, broaște, tritoni, păsări de baltă (gâște, rațe, cormorani, egrete, chire, cirighițe, stârci, lopătari, corcodei, pescăruși, codalbi etc.).

C.2.) Date generale privind ariile naturale protejate de interes comunitar

C.2.1.) Identificarea ariilor naturale protejate de interes comunitar

Partea sudică a teritoriului administrativ al comunei Eșelnița, reprezentând 58% din suprafața UAT (10498,00 ha) este cuprinsă în ariile protejate interes comunitar, parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România:

- aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier: 10498,00 ha (58%);
- aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier: 543,00 ha (3%);
- aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei: 9955,00 ha (55%).

Perimetrul ROSCI0206 Porțile de Fier suprapune cu perimetrele ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

În acest perimetru sunt delimitate două zone protecție strictă (rezervații naturale):

- rezervația naturală Cazanele mici (PI 19) - 100 ha, instituită prin Legea nr. 5/2000 – Secțiunea arii protejate;
- zona de conservare specială Eșelnița (PI 20) – 1419 ha, instituită prin OM nr. 552/2003

Conform zonării interioare a Parcului natural Porțile de Fier suprafața UAT cuprinsă în perimetrul ariilor protejate de interes comunitar (10498,00 ha) se încadrează în:

- zona de protecție integrală 1419,00 ha
- zona de management durabil 7687,00 ha

- zona de dezvoltare durabilă 1392,00 ha

Regim de administrare este reglementat prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011. Administrarea siturilor de interes comunitar este cuprinsă în Planul de management al Parcului natural Porțile de Fier, aprobat cu HG nr. 1048/2013.

Organismul responsabil pentru managementul sitului: Administrația Parcului Natural Porțile de Fier, care face parte din structura Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți.

C.2.2.) Descrierea ariilor protejate de interes comunitar identificate în amplasamentul PP

C.2.2.1.) Descrierea ariei speciale de conservare Porțile de Fier (cod ROSCI0206)

◆ Declararea sitului:

Prin ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 s-a declarat aria specială de conservare Porțile de Fier (cod ROSCI0206) ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000, cu suprafață de 125543,00 ha.

◆ Tip de proprietate:

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari este următoarea: proprietate de stat 64,0 %, proprietate comunală 16,8 % și proprietate privată 19,2 %.

◆ Legături cu alte situri Natura 2000:

Situl are legătură cu alte 2 situri Natura 2000 în România: Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier (cod ROSPA0026), Munții Almaajului – Locvei (cod ROSPA0081)

◆ Localizarea sitului:

Aria specială de conservare Porțile de Fier (cod ROSCI0206) se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (41%) și Caras Severin (59%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 39' 57" ;
- longitudine E 21° 58' 47"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 368 m (minimă 28 m, maximă de 972 m).

◆ Declararea sitului de importanță comunitară (date preluate din Formularul standard Natura 2000):

Aria specială de conservare Porțile de Fier (cod ROSCI0206) a fost declarată pentru protejarea a 29 tipuri de habitate naturale și 67 specii periclitate și rare (mamifere – 15 specii, amfibieni și reptile – 4 specii, pești – 13 specii, nevertebrate – 17 specii, plante -18 specii):

- Tipuri de habitate: 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi; 6190 Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*); 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis; 3130 Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin; 8220 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase; 3150 Lacuri eutrofe naturale cu

vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition; 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; 9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion; 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; 6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia); 9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum; 9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; 91E0* Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fr. excelsior* (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae); 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun; 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen; 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*; 9530* Vegetație forestieră sub-mediterraneană cu endemitul *Pinus nigra ssp. Banatica*; 8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietea rotundifolii) 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion; 3140 Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bentonică de specii de Chara; 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion); 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos 9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori); 8230 Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi- Veronicion dilleni pe stâncării silicioase; 6120* Pajiști xerice pe substrat calcaros; 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de Chenopodion rubri și Bidention.

- Specii de mamifere: (15): 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn); 1352 *Canis lupus* (lup); 1355 *Lutra lutra* (vidră, lutră); 1361 *Lynx lynx* (râs); 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari); 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic); 1316 *Myotis capaccinii* (liliac cu picioare lungi); 1318 *Myotis dasycneme* (liliac de iaz); 1324 *Myotis myotis* (liliac comun); 1305 *Rhinolophus euryale* (liliacul mediteranean cu potcoavă); 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă); 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă); 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu).
- Specii de amfibieni și reptile: (4 specii): 1188 *Bombina bombina* (buhai de baltă cu burta roșie); 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă); 1220 *Emys orbicularis* (broască țestoasă de apă); 1217 *Testudo hermanni* (bestoasă de uscat).
- Specii de pești: (13): 1130 *Aspius aspius* (avat); 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă); 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1124 *Gobio albipinnatus* (porcușor de nisip); *Gymnocephalus baloni* (ghiborț de râu); 1157 *Gymnocephalus schraetzer* (răspăr); 1145 *Misgurnus fossilis* (tipar); 2522 *Pelecus cultratus* (sabiță); 1134 *Rhodeus sericeus amarus* (boare); 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță); 2011 *Umbra krameri* (tigănuș); 1160 *Zingel streber* (fusar); 1159 *Zingel zingel* (pietrar).
- Specii de nevertebrate: (17): 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare); 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat); 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula, calul dracului); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1052 *Euphydryas maturna* (fluturele maturna); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar*

(fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 1084 *Osmoderma eremita* (gindac sihastru, pustnic); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat); 1087 *Rosalia alpina* (croitor de fag); 4064 *Theodoxus transversalis* (melcul acvatic dungat); 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).

- Specii de plante: (18): 1939 *Agrimonia pilosa* (turiță); 4066 *Asplenium adulterinum* (feriguță, ruginită); 2285 *Colchicum arenarium* (brândușă); 4067 *Echium russicum* (capul șarpelui); 1898 *Eleocharis carniolica*; 4096 *Gladiolus palustris* (gladiolă de baltă); 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii); 1428 *Marsilea quadrifolia* (trifoiș de baltă); 2097 *Paeonia officinalis* ssp. *banatica* (bujor); 2093 *Pulsatilla grandis*; 2318 *Stipa danubialis* (colilie); 2120 *Thlaspi jankae* (punguliță); 2300 *Tulipa hungarica* (lalea galbenă).

◆ Alte specii de floră și faună pentru care este important situl

- Specii de nevertebrate: *Aglais urticae*, *Amata phegea*, *Apatura iris*, *Argynnis paphia*, *Astacus astacus*, *Carabus gigas*, *Inachis io*, *Iphiclides podalirius*, *Nymphalis antiopa*, *Stylurus flavipes*, *Unio pictorum*, *Vanessa atalanta*, *Zygaena filipendulae*;
- Specii de amfibieni: *Rana esculenta*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*, *Triturus vulgaris*;
- Specii de reptile: *Lacerta agilis*, *Lacerta praticola*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Natrix natrix*, *Podarcis taurica*, *Vipera berus*.
- Specii de pești: *Abramis brama*, *Anguilla anguilla*, *Carassius carassius*, *Cyprinus carpio*, *Esox lucius*, *Sander lucioperca*, *Silurus glanis*, *Tinca tinca*;
- Specii de mamifere: *Arvicola terrestris*, *Capreolus capreolus*, *Crocidura suaveolens*, *Dryomys nitedula*, *Erinaceus concolor*, *Meles meles*, *Micromys minutus*, *Microtus arvalis*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Myocastor coypus*, *Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii capaccinii*, *Myotis daubentonii*, *Myotis nattereri*, *Myoxus glis*, *Neomys fodiens*, *Nyctalus noctula*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Talpa europaea*, *Vespertilio murinus*, *Vulpes vulpes*;
- Specii de plante: *Acer monspessulanum*, *Acinos rotundifolius*, *Alyssum pichleri*, *Alyssum pulvinare*, *Ammannia verticillata*, *Armoracia macrocarpa*, *Bassia laniflora*, *Campanula grossekii*, *Campanula lingulata*, *Cardamine graeca*, *Carex hallerana*, *Carlina acanthifolia* ssp. *acanthifolia*, *Centaurea atropurpurea* ssp. *atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *Cephalaria uralensis* ssp. *multifida*, *Cirsium creticum*, *Colchicum autumnale*, *Comandra elegans*, *Convolvulus althaeoides* ssp. *tenuissimus*, *Coronilla emerus* ssp. *emeroides*, *Corylus colurna*, *Crocus flavus*, *Crocus reticulatus*, *Cynosurus echinatus*, *Cyperus longus*, *Cyperus serotinus*, *Dianthus giganteus* ssp. *banaticus*, *Dianthus pinifolius*, *Digitalis ferruginea*, *Echinops bannaticus*, *Elymus panormitanus*, *Erysimum comatum*, *Erythronium dens-canis* var. *Niveum*, *Euphorbia myrsinites*, *Festuca vaginata*, *Fimbristylis bisumbellata*, *Fritillaria orientalis*, *Fumana procumbens*, *Fumaria kralikii*, *Fumaria thuretii*, *Gagea bohémica*, *Galanthus nivalis*, *Gladiolus illyricus*, *Goniolimon tataricum*, *Heliotropium supinum*, *Hypericum rochelii*, *Iris pseudacorus*, *Jasione dentata*, *Jasione montana*, *Jurinea glycacantha*, *Lemna minor*, *Linum uninode*, *Ludwigia palustris*, *Minuartia cataractarum*, *Minuartia hamata*, *Minuartia*

hirsuta ssp. frutescens, Notholaena marantae, Onobrychis alba, Onosma arenaria, Onosma heterophylla, Ophrys apifera, Ophrys scolopax ssp. cornuta, Orchis coriophora ssp. fragrans, Orchis laxiflora ssp. elegans, Orchis mascula ssp. signifera, Orchis militaris, Orchis morio ssp. morio, Orchis morio ssp. picta, Orchis pallens, Orchis papilionacea, Orchis purpurea, Orchis simia, Paeonia daurica, Paeonia officinalis, Paspalum paspalodes, Petrorhagia illyrica ssp. haynaldiana, Phragmites australis, Pinus nigra ssp. banatica, Polycarpon tetraphyllum, Polygala supina ssp. hospita, Prangos carinata, Pulsatilla montana, Salix alba, Salix fragilis, Salvinia natans, Salvinia natans, Saponaria glutinosa, Satureja montana ssp. kitaibelii, Scorzonera lanata, Sedum dasyphyllum, Stipa bromoides, Stipa eriocaulis, Thymus comosus, Tragopogon balcanicus, Tragopogon floccosus, Tulipa hungarica ssp. undulatifolia, Typha shuttleworthii, Veronica spicata ssp. crassifolia, Vulpia ciliata, Wolffia arrhiza.

◆ Ecosisteme identificate

Pe teritoriul ariei speciale de conservare predomină ecosistemele terestre (92%), majoritatea naturale sau puțin modificate (ecosisteme forestiere, ecosisteme de pajiști naturale), dar și modificate sau amenajate (agrosisteme, spații rurale). Ecosistemele acvatice sunt ecosisteme naturale de ape dulci (8%).

Situl este alcatuit din 6 clase de habitate: N06 – Râuri, lacuri (8%); N09 – Pajiști naturale, stepe (2%); N14 – Pasuni (10%); N15 – Alte terenuri arabile (5%); N16 – Paduri de foioase (69%); N26 – Habitate de paduri (paduri în tranziție) (6%).

◆ Alte caracteristici ale sitului

- Geologia sitului „Portile de Fier” este deosebit de complexă, având în vedere că se suprapune unității de orogen a Munților Carpați.
- Diversitatea ridicată a habitatelor, în acest spațiu existând 171 de habitate, din care 26 sunt unice pentru România și 21 de interes comunitar. În zona Portilor de Fier există o serie de puncte de atracție geologică și paleontologică renumite la nivel național (sinclinalul suspendat Munteana, punctele fosilifere Svinita și Bahna, neck-ul vulcanic permian Trescovat, Defileul Dunării, formațiunile carstice etc.):
- Zona de sedimentare Cerna – Nera cuprinde în arealul „Portile de Fier”, sectorul cel mai spectaculos al văii transversale a Dunării – Cazanele Mari și Cazanele Mici.
- La vest de localitatea Belobresca, pe o distanță de aproximativ 11 km în lungul Dunării se evidențiază o serie de depozite loessoide cuaternare, ce formează adevărate abrupturi, unele fiind declarate rezervații naturale (Râpa cu lastuni – loc de cuibarit pentru unele specii de lastuni).
- Între localitățile Bazias și Gura Văii apare ca unitate geomorfologică distinctă în peisajul Portilor de Fier, Defileul Dunării, cu o lungime totală de 134 km, cel mai spectaculos defileu european. Cel mai spectaculos și mai interesant din punct de vedere peisagistic este relieful carstic.
- Există patru zone umede, două în lacul de acumulare (Ostroavele - Moldova Veche și Insula Calinovat) și pe malul stâng al Dunării (Balta Nera – Dunare și Pojejena – Divici). Zonele umede oferă condiții favorabile de reproducere a unui număr mare de specii migratoare, datorită posibilităților optime de hranire în sezonul cald

din acest complex biocenotic și datorită faptului că speciile de păsări acvatice cuibăresc aici, având cuiburile amplasate aproape exclusiv în habitatul de stufărișuri și papurișuri.

◆ Calitate și importanță

- Importanța conservării florei în zona Defileului Dunării (în special Cazanele Dunării și Ostrovul Moldova Veche) considerate rezervații naturale și Cazanele Dunării cu pădurea și vegetația stâncilor, de un colorit meridional, locul clasic al plantelor *Tulipa hungarica* și *Campanula crassipies* (azi în lista speciilor rare și respectiv periclititate) și rezervația Vârciorova – Gura Vaii cu speciile *Prangos carinata* și *Dianthus serbicus*.
- Pădurea domină peisajul general, indicele de naturalitate calculat pentru situl Portile de Fier înregistrând valori frecvente de 80%.
- Formațiile vegetale, condiționate de dinamica în timp a asociațiilor (grupurilor) și de parametrii topoedafici sunt atribuite etajului nemoral. În locul pădurilor termofile defrișate s-au instalat tufărișuri termofile (șlibleac), o formație vegetală secundară de stejar pufos cu carpiniță, mojdrean și liliac sălbatic careia i se adaugă specii submediteraneene, saxicole și calcicole. În zonele de lunca inundabilă, în înmlăștiniri, domină trestia.
- O proporție importantă a mamiferelor este dată de microchiroptere, specii de interes comunitar, reprezentate prin membrii a două familii: *Vespertilionidae* (*Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii*, *Vespertilio murinus*) și *Rhinolophidae* (*Rhinolophus euryalis*, *Rhinolophus ferrumequinum*, *R. blasii*).
- Carnivorele sunt prezente atât prin speciile de mari dimensiuni, cum ar fi ursul (*Ursus arctos*), lupul (*Canis lupus*), râsul (*Lynx lynx*) cât și prin specii de dimensiuni reduse, cum sunt mustelidele: *Meles meles*, *Martes martes*. Din fauna parcului nu lipsesc ierbivorele, ele fiind reprezentate de *Cervus elaphus* (cerbul), *Capreolus capreolus* (caprior).
- Dintre cele 4873 nevertebrate întâlnite în situl Portile de Fier, statut special au: 4 specii de gasteropode (*Theodoxus transversalis*, *Anisus vorticulus*, *Herilla dacica*, *Helix pomatia*), 5 specii de insecte, din care una din ordinul Coleoptera (*Lucanus cervus* L.) și patru din ordinul Lepidoptera (*Eriogaster catax* L., *Lycaena dispar rutilus* Wernb., *Parnassius mnemosyne wagneri* Bryk, *Kirinia roxelana* Cr.).
- Numărul mare de plante superioare (1668), din care 14 endemice pentru România.
- Din cercetările întreprinse până în prezent rezultă că fauna sitului „Portile de Fier” se compune din 5205 taxoni, dintre care 4873 nevertebrate și 332 vertebrate. Dintre vertebrate, o prezenta ridicată înregistrează clasa Aves, cu 205 de reprezentanți, urmată de clasa Pisces, cu 63 de reprezentanți, cea mai slab reprezentată clasă fiind Amfibia, cu doar 12 taxoni.
- În situl „Portile de Fier” au fost semnalate 14 specii de amfibieni și 17 specii de reptile. Dintre acestea, amfibianul *Pelobates syriacus* și reptilele: *Testudo hermanni*, *Ablepharus kitaibelii*, *Lacerta praticola*, *L. muralis*, *L. taurica*, *L. viridis*, *Coluber jugularis* și *Vipera ammodytes* sunt elemente est-mediteraneene, respectiv mediteraneene strict protejate.

◆ Vulnerabilitate

Impactul asupra mediului al activităților agricole este dificil de evaluat din cauză că fragmentarea terenurilor arabile este foarte ridicată, monitorizarea utilizării îngrășămintelor chimice fiind dificilă. Totuși se poate considera că impactul asupra mediului este destul de redus, agricultura practică în arealul sitului fiind o agricultură de subsistență. Influența negativă a activităților agricole se manifestă prin intensificarea proceselor geomorfologice actuale pe terenurile pe care se aplică tehnici agricole necorespunzătoare.

Activitățile miniere de la Moldova Nouă afectează solurile prin efectuarea de decopertări și derocări în scopul descoperirii banatitelor, surparea terenurilor pe care se află halde de steril, depunerea sterilului duce la contaminarea orizontului biologic activ, cu efecte asupra proceselor microbiologice. La nivel calitativ apar probleme cu impactul local sau regional legate de poluarea apelor de suprafață din cauza activităților din sectorul minier (Moldova Nouă, Cozla etc.).

Activitățile de creștere a animalelor contribuie la degradarea calității habitatelor, mai ales în cazul în care acestea se desfășoară în zone cu diversitate biologică ridicată.

Utilizarea apelor pentru consumul populației și evacuarea apelor uzate menajere reprezintă o problemă importantă pentru localitățile rurale din sit, majoritatea neavând sisteme de canalizare. Probleme calitative mai importante apar în orașele Orșova și Moldova Nouă care nu dețin stații de epurare funcționale.

Principalele surse de poluare a apei sunt: unitățile de industrie extractivă ale minereului de cupru și cărbunelui, unitățile de gospodărie comunală, alte activități industriale, agricultura, transporturile etc.

◆ Activități antropice, consecințele lor generale și suprafața de sit afectată

- Activități și consecințe în interiorul sitului: 100 Cultivare (10%), 110 Utilizarea pesticidelor (5%), 120 Fertilizarea (5%), 140 Pasunatul (30%), 141 Abandonarea sistemelor pastorale (10%), 166 Indepartarea arborilor uscati sau in curs de uscare (30%), 167 Exploatare fara replantare (50%), 180 Incendiere (10%), 210 Pescuit profesionist (industrial) (10%), 211 Pescuit intr-o locatie fixa (10%), 230 Vanatoare (60%), 240 Luare / Indepartare de fauna (5%), 241 Colectionare faună, floră (5%), 243 Braconaj, otravire, capcane (100%), 330 Saline (10%), 621 Sporturi nautice (10%), 401 Urbanizare continua (10%), 502 Drumuri, drumuri auto (10%), 700 Poluarea (20%), 701 Poluarea apei (10%), 702 Poluarea aerului (20%), 703 Poluarea solului (10%), 740 Vandalism (5%), 853 Managementul nivelelor de apa (20%), 900 Eroziunea (5%), 952 Eutrofizarea (20%), 954 Invazia unei specii (30%)
- Activități și consecințe în jurul sitului: 100 Cultivare (0%), 102 Cosire/Taiere (0%), 110 Utilizarea pesticidelor (1%), 120 Fertilizarea (1%), 170 Cresterea animalelor (0%), 220 Pescuit sportiv (0%), 502 Drumuri, drumuri auto (0%), 520 Navigatie (10%), 853 Managementul nivelelor de apa (5%).

C.2.2.2.) Descrierea ariei de protecție specială avifaunistică M-tii Almăjului - Locvei (cod ROSCI0206)

◆ Declararea sitului:

Prin Hotărârea Guvernului nr.1284/2007 s-a declarat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului-Locvei, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu suprafața de 118141,60 ha.

◆ Tip de proprietate:

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari este urmatoarea: proprietate de stat 84,2%, proprietate comunală 3,4%, proprietate privată 12,4%

◆ Legături cu alte situri Natura 2000:

Situl are legătură cu legătură cu alte cinci situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031), Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198), Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020), Cursul Dunării – Bazias – Portile de Fier (cod ROSPA0026), Porțile de Fier (cod ROSCI00206)

◆ Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Almăjului-Locvei (cod ROSPA0080) cu se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (41%) și Caras Severin (59%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 40' 14" ;
- longitudine E 21° 59' 02"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 368 m (minimă 28 m, maximă de 972 m).

◆ Declararea sitului de importanță comunitară (date preluate din Formularul standard Natura 2000):

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Almăjului-Locvei (cod ROSPA0080) a fost declarată pentru protejarea a 36 specii periclitare și rare de păsări:

- Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC (21): A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A031 *Ciconia ciconia* (Barza albă), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoare, negraica) A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A075 *Haliaeetus albicilla* (Codalb), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).

- Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC (15): A086 *Accipiter nisus* (Uliul păsărar), A256 *Anthus trivialis* (Fâșă de pădure), A228 *Apus melba* (Dreptea mare), A087 *Buteo buteo* (Șoricar comun) A088 *Buteo lagopus* (Șoricar încălțat), A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A253 *Delichon urbica* (Lăstun de casă), A377 *Emberiza cirrus* (Presura bărboasă), A099 *Falco subbuteo* (Șoimul rândunelelor), A438 *Hippolais pallida* (Frunzărița cenușie), A277 *Oenanthe oenanthe* (Pietrar sur), A214 *Otus scops* (Ciuf), A250 *Ptyonoprogne rupestris* (Lăstun de stâncă), A311 *Sylvia atricapilla* (Silvie cu cap negru), A310 *Sylvia borin* (Silvie de zăvoi).

◆ Alte specii de floră și faună pentru care este important situl

- Specii de mamifere: *Capreolus capreolus*, *Martes martes*, *Meles meles*, *Sciurus vulgaris*, *Sus scrofa*;

- Specii de plante: *Acer pseudoplatanus*, *Carpinus orientalis*, *Corylus colurna*, *Cotinus coggygria*, *Fagus sylvatica*, *Fraxinus excelsior*, *Prunus mahaleb*.

◆ Ecosisteme identificate

Situl este alcatuit din 6 clase de habitate: N09 – Pajisti naturale, stepe (2%); N12 – Culturi, teren arabil (2%); N14 – Pasuni (11%); N15 – Alte terenuri arabile (5%); N16 – Paduri de foioase (74%); N26 – Habitate de paduri (paduri in tranzitie) (6%).

◆ Alte caracteristici ale sitului

Diversitatea litologica a acestui masiv montan (roci cristaline, magmatice si sedimentare) a dus la individualizarea unui peisaj foarte complex, cu multe elemente spectaculoase (Cazanele Dunarii, creste si abrupturi calcaroase, chei, pesteri, cascade, forme de relief vulcanic, depresiuni etc.).

◆ Calitate si importanta

Prioritate nr. 8 din cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus.

C1 – specii de interes conservativ global – 1 specie: dumbraveanca (*Coracias garrulus*);

C6 – populatii importante din 12 specii amenintate la nivelul Uniunii Europene – 12 specii: acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), acvila mica (*Hieraaetus pennatus*), serpar (*Circaetus gallicus*), uliul cu picioare scurte (*Accipiter brevipes*), șoim calator (*Falco peregrinus*), codalb (*Haliaeetus albicilla*), buha (*Bubo bubo*), barza alba (*Ciconia ciconia*), ciocanitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ciocanitoare de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocanitoarea neagra (*Dryocopus martius*), ghionoaie sura (*Picus canus*) si presura de gradina (*Emberiza hortulana*).

Zona deluroasa si de munte, în partea de sud cu caracter submediteranean. Întâlnim aici stânci abrupte, paduri mari de foioase, fânate si pasuni în stare semi-naturala oferând adăpost pentru o gama variata de specii. Impactul antropic este puțin semnificativ. Au aparut aici unele specii de pasari cu distributie sudica, care cuibaresc doar în câteva zone ale tarii, ca uliul cu picioare scurte (unul dintre cele doua locuri de cuibarit cunoscute în afara Dobrogei) sau șerparul (cele mai mari efective din afara Dobrogei), situl fiind important si pentru o serie de specii de padure, de stâncarii respectiv partea de nord-vest detine populatii mari de presura de gradina si de barza alba.

◆ Vulnerabilitate:

Turismul necontrolat și turismul in masa; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pasuni) datorita încetării activitatilor agricole specifice; lucrari îndelungate în vecinatatea cuibului în perioada de reproducere; vânatoarea in timpul cuibaritului prin deranjul si zgomotul cauzat de catre gonaci; vânatoarea în zona locurilor de cuibarire a speciilor periclitate; practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapanta, enduro, moto-cross, masini de teren; amenajari forestiere si taieri în timpul cuibaritului speciilor periclitate; distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor; adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci; deranjarea pasarilor in timpul cuibaritului; braconajul cu arme de foc și prinderea pasarilor cu capcane; scoaterea puilor pentru comert ilegal; defrisarile, taierile rase si lucrarile silvice care au ca rezultat taierea arborilor pe suprafete mari; taierile

selective a arborilor în vârstă sau a unor specii; împaduririle zonelor naturale sau seminaturale (pasuni, fânate etc.); industrializare și creșterea zonelor urbane; electrocutare și coliziune în linii electrice; amplasare de generatoare eoliene; arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor);

◆ Activități antropice, consecințele lor generale și suprafața de sit afectată

- Activități și consecințe în interiorul sitului: 100 Cultivare (1%), 110 Utilizarea pesticidelor (1%), 120 Fertilizarea (1%), 140 Pasunatul (5%), 102 Cosire / Taiere (1%), 160 Managementul forestier general (10%), 161 Plantare de pădure (5%), 170 Creșterea animalelor (20%), 180 Incendiere (1%), 411 Fabrici (1%), 502 Drumuri, drumuri auto (1%), 710 Poluare fonica (5%), 943 Alunecările de teren (1%), 954 Invazia unei specii (5%)
- Activități și consecințe în jurul sitului: 100 Cultivare (1%), 102 Cosire/Taiere (2%), 110 Utilizarea pesticidelor (5%), 120 Fertilizarea (1%), 140 Pășunatul (5%), 160 Managementul forestier general (10%), 210 Pescuit profesionist (industrial) (20%), 241 Colectionare (insecte, reptile, amfibieni...) (10%), 250 Luare/Indepartare de flora (5%), 502 Drumuri, drumuri auto (1%), 520 Navigatie (20), 600 Structuri (complexe) pentru sport și odihna (10%), 624 Drumetii montane, alpinism, speologie (10%), 701 Poluarea apei (0%), 709 Alte forme de poluare (0), 710 Poluare fonica (5%), 853 Managementul nivelelor de apa (5%), 900 Eroziunea (10%).

C.2.2.3.) Descrierea ariei de protecție specială avifaunistică Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier (cod ROSPA0026)

◆ Declararea sitului:

Prin Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 s-a declarat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier aria de protecție specială avifaunistică Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier (ROSPA0026), ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu suprafața de 9.904,00 ha.

◆ Tip de proprietate:

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari este următoarea: proprietate de stat 100%.

◆ Legături cu alte situri Natura 2000:

Situl are legătură cu legătură cu alte situri Natura 2000 în România: M-ții Almăjului - Locvei (cod ROSPA0080), Porțile de Fier (cod ROSCI00206)

◆ Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Cursul Dunării Baziaș – Porțile de Fier (ROSPA0026) se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (44%) și Caras Severin (56%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 39' 18" ;
- longitudine E 21° 50' 20"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 65 m (minimă 28 m, maximă de 192 m).

◆ Declararea sitului de importanță comunitară (date preluate din Formularul standard Natura 2000):

Aria de protecție specială avifaunistică Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier (ROSPA0026) a fost declarată pentru protejarea a 77 specii periclitare și rare de păsări:

- Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC (13): A073 *Milvus migrans* (Gaie neagra), A094 *Pandion haliaetus* (Uligan pescar), A068 *Mergus albellus* (Ferastras mic), A393 *Phalacrocorax pygmeus* (Cormoran mic), A403 *Buteo rufinus* (Sorecar mare), A030 *Ciconia nigra* (Barza neagră), A082 *Circus cyaneus* (Erete vanat), A038 *Cygnus cygnus* (Lebada de iarna), A027 *Egretta alba* (Egreta alba), A026 *Egretta garzetta* (Egreta mica), A002 *Gavia arctica* (Cufundar polar), A001 *Gavia stellata* (Cufundar mic), A075 *Haliaeetus albicilla* (Codalb).
- Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC (64): A085 *Accipiter gentilis* (Uliu porumbar), A228 *Apus melba* (Drepneaua mare), A230 *Merops apiaster* (Prigoriile), A086 *Accipiter nisus* (Uliu pasarar), A298 *Acrocephalus arundinaceus* (Lacar mare), A296 *Acrocephalus palustris* (Lacar de mlastina), A297 *Acrocephalus scirpaceus* (Lacar de stof), A295 *Acrocephalus schoenobaenus* (Lacar mic), A247 *Alauda arvensis* (Ciocarlie de camp), A054 *Anas acuta* (Rata sulitar), A056 *Anas clypeata* (Rata lingurar), A052 *Anas crecca* (Rata mica), A050 *Anas penelope* (Rata fluieratoare), A053 *Anas platyrhynchos* (Rata mare), A055 *Anas querquedula* (Rata caraitoare), A043 *Anser anser* (Gasca de vara), A028 *Ardea cinerea* (Starc censusiu), A221 *Asio otus* (Ciuf de padure), A059 *Aythya ferina* (Rata cu cap castaniu), A061 *Aythya fuligula* (Rata motata), A067 *Bucephala clangula* (Rata sunatoare), A087 *Buteo buteo* (Sorecar comun), A088 *Buteo lagopus* (Sorecar incaltat), A366 *Carduelis cannabina* (Canepar), A364 *Carduelis carduelis* (Sticlete), A363 *Carduelis chloris* (Florinte), A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A036 *Cygnus olor* (Lebada de vara), A253 *Delichon urbica* (Lastun de casa), A070 *Mergus merganser* (Ferastras mare), A069 *Mergus serrator* (Ferastras motat), A383 *Miliaria calandra* (Presura sura), A262 *Motacilla alba* (Codobatura alba), A260 *Motacilla flava* (Codobatura galbena), A319 *Muscicapa striata* (Muscar sur), A058 *Netta rufina* (Rata cu ciuf), A337 *Oriolus oriolus* (Grangur), A017 *Phalacrocorax carbo* (Cormoran mare), A273 *Phoenicurus ochruros* (Codros de munte), A005 *Podiceps cristatus* (Corcodel mare), A006 *Podiceps grisegena* (Corcodel cu gat rosu), A269 *Erithacus rubecula* (Macaleandru), A096 *Falco tinnunculus* (Vantruel rosu), A359 *Fringilla coelebs* (*Fringilla coelebs*), A125 *Fulica atra* (Lisita), A123 *Gallinula chloropus* (Gainusa de balta), A251 *Hirundo rustica* (Randunica), A459 *Larus cachinnans* (Pescarus pontic), A183 *Larus fuscus* (Pescarus negricios), A179 *Larus ridibundus* (Pescarus razator), A156 *Limosa limosa* (Sitar de mal), A292 *Locustella luscinioides* (Grelusel de stof), A271 *Luscinia megarhynchos* (Privighetoare roscata), A008 *Podiceps nigricollis* (Corcodel cu gat negru), A249 *Riparia riparia* (Lastun de mal), A275 *Saxicola rubetra* (Maracinar mare), A276 *Saxicola torquata* (Maracinar negru), A351 *Sturnus vulgaris* (Graur), A004 *Tachybaptus ruficollis* (Corcodel mic), A162 *Tringa totanus* (Fluierar cu picioare rosii), A283 *Turdus merula* (Mierla), A285 *Turdus philomelos* (Sturz cantator), A232 *Upupa epops* (Pupaza), A142 *Vanellus vanellus* (Nagat).
- ◆ Alte specii importante de floră și faună:
 - Amfibieni: A *Bufo bufo* (broasca râioasă mare).
- ◆ Ecosisteme identificate

Situl este alcatuit din 2 clase de habitate: N06 – Rîuri, lacuri (97%), N14 – Pasuni (3%).

◆ Alte caracteristici ale sitului

Situl cuprinde Dunărea cu bancuri nămolose cu vegetație tip de Hydrocharition, pajiști cu tufișuri de sălcii arbustive, constituind un punct de concentrare pe plan național și european a numeroase specii de păsări sălbatice fiind unul din puținele locuri în care pe o suprafață atât de restrânsă, se se poate întâlni un număr atât de mare de specii de păsări sălbatice ca în această zonă.

◆ Calitate si importanta

Situl gazduieste efective importante ale unor specii de pasari protejate din urmatoarele categorii:

a) numar de specii din anexa 1 a Directivei Pasari: 12

b) numar de alte specii migratoare, listate in anexele Conventiei asupra speciilor migratoare (Bonn): 62

c) numar de specii periclitare la nivel global: 3

Situl este important în perioada de migrație pentru speciile: *Mergus albellus*, *Cygnus cygnus*, *Egretta alba*, *Aythya nyroca*, *Anas platyrhynchos*, *Phalacrocorax pygmaeus*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula*, *Bucephala clangula*.

Situl este important pentru iernat pentru speciile: *Mergus albellus*, *Cygnus cygnus*, *Egretta alba*, *Anas platyrhynchos*, *Phalacrocorax pygmaeus*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula*, *Bucephala clangula*, *Fulica atra*

În perioada de migrație situl gazduiește mai mult de 20.000 de exemplare de păsări de baltă, fiind posibil candidat ca sit RAMSAR.

◆ Vulnerabilitate:

Vulnerabilitatea sitului este dată de introducerea animalelor domestice pe insule, precum și acte de braconaj la vânătoare și pescuit.

Protecția habitatelor speciilor de floră și faună se impune pentru eliminarea impactelor negative cauzate prin pășunatul cu animale domestice în mod neorganizat și necontrolat, tăieri de nuiele de răchită, recoltarea de plante medicinale și aromatice, extragerea de materiale de construcție (nisip, pietriș, etc), precum și prevenirea poluării apelor cu deșeuri menajere și a animaliere provenite din gospodăriile populației din amonte.

◆ Activități antropice, consecințele lor generale și intensitatea impactului asupra sitului

- Activități și consecințe în interiorul sitului: 220 Pescuit sportiv (B), 211 Pescuit într-o locație fixă (A), 243 Braconaj, otrăvire, capcane (B), 300 Extragere de nisip și pietriș (B), 504 Porturi (B), 520 Navigație (B), 507 Pod, viaduct (B), 701 Poluarea apei (A), 952 Eutrofizarea (A), 954 Invazia unei specii (A), 853 Managementul nivelelor de apă (B).

- Activități și consecințe în jurul sitului: 100 Cultivare (A), 110 Utilizarea pesticidelor (B), 120 Fertilizarea (B), 170 Creșterea animalelor (A), 220 Pescuit sportiv (B), 243 Braconaj, otrăvire, capcane (B), 400 Zone urbanizate, habitare umană (A), 421 Depozitarea deșeurilor menajere (B), 422 Depozitarea deșeurilor industriale (B), 502 Drumuri, drumuri auto (B), 511 Liniile electrice (B), 941 Inundații (B).

C.3.) Date despre prezenta, localizarea, populatia si ecologia speciilor si / sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafata si in imediata vecinatate a proiectului, mentionate in formularele standard al ariilor naturale protejate de interes comunitar

C.3.1.) Date privind habitatele de protejate mentionate in formularul standard Natura 2000 al ariei protejate de interes comunitar, identificate în amplasamentul PP

Suprafața din teritoriul UAT cuprinsă în situl de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier este de 10498 ha) și este alcătuită din următoarele clase de habitate:

√ N06 – Râuri, lacuri	796 ha (7,6%)
√ N09 – Pajiști naturale	523 ha (5,0%)
√ N14 – Pășuni, fânețe	723 ha (6,9%)
√ N15 – Alte terenuri arabile	92 ha (0,9%)
√ N16 – Păduri de foioase	7531 ha (71,7%)
√ N26 – Habitate de păduri în tranziție /neproductiv	459 ha (4,4%)
√ N23 – Alte terenuri artificiale (curți, construcții, drumuri etc.)	374 ha (3,5%)

Pe teritoriul studiat s-a dezvoltat o mare diversitate ecosistemică a cărei evoluție a fost și este sub o foarte puternică influență antropică.

Biotopul terestru cuprinde numeroase ecosisteme care pot fi grupate astfel:

- ◆ Ecosisteme de pădure:
 - ecosistemele de păduri boreale caducifoliace, cu diferite nuanțe în componența edificatorilor (*Quercus sp.*, *Fagus sp.*, *Fraxinus sp.*).
 - ecosisteme de păduri de rășinoase (pe suprafețe mici) în care predominant este *Pinus sp.*, cultivat.
- ◆ Ecosisteme de tufărișuri (șibleacuri), instalate în zonele unde s-au defrișat pădurile, cu o mare biodiversitate, asociații vegetale tipice pentru zona Clisurii Dunării. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.
- ◆ Ecosisteme de pajiști, formate și întreținute de-a lungul sutelor de ani, pajiștile reprezintă aproximativ 10% din suprafața parcului. Importanța lor pentru Parcul Natural Porțile de Fier este dată de prezenta numeroaselor asociații vegetale, reprezentând o componentă definitorie a peisajului din zona Clisurii Dunării.
- ◆ Ecosisteme de stâncării, determinate de diversitatea petrografică pronunțată (roci sedimentare, magmatice și cristaline) combinată cu factorii climatici și expoziționali, importante pentru biocenoză cu numeroase specii endemice și rare (*Tulipa hungarica*, *Campanula crassipes*, *Cerastium banaticum*);
- ◆ Agroecosisteme, întâlnite în general în zonele depresionare cu soluri mai bogate și profunde din Clisura Dunării, remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme) și a peisajelor cultivate, care fac parte zona de dezvoltare durabilă a UAT.
- ◆ Ecosistemele de habitare umană: formate și dezvoltate de-a lungul sutelor de ani și cuprind intravilanul localităților cu toate funcțiunile sale și fac parte zona de dezvoltare durabilă a UAT.

Biotopul acvatic cuprinde numeroase ecosisteme care pot fi grupate astfel:

- ◆ Ecosisteme acvatice, apărute după construirea barajului Porțile de Fier I, prin crearea lacului de acumulare care a generat schimbări majore în ceea ce reprezintă ecosistemele acvatice și trecerea lor de la ecosistem de apă curgătoare la cel de lac. Acest fenomen a condus la dispariția multor specii (Accipenseridae, fauna bentică) și apariția altora caracteristice ecosistemului de lac, multe dintre ele invazive, cum ar fi *Carasius sp.*
- ◆ Ecosisteme de zone umede, localizate în cea mai mare parte în zona de sud a teritoriului studiat și s-au creat ca urmare a ridicării apelor lacului de acumulare Porțile de Fier I și inundării permanente a suprafețelor agricole limitrofe. Aceste ecosisteme reprezintă spații de tranzit pentru multe specii de păsări aflate în migrație.

Aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier a fost declarată pentru conservarea a 29 tipuri de habitate de interes comunitar, enumerate în Formularul standard Natura 2000.

Întrucât la nivelul sitului nu sunt cartate suprafețele ocupate de fiecare habitat de interes comunitar, determinarea suprafeței afectată de implementarea planului propus s-a determinat procentual, în funcție suprafața sitului cuprinsă în teritoriul UAT Eșelnița mai puțin suprafața aferentă claselor de habitate N15 – Alte terenuri arabile și N23 – Alte terenuri artificiale (respectiv 10032 ha), cu un grad mare de aproximație.

Tipuri de habitate de interes comunitar ce pot fi afectate de implementarea PP

Tabel. C.3.1.1.)

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ in vecinătate PP	S. habitatului in sit		S. habitat in amplasam. PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	6	7
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0,102	128,05
3140	Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0,010	12,81
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	3,000	3766,29	0,306	384,16
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0,102	128,05
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de <i>Salix</i> și <i>Populus alba</i>	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	12,55	0	0
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	2510,86	0,204	256,11
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0,102	128,05
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0,010	12,81
6210	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0,010	12,81
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	12,55	0,001	1,28
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	2510,86	0,206	259,11
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietalia rotundifolia</i>)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	12,55	0,001	1,28

1	2	3	4	5	5	7
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0,010	12,81
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci silicioase	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	62,77	0	6,40
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0,102	128,05
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,500	3138,57	0	0
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0,110	138,05
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	20,000	25108,60	2,120	2661,08
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,200	251,01	0,020	25,60
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	5,000	6277,15	0,518	650,27
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,600	753,26	0,061	76,83
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	20,000	25108,60	2,120	2661,08
91AA	Vegetație forestieră ponto -sarmatică cu stejar pufos	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	62,77	0,005	6,40
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	17,000	21342,51	1,814	2276,94
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	0,300	376,63	0,031	38,39
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0,010	12,81
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0,010	12,81
	Total		78,53%	98588,80	7,99%	10032,04

Din cele 29 de tipuri de habitate de interes comunitar pentru care a fost declarată aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, 25 dintre acestea au fost identificate în suprafața din teritoriul UAT cuprins în situl de interes comunitar, în general în extravilan, cu unele excepții - tipuri de habitate de zone umede care cuprind și terenuri din intravilan.

Tipurile de habitate de interes comunitar enumerate în Formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier reprezintă 78,53% din suprafața ariei protejate de interes comunitar, din care 7,99% din suprafața acestora este cuprinsă în teritoriul UAT Eșelnița.

În Planul urbanistic general, în următorii 10 ani nu sunt prevăzute modificări ale zonificării terenurilor din extravilan și schimbarea categoriei de folosință a altor terenuri decât cele din intravilanul propus și nici a celor din extravilanul UAT Eșelnița.

C.3.2.) Date privind prezenta, localizarea, populatia si ecologia speciilor protejate, mentionate in formularele standard Natura 2000 al ariilor protejate de interes comunitar

► Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1302 *Rhinolophus mehelyi*

Denumirea romaneasca: Liliacul cu Potcoava al lui Mehelyi

Descriere si identificare: Liliac de talie mijlocie. Procesul superior al crestei este bont si abia cu putin mai lung decat cel inferior, acesta din urma fiind lat. Blana dorsala este cenusie-bruna (la fel tegumentul urechilor si patagiului) iar partea ventrala aproape alba. Adesea peri lungi si negri in jurul ochilor. In repaus corpul nu este invelit complet cu patagiu.

Habitat: Foloseste pesterile ca adaposturi, atat iarna, cat si in perioada activa. Prefera pesterile fosile (fara cursuri de apa). Terenurile de hranire sunt stepile uscate, padurile deschise si tufarisurile.

Distributie si ocurenta: Raspandirea in Romania: semnalările la noi sunt sporadice, ceea ce inseamna ca este o specie foarte rara: in mai multe localitati din Dobrogea, o semnalare langa Bucuresti, una langa Sibiu si o alta in jud.Suceava. Terra typica speciei este Bucuresti, iar holotipul se gaseste la Muzeul National de Istorie Naturala din Washington.

Population: Circa 1.500 indivizi in Romania, care formeaza colonii mici (de cateva zeci de exemplare). Specia este in declin numeric pe toata suprafata arealului si amenintata cu extinctia pe zone intinse.

Ecologie si comportament: Specie sedentara, legata puternic de zonele carstice a caror pesteri au microclimatul foarte stabil. Foloseste si adaposturi artificiale. Formeaza colonii de reproducere de pana la 500 indivizi. Se hraneste cu noctuide si alte insecte. Specie cu biologia putin cunoscuta (maturitate sexuala la un an, un pui la nastere, longevitate: 4-6 ani).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este amenintata de: distrugerea sau deranjarea adaposturilor (pesteri); alterarea habitatelor de hranire; speleoturism. IUCN: VU (Red List Category – Europe). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1303 *Rhinolophus hipposideros*

Denumirea romaneasca: Liliacul mic cu potcoava

Descriere si identificare: Cel mai mic chiropter rinolofid din Europa. Săua este de forma triunghiulara, procesul superior al crestei scurt si rotunjit iar cel inferior subtire si evident mai lung. Se identifica usor dupa intervalul de lungime a antebratului, care este cel mai mic dintre speciile genului din Europa: 37 – 42 mm. Culoarea blanii este bruna-fumurie dorsal si cenusiealbicioasa ventral. Tegumentul urechilor si patagiului brun-cenusiu deschis. Biometrie: lungime cap+corp = 37-45 mm; lungimea condilo-bazala = 13,5–15,2 mm; anvergura aripilor = 190-150 mm ; greutate = 4–9 g.

Habitat: Specie primar asociata cu habitatul de stancarie. Primavara si vara femelele formeaza colonii mici de reproducere in pesteri, pivnite si mansarde parasite. In acest timp masculii duc o viata solitara in aceleasi locuri sau in fisuri de stanci. Ierneaza in pesteri, mine parasite si pivnite cu temperatura de 5-10oC si umiditate ridicata, solitar sau in agregate laxe de 20-40 indivizi de ambe sexe (nu se ating, asa ca nu folosesc termoreglarea colectiva); in mod particular, se fixeaza pe pereti foarte aproape de planseul adapostului.

Distributie si ocurenta: Este o specie vest si central paleartica (din Irlanda pana in Caucaz) , a carei areal se intinde cel mai la nord dintre toate speciile de rinolofide (pana la 52o). Arealul speciei s-a restrans in ultimii 50 de ani, mai ales in

partea lui nordica, fenomen care continua si astazi. In Romania specia a fost semnalata sporadic de-a lungul intregului lant carpatic, in M-tii Apuseni si in Dobrogea.

Population: O estimare foarte relativa, pe baza literaturii de specialitate si a observatiilor proprii este de 1.500 indivizi. In Romania nivelul populatiilor acestei specii este stabil, desi in Europa de vest specia este in declin.

Ecologie si comportament: Zborul este rapid, aproape de pamant. Se hraneste cu tipulide, fluturi nocturni de talie mica, tantari, coleoptere si acarieni. Maturitatea sexuala este atinsa la un an; imperecherea are loc toamna (precedata de hranire) sau chiar iarna, in timpul trezirilor periodice din timpul hibernarii. Pot sa-si schimbe adapostul de hibernare de mai multe ori in decursul unei ierni. Nu este considerata specie migratoare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Alterarea si/sau distrugerea adaposturilor de vara si de iarna; folosirea pesticidelor in agricultura; eliminarea perdelelor de vegetatie si a benzilor aluviale; fragmentarea si izolarea habitatelor; vandalismul in pesteri; amenajarea si reconditionarea locuintelor. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1304 Rhinolophus ferrumequinum

Denumirea romaneasca: Liliacul mare cu potcoava

Denumire stiintifica: Rhinolophus ferrumequinum (Schreber, 1774)

Descriere si identificare: Cel mai mare liliac rinolofid din Europa. Urechi mari, ascutite la varf, lipsite de tragus. Procesul superior al crestei este scurt, lat si rotunjit iar cel inferior este ascutit. Baza perilor din blana este cenusie deschisa, iar partea distala brun-cenusie cu o tenta roscata. Culoarea ventrala este alb sa su o nuanta galbuie. In timpul hibernarii si in repausul diurn isi acopera complet corpul cu patagiul. Craniul: intre coroana caninului superior si cel de-al doilea premolar nu exista spatiu. Premolarul I superior este in afara sirului de dinti, sau poate sa lipseasc. Date biometrice: lungimea cap+trunchi = 57-71 mm ; lungimea antebratului = 54-61 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; greutate = 17-34 g.

Habitat: Habitatele de hranire cuprind padurile de foioase (mai ales primavara) si pasunile (vara si toamna). De asemenea, zboara frecvent in gradini, zone stancoase si deluroase.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in centrul si sudul Europei (sub 52o latitudine nordica), din sudul Marii Britanii pana in M-tii Caucaz. Arealul asiatic este incert, dar ajunge pana in India, China si Japonia. De asemenea, este prezenta in nord-vestul Africii. In Romania specia e raspandita in interiorul arcului carpatic, mai frecventa in M-tii Apuseni, de asemenea, in Oltenia si Dobrogea. Mai exista o semnalare in nordul Moldovei (Bucovina).

Population: Populatia din Romania este estimata la cca 10.000 exemplare; probabil ca numarul total este mai mare, daca se are in vedere ca exista colonii de hibernare care depasesc 1.000 de exemplare (in M-tii Apuseni). In Europa declinul numeric s-a diminuat sau chiar s-a oprit in ultimii 15 ani, iar in Romania numarul indivizilor este in crestere (dupa dinamica multianuala a coloniilor de hibernare).

Ecologie si comportament: Specia este sedentara si poate folosi pesterile ca adapost in tot timpul anului, dar in nordul Europei (si in tara noastra) coloniile de reproducere sunt mai frecvente in cladirile parasite. Maturitatea sexuala apare dupa 2-3 ani si longevitatea atinge 30 de ani. Primaverile intarziate amana nasterea puilor, situatie in care mortalitatea juveniilor este mare. Se hraneste cu coleoptere si lepidoptere de talie mare; isi prind prada din zbor la mica inaltime sau prin vanatoare pasiva (din locuri de asteptare). In coloniile de maternitate (pana la 200 femele) pot fi prezenti si masculi.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Cea mai mare amenintare este fragmentarea si izolarea habitatelor. Alte amenintari: schimbarea regimului de management a arilor agricole, speleoturismul in toate anotimpurile anului, intoleranta omului fata de prezenta coloniilor in cladiri, tratamentele chimice pentru reabilitarea si conservarea structurilor alterate ale locuintelor etc. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1305 *Rhinolophus euryale*

Denumirea romaneasca: Liliacul mediteranean cu potcoava

Descriere si identificare: Chiropter de marime medie. Procesul superior al crestei evident mai lung si mai ascutit decat cel inferior, si aplecat inainte. Blana cenusie-bruna pe spate, cu nuanta rosietica; ventral culoarea este enusie-deschisa, cu tenta galbuie-deschisa. În repaus nu se imbraca complet in patagiu. Date biometrice: cap+trunchi = 43-58 mm; lungimea antebratului = 43-51 mm; anvergura aripilor = 300-320 mm; lungimea condilo-bazala = 16-17 mm; greutate = 8-17 g.

Habitat: Prezenta in padurile de foioase din zona de deal si munte, zonele calcaroase cu tufe si apa in apropiere (habitate ripariene) in care se gasesc pesteri. Coloniile de reproducere (maternitatile) sunt situate in pesteri sau in mansarde, poduri si turnuri (mai ales in nordul arealului). Hibernaculele sunt localizate in pesteri si mine parasite, unde coloniile sunt compacte (indivizii se ating intre ei).

Distributie si ocurenta: Arealul speciei in Europa cuprinde partea sudica a continentului, cu limita nordica din Franta, peste sudul Slovaciei, pana in vestul Romaniei. In Romania specia a fost semnalata in pesteri din M-tii Apuseni sau in zona colinara din jurul acestora, unde formeaza colonii de reproducere (pana la 500 indivizi in pestera Tasad). Mai este prezenta in sud-vestul Carpatilor Meridionali (Valea Cernei, Mehedinti, Clisura Dunarii).

Population: Total de indivizi este estimate la 1.500-2.000. Probabil ca populatiile si coloniile din sudvestul Carpatilor Meridionali sunt mai mari decat se estimeaza in prezent, dar lipsesc investigatiile sistematice.

Ecologie si comportament: Specia este puternic dependenta de pesteri. Se cunosc putini parametric ai reproducerii (un singur pui pe an, decalari ale dezvoltarii, in care se suprapune perioada de initiere a zborului puilor dintr-o colonie, cu prezenta unor female gestante). Are zborul foarte agil, de aceea poate vana cu succes in padure. Este o specie sedentara cu capacitate mica de dispersie : max.135 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Fragmentarea elementelor lineare pentru zborul de hranire (liziere, fasii aluviale); folosirea pesticidelor organoclorurate; distrugerea sau deranjarea adaposturilor (pesteri), mai ales in perioada de reproducere. Coloniile de reproducere sunt mari si putine, de aceea sunt vulnerabile (este semnalat un declin puternic al populatiilor in nordul arealului. IUCN: VU (Red List Category – Europe). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1306 *Rhinolophus blasii*

Denumirearomaneasca: Liliacul cu Potcoava al lui Blasius

Descriere si identificare: Specie de marime mijlocie. Procesul superior al crestei ascutit, drept si erect ascendant, mai lung decat procesul inferior, care este ingust si rotunjit. Culoarea blanii pe partea dorsala este cenusie-bruna, cu o nuanta lila iar partea ventrala este alba sau cu o nuanta galbuie. Urechile si patagiul sunt de culoare cenusie deschisa. La limita dintre regiunea frontala si occipitala a craniului se gaseste o depresiune evidenta si caracteristica.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-54 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = cca 280 mm; lungimea condilo-bazala = 15,8-16,5 mm; greutate = 12-15 g

Habitat: Habitatele de hranire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufarisuri sau cu copaci rari. Foloseste pesterile ca adaposturi, atat vara cat si iarna. Pentru hibernare prefera pesterile calde, cu temperaturi intre 9 si 14oC. In nordul arealului European sunt folosite si adaposturi artificiale.

Distributie si ocurenta: Areal paleartic si afrotropical. In Europa specia are o raspandire limitata la Peninsula Balcanica si cateva insule mediteraneene (Creta si Cipru). In Romania, Rh.blasii este o specie foarte rara, semnalata sporadic in Banat, Oltenia, sudul Muntilor Apuseni si culoarul Muresului si al Cernei.

Population: In Lista Rosie a vertebratelor din Romania efectivul estimat este de 2.500 de indivizi.

Ecologie si comportament: Specie termofila, formeaza colonii in adaposturi impreuna cu alte specii ale genului. Coloniile de reproducere ajung pana la 200 femele. Exista f. putine date despre biologia, ecologia si comportamentul speciei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Disparitia padurilor deschise mediteraneene; distrugerea sau deranjarea adaposturilor de vara si de iarna (mai ales pesteri). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1307 Myotis blythii

Denumirea romaneasca: Liliac Comun Mic

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun (*M. myotis*), de talie mai mica. Lungimea urechii sub 26 mm, cu marginea externa dreapta si prevazuta cu 5-6 pliuri transversale. Majoritatea exemplarelor au o pata albicioasa, stearsa, pe frunte. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare cenusiu-inchisa; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica; culoarea pe partea ventrala este alb-cenusie. Coadă mai lunga decat trunchiul. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Creasta sagitala a craniului este putin evidenta si marginea occipitala moderat alungita posterior. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 62-70 mm; lungimea antebratului = 52-58 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; lungimea condilo-bazala = 17,5-18,5 mm (intotdeauna sub 20 mm); greutate = 15-28 g.

Habitat: Se hraneste in cranguri, pasuni si fanete, dar mai ales deasupra culturilor agricole si gradinilor. Adaposturile principale si permanente sunt pesterile. Coloniile active sunt mixte (cu *M. myotis*), in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri etc.

Distributie si ocurenta: Specie sud-vest paleartica. Este raspandita in toate tarile mediteraneene ale Europei, precum si in Europa Centrala (Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei si toata Peninsula Balcanica).

Raspindirea liliacului comun mic in Romania se suprapune cu a liliacului comun si sunt in curs observatiile in teren pentru identificarea celor doua specii din adaposturile comune.

Population: Dificultatea de a deosebi aceasta specie de liliacul comun (*M.myotis*) face ca evaluarile numerice sa fie luate impreuna. Cele doua specii surori formeaza aglomerari de pana la aproape 7.000 indivizi (in Pestera cu Apa de la Lesu);

cunoscand hibernaculele importante din tara, apreciem nivelul populatiilor din Romania la cel putin 50.000 indivizi, desi nivelul ar putea fi semnificativ mai ridicat. Cele doua specii formeaza colonii comune, dar raportul lor este foarte diferit de la o colonie la alta: 29% in Pestera Tausoare (BN) si 88% in Pestera Rastoci (MM) pentru liliacul comun mic.

Ecologie si comportament: Coloniile de iarna sunt compacte, folosind termoreglarea colectiva. Limitele de toleranta a temperaturilor in adaposturi sunt de 6-12oC si cu umiditate relativa mare. Specie migratoare, cu deplasari pana la 600 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Schimbarea managementului agricol in tara noastra si intensificarea poluarii; distrugerea coloniilor din adaposturile artificiale. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1308 *Barbastella barbastellus*

Denumirea romaneasca: Liliac Carn

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Urechi unite la baza printr-un pliu tegumentar; nas carn cu narinele orientate in sus; ureche scurta si larga; tragus genuncheat cu portiunea distala ascutita; eperon cu epiblima mica. Blana lunga si matasoasa; culoarea este brun – negricioasa pe spate, cu varful perilor alb, dand efect de chiciura; blana ventrala este cenusie-inchis. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-58 mm; lungimea antebratului = 36/44 mm; anvergura aripilor = 260-290 mm; lungimea condilo-bazala = 12-14,5 mm; greutate = 6-13 g.

Habitat: Specie euritopa, mai frecventa in padurile din zona piemontana si montana. Se hraneste deasupra padurii, la liziere de padure si margini inierbate de terenuri agricole.

Adaposturile de vara sunt mansardele, scorburile copacilor si casutele de pasari, unde femelele formeaza colonii mici. Foarte rar coloniile de reproducere sunt mixte (impreuna cu masculii). Adaposturile de iarna sunt pesterile, minele parasite si pivnitele. In nordul arealului au fost raportate cateva hibernacule marii (mii de indivizi de ambe sexe) dar la noi in tara specia este foarte rara.

Distributie si ocurenta: Specie vest palearctica. Prezenta in sudul, centrul si sud-estul Europei, pana in M-tii Caucaz. In Romania este prezenta pe tot lantul carpatic, inclusive M-tii Apuseni, si in piemontul adiacent, dar densitatea populatiilor este foarte mica (este una dintre cele mai rare specii de chiroptere din Romania).

Population: Populatiile din aproape toata Europa sunt in declin. Pana acum a fost semnalat in 16 pesteri ca adaposturi de iarna (intre 2 si 50 de indivizi). Rezulta ca densitatea populatiilor este foarte mica si in perioada activa, deoarece specia este un migrator mediocru. Se estimează un efectiv total la ca 2.000 indivizi.

Ecologie si comportament: In adaposturile de iarna suporta coborarea temperaturii pana la 0oC sau chiar -3oC (probabil pentru timp scurt). Liliacul Carn are un zbor rapid si sinuos, si-si procura hrana numai din zbor. Zborul este inalt deasupra padurii si jos la liziere si deasupra apei. Se hraneste aproape in exclusivitate cu fluturi nocturni de talie mica. Au un singur pui pe an si coloniile de reproducere sunt foarte sensibile la deranjare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Exploatarea forestiera care elimina padurile batrane (cu scorburi pentru coloniile de reproducere); lipsa sau reabilitarea adaposturilor artificiale; speleoturismul. IUCN: VU (Red List Category – Europe), A3c + 4c (Red List Criteria – Europe). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1310 *Miniopterus schreibersi*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Aripă Lungă

Descriere și identificare: Specie de mărime medie. Nas foarte scurt; urechi foarte scurte, triunghiulare; tragus scurt, rotunjit la varf. Aripă lungă și ascuțite; falanga II a degetului 3 de la aripă mai lungă de circa 3 ori decât falanga I (caracter specific). Blana de pe partea dorsală este scurtă, densă, erectă, de culoare cenușie-brună, uneori cu tentă lila. Culoarea ventrală este cenușie deschisă. Eperon fără epiblenă. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 50-62 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = 310-340 mm; lungimea condilo-bazala = 14,5-15,5 mm; greutate = 9-16 g.

Habitat: Specia se hrănește în habitate mai mult sau mai puțin deschise, chiar și în zonele periurbane și zborul de hranire este la înălțime (10-20 m). Se hrănește adesea la mare distanță de adăpost, în special lepidoptere nocturne și coleoptere. Adăposturile de vară și de iarnă sunt cele subterane (mai ales peșteri), aproape fără excepție. Coloniile sunt mixte (mai ales cu liliacul comun).

Distributie și ocurență: Specie sud paleartică. În Europa arealul cuprinde țările mediteraneene, centrul continentului, Peninsula Balcanică, până în M-tii Caucaz. Răspandirea în România: M-tii Apuseni și culoarul Muresului, Carpații Meridionali și Orientali, centrul și sudul Dobrogei.

Populație: Liliacul cu aripă lungă formează colonii de reproducere de mii de indivizi și colonii de iernare de zeci de mii (40.000 în Pestera Huda lui Papara -AB). În coloniile de iarnă există o tendință de creștere a numărului de indivizi cu altitudinea, în detrimentul adăposturilor din zona piemontană. Estimăm efectivul total la 100.000 indivizi.

Ecologie și comportament: Maturitatea sexuală după un an. Spre deosebire de celelalte specii de chiroptere din Europa, fecundarea oului are loc toamna, imediat după împerechere, astfel ca gestația durează 8-9 luni. În coloniile de maternitate sunt prezenți și masculii; coloniile de reproducere pot fi mixte, cu *Rhinolophus euryale*. Au fost raportate cazuri de mortalitate în masă, fiind incriminate două cauze posibile: 1) transmiterea facilă a bolilor din cauza faptului că coloniile sunt foarte compacte și 2) perturbările climatice din perioada timpurie a primăverii, care surprind coloniile la inițierea sezonului de activitate.

Măsură luate și necesare pentru ocrotire: Specia a parcurs un declin populațional major în vestul Europei, de aceea este considerată ca vulnerabilă. Amenințările principale sunt alterarea, deranjarea și distrugerea adăposturilor subterane și folosirea pesticidelor. Alte amenințări: speleoturismul, accesibilitatea coloniilor masive și atitudinea negativă a omului din lipsa educației ecologice. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1316 *Myotis capaccinii*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Picioare Lungi

Descriere și identificare: Specie de talie mijlocie. Pavilionul urechii îngust, cu 5 pliuri externe orizontale; tragus ascuțit, jumătate din lungimea pavilionului, cu marginea internă convexă și cu cea externă concavă (în forma de S. Picioare foarte mari), cu peri lungi și aspri. Peri scurți pe ambele fețe ale uropatagiului, pe partea ventrală acoperă jumătatea laterală a

acestuia. Baza parului este cenușie întunecată. Culoarea dorsală cenușie fumurie, cu tentă galbuie; cea ventrală este cenușie deschis; limita dintre cele două culori este neclară, difuză.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-53 mm; lungimea antebratului = 38-44 mm; anvergura aripilor = 230-260 mm; lungimea condilo-bazala = 14-14,8 mm; greutate = 6- 15 g.

Habitat: Cartierele de hranire sunt zonele umede, cursurile de apă permanente și temporare, canalele, lacurile, mlăștinile, helesteele, deltele. Un habitat de hranire caracteristic este reprezentat de mlăștinile dominate de arbuști (lastaris, rachite). Adăposturile de reproducere și de iernare sunt peșterile calde, apropiate de suprafețe de apă.

Distributie și ocurență: Arealul cuprinde Europa mediteraneană, Peninsula Balcanică, Asia Mică, Orientul Apropiat până în Iran, precum și nord-vestul Africii. În România specia a fost semnalată numai în sud-vestul țării, cu climă submediteraneană: Clisura Dunării și Valea Cernei

Population: Se cunosc 6 peșteri care adăpostesc această specie și numărul total de aici este de 1.100 de indivizi. Din cauza cerințelor ecologice particulare populațiile sunt fragmentate.

Ecologie și comportament: Specie colonială, cu biologie puțin cunoscută. Formează colonii de reproducere în peșteri (până la 500 femele), cu un singur pui la o fatăre. Coloniile sunt mixte, cu *M. myotis*-*M. blythii* și *Miniopterus schreibersi*.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Nu există amenințări majore pentru liliacul cu picioare lungi. Local, populațiile pot fi afectate de poluarea apei și de speleoturism. Diminuarea efectivului cu 50% în Spania este un caz particular, deoarece în restul arealului populațiile sunt relativ stabile. VU (Red List Category – Europe), A4bce (Red List Criteria – Europe). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1318 Myotis dasycneme

Denumirea românească: Liliac de iaz

Descriere și identificare: Liliac de mărime medie. Marginea externă a pavilionului urechii fără indentații evidente, cu 5 pliuri transversale; tragus evident mai scurt decât jumătatea lungimii pavilionului; pe partea ventrală a uropatagiului, de-a lungul piciorului, peri fini, albicioși, evidenti, care se extind și pe eperon; eperon drept, se întinde pe o treime din marginea uropatagiului; uropatagiul se inseră la calcai. Picioare mari, cu peri lungi și aspri. Blana dorsală brunie sau cenușiu-brun palidă cu luciu matasos; culoarea ventrală albăcenușie sau galbuie-cenușie, cu limita clară între cele două părți.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 57-65 mm; lungimea antebratului = 43-48 mm; anvergura aripilor = 200-320 mm; lungimea condilo-bazala = 15,7-17,4 mm; greutate = 15-20 g.

Habitat: Habitatul de hranire este cu precădere deasupra apei (rauri cu curgere lina, canale, lacuri, helesteu); specia se hrănește și în habitatul de pădure. Liliacul de iaz preferă suprafețele acvatice sărace în vegetație marginală și mai ales fără arbori de mal. Coloniile de reproducere se formează în clădiri vechi (mansarde, clopotnițe) iar adăposturile de hibernare sunt peșterile și pivnițele.

Distributie și ocurență: Arealul speciei cuprinde zona temperată a Eurasiei (centrul și nordul Europei și Asia până la Enisei). La noi în țară, ca și în Europa, este una din cele mai rare specii de chiropter. A fost semnalată în număr foarte mic (cca 15 indivizi) în 3 peșteri din M—ii Apuseni. Mai există o semnalare veche de la Oravita. Folosirea în ultima vreme a detectoarelor de ultrasunete arată că specia este prezentă, dar foarte rară în locațiile amintite mai sus; se cunosc foarte puține date (și imprecise) asupra acestei specii în România.

Population: Efectivul estimat este de 500 exemplare.

Ecologie si comportament: Hrana consta in insecte adulte ce emerg din stadii preimago dezvoltate in apa (trichoptere, diptere nematocere, efemeroptere, odonate) si care zboara deasupra apei. Este specie slab migratoare, distanta intre adposturile de vara si de iarna fiind de maximum 100 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este afectata de activitatile umane: intretinerea si renovarea cladirilor; folosirea tratamentelor chimice pentru conservarea lemnului; desecarile pentru "redarea in circuitul agricol" a unor suprafete acvatic; speleoturismul de iarna. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1321 Myotis emarginatus

Denumirea romaneasca: Liliac caramiziu

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Pavilionul urechii prevazut cu creste distincte pe marginea externa, in treimea distala; 6-7 pliuri transversale. Marginea externa a pavilionului are o incizie genuncheata (in unghi drept), adanca si foarte caracteristica. Tragus ingust si mai lung decat jumatatea pavilionului, dar nu ajunge la incizia genuncheata. Blana fina, lanoasa, ondulata si incalcita. Perii de pe spate au trei culori: cenusie la baza, galben-pai la mijloc si ruginie-bruna spre rosu la varf. Culoarea generala este ruginie pe spate si galbuie-cenusie ventral.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 41-53 mm; lungimea antebratului = 36-41 mm; anvergura aripilor = 220-240 mm; lungimea condilo-bazala = 14-15,5 mm; greutate = 7- 15 g

Habitat: Se hraneste deasupra tufarisurilor si lastarisurilor, arii agricole, in pasuni si fanete, uneori deasupra apei. Prezenta in regiunile montane putin inalte, zone carstice, parcuri, gradini. Adoposturile de vara sunt cele subterane si cladirile (pivnite, mansarde, turnuri de biserici) iar cele de iarna sunt pesterile.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, Peninsula Balcanica. Distributia in areal este particulara in sensul ca au fost semnalate colonii mari sau foarte mari (maternitati de pana la 1.000 de femele) la cele doua extreme ale arealului (Franta si Peninsula Balcanica), iar in restul arealului specia este foarte rara.

Distributia in Romania: pana in prezent a fost semnalata in doua localitati din sectorul montan al Crisului Repede, in Valea Cernei si Oltenia (Jiulet), precum si in jumatatea sudica a Dobrogei.

Population: Este una dintre cele mai rare specii de chiropter din Romania, ce ierneze individual iar in perioada activa formeaza colonii de marimi diferite, in functie de densitate. Efectivul din Romania este estimat la circa 1.000 de indivizi.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu paianjeni si muste, mai rar cu fluturi nocturni. Poate captura prada de pe crengi sau de pe jos. Femele se pot imperechea din primul an de viata dar nu este dovedita nasterea puilor. Imperecherea are loc toamna si, spre deosebire de alte specii de chiroptere europene, nu au loc imperecheri in perioada de iarna.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa (si in tara noastra, desi lipsesc studiile) specia este asociata cu habitatele agricole, astfel ca este dependenta de tipul de agricultura practicat. Este amenintata de distrugerea adoposturilor din cladiri si de speleoturism. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1323 Myotis bechsteini

Denumirea romaneasca: Liliac cu Urechi Mari

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Pavilionul urechii foarte mare, de peste 20 mm; indoit inainte, aproape jumătate depășește nasul. Marginea externă a pavilionului cu 9 pliuri transversale. Tragus lung, lanceolat. Eperon drept, sub jumătate din lungimea uropatagiului, cu epiblema îngustă. Aripile foarte late și scurte. Blana dorsală de culoare brună până la brun roșcat; partea ventrală este cenușie deschisă.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-55 mm; lungimea antebratului = 38-47 mm; anvergura aripilor = 250-300 mm; lungimea condilo-bazala = 16-16,8 mm; greutate = 7- 14 g.

Habitat: Specie de pădure. Preferă pădurile de amestec (umed), dar este prezentă și în pădurea de conifere, parcuri și grădini sin zona de ses. Vara urcă până la 800 m altitudine iar adaposturile de iarnă ajung până la 1.100 m. Adaposturile de vara sunt scorburile copacilor, interstițiile stâncariilor; rar poate fi întâlnit în clădiri. Adaposturile de hibernare sunt pivnitele, minele parazite, peșterile (3-7°C și umiditate foarte) și scorburile copacilor.

Distributie si ocurenta: Specie vest-paleartică, prezentă în centrul și sudul Europei; a fost semnalată în insule din vestul Mediteranei : Corsica, Elba, Sicilia, Capri). De asemenea, se mai găsește pe versanții nordici ai M-tilor Caucaz.

Distributia speciei (insulara) în România este puțin cunoscută deoarece semnalările sunt sporadice în M-tii Apuseni, sud-vestul țării (Valea Cernei, Mehedinți) și Dobrogea.

Population: Specie extrem de rară la noi, ca și în tot arealul. După semnalările extrem de puține din România apreciem efectivul total la 800-1.000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specie solitară în perioada de hibernare; vara formează colonii foarte mici sau este solitară. În repaus nu-și lipesc aripile și pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiectează liber în mod caracteristic. Zborul este lent, jos și greoi din cauza conformației aripilor. Se hrănește cu diptere, țânțari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire. Specie solitară în perioada de hibernare; vara formează colonii foarte mici sau este solitară. În repaus nu-și lipesc aripile și pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiectează liber în mod caracteristic. Zborul este lent, jos și greoi din cauza conformației aripilor. Se hrănește cu diptere, țânțari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri. VU (Red List Category – Europe), A4c (Red List Criteria – Europe). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1324 Myotis myotis

Denumirea romaneasca: Liliac Comun

Descriere si identificare: Specie soră cu liliacul comun mic (*M.blythii*), de talie mai mare. Lungimea urechii peste 26 mm, cu marginea externă curbă și prevăzută cu 7-8 pliuri transversale. Lungimea tragusul este jumătate din lungimea pavilionului urechii, cu jumătatea distală brusc subțiată. Eperonul susține 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare brună; culoarea dorsală este cenușie cu tentă brunie puternică, cea ventrală este

alb-cenusie. Coada mai lunga decat trunchiul. Creasta sagitala a craniului este evidenta si marginea occipitala alungita posterior. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 67-79 mm; lungimea antebratului = 55-68 mm; anvergura aripilor = 350-450 mm; lungimea condilo-bazala = 22-24 mm; greutate = 28-40 g.

Habitat: Habitatele de hranire sunt lizierele padurilor, crangurile si pasunile. Adaposturile principale sunt pesterile, folosite in toata perioada anului sau numai pentru hibernare. Formeaza colonii de reproducere si de ingrasare in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri si chiar in copaci, a caror marime este de zeci sau sute de exemplare.

Distributie si ocurenta: Specie vest paleartica. Arealul cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, nordul Africii, Asia Mica si Orientul Mijlociu. Probabil este intr-un proces de extindere a arealului, pentru ca in sudul Angliei a aparut relativ recent. In Romania, specia este raspandita si comuna in tot lantul carpatic, inclusiv M-tii Apuseni, toata Transilvania, Banat, Crisana si Maramures, zona de deal extracarpatica (mai ales in Oltenia), precum si in Dobrogea.

Population: Evaluările numerice s-au facut mai ales in perioada de iarna, in hibernacule si se refera la ambele specii surori: liliacul comun (*M.myotis*) si liliacul comun mic (*M.blythii*). Este una din cele mai comune specii din Romania si apreciem nivelul populatiilor la cel putin 50.000 indivizi. Un argument este ca intr-o singura peștera am numarat 6.900 indivizi. Populatiile din Romania inca nu au fost riguros evaluate dar dat fiind ca specia este tipica pentru habitatele agricole mozaicate (caracteristice zonei de deal si munte), probabil efectivele sunt mai mari.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu insecte de talie mare, adesea cu insecte nezburatoare, pe care le captureaza de pe sol. Coloniile din perioada activa adesea sunt mixte, cu *Myotis blythii* si/sau *Miniopterus schreibersi*. Mortalitatea puilor in perioada de alaptare este relative mare (probabil din cauza ofertei trofice limitate si a adaposturilor inadecvate).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Amenintarea majora este reprezentata de iminenta convertire a agriculturii pe sistemul occidental, cu eliminarea haturilor, marginilor intelenite, a palcurilor de padure si a folosirii pesticidelor. Fiind o specie partial antropofila, ii sunt distruse coloniile de reproducere din cladiri locuite si din clopotnitele bisericilor. Speleoturismul este o amenintare moderata. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1352* Canis lupus

Denumirea romaneasca: Lup

Descriere si identificare: Lupul este o specie de canide de talie mare, avand o lungime medie a corpului de 1.5 m., coada fiind de 35-45 cm. Inaltimea medie la greaban este de 80 cm., iar greutatea este de 30-45 kg., masculii fiind mai mari decat femelele. Capul este masiv, cu botul ascutit, urechile relativ scurte si o privire caracteristica datorata pozitiei oblice a ochilor. Culoarea blanii este variabila, de la cenusiu deschis la cenusiu roscat. Caracteristice pentru lup sunt coada cu varful negru si pata neagra situata la mijlocul cozii. Picioarele sunt inalte, puternice, ceea ce ii permite o deplasare usoara, la trap. Urma tipar este asemanatoare cu cea a cainelui, dar este mai alungita si mai mare. In teren, urma partie a lupului este caracterizata de faptul ca acesta calca pe urmele picioarelor anterioare, toti membrii unei haite calcand pe o singura pereche de urme. Traectoria urmelor este rectilinie, cu mici abateri in cazul depasirii unor obstacole.

Habitat: Este un animal care traieste in paduri relativ intinse, in zonele de deal si munte, neavand cerinte specifice pentru anumite habitate forestiere. In acest context, lupul prefera zonele care ii ofera o baza trofica abundenta, constituita atat din animale salbatice cat si domestice. Este prezent in toate ecosistemele forestiere de deal si de munte de la noi, uneori fiind

prezent chiar și în trupurile mari ale pădurilor de câmpie, precum și în Delta Dunării. Utilizează zone largi de cca. 100 km², în cuprinsul cărora se pot găsi atât păduri cât și pajisti sau fanete.

Distributie și ocurență:

În mod natural lupul se găsește în România din Delta Dunării și până în golul alpin, prezentând o mare amplitudine ecologică. Performanțele fizice ale lupilor sunt cel puțin impresionante. În căutarea hranei ei pot parcurge peste 100 km într-o singură noapte. Viteza de alergare a lupului poate depăși 60 km/oră. Simturile sale sunt extraordinare. Nu doar mirosul este deosebit de fin, dar și auzul și văzul, lupul putând vâna foarte bine atât noaptea - timpul său preferat de vânatoare - cât și ziua sau în perioadele de amurg și dimineață. Are nevoie de un teritoriu întins, de cca. 2400-2500 ha, de zece ori mai mult decât, de pildă, un urs. În România, lupul, vânat frenetic și nu mai prezintă un areal continuu, nenumărate goluri fiind create de vânatoarea necontrolată.

Population Nivelul minim al populației (cca. 1500 exemplare) a fost atins în perioada 1960 – 1970, atunci când a existat o campanie puternică de combatere a lupului. A urmat apoi o creștere a populației, iar acum populația de lupi din România are o evoluție stabilă, cu o ușoară tendință de descreștere, fiind estimată la cca. 2000 - 2500 de exemplare. Odată cu dezvoltarea activităților umane în natură și fragmentarea habitatelor lupului, această specie va cunoaște un regres populațional semnificativ.

Ecologie și comportament: Lupii sunt animale sociabile, trăind în haite constituite din 4-6 exemplare adulte. Mărimea haitei variază în funcție de hrana existentă, mărimea prăzii, tipul de habitat și anotimp. Haita este condusă de perechea alfa, alcătuită din masculul și femela dominantă, care sunt singurii care se reproduc. Sezonul de împerechere este în ianuarie-februarie, iar după o perioadă de gestație de 60-65 de zile, femela dă naștere la 4-7 pui care sunt crescuți atât de femela cât și de mascul, ajutați de întreaga haita.

Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani, lupoanca intrând anual în călduri. Longevitatea este de 12-15 ani, majoritatea exemplarelor nedeșind vârsta de 10 ani. Culcusul este amplasat în zone liniștite, de obicei sub rădăcina unui arbore doborât, scorburi, adâncituri de teren, localizate în apropierea unor surse de apă și, de preferință, pe expoziții înșorite. Teritoriul unei haite este destul de întins, variind de la 50 km² la 150 km², limitele teritoriului fiind marcate prin vectori odorizanți și fiind, în general, respectat de celelalte haite învecinate. În acest teritoriu pot exista și exemplare solitare foarte tinere sau bătrâne. Comunicarea între indivizi se realizează prin urlet, care se poate auzi de la distanțe apreciabile. Lupul are o viață socială complexă, în cadrul fiecărei haite existând o ierarhizare strictă.

Dintre simțuri, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz și de văz. Astfel, lupul este un animal foarte precaut, care evită contactul cu omul, adaptându-se ușor diferitelor condiții din teren. Este un pradator cu spectru larg, care include atât mamifere mici și insecte dar și mamifere de talie mare, consumând în același timp și cadavrele prăzilor ucise de alte specii. În acest context, trebuie subliniat rolul de selecție pe care îl exercită lupul în ecosistemele forestiere, în general, prada sa preferată fiind constituită din exemplare slabite, bolnave, bătrâne sau neexperimentate, care pot fi ucise mai ușor, cu un consum energetic mult redus. Interacțiunile cu activitățile umane constau din pradarea asupra turmelor de animale domestice și competiția cu vanatorii pentru speciile de ierbivore.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În cuprinsul arealului său vast, lupul este considerat de IUCN ca fiind o specie fără amenințări directe, cu o distribuție vastă și cu efective semnificative în anumite zone. Atât în legislația europeană cât și în cea românească, lupul este considerat specie protejată. Măsurile de conservare luate în prezent sunt reprezentate de: estimarea anuală a populației și controlul braconajului. În viitor sunt necesare următoarele măsuri de conservare: studii detaliate privind eco-etologia speciei în condițiile din România, în special legate de mărimea și tendințele de evoluție a

populației de lupi, precum și implementarea unui plan de management la nivel național care să urmărească reducerea braconajului și controlul activităților de vânătoare, constientizarea opiniei publice privind conservarea speciei, precum și compensarea pagubelor produse sectorului zootehnic. Fragmentarea habitatelor datorată expansiunii infrastructurii și dezvoltării activităților umane reprezintă amenințări pe termen mediu care pot fi reduse prin includerea în planurile de dezvoltare a aspectelor legate de conectivitatea populațiilor, în special în zonele cheie (Valea Prahovei, Valea Oltului, munții Persani și culoarul Deva – Arad). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1355 Lutra lutra

Denumirea românească: Vidra

Descriere și identificare: Specie de carnivore de talie mijlocie, dimensiunile corpului variază între 60-80 cm, coada fiind de 30-50 cm, iar greutatea fiind de până la 10 kg. Culoarea blănii este maronie, mai deschisă în zona barbiei, a botului și a abdomenului. Picioarele sunt relativ scurte iar între degete prezintă o membrană bine dezvoltată care ajută la deplasarea în apă. Prezența ei poate fi identificată prin urmele tipice de pe malurile apelor. Astfel, urma tipică are imprimată pe sol membrana interdigitală, iarna fiind evidente și urmele tip tobogan ale corpului lansat în apă.

Habitat: Vidra trăiește pe malurile apelor curgătoare și statatoare, prezența ei fiind un indicator al apelor curate, specia fiind sensibilă la poluare. Nu are preferințe pentru anumite tipuri de habitat, trăind pe malurile apelor puțin poluate, în imediata vecinătate a luciului de apă. Dintre habitatele prioritare la nivel european prezente în România enumerăm: Padurile aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (91E0) și Padurile ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* de-a lungul râurilor mari (91F0).

Distributie și ocurență:

Este un animal rar, chiar dispărut, în mare parte din zonele în care exista în trecut. Acum mai este întâlnit doar în Scoția, Irlanda și Scandinavia. Un număr mic de vidre a fost reintrodus în Marea Britanie. Specii similare: este adesea confundat cu nurca americană, dar și cu *Coypu myocastor coypus* și sobolanul de mosc.

Population: Populația actuală este estimată la 2200-2600 de exemplare. Începând cu jumătatea secolului trecut, datorită vânării și braconajului, precum și creșterii gradului de poluare a apelor, populația de vidra a cunoscut un regres accentuat. În ultimii ani, populația are o tendință de stabilizare și chiar de creștere ușoară.

Ecologie și comportament: Perioada de reproducere este în lunile ianuarie-februarie iar după o perioadă de gestație de 60-65 de zile, femela dă naștere, într-o galerie amplasată pe malul apelor, a 1-4 pui care rămân împreună cu mama lor timp de un an de zile. Masculul nu ia parte la creșterea puilor, fiind alungat de femela cu câteva zile înainte de nașterea puilor. Teritoriul unui exemplar adult variază, în funcție de abundența hranei, de la 2-3 km până la 10-15 km mal de apă, la extremități teritoriile învecinate fiind suprapuse. Hrana constă, în principal, din pește dar vidra poate consuma amfibieni, insecte, păsări și mamifere mici. În general, vidra nu este tolerată în zona crescătoriilor de pește, unde produce pagube.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: La nivelul arealului sau întins în Europa și Asia, vidra este considerată de IUCN ca fiind o specie aproape periclitată, impunându-se măsuri de monitorizare și conservare a habitatelor.

Având în vedere faptul că, în România, nu au fost derulate măsuri specifice de conservare, este foarte importantă cartarea, menținerea și ameliorarea habitatelor existente, precum și monitorizarea populațiilor. Producând pagube în zonele

piscicole, vidra intra in interactiune cu interesele activitatilor umane. Aceasta situatie duce la actiuni ilegale de reducere a efectivelor de vidra, fiind importanta combaterea braconajului si monitorizarea efectivelor din acele zone. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărirea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1361 Lynx lynx

Denumirea romaneasca: Ras

Descriere si identificare: Rasul eurasiatic este cea mai mare specie de felide din Europa. El are membrele relativ lungi, laba piciorului avand o conformatie care ii permite sa se deplaseze cu usurinta in zapada adanca. Statura sa este cuprinsa intre 50-75 cm la greaban, corpul fiind relativ subtire iar capul mic si rotund. Greutatea este cuprinsa intre 15 – 30 kg., masculii (20-30 kg) fiind in general mai mari decat femelele (15-20 kg). In natura, prezenta rasului se poate identifica mai ales dupa urmele rotunde, de marimea urmei unui caine dar fara gheare imprimate in urma tipar. Blana este de culoare galbena-roscata cu pete inchise la culoare. Pe partea interioara a picioarelor si pe abdomen, aceste pete sunt mai putin proeminente iar culoarea blanii este mai deschisa. Coada este scurta, cu varful de culoare inchisa. Pe cap, rasul prezinta favoriți de culoare deschisa, formati din peri lungi, iar in varful urechilor are un smoc de peri lungi si inchisi la culoare.

Habitat: Rasul prefera linistea oferita de masivele forestiere intinse, cu relief accidentat si poieni intercalate. Culmile scurte si abrupte ii permit observarea prazii si faciliteaza deplasarea in teren. Toate tipurile de vegetatie forestiera care ofera posibilitati de observare, panda si vanarea prazii sunt preferate de catre ras. In Romania, rasul este prezent de la 200 m la 1800 m altitudine, mai ales in zonele care ofera conditii optime pentru caprior, principala specie prada. La nivel national, rasul este semnalat pe cca. 42000 km². Printre habitatele prioritare la nivel european in care se gaseste rasul din Romania enumeram: Paduri acidofile de Picea abies din zona montana (9410), Paduri de Larix decidua si/sau Pinus cembra din zona montana (9420), Vegetatie forestiera mediteraneeana cu Pinus nigra ssp. Banatica (9530).

Distributie si ocurenta: General description needed

Population: In ultimul secol, populatia de ras din Romania a cunoscut o evolutie ascendenta, de la cca. 150 de exemplare in perioada 1930-1940 la peste 1000 de exemplare in prezent. In ultimul deceniu, aceasta evolutie ascendenta s-a atenuat, populatia fiind stabila, marimea ei fiind estimata la cca. 1100 – 1300 de exemplare. Datorita influentei negative a activitatilor umane, consideram ca tendinta de evolutie este descendenta. Populatia de rasi din Romania este estimata anual de catre autoritati. Exista tendinte de supraestimare a populatiei de ras (estimările oficiale sunt de cca. 1800 indivizi), atat datorita lipsei informatiilor privind ecologia speciei cat si a modului de realizare a acestor estimari.

Ecologie si comportament: Rasi sunt animale solitare, pe teritoriul unui mascul gasindu-se doua sau trei femele cu pui, care stau impreuna din primavara si pana la sfarsitul toamnei. Anual, femela naste 1-4 pui, care stau in vizuina in primele luni de viata. Atunci cand puii sunt abandonati de femela, la sfarsitul toamnei, de cele mai multe ori ei raman impreuna pe durata iernii. Teritoriile rasilor sunt aparate de intrusii de acelasi sex iar marimea teritoriului unui exemplar adult de ras este de cca. 40 - 55 km². Prada principala a rasului este capriorul, urmat de iepuri, exemplare tinere de cerb, capra neagra si mai putin mistretul sau diferite alte specii de animale. Consuma, in general, doar parti din prada ucisa, restul fiind consumat de alti pradatori sau de speciile necrofage. Desi este considerata o specie care poate fi vazuta destul de rar, rasul este un animal curios, care se apropie de asezarile omenesti dar evita contactul cu omul. Datorita auzului foarte bine dezvoltat, rasul reuseste sa evite intalnirile directe cu omul, preferand linistea oferita de padure. Rasul nu accepta prezenta in

teritoriul sau a indivizilor de același sex, fiind un pradator cu un spectru foarte larg, care include mai ales animale de aceeași talie sau de dimensiuni mai reduse decât el. Capriorul este de departe specia pradă principală a râsului, iar pisica salbatică este dușmanul direct al râsului în cadrul nișei ecologice respective, fiind eliminată din teren de către acesta.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN consideră specia ca fiind pe cale de a fi amenințată într-un viitor apropiat, impunându-se măsuri de monitorizare a populațiilor, precum și măsuri de conservare specifice. Măsurile de conservare luate până în prezent se referă la monitorizarea populației de către personalul implicat în managementul cinegetic din România și estimarea anuală a mărimii populației. Măsurile de conservare necesare în viitor se referă la realizarea unor studii la nivel național privind eco-etologia speciei în condițiile din România (caracteristici populationale, tendințe, distribuție), implementarea unui plan de management care să urmărească atât combaterea eficientă a braconajului, evitarea fragmentării habitatelor dar și constientizarea opiniei publice și reducerea efectelor interacțiunilor cu activitățile umane. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

► Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1188 *Bombina bombina*

Denumirea românească: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Rosie

Descriere și identificare: Este o broască de dimensiuni mici, până la 5 cm, cu corpul este indelat și turtit. Capul este relativ mic, având lungimea egală cu lățimea, iar botul este rotunjit. Ochii sunt foarte proeminenți, având pupila triunghiulară, în formă de inimă. Dorsal tegumentul este foarte verucos, fiind acoperit cu numeroși negi, rotunzi sau ovali, având un punct negru central. Ventral, între cap și corp este prezent un plin tegumentar (cută gulară).

Corpul este colorat dorsal în cenușiu-deschis, masliniu, mai rar gri-închis. O parte din negii glandulari colorați în negru sunt grupați, ceea ce conferă un model caracteristic. Unii indivizi pot fi parțial sau chiar total colorați în verde. Abdomenul este viu colorat cu pete portocalii până spre roșu, pe un fond negru, care predomină ca pondere. Sunt de asemenea prezente puncte albe mici, relativ uniform distribuite. Coloritul ventral este de avertizare, specia fiind deosebit de toxică. Masculii au capul mai lat ca femelele datorită prezenței celor doi saci vocali interni. Calozitățile nuptiale (formațiuni cornoase, de culoare neagră ce apar în perioada de reproducere doar la masculi) sunt prezente pe partea internă a antebratului, inclusiv pe tuberculul metacarpian intern. Masculii oracăie în cor, în special seara și noaptea, sunetele fiind greu de confundat „u...u...u...u” repetat la 1-4 secunde. Un singur mascul poate cânta timp de ore fără oprire.

Habitat: Nu este o specie pretentioasă, trăiește în orice ochi de apă, temporar sau permanent, la altitudini între 0-400 m. Este prezentă în lacurile din lunca și delta Dunării, pe maluri sau în zonele cu vegetație, fiind găsită și în baltile temporare.

Distribuție și ocurență: Izvorasul cu burta roșie este răspândit în centrul și estul Europei, din Danemarca și sudul Suediei în vest, Cehia, fosta Iugoslavie și Dunărea în sud, iar în est în Rusia până aproape de munții Ural. În România este prezentă pretutindeni în zonele de ses: Campia Română, Baraganul, Dobrogea inclusiv delta, Crisana, Podișul Transilvaniei și Podișul Moldovei. În zonele de contact cu *B. Variegata* hibridează cu aceasta.

Population: Populațiile existente sunt variabile ca mărime, în funcție de habitatele disponibile. Poate forma populații foarte mari în lunca și delta Dunării.

Ecologie si comportament: Reproducerea incepe din aprilie-mai si poate dura pana in august, cu depuneri repetate. Fecundarea este externa, cu amplex. Masculul apucand femela cu membrele anterioare, eliminarea oualor si a spermei avand loc simultan. Ouale (intre 10-100 la o depunere) sunt depuse izolat sau in gramezi mici, fixate de obicei de plante. Oul are 2 mm diametru, iar capsula gelatinoasa ce il inveleste intre 7-8 mm, este brun inchis la un pol si alb-galbui la celalalt. O femela poate depune mai multe ponte pe an.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast dar afectata de activitatile umane. Distrugerea, degradarea si fragmentarea habitatelor (atat a celor acvatice cat si a celor terestre) ii pericliteaza supravietuirea. Mentinerea habitatelor existente si crearea de noi habitate acvatice sunt necesare pentru asigurarea unor populatii viabile. Este mult mai vulnerabila comparativ cu *B. variegata* deoarece este mai acvatica, prefera ochiuri de apa mai mari iar arealul sau este in zone de ses cu activitati antropice multiple si o densitate a populatiei umane mare.

Este inclusa in anexa 2 printre speciile a caror conservare necesita desemnarea ariilor speciale de conservare precum si in anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor rosii specia este considerata potential amenintata la nivel national si neamenintata pe intregul areal. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1193 Bombina variegata

Denumirea romaneasca: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Galbena

Descriere si identificare: Este o broasca de dimensiuni mici, de pana la 5 cm. Forma corpului este mai indesata decat la *B. bombina*. Corpul este aplatizat, capul mare are botul rotunjit. Pupila este triunghiulara sau in forma de inima. Dorsal tegumentul este foarte verucos, aspru la pipait, acoperit cu negi mari, ce poseda in varf cate un spin cornos negru inconjurat de numerosi spini mici. Negii nu sunt grupati sau dispusi simetric. Coloritul este extrem de variabil. Dorsal indivizii sunt colorati in cenusiu deschis, maroniu sau masliniu patat cu negru. Uneori pot apare indivizi partial sau total verzi dorsal. Abdomenul si gusa sunt colorate in galben, pe fondul caruia este un desen marmorat cenusiu spre negru, dominand insa pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentand un mijloc de avertizare asupra toxicitatii. Varfurile degetelor sunt de asemenea galbene. Masculii prezinta pe fata interioara a membrilor anterioare calozitatile nuptiale (formatiuni cornoase, de culoare neagra ce apar in perioada de reproducere doar la masculi) vizibile chiar si pe perioada hibernarii. Masculii nu poseda sac vocal dar in privinta oracaitului se aseamana cu *B. bombina*, doar ca frecventa sunetelor este mai ridicata.

Habitat: Ocupa orice ochi de apa, preponderent balti temporare, putandu-se reproduce inclusiv in denivelari ale solului ce contin sub un litru de apa, spre deosebire de *B. bombina* care prefera baltile mai mari din lunca sau valea apelor curgatoare. Este intalnita aproape pretutindeni unde gaseste un minim de umiditate, de la 150 m pana la aproape 2000 m altitudine.

Distributie si ocurența: Este raspandita in vestul si centrul Europei cu exceptia peninsulei Iberice, Marii Britanii si Scandinaviei. Limita estica a arealului este reprezentata de Polonia, vestul Ucrainei, Romania, Bulgaria si Grecia. In Romania este prezenta pretutindeni in zonele de deal si munte.

Population: Este una din cele mai abundente specii, deoarece beneficiaza de orice ochi de apa disponibil pentru reproducere. Indivizii se caracterizeaza printr-o longevitate ridicata si toleranta sporita la o varietate de impacte antropice.

Ecologie si comportament: Este o specie cu activitate atat diurna cat si nocturna, preponderent acvatica, extrem de toleranta si rezistenta. Este sociabila, foarte multi indivizi de varste diferite putand convietui in balti mici. Se reproduce de mai multe ori in cursul verii. Ouale se depun in gramezi mici sau izolat, fixate de plante sau direct pe fundul apei. Este rezistenta la conditii dificile de mediu si longeviva, iar secretia toxica a glandelor dorsale o protejeaza foarte bine de eventualii pradatori. De aceea aproape orice ochi de apa din cadrul arealului este populat de aceasta specie care poate realiza aglomerari impresionante de indivizi in balti mici. Poate rezista si in ecosisteme foarte poluate. Se deplaseaza bine pe uscat putand coloniza rapid noile balti aparute. Este printre primele specii de amfibieni ce ocupa zonele deteriorate in urma activitatilor umane (defrisari, constructii de drumuri etc.) unde se formeaza balti temporare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast, dar cu toate acestea este periclitata in mare parte a acestuadatorita distrugerii, deteriorarii si fragmentarii habitatelor. Conservarea ei necesita masuri simple limitate la mentinerea habitatelor acvatice existente si crearea de noi habitate acolo unde cazul. Conform listelor rosii specia este considerata potential amenintata la nivel national si neamenintata pe intregul areal. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1217 Testudo hermanni

Denumirea romaneasca: Broasca testoasa de uscat

Descriere si identificare: Este o testoasa de dimensiuni mici, lungimea carapacei putand ajunge la 20-25 cm,.

Coada este acoperita cu un varf cornos. Placa anala a carapacei este divizata, acesta fiind cel mai simplu criteriu de a o deosebi de *T. graeca*. Nu are in regiunea femurala tuberculi conici mari, prezenti la *T. graeca*. Picioarele sunt puternice, cu degete concrescute prevazute cu gheare puternice cu care sapa. Masculul se deosebeste de femela prin dimensiunile mai mici, prin plastronul concav si prin placile anale curbate. In caz de pericol isi poate retrage cu totul capul si picioarele in carapace. La juvenili carapacea este mai deschisa la culoare si moale. Carapacea este colorata variat, de la galben deschis la juvenili si galben inchis sau cenusiu la adulti. Inelele de crestere de pe placile dorsale permit estimarea varstei la indivizii pana in 7-10 ani.

Habitat: Sunt animale foarte bine adaptate la habitate aride dar poate fi intalnita si in zone cu umide. Nu este foarte pretentioasa la habitat, fiind gasita atat in pajisti, cat si in paduri si vii. Prefera locurile insorite si de aceea poate fi gasita frecvent pe dealuri si in zone cu stancarii.

Distributie si ocurenta: Este o specie strict europeana, prezenta in Balcani, in zone restranse din Spania si Franta, in sudul Italiei si in majoritatea insulelor din Mediterana (Baleare, Corsica, Sardinia, Sicilia, Malta). In Romania este prezenta in sudul Banatului si in sud-vestul Olteniei. A fost semnalata si in sudul Dobrogei, unde coexista cu *T. graeca*.

Population: Sunt animale lente ce se camufleaza foarte bine si de aceea detectabilitatea lor este extrem de redusa. Se preteaza insa foarte bine la estimari bazate pe marcare/recapturare. In captivitatea poate depasi varsta de 100 ani.

Ecologie si comportament: Primavara are loc jocul nuptial in urma caruia are loc reproducerea (vezi descrierea in Galeotti si colab., 2005). Atunci masculul urmareste femela, o poate musca de membrele posterioare si isi ciocnesc repetat carapacea. La inceputul verii femela depune intr-o gaura sapata cu membrele posterioare cateva oua (8-12 oua) cu coaja tare din care eclozeaza puii dupa aproximativ 3 luni. Animalele se adapostesc in vizuini sapate sau in grote noaptea si ziua

cand temperaturile sunt fie scazute fie prea crescute. Iarna se ingroapa in pamant pentru hibernare. Poate da nastere la hibridi viabili cu alte specii inrudite de testoase, inclusiv cu *T. graeca*.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este afectata de deteriorarea, distrugerea si fragmentarea habitatului. Colectarea in vederea comercializarii sau distrugerea directa in anumite zone pot avea un impact semnificativ. Proliferarea cainilor si pisicilor fara stapan sau a turmelor de mistreti in unele zone pot reduce mult rata de supravietuire a puilor. Incendiile pot de asemenea cauza o mortalitate ridicata. Este inclusa Lista Rosie a UICN ca LR/nt (risc redus, aproape periclitata), periclitata la nivel national (Iftime, 2005). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1220 *Emys orbicularis*

Denumirea romaneasca: Broasca Testoasa de Apa

Descriere si identificare: Specie monotipica, dulcicola, diurna; forma si coloritul carapacei se modifica odata cu varsta: la juvenili carapacea este rotunda, iar la adult se alungeste devenind ovala; coloritul initial este cenusiu inchis, aproape negru, iar adultul are carapacea brun-inchis pana la negru patata cu galben, iar plastronul este galben sau brun. La juvenili, carapacea este carenata, inasa la adult aceasta devine neteda. Carapacea este putin bombata, comparativ cu speciile terestre, iar plastronul plat la femela, si usor concav la

mascul. Coada este mai lunga la masculi decat la femele, atingand 2/3 din lungimea carapacei. Femelele sunt mai mari decat masculii: media 159 mm la femele, si doar 150 mm la masculi.

Habitat: Traieste in ape dulci, lin curgatoare si statatoare, mai ales iazuri, lacuri, cu malurile acoperite de vegetatie ; selecteaza habitatele insorite, cu sol nisipos necesar depunerii pontei. Altitudinal ajunge pana la aproximativ 700 m.

Distributie si ocurența: Este comuna in aproape toata Europa, cu exceptia Scandinaviei si Arhipelagului Britanic; de asemenea, traieste in vestul Asiei si nord-vestul Africii. In unele parti ale Europei populatiile initiale au disparut, inasa specia a fost reintrodusa.

Population: Specia a fost mult mai comuna in trecut, avand o distributie mult mai larga decat acum. Distrugerea sau degradarea habitatelor naturale a dus la o distributie in mozaic a speciei, cu populatii mici, izolate, amenintate cu disparitia.

Ecologie si comportament: Hrana consta din nevertebrate, pesti, amfibieni. Se hraneste doar in apa. Specie fricoasa, se refugiază in apa la cel mai mic pericol; in afara perioadelor cand se hraneste, isi petrece timpul insorindu-se in imediata apropiere a apei, pe tarm sau pe un trunchi de copac cazut; in timpul reproducerii, masculii devin teritorial, dezvoltand un comportament agonistic si stabilind ierarhii. In timpul iernii, precum si vara, in perioadele de seceta, indivizii se refugiază in mal, unde metabolismul se reduce, pana la reaparitia conditiilor optime. Este ovipara, femela se deplaseaza uneori destul de departe de apa pentru a depune cele 3-16 oua intr-o groapa pe care o sapa cu membrele posterioare. Puii apar dupa 90-100 zile de incubatie. Uneori, embrionii pot hiberna in ou, eclozand doar in primavara urmatoare. Sexul puilor este dependent de temperatura: din ouale tinute la temperature mai scazute (pana la 25°C) vor iesi masculi, iar din ouale tinute la peste 30°C vor iesi doar femele.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este inclusa in Anexa 2 a Conventiei CITES. Este inclusa in Lista Rosie a UICN ca amenintata, si in lista rosie a vertebratelor la nivel national (Botnariuc si Tatole, 2005). Pana in prezent nu a fost luata nici o masura practica de conservare. Este necesara identificarea celor mai importante populatii de testoase de apa si

luarea de masuri de refacere si conservare a habitatelor naturale care adapostesc aceste populatii. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

► Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1124 *Gobio albipinnatus*

Denumirea romaneasca: Porcutorul de ses

Descriere si identificare: Talia mica pana la mijlocie. Lungimea totala maxima pana la 12 cm. Spinarea si abdomenul rotunjite. Capul mai mult sau mai putin comprimat lateral. Buzele subtiri, nepapiloase. O pereche de mustati. Solzi persistenti. Fata dorsala a corpului, pana la insertia dorsalei, comple acoperita cu solzi. Solzii de pe baza anelei nu sunt latiti. Spinii branhiali scurti si distantati. Dintii faringieni dispusi pe doua randuri, incarligati la varf si nezimtati. Ochii mari, aproape egali cu spatiul interorbital. Corpul relativ inalt si comprimat lateral; pedunculul caudal mai inalt decat gros. 4 solzi intre linia laterala si ventrale. Fata superioara este galbuie-cenusie deschis, fata dorsala a capului cenusie inchis, cu pete si dungi mai intunecate. Pe laturi 7-8, rar 6 sau pana la 12 pete rotunde.

Habitat Traieste in Dunare si in cursul inferior al raurilor de ses cu substrat de nisip fin sau argila. Prefera locuri cu apa ceva mai adanca si curent slab. Evita sectoarele cu apa mai rapida sau statatoare si fund malos.

Distributie si ocurenta: Porcutorul de ses are o raspandire sub media speciilor de pe teritoriul Romaniei.

Population Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si in cursul inferior al raurilor de ses cu substrat de nisip fin sau argila. Prefera locuri cu apa ceva mai adanca si curent slab. Evita sectoarele cu apa mai rapida sau statatoare si fund malos. Traieste mai mult solitar, uneori in carduri mici. Se hraneste doar cu fauna bentonica, in special diatomee, efemeroptere, etc. Reproducerea are loc in perioada mai si iunie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal sub media speciilor de pesti din Romania; arealul se afla in scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN a speciilor amenintate. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

2555 *Gymnocephalus baloni*

Denumirea romaneasca: Ghibort de Dunare

Descriere si identificare: Corpul este moderat comprimat lateral. Istmul este acoperit cu solzi. Variabilitatea este destul de pronuntata in ceea ce priveste latimea corpului si dispozitia petelor intunecate la culoare. La aceasta specie dimorfismul sexual este slab pronuntat, masculii sunt mai ingusti decat femelele.

Habitat: Traieste in fluvii si rauri de ses.

Distributie si ocurenta: Ghibort de Dunare este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Raspandirea acestei specii, in special datorita faptului ca pana de curand era confundata cu specia *G. cernuus*, este ralativ putin cunoscuta si nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Ghibortul de Dunare este o specie strict reofila si traieste in fluvii si rauri de ses. Prefera zonele de fund, bine oxigenate si cu un substrat tare. Este o specie solitara, fiind activa atat in timpul zilei cat si in timpul noptii. Este caracterizata de un teritorialism accentuat. Reproducerea are loc in perioada martie - mai, perioada in care fiecare femela depune aproximativ 600.000 - 800.000 icre/kg corp in mai multe intervale. Ponta nu este pazita.

Hrana consta din nevertebrate bentonice si rar din puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal cunoscut relativ redus. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie/ridicata. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 4), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2 si 3A). Pentru protectia acestei specii este necesara cunoasterea arealului sau complet in Romania in vederea determinarii posibilelor amenintari si a masurilor necesare pentru un management corect in cazul bazinelor hidrografice respective. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1130 *Aspius aspius*

Denumirea romaneasca: Avatul

Descriere si identificare: In mod obisnuit atinge lungimea de 30 - 40 cm, maximul fiind de 80 cm.

Corpul alungit, putin comprimat lateral; inaltimea maxima reprezinta la adulti 23 - 28% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 40 - 57% din inaltime. Profilul dorsal al capului urca lin dar imediat in spatele capului profilul se inalta brusc, formand un fel de cocoasa. Ochii sunt mici, departati si privesc lateral si inainte, sunt situati in jumatatea anterioara a capului. Fruntea este aproape plana. Gura este mare, terminala si oblica in sus, se intinde pana sub partea anterioara sau pana sub mijlocul ochiului. Buzele sunt subtiri si continue. Insertia dorsalei este situata mai aproape de baza caudalei decat de de varful botului. Spatiul predorsal reprezinta 51 - 55% din lungimea corpului. Solzii subtiri, dar bine fixati, cu striuri evidente, acopera istmul in intregime. Spatele este masliniu-inchis, ceva mai jos vanat, flancurile argintii, fata ventrala alba. Dorsala si caudala sunt cenusii, ventralele si anala incolore sau palid rosietice, pectoralele incolore. Buzele albicioase.

Habitat Traieste in Dunare si raurile de ses pana in zona colinara, cat si in balti mari si lacuri dulci sau salmastre, mai rar in partile indulcite ale marii.

Distributie si ocurenta: Avatul este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si raurile de ses pana in zona colinara, cat si in balti mari si lacuri dulci sau salmastre, mai rar in partile indulcite ale marii. Este o specie rapitoare diurna. Hrana consta din plancton la alevini, urmeaza apoi o faza scurta de hranire cu nevertebrate dupa care se trece la hrana pe baza de peste, in special obleti. O buna parte din exemplarele din Dunare intra pentru reproducere in balti si se retrag la scaderea apelor; altele raman in

Dunare, iar altele sunt sedentare in balti. In rauri urca inspre amonte in perioada de reproducere, care are loc in martie - aprilie. Depun icrele pe substrat dur, atat in apa curgatoare cat si in balti.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ restrans, in comparatie cu alte specii. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna, Directiva Habitate, Lista Rosie IUCN, Legea Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1134 Rhodeus sericeus amarus

Denumirea romaneasca: Boarta

Descriere si identificare: Corpul inalt si puternic comprimat lateral, inaltimea maxima formeaza 31-42% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 34-45% din inaltime. Spinarea inaintea dorsalei este slab comprimata lateral; spinarea in urma dorsalei si abdomenului sunt rotunjite. Profilul dorsal este convex, urcand puternic de la varful botului pana la insertia dorsalei; in urma dorsalei profilul coboara puternic. Profilul ventral este asemanator celui dorsal. Capul este comprimat lateral, lungimea sa reprezinta 19,5 - 27% din cea a capului. Ochii sunt situati in jumatatea anterioara a capului; diametrul lor reprezinta 25 - 30% din lungimea capului si 56 - 82% din spatiul interorbital. Gura este mica, subterminala, semilunara; deschiderea ajunge pana sub nari, iar mandibula se insereaza sub jumatatea anterioara a ochiului. Buzele sunt subtiri, intregi. Pedunculul este scund si comprimat lateral. Dorsala se insereaza la egala distanta de varful botului si baza caudalei. Marginea dorsalei este usor convexa. Pectoralele sunt scurte si rotunjite la varf. Insertia ventralelor este situata sub cea a dorsalei sau putin inaintea acesteia. Anala se insereaza sub mijlocul dorsalei. Marginea ei este foarte usor concava. Solzii mari, mult mai inalti decat lungi, persistenti. Pieptul si istmul sunt acoperite de solzi mai mici. Linia laterala este scurta. Partea dorsala a corpului si capului este cenusie-galbuie, uneori batand in verzui, flancurile albe, fara luciu metalic, dorsala si caudala cenusii, celelalte inotatoare bat in rosu. In lungul jumatatii posterioare a corpului si a pedunculului caudal exista o dunga verzuie foarte evidenta. Dimensiunile obisnuite ale adultilor variaza intre 31 si 60 mm lungime fara caudala si 38 - 72 mm lungime totala, talia maxima fiind de 78 mm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor.

Distributie si ocurenta: Boarta are o raspandire relativ mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Boarta este o specie care traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor. Raspandirea acestei specii este strans legata de prezenta lamelibranhiatelor Unio sau Anodonta. Nu intreprinde migratii. Reproducerea are loc de la sfarsitul lunii aprilie pana in luna august.

Reproducerea are loc in portii, fiecare femela depunand icrele de mai multe ori in decursul unui sezon. Icrele sunt depuse in cavitatea branhiala a lamelibranhiatelor din genurile Unio si Anodonta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462 (Anexa 2). Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1138 *Barbus meridionalis*

Denumirea romaneasca: Moioaga

Descriere si identificare: Dimensiuni mijlocii; corp alungit si rotund; abdomen rotunjit; cap mare; ochi mici; bot lung si proeminent; preorbitare alungite; gura inferioara semilunara; buze carnoase, in special cea inferioara care este divizata; buzele neacoperite de o placa cornoasa; doua perechi de mustati, una mai scurta la varful botului alta mai lunga la colturile gurii; peduncul caudal comprimat lateral; caudala adanc scobita; solzi cu striuri divergente pe partea vizibila; linie laterala completa slab arcuita si dispusa pe mijlocul pedunculului caudal; solzii de la baza analei nu sunt latiti; dinti faringieni pe 3 randuri, ascutiti, indoiti la varf, fara suprafata masticatoare, cu o excavatie la baza coroanei; intestine scurt; peritoneu incolor sau castaniu. Ultima radie simpla a dorsalei este subtire si flexibila; insertia ventralelor situata in urma capatului anterior al insertiei dorsalei; anala lunga, culcata atinge sau aproape atinge (uneori chiar depaseste) baza caudalei; L. Lat. 52 - 63; pe spate are pete intunecate; mustatile fara ax rosu; obisnuit atinge la maturitate 10 - 17 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in raurile si paraiele din regiunea de munte si partea superioara a regiunii colinare; in majoritatea raurilor care izvorasc din zone de podis sau deal lipseste chiar din cursul lor superior care este rapid. Traieste atat in rauri pietroase, rapide si reci, cat si unele paraie mai namoloase, care vara se incalzesc puternic, in sa numai la munte. Arata preferinta mai ales pentru portiunile cu curent puternic si fund pietros.

Distributie si ocurenta: Moioaga are o distributie relativ larga dar usor fragmentata.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a mării populațiilor speciei.

Ecologie si comportament: Traieste doar in apa dulce. Nu sunt cunoscute migratii.

Reproducerea are loc primavara, prelungindu-se uneori pana spre sfarsitul verii. Bentopelagic. Se hraneste cu nevertebrate acvatice bentonice (tendipede, efemeroptere, trichoptere, gamaride, ologichete), mai rar cu vegetale sau cu detritus.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal extins; arealul se afla in continua extindere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Anexa II si V a Directivei Europene Habitate, Anexa III a Conventiei de la Berna, Legea 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

2011 *Umbra krameri*

Denumirea romaneasca: Tiganus

Descriere si identificare: Inaltimea corpului reprezinta 20,5 - 27,5% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 57 - 72% din inaltimea. Profilul dorsal convex, cu un unghi la nivelul limitei posterioare a capului; profilul dorsal convex, cu un unghi la nivelul limitei posterioare a capului; profilul ventral mai putin convex. Capul este comprimat lateral; lungimea lui reprezinta 29 - 33,5% din cea a corpului. Spatiul interorbital este slab convex, mai mare decat diametrul ochiului. Gura mica, terminala, putin oblica. Pedunculul caudal este comprimat lateral, lungimea lui reprezinta 19,0 - 26,8% din lungimea corpului fara caudala. Pectoralele sunt rotunjite si nu ating baza ventralelor; ventralele ating sau depasesc insertia analei. Marginea anterioara a bazei analei este situata sub partea terminala a dorsalei. Marginea analei si caudala sunt rotunjite. Nu exista linie laterala. Coloritul este brun, cu reflexe violacee mai intunecate pe spate; fata ventrala glbuie. O serie de pete intunecate, aproape negricioase, pe flancurile corpului, de forma variabila, formeaza dungi longitudinale paralele, dispuse neregulat. Pe mijlocul corpului exista o dunga mai deschisa la culoare. Inotatoarele galbui-cenusii sau brune; la baza dorsalei si caudalei o dunga transversala intunecata. Lungimea totala poate ajunge la 115 mm.

Habitat: Traieste in ape statatoare sau lent curgatoare, indeosebi in balti mici, maloase si napadite de vegetatie.

Distributie si ocurenta: Tiganus are o raspandire foarte redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Tiganusul traieste in ape statatoare sau lent curgatoare, indeosebi in balti mici, maloase si napadite de vegetatie. Este o specie foarte rezistenta la lipsa de oxigen, putand respira si oxigenul atmosferic cu ajutorul vezicii cu aer, care este puternic vascularizata. La secarea apei rezista un timp lung cufundata in mal. Masculii sunt ceva mai rari decat femelele.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal foarte redus. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate ridicata. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) mentionata in formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1145 Misgurnus fossilis

Denumirea romaneasca: Tiparul

Descriere si identificare: Corpul alungit si gros, de inaltime aproape uniforma; inaltimea maxima reprezinta 11,5 - 14,3% din lungimea corpului (fara caudala), iar grosimea 61 - 81% din inaltime. Profilul dorsal si cel ventral aproape orizontale. Capul gros, slab comprimat lateral, lungimea lui reprezinta 15,8 - 18,4% din cea a corpului. Spatiul interorbital este slab convex. Narile sunt mai apropiate de ochi decat de varful botului. Dintre cele trei perechi de mustati propriu-zise, perechea a 3-a este cea mai lunga. Pedunculul caudal este comprimat lateral, indeosebi in partea posterioara. Marginile superioara si inferioara ale pedunculului caudal sunt ingustate si formeaza cate o carena adipoasa. Insertia dorsalei si cea a ventralelor sunt situate la acelasi nivel. Solzii sunt mici, dar foarte evidenti, imbricati. Linia laterala este foarte greu vizibila. Fata dorsala este cafenieinchis, presarata cu pete negricioase marunte; aceasta zona cafenie este marginita de o dunga longitudinala ingusta, aproape neagra, ce se intinde din coltul superior al operculului pana la caudala; in partea posterioara dunga este intrerupta, constand din pete izolate. In jos de aceasta dunga, corpul este cafeniu-deschis; urmeaza o noua dunga negricioasa, foarte lata, continua de la ochi pana la baza caudalei. Sub aceasta dunga corpul este galben-ruginiu,

presarat cu puncte cafenii; in lungul acestei zone deschise se intinde o a 3-a dunga negricioasa, ingusta si intrerupta. Capul este cafeniu deschis cu pete mici intunecate. Inotatoarele sunt fumurii cu pete intunecate. Femelele ajung pana la 25 – 30 cm lungime, masculii sunt mai mici.

Habitat: Traieste in ape dulci statatoare sau lent curgatoare, in balti pana in zona de coline mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera substratul malos si cu vegetatie.

Distributie si ocurenta: Tiparul are o raspandire relativ intinsa pe teritoriul Romaniei. Specia este dulcicola de apa statatoare sau lent curgatoare, raspandita in balti pana in zona de coline mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera substratul malos si cu vegetatie. Avand posibilitatea respiratiei aeriene (intestinala) este foarte rezistenta la lipsa de oxigen in apa. In caz de secare a apei in care traieste rezista mult timp in mal; se infunda in mal si iarna sau in perioadele cu temperaturi ridicate. Nu intreprinde migratii propriuzise; primavara (in epoca de reproducere) este mult mai mobil decat in restul anului. Cand este scos din apa scoate un sunet caracteristic. Este o specie sensibila la schimbarile de presiune atmosferica; inaintea furtunilor urca la suprafata apei. Perioada de reproducere dureaza din luna martie pana in luna iunie; femela depune 10000 – 150000 boabe de icre, pe vegetatia acvatica. Icrele sunt lipicioase, aderand la vegetatie. Hrana consta din detritus organic, vegetatie acvatica, crustacee, larve de insecte, moluste.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are o raspandire relativ extinsa. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitata (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462. Desecarile si poluarea zonelor umede pot constitui o amenintare serioasa la adresa existentei acestei specii. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) mentionata in formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Portile de Fier.

Populatia in cadrul sitului: Neevaluata – lipsa informatii (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Portile de Fier);

Prezenta si marimea populatiei in amplasamentul PP: Populatie posibil prezenta in amplasamentul PP, dar nu a fost semnalata in timpul observatiilor din teren.

1146 Sabanejewia aurata

Denumirea romaneasca: Dunarita

Descriere si identificare: Corpul de inaltime variabila, moderat comprimat lateral; 5 - 20 de pete dorsale, 5 – 17 laterale; marimea si talia petelor laterale este foarte variabila; septul din lungul musculaturii laterale nu este vizibil prin transparenta tegumentului, sau slab vizibil, dar niciodata nu apare ca o dunga longitudinala neagra si niciodata petele laterale nu se contopesc cu acest sept. La baza caudalei o pata dorsala si alta ventrala, mici; pata dorsala este verticala. Exista o creasta adipoasa dorsala, uneori si una ventrala. Fondul este alb-galbui, uneori batand in auriu.

Habitat: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase.

Distributie si ocurenta: Dunarita are o raspandire foarte mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase. Unele subspecii au preferinta si pentru substrat bolovanos. Hrana

consta din diatomee și nevertebrate. În râurile nisipoase în cea mai mare parte a timpului se îngroapă în nisip. Evita râurile/sectoarele cu namol.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul național specia are un areal întins. Pe acest teritoriu se poate considera că fiind o specie cu vulnerabilitate scăzută. Specia este protejată prin: Convenția de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462/2001. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

2522 Pelecus cultratus

Denumirea românească: Sabita

Descriere și identificare: Corpul alungit, mult comprimat lateral; înălțimea maximă reprezintă 21 - 27% din lungimea corpului fără caudala, iar grosimea 35 - 47% din înălțime. O carenă ventrală foarte ascuțită, lipsită de solzi, se întinde de sub operculi până la anala. Profilul dorsal al corpului este, la majoritatea exemplarelor, o linie aproape orizontală, de la bot până la inserția caudalei; mai rar, profilul este ușor convex. Lungimea capului formează 18,5 - 21,5% din cea a corpului. Ochii sunt foarte mari, situați în jumătatea anterioară a capului; diametrul lor reprezintă 23 - 28% din lungimea capului. Gura este superioară și aproape verticală, mică. Falca inferioară proeminează înaintea celei superioare, dar nu ajunge până la același nivel dorsal ca cea superioară. Dorsala este situată foarte posterior, spațiul predorsal reprezintă 65 - 70% din lungimea corpului. Marginea dorsală este ușor concavă. Anala foarte lungă, mult mai anterior decât posterior, cu marginea concavă. Caudala puternică, adânc scobită, lobul inferior mai lung decât cel superior. Solzii sunt mici, subțiri, caduci, acoperă corpul în întregime, inclusiv fața dorsală a capului până la ochi, pieptul și istmul. Linia laterală începe la capatul superior al opercularului, se îndreaptă înapoi, apoi vertical în jos, după care descrie o serie de undulații. Spre partea posterioară a corpului devine aproape dreaptă, fiind mai apropiată de fața ventrală decât de cea dorsală a corpului. Fața superioară are un colorit albastru închis sau verde-albastruie cu luciu metalic puternic, flancurile argintii strălucitoare, fața ventrală albă, pectoralele, dorsală și caudala cenușii, celelalte înotătoare galbui. În mod obișnuit atinge lungimea de 25 - 35 cm, maximum 50 cm și peste 1 kg.

Habitat: Traiește în fluviu și râuri de ses, precum și în multe lacuri mari interioare; frecvent și în limanurile și lacurile litorale, precum și în partile indulcite ale marilor.

Distributie și ocurență: Sabita are o răspândire relativ redusă pe teritoriul României, în comparație cu alți pești.

Population: Nu există date la nivel național care să permită o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Ecologie și comportament: Este o specie foarte bună înotătoare. Traiește în fluviu și râuri de ses, precum și în multe lacuri mari interioare; frecvent și în limanurile și lacurile litorale, precum și în partile indulcite ale marilor. În baltile de inundatie ale Dunării patrunde primăvara, iar după reproducere se reîntoarce în Dunare; prea puține exemplare rămân și iarnă în balti. În lacul Razelm se întâlnește tot anul, deci pare sedentar. Unele exemplare rămân în permanență în râuri. Reproducerea are loc în lunile aprilie - iunie. O femelă depune între 10.000 și 60.000 boabe de icre. Icrele sunt semipelagice. Hrana este alcătuită din plancton (mai ales tineretul), nevertebrate bentonice, insecte aeriene și pești de dimensiuni reduse.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul național specia are o răspândire relativ redusă. Pe acest teritoriu se poate considera că fiind o specie cu o vulnerabilitate scăzută. Specia este protejată prin: Convenția de la Berna (Anexa 3),

Directiva Habitate (Anexa 2 si 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Poluarea poate constitui o amenintare la adresa acestei specii. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1157 *Gymnocephalus schraetser*

Denumirea romaneasca: Raspar

Descriere si identificare: Corpul relativ alungit; inaltimea reprezinta 19 - 24,2% din lungime, iar grosimea 58 -

76% din inaltime. Profilul dorsal urca aproape rectiliniu de la varful botului pana la insertia dorsalei, dupa care coboara; privit lateral, capul apare de forma triunghiulara. Profilul ventral este aproape orizontal. Partea dorsala si flancurile sunt galbene ca lamaia, cea ventrala aproape alba. Pe jumatarea dorsala a corpului se intind trei dungi longitudinale negre-albastrui, subtiri si foarte bine delimitate; prima situata imediat sub dorsala, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, a treia la nivelul jumatatii inferioare a ochiului. Primele doua linii, adesea si a treia, sunt intrerupta. Pe membrana partii spinoase a dorsalei 3 siruri de pete rotunde, mari, negre. Partea moale a dorsalei si celelalte inotatoare sunt incolore. Irisul este negru. Atinge in mod obisnuit 14 - 20 cm si maxim 24 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape curgatoare cu o viteza moderata a apei, in zone cu substrat de nisip, ocazional de pietris.

Distributie si ocurenta: Rasparul este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Rasparul este o specie exclusiv de apa curgatoare; traieste in Dunare si raurile moderat curgatoare, pe substrat de nisip, ocazional chiar pe pietris; ajunge uneori pana in zona de coline a raurilor. In rauri traieste in carduri de cateva zeci sau sute de indivizi, uneori in amestec cu alte specii mai mult sau mai putin reofile. In general evita coturile raurilor cu apa statatoare. Apare in unele balti ale Dunarii in mod accidental. Poate intreprinde migratii scurte. Reproducerea are primavara, in aprilie - mai. Icrele sunt adezive si sunt depuse in benzi late, pe fund tare, in curent. Hrana consta din nevertebrate bentonice si rar din icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul Romaniei se poate considera ca fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2 si 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Pastrarea calitatii apei si managementul optim al debitelor lichide si solide ale raurilor unde aceasta traieste sunt cateva elemente care trebuie tinute sub control in vederea conservarii speciei. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1159 *Zingel zingel*

Denumirea romaneasca: Fusar Mare

Descriere si identificare: Corpul alungit, fusiform, aproape circular in sectiune; inaltimea maxima reprezinta 13 - 20% din lungimea corpului, iar grosimea 82 - 100% din inaltime. Pedunculul caudal gros si slab comprimat lateral in partea posterioara, ovoid in sectiune. Lungimea sa reprezinta 25 - 30% din lungimea corpului, iar inaltimea minima 4,9 - 6,3%;

aceasta inaltime depaseste simtiitor grosimea pedunculului, masurata la nivelul inaltimei minime. Spatele si cea mai mare parte a laturilor sunt cafenii-cenusii; exista 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrala si abdomenul sunt galbui. Poate atinge 48 cm lungime totala.

Habitat Traieste in Dunare si in raurile mari si relativ adanci, pe fund de nisip, pietris sau argila. In balti ajunge rar.

Distributie si ocurenta: Fusarul mare este o specie cu o raspandire medie redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si in raurile mari si relativ adanci, pe fund de nisip, pietris sau argila. In baltile Dunarii ajunge rar. Reproducerea are loc in martie si aprilie in plin curent, icrele fiind depuse pe pietre. Se hraneste cu insecte acvatice, crustacee, icre si pesti mici.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal mediu in comparatie cu alte specii de pesti; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462/2001 (Anexa 3A si 4A) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservatiionistilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1160 Zingel streber

Denumirea romaneasca: Fusar

Descriere si identificare: Corpul alungit, fusiform; inaltimea maxima reprezinta 9 - 15% din lungimea corpului, iar grosimea este in general ceva mai mare decat inaltimea. Profilul dorsal al corpului urca lin, uniform si rectiliniu de la varful botului pana la insertia primei dorsale. Profilul ventral este aproape plan. Capul este turtit dorsoventral, mult mai lat decat inalt, privit de sus este triunghiular. Lungimea sa reprezinta 22 - 27% din cea a corpului. Ochii mici, situati in jumatarea anterioara a capului, privesc in sus. Spatiul interorbital aproape plan, foarte usor scobit. Botul este obtuz, lat in partea posterioara, ingust in cea anterioara.

Gura este inferioara, semilunara, mica, slab protractila; deschiderea ei ajunge sub nara anterioara, marginea maxilarului sub nara posterioara, iar insertia mandibulei sub marginea anterioara a ochiului sau putin anterior. Pedunculul caudal lung, subtire, rotund in sectiune; lungimea sa reprezinta 29 - 36% din cea a corpului, iar inaltimea minima 2,8 - 6,7. Anala se insereaza putin inaintea dorsalei a doua. Anusul este situat la mica distanta inaintea anelei. Linia laterala este completa, perfect rectilinie. Fata superioara a capului si corpului si cea mai mare parte a laturilor sunt cenusii-cafenii, batand in verde. Pe acest fond se afla 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrala este alba, inotatoarele incolore. Poate atinge 18 cm lungime totala.

Habitat: Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila.

Distributie si ocurenta: Fusar este o specie cu o raspandire medie pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila; adesea se ingroapa partial in nisip; adesea se ingroapa partial in nisip. Nu se grupeaza in carduri. Sta linistit pe fundul apei, intotdeauna cu capul in amonte; cand este deranjat, fuge o distanta scurta si se opreste. Se intalneste atat in apa mica (35 - 40 cm) cat si in adancul Dunarii. Reproducerea are loc primavara, de la mijlocul lui martie pana in mai. Icrele sunt depuse pe pietre sau pe crengi. Boabele de icre sunt mari. Se hraneste cu insecte acvaticе, amfipode, viermi, ocazional icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal mediu in comparatie cu alte specii de pesti; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania ratifica conventia de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, Natura 2000 si prin Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservatorilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) mentionata in formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

1163 Cottus gobio

Denumirea romaneasca: Zglavoaca

Descriere si identificare: Capul deprimat dorsoventral, pe preopercular si subopercular exista cel mult tepi.

Tegumentul nud sau cu tepi marunti in lungul liniei laterale; linia laterala rectilinie cu orificii mici. Radia interna a ventralei doar cu putin mai scurta decat radia vecina, totdeauna mai lunga decat jumatarea acesteia. Linia laterala, completa, ajunge pana la caudala. Dintii lipsesc pe palatin, sunt prezenti pe prevomer. Partea dorsala a corpului este bruna-cafenie, cu pete marmorate, batand uneori in oscar, mai rar cenusiu-inchis. Fata ventrala este galbena-deschis sau alba. In jumatarea posterioara a corpului, 3-4 dungi transversale intunecate, uneori aproape negre.

Habitat: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale.

Distributie si ocurenta: Zglavoaca are o raspandire larga in apele de munte ale Romaniei, sectorul sau fiind insa unul bine delimitat din punctul de vedere al zonarii acestor rauri. Cu exceptia raurilor afectate antropic arealul acestei specii nu a cunoscut modificari substantiale in ultimii zeci de ani.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relativ inceata, spre mal sau in bratele laterale. Este un peste putin mobil, strict sedentar, nu intreprinde migratii. Perioada de reproducere este in martie-aprilie. Masculii pazesc ponta pana la eclozare. Alevinii sunt la inceput semipelagici. Hrana consta din larve de insecte, amfipode, icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Cu exceptia sectoarelor de rau afectate de impactul antropic aceasta specie nu a cunoscut restrangeri de areal, din pacate aceste sectoare sunt destul de numeroase. In

Romania este o specie considerata ca avand un areal relativ larg. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

► Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1032 *Unio crassus*

Denumirea romaneasca: Scoica mica de rau

Descriere si identificare: Valve eliptice sau trunchiat-ovale, de obicei cu lungimea mai mica decat dublul inaltimii, cu pereti grosi, culoare variabila de la verde -bruniu deschis cu raze radiare pana la maron-inchis spre negru. Regiunea anterioara bine rotunjita, larga si scurta. Partea posterioara adesea dilatata, alungita, cu un rostrum obtuz si subtruncat. Marginile superioara si inferioara in general paralele; marginea inferioara dreapta sau subrectilinie in zona mediana. Marginea posterioara si liniile de crestere sunt uniform si paralel curbate. Umbonele relativ evident, proiectat putin peste marginea superioara; ocazional nu iese deloc in evidenta, fiind frecvent erodat prin mecanisme fizico-chimice. Unele forme ecologice pot fi reniforme, ovoide, mai mult sau mai putin dilatate. Dintii cardinali sunt puternic dezvoltati, grosi, subconici, denticulati, cel posterior de pe valva stanga foarte dezvoltat, triunghiular, iar cel anterior de pe aceeasi valva este mai subtire, crenelat, cu suprafata usor inclinata. Pe valva dreapta, inainte de dintele cardinal interior se gaseste o gropita larga, adanca, langa care se gaseste un alt dinte cardinal mai alungit dar redus. Lamele laterale ridicate, curbate in sus si ascutite. Impresiile muschilor adductori bine marcate si profunde, ca niste gropite in interiorul valvelor.

Dimensiuni variabile: lungimi intre 30 - 70 mm, inaltimi cuprinse intre 20 - 40 mm, latimi de 20 - 35 mm.

Habitat: In Romania populeaza paraie si rauri, mai rar fluvii, fiind mai frecventa in apele din sectorul colinar si de podis decat in cel de campie. Este o specie pretentioasa sub aspectul conditiilor de calitate a apei, necesitand ape curgatoare, bine oxigenate si sedimente curate; substrat nisipos sau moderat malos (fara continut exagerat de materie organica), cu salinitate sub 5‰ (Gloer, 2003).

Distributie si ocurenta: *U. crassus* traieste (sau mai bine zis traia) in aproape toata Europa, iar unele surse pretind existenta acesteia si in Mesopotamia. Mai exact arealul ei cuprinde Europa fara insulele britanice (de unde a disparut in perioadele glaciare recente), precum si fara peninsulele Iberica si Italica.

Population: La nivel national nu dispunem de date care sa permita o caracterizare ecologica nici macar cu aproximatie. Exista evaluari ecologice valabile numai pentru unele populatii, mai abundente, din Transilvania, Banat si Crisana, din ultimii 10 ani. In unele cazuri este posibila specificarea categoriei dimensiunii efectivului, a starii de conservare, de izolare si evaluarea globala, asa cum este redat mai jos.

Ecologie si comportament: In mod caracteristic este o specie reo-oxifila, psamo- sau psamo-pelofila (cu conditia ca malul sa nu prezinte o incarcatura prea mare de substanta organica, care sa genereze procese de descompunere anaeroba), relativ stenobionta, pretentioasa la conditiile de calitate ale apei si sedimentelor, ceea ce determina pe de o parte gradul sporit de periclitare la modificarea conditiilor de viata sub incidenta impactului antropic, iar pe de alta parte calitatile ei

incontestabile de bioindicator al unui grad sporit de calitate a mediului. Disparitia speciei din acele ape in care a fost atestata indica, prin contrast, o depreciere grava a conditiilor mediului acvatic. Prin urmare, bivalvele, iar dintre acestea in mod special *Unio crassus*, care apare adesea ca singura Unionida capabila sa populeze lungi sectoare ale raurilor, sunt un factor important in epurarea apelor impurificate.

Unio crassus este o specie cu sexe separate, elementele sexuale masculine eliminate in apa ajung odata cu materia nutritiva in cavitatea paleala a bivalvelor femele, procesul de fecundare, constituirea zigotului, glochidioza si cresterea timpurie de larvei (glochidia) facandu-se in lamelele branhiiale ale femelelor, mai ales in lunile aprilie - mai.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pana in prezent specia de interes nu este inclusa in nici o Lista Rosie oficiala din Romania, si nici nu aparea in Legea Mediului 462. In Lista Rosie a speciilor amenintate

a IUCN din 2006, aceasta specie este de asemenea incadrata la categoria nt (near threatened). Daca in perioada 1960 - 1990 principalele cauze ale disparitiilor locale sau regionale ale speciei *Unio crassus* (si a multor altora) erau legate de poluarea industriala si de lucrarile hidrotehnice, in prezent poluarea casnica difuza, dar - in continuare - si amenajarile cursurilor de apa sunt printre cele mai importante amenintari. Efectele impactului antropic sunt traduse in modificarea, alterarea si fragmentarea habitatelor specifice. Tot o actiune nefasta este produsa de dragarea albiilor, in care intervine intregul cortegiu de procese enumerate anterior. Modificarea substratului si a regimului hidrologic sunt agravate de reducerea sau disparitia vegetatiei acvatice si palustre marginale, care adaposteste asociatiile macrofitofile. Cel mai adesea regularizarea cursurilor de apa este corelata de reducerea sau chiar disparitia luncii inundabile. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1052 Euphydrys maturna

Denumirea romaneasca: Fluturele Maturna

Descriere si identificare: Culoarea de fond a aripilor si marginea neagra a acestora variaza foarte mult local si regional. De asemenea pot sa apara diferenate intre indivizii aceleasi colonii sau intre sezoane.

Habitat: Habitatele preferate sunt luminisurile mici, care au frasin sau copaci tremuratori in zone de padure de foioase, adesea in vai calcaroase, cateodata in locuri umede. Tip de habitat: R4402. R4403. R4404 (preferential).

Distributie si ocurenta: Raspandita in centrul si estul Europei, Caucaz, Urali, estul Kazakhstan, sudul si vestul Siberiei, Transbaikal, Mongolia.

Population: Populatiile din sud-vestul si vestul tari sunt puternice. Cele din Transilvania sunt izolate si mult mai firave. Populatiile din Dobrogea sunt izolate si, exceptand cea din Padurea Babadac, foarte firave.

Ecologie si comportament: Plantele gazda pentru larva (inainte de hibernare) sunt: *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Salix caprea*. Ouale sunt depuse de obicei pe frunzele exemplarelor mai mici de 6m ale acestor plante. Larvele se hranesc si hiberneaza intr-o panza de matase care cade toamna pe pamant odata cu frunzele moarte. Dupa hibernare larvele se imprastie si se hranesc individual cu *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Plantago lanceolata*, *Veronica chamaedrys*, *Lonicera periclymenum* sau *Succisa pratensis*. In captivitate, o parte din larve au avut nevoie de doua cicluri sezoniere pentru a ajunge la maturitate.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In multe regiuni declinul speciei a fost atribuit managementului padurilor, drenajului si distrugerii habitatelor pentru agricultura. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărirea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1059 Maculinea teleius

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru cu Puncte Negre

Descriere si identificare: Lungimea aripii din față: 16-22 mm, cel mai mare Maculinea

Habitat paleoarctic. Trăiește de la șes la munte, în lande, pășuni, stepe, pante ce expoziție sudică. Prefera pajistile mlastinoase foarte bogate in *Sanguisorba officinalis*.

Distributie si ocurența: Raspadita in Pirinei, centrul Europei, Caucaz, centrul si sudul Uralilor, Siberia, Kazakhstan, Mongolia, nordul Chinei, Corea si Japonia. In Europa se gaseste foarte rar si local. Franta, nordul Suediei, nordul Italiei (Piedmont, Trieste), centrul si sudul Germaniei, Austria, Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei, sud - vestul Lituaniei (se cunoaste o singura populatie). Extinct In Belgia este considerat disparut. A fost reportata in Spania, la Valle d'Aran, dar trebuie confirmat. Se intalneste adesea cu *Maculinea nausithous*.

Population: Populatii izolate, localizate in Crisana, Maramures si Transilvania. Din Moldova numai la nord de Botosani. Populatiile cele mai mari sunt in Poiana Narciselor de la Vad (1000-3000 indivizi), imprejurimile Clujului si Satu Mare.

Ecologie si comportament: Femela depune ouă pe plantele gazdă – cimbrisorul (*Thymus praecox*), alte plante din specia *Thymus*, oregano (*Origanum vulgare*). După atingerea stadiului al patrulea de dezvoltare, larvele atrag furnicile roșii *Myrmica sabuleti* cu un amestec de zaharuri și aminoacizi produs de glande dorsale și mimează comportamentul larvelor de furnici spre a fi adoptate. În primele zile după adopție mortalitatea larvelor fluturelui este foarte mare. În timpul hibernării, care începe la mijlocul lunii noiembrie, omida pierde aproximativ jumătate din greutatea inițială. După hibernare omida va consuma peste 200 de larve de furnici, astfel încât poate distruge furnicarul complet, și apoi să moară de foame. Mai mult de 80% din coloniile de furnici sunt prea mici pentru a hrăni omizile. În primăvara următoare, larva se transformă în crisalidă chiar în mijlocul furnicarului care a găzduit-o. Când, după circa trei săptămâni, fluturele iese din gogoasă, acesta trebuie să-și părăsească imediat domiciliul. Fluturii sunt sedentari cu capacitate limitată de a coloniza habitatele adiacente. Echilibrul fluturi – colonii de furnici e fragil, optimă e o populație mică (mai puțin de 400 de adulți la 2500 cuiburi de *Myrmica* la hectar). Pentru supraviețuirea speciei într-o anumită zonă este necesar pentru a avea o metapopulație funcțională în coloniile la Cluj, Apahida si Radauti *M. nausithous* cohabiteaza cu *M. teleius*.

Are o perioada de zbor pe an, mijlocul lui iunie/ mijlocul lui august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Mentinerea habitatelor umede cu *Sanguisorba officinalis* si furnica gazda (genul *Myrmica*). Mentinerea agriculturii traditionale (cosit, pasunat) in vederea impiedecarii instalarii tufarisurilor. Efectuarea cosirilor inainte de perioada de zbor a fluturilor si dupa primele trei stadii larvare, respectiv inceput de iunie si sfarsit de august/septembrie. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărirea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1060 *Lycaena dispar*

Denumirea romaneasca: Fluturasul Purpuriu

Descriere si identificare: Este usor de recunoscut dupa culoarea aripii inferioare gri-deschis care trece spre albastru deschis la baza aripii si dupa modul de dispunere a petelor negre.

Habitat In Romania habitatele preferate sunt paduri de stejar inmlastinite sau umede, bogate in *Polygonum bistorta*, baza trofica larvara a speciei. In Europa fluturele poate fi intalnit si in terenuri mlastinoase de la marginea lacurilor, raurilor si canalelor. Plantele gazda pentru larva sunt: *Rumex hydrolapathum*, *R. crispus*, *R. aquaticus*. In Grecia se stie ca larvele din prima ponta intra in diapauza in iunie, ramanand inactive pana in primavara urmatoare.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde Europa si nordul Turciei. Foarte locala in colonii larg dispersate in Franta, N Italiei, Germania, Romania, Lituania, sudul Finlandei, Polonia, nordul si centrul Greciei, partea europeana a Turciei. In Grecia si Ungaria, indivizii din a doua ponta se apropie sau chiar depasesc in marime forma batava.

Population: In Romania sunt prezente numeroase colonii si populatii cu numar mare de indivizi. Datorita drenarii zonelor umede, unele populatii si colonii au disparut sau se afla in pragul disparitiei (Banat, Muntenia). Populatii viguroase se pastreaza inca in Delta Dunarii, Transilvania si Banat. Numarul indivizilor dintr-o populatie variind intre 100 si 1000 indivizi. Desigur exista si populatii cu numar mult mai redus de indivizi.

Ecologie si comportament: In majoritatea locurilor unde se intalnesc are doua perioade de zbor, in mai/ iunie si in august. In schimb are o singura perioada de zbor in regiunile reci, nordice si s-a raportat a treia ponta in unele localitati din S Europei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Statutul speciei in Romania este VU (vulnerabil), iar pe plan local variaza intre NT (near threatened) si CR (critically endangered), in functie de gradul de deteriorare al zonei respective. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1061 *Maculinea nausithous*

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru

Descriere si identificare: *Maculinea nausithous*, anvergura: 28-37 mm, se deosebeste de specia asemanatoare *M. teleius* prin nuanta mai intunecata a fondului aripilor. Marginea fetei dorsala a aripilor este tivita cu cenusiu- negru, iar campul median este albastru intunecat cu un sir de pete negre pe ambele aripi. Caracterul distinctive se observa pe fata ventrala a aripilor, care la *M. nausithous* sun lipsite de sirul marginal de pete. Fondul fetei ventrale a aripilor este ciocolatiu, iar la *M. teleius* cafeniu.

Habitat: 6410 -Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argilo-lemnoase (*Molinia caeruleae*).

Distributie si ocurenta: In Europa centrala este raspandita insular prin populatii si colonii de diferite dimensiuni. Prin intreruperea culoarelor de legatura, si prin afectarea habitatului numeroase colonii si populatii au disparut. In unele tari (Olanda, parti din Elvetia, Germania, etc) specia a disparut. Desi are o distributie punctiforma, din nordul Spaniei pana in Ungaria *M. nausithous* este prezent prin mai multe populatii si metapopulatii. In Romania pana in anii 1990 nu se cunostea nici o semnalare certa. Populatia de la Fanatele Clujului a constituit prima semnalare certa, urmata la cativa ani de cea de la Botosani. Intre populatiile din Transilvania si cele din Ungaria,. Respective europa centrala, se pare ca nu exista nici o legatura. Aceasi lipsa de continuitate exista si intre populatia de langa Cluj sic ea din Moldova. Intre indivizii din europa

Centrala și cei din Transilvania există diferențe morfologice semnificative, ceea ce ne face să credem că avem de-a face cu o populație relictară, respectiv cu o altă subspecie decât cea din Europa de vest. Pentru clarificarea situației taxonomice au fost inițiate studii de genetică moleculară și ecologie populațională comparativă.

Populație Densitatea populațiilor din vestul României se estimează la 5-6 indivizi/ha iar în spațiul extracarpatic la 13-17 ind./ha. Date vechi estimează efectivul total al speciei în România la cca 90 milioane indivizi, la o densitate medie de 15 indivizi/ha. Dar în zona montană, colinară și de pășune a Dobrogei, pot fi numărate până la 100-150 de galerii/ha (ex. Limanu, Valul lui Traian, Cetatea Enisala, Gura Dobrogei, etc). Date recente estimează efectivul la 15 000 indivizi.

Ecologie și comportament: Specia preferă molinițele și arheanteronetele mezohigrofile (Ebert & Rennwald, 1991). Fluturii încep să zboare după 10 iulie până la sfârșitul lui august, mai rar început de septembrie. Preferă pajștile extensive sau fanatele cosite manual, incomplet, de obicei după 10-15 august. Împarte habitatul cu *M. teleius*. Habitatul poate fi foarte mic și punctiform. Datorită faptului că adulții nu zboară mai mult de 1000 m de la un habitat la altul, izolarea și fragmentarea habitatului constituie cauze importante ale declinului populațional. Nici densitatea mare a plantei gazde – *Sanguisorba officinalis* nu este obligatorie. Se cunosc colonii care trăiesc în jurul a numai câteva fire de *S. officinalis*. Coridoarele de legătură dintre colonii și populații constituie elemente esențiale pentru menținerea speciei (Wynhoff 2001). Larvele sunt mirmecofile, fiind asociate cu specii de *Myrmica*. În România cercetări aprofundate asupra acestei specii au început în urmă cu un an. Primele rezultate publicate apar în 2008.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Lista roșie a României: EN. Specia este amenințată pe tot arealul din cauza distrugerii habitatului. Se impune măsuri urgente de protecție și conservare, precum și constituirea unei arii de protecție (parc natural). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1074 Eriogaster catax

Denumirea românească: Molia catax

Descriere și identificare: Anvergura aripilor : 30-35 mm. Corpul și aripile cărămizii-roscate cu nuanțe cenușii, treimea distală a aripilor asterioare violet. Cele două benzi transversale sunt galbenportocalii, iar pata discoidală albă, rotundă. Fața dorsală de aceeași culoare, dar mai întunecată. Femelele sunt mai mari. Abdomenul se termină cu un smoc de peri cenușii albicioși.

Habitat Habitatele preferate sunt rariste și liziere de păduri (cvercete) cu caracter termofil, tufărișuri de păducel și porumbăr. Larvele se hrănesc cu frunze de *Crataegus*, *Prunus spinosa*, *Berberis*, *Quercus*, mai rar *Betula* sau *Populus*. Larvele sunt gregare și pot fi de departe observate în cuiburile protejate de fire de matase. Este prezentă în zona de câmpie și colinară, mai frecventă între 200-700 m altitudine.

Distributie și concurență: În Europa: din nordul Spaniei până în Belgia și Olanda, din vestul Franței până în Turcia. În România: deși prezentă în toate provinciile istorice ale țării, a fost sporadic și rar semnalată. Cu siguranță distribuția este mai largă decât cea actual cunoscută.

Populație Densitatea populațiilor din România nu poate încă fi estimată. În unele habitate din Transilvania, Banat și Crisana, cuiburile de larve nu sunt foarte rare. Fluturii atrași la lumina sunt probabil mai rari decât în realitate. În unele

cazuri au fost gasite 4-6 cuiburi cu cateva sute de larve/ha. Fluctuatiile populationale multianuale sunt mari, fiind determinate de clima, paraziti si boli.

Ecologie si comportament: Este o specie nocturna, atrasa la lumina spre miezul noptii. Zborul incepe de la sfarsitul lunii septembrie si continua in unii ani pana in noiembrie. Larvele au un comportament gregar, cele adulte fiind deseori parazitare. Impupeaza intre frunze la suprafata solului. Perioada de zbor : toamna (X-XI), rareori primavara.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: VU pe lista rosie a lepidopterelor din Romania. Specia este amenintata pe tot arealul din cauza distrugerii habitatelor de tufarisuri si a raristilor de padurede prin plantatii. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

4020 Pilemia tigrina

Denumirea romaneasca: Croitorasul Marmorat

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae.

Dimensiuni: 10-15 mm. Corp negru, punctat, acoperit cu pubescenta neagra si argintie ce formeaza mici pete neregulate. Antenele ajung la treimea posterioara a corpului. Masculii au elitrele luate impreuna de forma trapezoidala alungita, femelele su elitrele mai rotunjite lateral si apical.

Habitat: Stepe colinare sau submontane cu stancarii.

Distributie si ocurenta: Europa Centrala si de est. În Romania: Tureni, Cheile Turului, 600 m, 15.06.1975, leg. B. Kis, 1 ex. B. Herculane, 500-600 m, 28.04.2007, leg.N. Rahme

Population: Populatii insulare mici, aparitii sporadice.

Ecologie si comportament: Se dezvolta in tulpinile subterane si aeriene ale diferitelor specii de Anchusa. Adultii se intalnesc pe planta gazda, in perioada aprilie – inceputul lui iunie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea habitatelor stepice pe stancarii colinare si montane. Evitarea pasunatului excesiv, mai ales cu oi. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1078 Callimorpha quadripunctaria

Denumirea romaneasca: Fluture vargat

Descriere si identificare: Fluture nocturn cu activitate diurna. Aripile superioare sunt negre si prezinta un «V» alb pe partea terminala a acestora, ceea ce il face usor de recunoscut.

Habitat Prefera habitatele nu foarte uscate, umbroase dar calde, de obicei margini de padure bogate in vegetatie, luminisuri de padure, margini de drumuri forestiere, margini de paraie si chiar lacuri.

Distributie si ocurenta: Este larg raspandita in Europa, din Peninsula Iberica peste intraga Europa Centrala si de Est pana in zona temperata a Rusiei. In nord ajunge pana in Scandinavia, iar in sud pana in regiunea mediteraneana si vestul Asiei. In Romania este prezenta din zona de campie pana in etajul montan, fiind frecventa in zona colinar-submontana.

Population Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de fag, stejar sau gorun.

Ecologie si comportament: Se hraneste frecvent pe flori de Eupatorium cannabinum, dar si pe flori de mur, zmeur si alte plante, cum ar fi Oreganum sau pe diverse specii de Menta. Perioada de zbor incepe cu sfarsitul lui iunie si dureaza pana in august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu necesita masuri speciale de protectie si conservare. Poate fi folosita ca specie umbrela pentru protectia altor taxoni. Declinul speciei se datoreaza distrugerii mediului de viata, ceea ce inseamna atat distrugerea plantei trofice larvare cat si a ofertei de nectar pentru adult. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în situl ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în amplasamentul PP (în zona de extravilan), dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1083 Lucanus cervus

Denumirea romaneasca: Radasca, Ragacea sau Caradasca

Descriere si identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Lucanidae. Dimensiuni: 35-80 mm. Femela mai mica are capul mai ingust decat protoracele, iar mandibulele nu depasesc lungimea capului. Corp castaniu intunecat pana la negru. Dimorfism sexual accentuat. Masculii au capul mai larg decat protoracele, prevazut cu creste transversale, iar mandibulele lungi pana la o treime din lungimea corpului, prevazute cu dinti, asemanatoare coarnelor de cerb.

Habitat: Padurile batrane de stejar sau gorun.

Distributie si ocurenta: Europa si Asia, exceptand N insulelor britanice si al tarilor nordice

Population Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de stejar sau gorun.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvolta in reziduurile lemnoase putrezite din scorburile stejarilor, timp de 3 ani. Adultii zboara in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea padurilor de stejar si gorun, cu arbori batrani, scorburoși. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1084* Osmoderma eremita

Denumirea romaneasca: Gandacul Pustnic

Descriere si identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Cetoniidae. Dimensiuni: 20-35 mm. Corp robust, brun intunecat sau negru-cafeniu cu luciu bronzat. La masculi capul este sculptat mai puternic, cu cate un tubercul desupra insertiei antenei. Pigidiul convex, rotund. La femele capul este putin convex, mai mult sau mai putin triunghiular. Tibiile anterioare prevazute cu spini pe marginile exterioare.

Habitat Paduri de foioase din etajul stepelor colinare pana in etajul fagului.

Distributie si ocurenta: Europa, din nordul Spaniei, pana in Rusia europeana. Lipseste in Marea Britanie si in tarile nordice, cu exceptia sudului Suediei. In Romania: Cluj, Cheile Turzii, 500 m, 06.1969, leg. B. Kis, coll. A. Ruicanescu, 1 ex., Baci, 500 m, 1969, coll. Ruicanescu, 1 ex.; Craiova (1968), Caracal (1969), Bucovat (1968) coll. Muz. Olteniei, Craiova; Cheile Sohodolului (Gorj) 20.06.1995, coll. Muz. Olteniei, Craiova, 1 ex.; Drobeta Turnu-Severin, Schitu Topolnitei, 300 m, 10.06.1992, leg. Ruicanescu, 1 ex.

Population Specie din ce in ce mai rara, in declin populational si cu aparitii sporadice.

Ecologie si comportament: Specie nocturna sau diurna. Larva se dezvoltă în humusul din scorburile arborilor batrani rezultat în urma putrezirii lemnului. Este o specie polifaga, consumând putregai de Quercus, Fagus, Malus, Pyrus, Salix, dar în special fag. Durata de dezvoltare larvară – 2-3 ani. Imago zboară din mai până în septembrie.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Conservării mediului ambiant. Recomandăm păstrarea arborilor batrani cu scorbură. De asemenea, de evitat supracolectarea. Se poate crește în laborator. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1087* Rosalia alpina

Denumirea românească: Croitorul Fagului

Descriere și identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 15-40 mm. Corp cenușiu albastrui, mat, cu pete negre catifelate marginite de o bordură mai deschisă decât fondul. Antenele și picioarele albastre deschise cu extremitățile articolelor negre. Antenele sunt mai lungi decât corpul la ambele sexe, la masculi de aproximativ 1 și mai lungi la femele cu puțin mai lungi, articolele 2-5 se termină cu smocuri de peri negri.

Habitat: Padurile batrane de fag. Preferă arborii batrani, izolați în luminisuri sau la marginea pădurii, mai ales cei parțial atacați de alți daunatori.

Distribuție și ocurență: Europa, din estul Spaniei până în Rusia europeană. Lipsesc în Marea Britanie și țările nordice. Orsova (MH), Valea Voditei, 200 m, 10.07.1978, leg. A. Ruicanescu, 1 ex.; 3.08.1982, 3 ex.

Populație: Specia se află în declin populațional, supraviețuind în "însule" mai mult sau mai puțin izolate, în arealul inițial.

Ecologie și comportament: Specie nocturnă. Larva se dezvoltă în trunchiul fagilor. Se poate dezvoltă și în alte esențe ca: salcie, carpen, stejar, gorun, arin și mar. Adulții zboară în perioada mai-iulie. Se găsesc pe trunchiurile și ramurile groase ale plantei gazdă, sau pe inflorescențe, în special umbelifere unde se hrănesc cu polen.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua aceste măsuri adecvate, propunem monitorizarea populațiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada în care se vor nota cât mai multe aspecte privind frecvența, abundența, densitatea, migrația indivizilor, preferințele ecologice, etc. Ca primă măsură de protecție propunem menținerea arborilor batrani, atacați sau parțial ucați. De asemenea, diminuarea până la eliminare a utilizării insecticidelor în păduri. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

4014 Carabus variolosus

Denumirea românească: Carabul amfibiu

Descriere și identificare: Coleoptera: Carboidea: Carabidae 30-35 mm. Corp negru, mat. Pronotul cu suprafața rugoasă, cu marginile ridicate și relieful neregulate. Elitrele cu careen longitudinală alternând cu siruri de puncte mari, rotunde, adânci.

Habitat: Zona montană joasă, în general pe malul apelor curgătoare.

Distribuție și ocurență: R. Ceha, Slovacia, Polonia, Bulgaria, Yugoslavia, România, Moldova, Ucraina. În România apare în zona fagului din Carpații Meridionali și Occidentali. (Salaj, Mții. Meses, 24.06.1992, 5 ex. leg. Takacs Cluj, Stana, 600 m,

28.07.1992, leg. Ruicanescu, 2 ex. Madaras, HG, 800 m, 2.06.1996, leg. Ruicanescu Orsova, Valea Voditei, 250 m, 07.1984, 1 ex., leg. G. Gamala.)

Population: Populatii insulare, dar constante.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Vaneaza pe malul apelor curgatoare montane sau intra chiar in apa, in cautare de larve de isnecte sau mici crustacee (Izopode, amfipode) sau anelide acvatice.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea habitatului. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1088 Cerambyx cerdo

Denumirea romaneasca: Croitorul Mare

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 30-50 mm. Corp castaniu intunecat pana la negru (jumatatea posterioara a elitrelor este castanie translucida), lucios. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si au in prima un aspect noduros. Unghiul sutural al elitrelor se prelungeste cu un spin. Protoracele este puternic sculptat si are pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile batrane de stejar sau gorun. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori.

Distributie si ocurenta: Europa si Nordul Africii Drobeta Turnu Severin (MH), Valea Oglanicului, 200 m, 24.05.1988, leg. A. Ruicanescu, 1 ex. Drobeta Turnu Severin (MH), 150 m, 06.1989, leg. A. Ruicanescu, 2 ex. Bocsa (CS), 08.1955. Leg. V. Radu, 2 ex. Orsova, Valea Slatinicu Mare (MH), 250 m, 06.2005, leg. G. Gamala

Population Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin izolate, in arealul initial.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvoltă in trunchiul stejarilor timp de 2-3 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii zboara in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc. Ca prima masura de protectie propunem mentinerea stejarilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

4046 Cordulegaster heros

Denumirea romaneasca: Libelula, calul dracului

Descriere si identificare: Este cea mai mare dintre speciile de Cordulegaster. Lungimea totala a corpului la masculi variaza intre 78-84 mm, iar la femele intre 93-97mm. In Balcani inlocuieste subspecia Cordulegaster boltonii boltonii (Donovan, 1807) de care se deosebeste prin marime, marcaje abdominale mai extinse precum si prin colturile externe superioare ale dungilor antehumerale. Cordulegaster heros prezinta urmatoarele caractere distinctive: triunghiul occipital este negru, dar poate avea doua mici spoturi galbene ca la specia Cordulegaster picta, in special la femele.

Dungile antehumerale au colturile externe superioare în unghi drept, cu o mica pata langa acest colt. Banda galbena ingusta dintre cele doua benzi toracale laterale extinse, are marginea posterioara curbata spre mijloc, astfel incat jumatarea sa inferioara este plasata inaintea celei superioare. Inelul galben abdominal median, de obicei, este conectat la S2-7 si ajunge pana aproape de partea inferioara a lui S3-8, dar spoturile apicale sunt reduse, fiind absente de pe S7-8 si adesea si de pe S5-6, mai ales la masculi. Apendicii superiori la mascul sunt robusti, mai scurti decat ultimul segment abdominal (in vedere dorsala) puternic divergenti in partea apicala.

Habitat: In stadiul larvar este prezenta in rauri mici sau medii, in zonele cu viteza mica de curgere a apei si cu maluri acoperite cu vegetatie bogata. Larve de Cordulegaster heros au fost semnalate si in balti, pe marginea raurilor.

Distributie si ocurenta: Valea Cernei; Nera – Beusnita; Valea Frumoasei

Population: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea marimii populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Adultii zboara in perioada iunie - august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea faciesului natural al raurilor si a vegetatiei ripariene; rectificarea malurilor, canalizarea duc la disparitia speciei, datorita modificarii vitezei de curgere a apei si cresterii adancimii. Este importanta pastrarea regimului natural transport al sedimentelor. Masuri de protectie impotriva poluarii. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1089 Morimus funereus

Denumirea romaneasca: Croitorul de piatra

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 25-40 mm. Corp indesar, rugos, cenusiu mat (de fapt negru si acoperit cu peri cenusii scurți si desii), cu cate 2 pete catifelate negre pe fiecare elitra. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si sunt cenusii negricioase. Protoracele are, de asemenea, pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile de foioase din etajele inferioare.

Distributie si ocurenta: Italia, Austria, Polonia, R. Ceha, Slovacia, Ungaria, Albania, Croatia, Slovenia, Yugoslavia, Bulgaria, Grecia, R. Moldova. In Romania: Orsova - Val. Slatinicu Mare, 300 m, Orsova - Val. Voditei, 300 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Oglanicului, 250 m, B. Herculane - Cheile Corcoaieie, 400 m, Drobeta Turnu-Severin - Halanga, 150 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Jidostitei, 200 m, Babadag - Pad Babadag, 150 m, Mtii. Fagaras - Sinca Veche, 500 m,.

Population Specie comuna in padurile de foioase din etajele inferioare, mai ales in jumatarea de sud a Romaniei.

Ecologie si comportament: Polifag. Specie nocturna. Prefera arborii uscati, partial uscati, sau atacati de alti daunatori. Larva se dezvolta in trunchiuri si ramuri groase timp de 4-5 ani (in functie de mediu). Adultii aparenti in mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu necesita masuri speciale de protectie, in afara de protectia habitatelor. Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor atacati, partial uscati. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

4064 Theodoxus transversalis

Denumirea romaneasca: Melcul acvatic dungat

Descriere si identificare: Cochilie mica, semielipsoidala, cu spira foarte mica, cenusie sau galben-cenusie, pereti grosi, cu trei (rar patru) benzi spirale intunecate, evidente. Apertura larg eliptica, opercul roscat cu margini si nucleu rosu. O larg raspandita eroare in literatura noastra a fost ignorarea caracterelor taxonomice reprezentate de formatiunile de pe opercul: Grossu aminteste in sistematica din 1986 de existenta unei apofize. De fapt sunt doua formatiuni, pe care, in traditia scolii germane, le vom numi "coasta" (cea mai lunga) si "apofiza" (cea scurta). Ignorarea acestor caractere a condus, fara indoiala, la multe erori de determinare a exemplarelor de Theodoxus colectate din Romania. La T. transversalis apofiza este foarte puternica si invaritata in spirala (caracter distinctiv foarte cert). Se observa ca apofiza puternica si spralata la T. transversalis este un caracter taxonomic mult mai cert decat cele ale cochiliei, deoarece acestea pot fi usor camuflete prin coloratie (de exemplu la exemplarele melanice) sau sterse prin mecanisme fizico-chimice.

Dimensiuni: inaltime 5-6 mm, lungime 7,8 - 8 mm, latime 5,8 - 6,2 mm, apertura 5 - 6 mm.

Habitat: Traieste in ape curgatoare, curate si, mai rar, in lacuri, balti sau fluvii, pe substrat pietros, nisipos sau malos (frecvent sub pietrele din albie, dupa Gloer, 2002), in zone cu viteza de curgere redusa, dar numai in ape bine oxigenate.

Distributie si ocurenta: Element ponto-danubian sau danubian; multa vreme considerat comun in bazinul Dunarii, din Germania si pana in Delta Dunarii, in unii afluenti din Moldova si Ucraina (bazinul Nistrului). Actual disparut pe scara larga din intregul areal (nu mai traieste in Austria; este extrem de rar in Germania). In Germania ajungea odinioara pana la Donauworth, astazi mai poate fi gasit numai la barajul Kachlet in Alzul superior. A mai fost semnalat in trecut in Dunarea din Slovacia si unii afluenti, precum si din sectorul Dunarii din Ungaria, dar nu se cunoaste statutul actual al acesteia. In Romania este probabil disparut.

Population: In Romania: probabil disparuta.

Ecologie si comportament: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea populatiilor la nivel national.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania: probabil disparuta. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Nu s-a semnalat prezenta populației în situl ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în amplasamentul PP (zone umede din extravilan și intravilan).

1093* Austropotamobius torrentium

Denumirea romaneasca: Racul de Ponoare

Descriere si identificare: Este un rac mic (8-10 cm), carapace neteda si coloratie variabila, in functie de expunerea la lumina de la alb pana la verde-brun inchis, datorita algelor fixate pe crusta. Rostrul este scurt cu aspect de triunghi echilateral. Clestii sunt mari cu degete neregulate, uneori rahitice. Telsonul are spini pe laturile partii bazale iar articolul terminal este lung si rotunjit. Caracterul ce elimina orice confuzie cu Racul de rau este lungimea bazei antenei ce depaseste cu mult solzul antenal. La masculi antenele sunt mai lungi de cat la femele.

Habitat Traieste in paraie de munte in special in zona carstului banatean si oltenesc, preferand paraiele repezi, reci si bine oxigenate cu fund pietros. Se gaseste chiar si in cursuri subterane, izbuce, ponoare.

Distributie si ocurenta: In Europa Centrala la Nord de Alpi, Estul Elvetiei, Peninsula Balcanica. In Romania traieste in paraiele de munte din Banat, Oltenia si Bihor.

Population Populatia actuala in Romania se afla in declin, urmare a poluarii apelor de suprafata sau subterane.

Ecologie si comportament: Reproducerea are loc incepand cu luna septembrie si sfarseste in mai-iunie. Ponta este purtata de femele intre pleopodele abdomenului pana la eclozare. Racul de ponor (ca dealtfel toate crustaceele) are nevoie pentru a creste de napanlire, fenomen ce se petrece de 1-2 chiar 4 ori pe an prin inlocuirea vechii cruste cu una noua mai mare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Directiva Consiliului Europei referitoare la conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice (DCE 92/43 EEC din 21 mai 1992), Conventia de la Berna din 19 septembrie 1979 pentru aderarea Romaniei la Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa (Legea nr. 13 din 11 martie 1993) , - IUCN Red List for Romania – specie vulnerabila (2006). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

► Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1428 *Marsilea quadrifolia*

Denumirea romaneasca: Trifoi de Balta, Trifoi cu Patru Foi

Descriere si identificare: Specie hidrofita. Rizom suprateran tarator, pana la 0,5 m lungime (la formele acvatice pana la 1m sau mai mult), gros de 1-1,5 mm, slab ramificat. Varfurile lastarilor deschisbruniu paroase. Frunzele dispuse cate una, distich, des ingramadite pana la ± indepartate, lungi de 5-20 cm (la formele de apa pana la 50 cm), lung petiolate, cu 4 foliole, cele tinere prevazute cu peri articulati, cele mai batrane devin glabre. Foliole latcuneate, lungi de 6-15 mm (la formele de apa pana la 30 mm), rotunjite terminal, cu marginea intreaga, de un verde mat pana la bruniu. Formele de apa, prezinta radacini mai lungi, petioli si respectiv internodii mai lungi si mai subtiri, precum si suprafata superioara a frunzelor marita (Gopal, 1968). Sporocarpii in grupuri de cate 2-3 (-4), rareori cate unul, inserati pe petiol, evident deasupra (aprox. 2-12 mm) bazei acestuia, lungi de cca. 6 mm, lati de 4 mm, in forma de boabe de fasole, usor comprimate lateral, cu 2 dinti mici, obtuzi, sau dintii lipsesc, la maturitate complet glabri, negriciosi. Spori 7- 17; megasporii cca 500 m, microspori 50 m.

Habitat: Apare in statiuni joase in lacuri, ape stagnante si mlastini de la ses.

Distributie si ocurenta: Arad (Ineu), Giurgiu (Comana, Ghimpati), Bihor (Salonta, Radovan), Constanta, Dambovita, Dolj (Craiova, Malu Mare), Timis; lacurile din jurul Bucurestiului, Delta Dunarii (Sulina, Sfintu-Gheorghe) etc.

Population: Este o specie sporadica pe teritoriul Romaniei. Populatiile acesteia sunt insa in restrangere, datorita secarii sau poluarii apelor stagnante care le adapostesc. In situri in care specia fusese inregistrata anterior, aceasta nu a mai fost regasita la verificare ulterioara.

Ecologie si comportament: Vegeteaza in lacuri, ape stagnante si mlastini de la ses. Substratul variaza de la mal argilos, cu putin adaos de nisip fin, pana la pietris, acoperit pe alocuri cu un strat subtire argilos. Valoarea pH-ului solului se afla in domeniul acid. Specia prefera in general statiuni bogat luminate sau semi-umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire

Inclusa in anexa I – Specii de flora strict protejate, a Conventiei de la Berna si prin legea 13 din 11 martie 1993, prin care Romania a aderat la Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa. Inclusa in Lista Rosie a Plantelor Superioare din Romania (Oltean & al., 1994), ca specie vulnerabila. Specia este supusa unor presiuni antropice tot mai mari. Poluarea apelor stagnante, desecarea zonelor mlastinoase care adapostesc specia, constituie amenintari importante pentru mentinerea integritatii populatiilor acestei specii. De asemenea uscarea naturala a acestor

zone, datorita perioadelor secetoase tot mai prelungite, ca urmare a modificarilor climatice, este un factor care trebuie luat in calcul atunci cind se gandesc masurile de protectie pentru aceasta specie. Pentru mentinerea speciei intr-un stadiu favorabil de conservare se recomanda identificarea, evaluarea si limitarea/eliminarea surselor de poluare ale apelor din zonele care adapostesc populatiile de Marsilea quadrifolia si interzicerea desecarii acestor habitate. In cazul uscarii naturale (temporare sau permanente) a acestor zone ar trebui evaluata alternativa refacerii umiditatii (prin diferite amenajari, folosind surse de apa de suprafata din apropiere, sau din panza freatica). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

1898 Eleocharis carniolica

Denumirea romaneasca: Pipirigut

Descriere si identificare: Planta erbacee perena, de 10-20 cm inaltime, cespitoasa (tufoasa), cu tulpini filiforme, de cca. 0,5 mm in diametru. Bracteea de la baza spicului este de pana la . din lungimea acestuia. Tecile cele mai superioare sunt foarte oblic trunchiate. Ovarul are 2 stigmatate. Setele perigoniale pana la 6, sunt mai scurte decat fructul, care este brun, lucios, cu muchii ascutite, neted.

Habitat: 3130 Oligotrophic to mesotrophic standing waters with vegetation of the Littorelletea uniflorae and/or Isoëto-Nanojuncetea.

Distributie si ocurenta: Jud. Maramures: Viseul de Sus la Mociara Mare la 451 m alt.; Jud. Satu Mare: Tiream si Dindesti; Jud. Cluj: Calatele la Molhas, Tranis, Belis si Cluj-Napoca la Faget; Jud. Alba: Vidra si Avram Iancu; Jud. Harghita: Capalnita, Odorhei, intre Vlahita si Lueta, Baile Homorod, Corund si Sanraieni; Jud. Covasna: Reci in rezervatia naturala "Mestecanis"; Jud. Brasov: Prejmer si Rupea; Jud. Sibiu: Dumbrava Sibiului, Arpasu de Jos, Arpasu de Sus, Cartisoara, Porumbacu de Sus, Sibiu si Vestem; Jud. Hunedoara: Sarmizegetusa; Jud. Bihor: Calugari pe paraul Lespezi si Oradea; Jud. Arad: valea Crisului Alb, Sebis, Susani, valea Deznei, valea Ociu, Cristior, Dezna si pe valea Iadului la Bulz; Jud. Timis: Curtea; Jud. Caras Severin: Turnu Ruieni, Caransebes; Jud. Mehedinti: dealul Marcopriciu si Plaiul Matoratului; Jud. Gorj: Bradiceni; Jud. Dambovita: Sotanga, Vulcana Pandele si Priseaca; Jud. Bacau: Bacau; Jud. Suceava: sat Sesuri, com. Carlibaba; Jud. Constanta: lacul Bugeac (= I. Garlita); Masivul Piatra Craiului pe valea Barsei si la Vladusca; Muntii Plopiș pe valea Rachiti; Muntii Bihor- Vladeasa; Masivul Giumalau.

Population: Specia creste in palcuri mici sau ca tufe izolate in cadrul unor asociatii din Clasa Isoëto-Nanojuncetea. Este o specie rara in flora Romaniei si are populatii sarace dar stabile, atat timp cat nu este afectat habitatul. Nu cunoastem daca planta necesita insecte polenizatoare specifice/particulare.

Ecologie si comportament: Specia creste in locuri umede, pe marginea paraielor, in pajisti temporar inundate. Este o specie de locuri umede, pe malul apelor, care se dezvoltă pe malurile maloase ale acestora, in zonele inundabile periodic, cu vegetatie de talie scunda.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este listata in Conventia de la Berna; in Directiva Habitate 92/43/EEC;. Amenintarile privind conservarea durabila a acestei specii privesc lucrarile de amenajare a apelor si mai ales modificarea malurilor acestora. Este necesar a se pastra malurile apelor nealterate, fara indiguiri si curatate de deseurile aduse de viituri din amonte etc. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

1939 Agrimonia pilosa

Denumirea romaneasca: Turita Mare

Descriere si identificare: Planta erbacee perena, de 50-150 cm inaltime, cu tulpina erecta, paroasa. Frunze dispuse altern, compuse din foliole cu baza cuneata (ingustata), pe dos paroase numai pe nervuri. Flori cu petale palid galbene, cu receptacul de 4-5 mm lungime (inclusiv ghimpiei).

Habitat: 6520 Mountain hay meadows; 40A0 Subcontinental peri-Pannonic scrub; 62C0 Ponto-Sarmatic Steppes.

Distributie si ocurenta: Jud. Mures: Fanatele de pe dealul Viilor-Adrian, Fanatele de pe dealul Viilor-Gurghiu, Fanatele de pe dealul Corhan-Sabed, Fanatele de pe dealul Copaceni (intre Bala si Ercea); Jud. Harghita: Gheorgheni, Lazarea, Ciuc, Ciceu si Miercurea Ciuc; Jud. Brasov: Racosul de Jos; Jud. Hunedoara: Cheile Uibaresti; Jud. Mehedinti: valea Slatinicului Mare; Jud. Buzau: lunca Buzaului; Jud. Iasi: Barnova, Cotnari si Harlau; Muntii Maramuresului: Mt. Cearcanu si Fundul Izei; Muntii Bihor-Vladeasa: in valea Draganului.

Population: Specia se prezinta ca indivizi izolati prin fanete, raristi, precum si pe marginile padurilor si ale tufarisurilor. Nu cunoastem daca planta necesita insecte polenizatoare specifice/particulare.

Ecologie si comportament: Specia se dezvoltă în pajisti uscate spre usor umede, în tufisuri, la marginea padurilor etc.; este o planta ce poate creste atat în plin soare cat si în locuri usor umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este listata în Lista Rosie a Plantelor Vasculare din Romania; în Directiva Habitate 92/43/EEC. În zonele unde creste aceasta planta trebuie sa se mentina actualul mod de folosinta a terenurilor (sa se mentina pajistile ca fanaturi, sa nu se pasuneze), ceea ce va conduce si la conservarea durabila a speciei. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

2093 Pulsatilla vulgaris ssp. grandis

Denumirea romaneasca: Deditei

Descriere si identificare: Planta perena cu rizom gros, multicapitat, pe care se gasesc muguri foliari. Tulpina aeriana de 10-35 cm lungime, prevazuta cu peri lungi si albiciosi. Frunze involucrale adanc sectate, acoperite de peri albiciosi foarte lungi. Caracteristice acestei specii sunt frunzele bazale aripate. Frunzele apar la sfarsitul infloririi. Flori solitare, pana la 80 mm diametru, cu involis floral simplu de culoare violacee. Foliolele perigonului au forma eliptica si sunt sericeu paroase la exterior. Staminele reprezinta 1/4 -1/3din lungimea perigonului. Fructul este o nucula prevazuta cu o prelungire lunga, setiforma, alb paroasa. Infloreste în martie-aprilie. Este o specie xero-mezofila, moderat termofila si slab acid-neutrofila.

Habitat: 6210 Pajisti xerofile seminaturale si facies cu tufisuri pe substrate calcaroase (Festuco-Brometalia) (* situri importante pentru orhidee); 6240* Pajisti stepice subpanonice

Distributie si ocurenta: MH: Portile de Fier; CJ: Turda, Cheile Turzii, V. Florilor, Fanate, Rimetea; MS: Reghin, Jabenita, Sabed, Bozed, Targu-Mures; SB: Medias, Dumbraveni, M-tii Fagaras, Sighisoara, Gusternita, Ocna Sibiului, Talmaciu, Daia, Rosia, Sura Mare; AB: Vintu de Jos, Oarda de Jos, Oarda de Sus; BH: Dealul Simleului; VS: Podu Turcului, Crangu; PH: Comarnic; BT: Rediu, Agafton, Stanca Stefanesti, Manastirea Doamnei; IS: Copou

Population: Peste 500 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: In zona de silvostepa – etajul gorunului, pe coaste ierboase , insorite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale. Amenintari: Eroziunea colinelor, impactul antropic, mai ales pasunatul irational. Avand in vedere turismul foarte dezvoltat in zonele in care se gaseste specia, trebuie aplicate masuri stricte privind constructiile ce pot afecta peisajul natural cat si biodiversitatea. Turismul cat si pasunatul nerational afecteaza conservarea speciei dar si a habitatelor in care se dezvolta. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

2097 Paeonia officinalis banatica

Denumirea romaneasca: Bujor

Descriere si identificare: Specie perena din familia Paeoniaceae. Planta cu radacina tuberizata, tulpina inalta de 30-60 cm. Frunze alterne, glabre, de 2-3 ori penat – sectate (ternate). Segmentele frunzei alungite. Foliola din mijloc adanc divizata. Flori mari, solitare, hermafrodite. Sepale si petale libere (5-8). Petale si filamente staminale rosii. Stamine numeroase. Carpele 2-5 (8) libere, cu pozitie superioara. Fruct polifolicula, folicule polisperme, paroase.

Habitat: Raspandirea in Europa: Ungaria, Jugoslavia, Romania. Orno-Cotinetalia (specie rara). 40A0 – tufarisuri cu Fraxinus ornus, Carpinus orientalis, Syringa vulgaris.

Distributie si ocurenta: Vestul si sud-vestul tarii. BH: Defileul Crisului Negru (Dumbravita - Beius, Dealul Pacau (M-tii Codru - Moma), satul Borz, comuna Soimi); CS: Bazias, Divici.

Population: Paeonia officinalis subsp. banatica este cunoscuta mai ales din rezervatia naturala de la Bazias. Populatiile de aici sunt conservate si prin introducerea acestei rezervatii in Parcul National Portile de Fier. La Bazias, populatiile de bujori sunt bine reprezentate, acoperirea realizata de catre specie este in general de 20%, mai rar 40% per relevu. In imediata apropiere, la Divici, bujorul apare sporadic, in tufarisuri, probabil mult redus comparativ cu datele din bibliografie. Pe Dealul Pacau, satul Borz, comuna Soimi exista o alta arie protejata. Populatiile de bujori sunt bine reprezentate, se gasesc intr-o padure de Quercus cerris, pe versantul sud-vestic, cu acoperiri de 20-40% din stratul inferior al vegetatiei.

Ecologie si comportament: Hemicriptofita (Geofita). Infloreste in lunile mai – iunie. Specie panonica., xeromezofita, subtermofila, slab acid – neutrofila. Prefera locurile semiumbrite, usor inclinate sau plane, din paduri de Quercus sp.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specie rara, periclitata. Inclusa in Lista speciilor amenintate la nivel European si care se regasesc si in Romania (inclusa in Directiva Habitate – Anexa IIb si IVb, Conventia de la Berna – Appl). Habitat Directive code 40A0 - tufarisuri cu Fraxinus ornus, Carpinus orientalis, Syringa vulgaris. Masurile de conservare trebuie sa urmareasca interzicerea recoltarii plantelor, mentinerea in stare cat mai naturala a padurilor si tufarisurilor, interzicerea pasunatului sau a accesului animalelor (mai ales bovine), delimitarea ariilor protejate de terenuri agricole sau proprietate personala, informarea populatiei. In cadrul Natura 2000, exista cele 2 SCI-uri care protejeaza specia: Bazias si Defileul Crisului Negru. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

2120 *Thlaspi jankae*

Denumirea romaneasca: Pungulita

Descriere si identificare: Planta perena cu radacina pivotanta si tulpina inalta de 8-25 (60) cm, foarte ramificata in partea superioara. Frunzele bazale sunt lung petiolate, dispuse in rozete. Frunzele tulpinale alungit-ovate, sesile, amplexicaule. Inflorescenta racemoasa. Petalele albe, unguiculate de (3,5) 5-(4,5) 7 mm lungime. Sepalele albe-verzui de 2-2,5 mm lungime. Stilul de 1-1,5 mm. Fructul este o silicula triunghiular-obcordata, larg emarginata, de 5-8 mm lungime, cu pedicelli mai lungi decat fructul, cu 3-10 seminte in fiecare loja, ovoidale, brunii. Infloreste in Aprilie-Mai.

Habitat: 6110* Pajisti rupicole calcifile sau bazifile din Alysso-Sedion albi, 6170 Pajisti calcifile alpine si Subalpine, 6210 Pajisti xerofile seminaturale si facies cu tufisuri pe substrate calcaroase (Festuco-Brometalia)

Distributie si ocurenta: Specia este citata din judetul MH: intre Dudasu Schelei si Gura Vai (dupa V. Ciocarlan, 2000). Dupa Flora Romaniei specia este citata din: M-tii. Rodnei, Cheia Lapusului, Cheile Turzii, Turda, Apahida, Barai, Feiurdeni, Caianu, Boju, Fanatele Clujului, Dl. Straja, V. Florilor, Coltii Trascaului, Aiton, Sumleu, M-tii. Giurgeului, M-tii. Ciucasului, M-tii. Barsei, M-tii. Bucegi, M-tii. Fagarasului, M-tele Ghitu, Cheile Dambovicioarei, M-tele Ceahlau (Gardul Stanilelor). Obs. In urma cercetarilor de teren specia nu a fost regasita in localitatile date.

Population: Specie rara (R), reprezentata printr-o populatie cu efective foarte reduse

Ecologie si comportament: Prin fanete si pasuni uscate, pe coaste stancoase, din etajul montan si subalpin.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale. Amenintari: impactul antropic. Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie in localitatile in care se presupune ca ar exista specia. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

2285 *Colchicum arenarium*

Denumirea romaneasca: Brandusa

Descriere si identificare: Planta perena cu inaltimea de 15-25 cm. In pamant prezinta un bulbotuber de 25-30 mm lungime, alcatuit din tunici de culoare rosietic-castanie. Frunze lanceolate pana la liniar lanceolate, canaliculate, netede pe margini, glabre. Flori 1-2 cu perigon de cca 10 cm lungime, roz-liliachiu. Laciniile perigonale glabre, liniar-oblongi, de lungi dede 30-50 mm si late de 8-12 mm, cu 7-9 (13) nervuri. Staminele interne mai lungi decat cele externe. Antere lungi de cca. 7 mm lungim, galbene. Stile drepte cu stigmat punctiforme sau scurt decurente. Stigmat de forma unui jgheab decurent pe stilodiu, cu doua margini papiloase, confluenta la baza. Capsula lunga de 10-20 mm si de 6-7 mm in diametru, alungit ovoidala pana la ovoidala. Infloreste in Septembrie-Octombrie si fructifica in Martie-Mai.

Habitat: 6240 – Pajisti stepice Sub-Panonice

Distributie si ocurenta: DJ: Pajistea Cetate (L. Dunarii), Bailesti, V. Desnatuiului – Lipov, CS: Ostrovul Moldova Veche

Population 101-250 indivizi, putin stabila. 40% din exemplarele care vegeteaza pe teritoriul tarii se regasesc la Ostrovul Mare-Moldova Veche

Ecologie si comportament: In locuri nisipoase, in lunci, islazuri, margini de paduri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale. Amenintari: Pajistile in compozitia carora se intalneste *C. arenarium* sunt folosite de catre localnici ca pasuni. Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie, astfel incat sa fie diminuat sau chiar eliminat factorul antropoc exercitat prin pasunatul irational. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

2300 Tulipa hungarica

Denumirea romaneasca: Lalea Galbena

Descriere si identificare: Planta perena, inalta de 45-50 cm. Bulb ovoidal, tunicat, bruniu cu bulbili sesili. Tulpina glabra, frunze glauscente, glabre, de la eliptic-lanceolate pana la linier-lanceolate. Flori mari, galbene, inodore, cu segmentele perigonale nemaculate, de 4,5-8 cm lungime si 22-35 mm latime. Stamine cu antere galbene de 11-12 mm lungime. Ovar alungit, cu stigmat de cca. 2 ori mai lat decat ovarul. Fructul este o capsula alungit-eliptica, de 70 mm lungime, atenuata la ambele extremitati. Seminte numeroase, plane, brunii. Infloreste in luna Aprilie.

Habitat: 6110*, 8210

Distributie si ocurenta: S-V Romaniei, N-E Serbiei si Muntenegrului, MH si CS: V. Dunarii, Cazanele Mici , Balan, Muncei Ciucaru Mare si Ciucaru Mic, Cazanele Mari ale Dunarii, intre Plavisevita si Dubova, Panza Curii, intre Ciorici si Frasin, Portile de Fier.

Population: 101-250 indivizi, putin stabila.

Ecologie si comportament: Pe stanci calcaroase foarte abrupte.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale. Amenintari: lucrarile de amenajare, constructiile din zona Portile de Fier, factorii antropozogeni. Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie astfel incat populatiile de Tulipa hungarica sa nu fie afectate de factorii antropozogeni. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

2318 Stipa danubialis

Denumirea romaneasca: Colilie

Descriere si identificare: Planta perena, hemicriptofita, dens cespitoasa, cu tulpina inalta de 80-90 cm. Frunzele sunt plane, de 2,3-2,5 cm latime cu laminele glabre pe fata inferioara si scabre pe fata superioara si margini. Tecile frunzelor inferioare retrors scabre. Ligula are o lungime de 3,5-7 mm. Inflorescenta este un panicul alcatuit din 9-12 siculete inserate pe un rachis glabru. Lema 23-25 mm, cu arista bigeniculata , complet paroasa de 28-36 cm, castaniu-brunie. Infloreste in luna Mai. Planta endemica pentru Romania.

Habitat: 6240* Pajisti stepice subpanonice (Sub-pannonic steppic grasslands)

Distributie si ocurenta: MH: Portile de Fier, intre Gura Vai si Dudasu Schelei.

Population: Peste 250 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: In etajul gorunului, pe coaste pietroase, stancoase, conglomerate silico-calcaroase.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale. Amenintari: impactul antropic prin constructiile din zona Portilor de Fier, turismul si pastoritul irrational. Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie, astfel incat modificarile de peisaj care au loc in zona Portilor de Fier sa nu afecteze populatiile de *Stipa danubialis*. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

2327 Himantoglossum caprinum

Denumirea romaneasca: Ouale Popii

Descriere si identificare: Specie perena din familia Orchidaceae. Planta cu radacini tuberizate, tulpina simpla, neramificata, de 30 – 80 cm. Frunze simple, intregi, alterne, ovate pana la lanceolate. Flori hermafrodite, zigomorfe, in inflorescenta spiciforma, au miros neplacut. Invelisul floral este perigon petaloid. Tepalele superioare (coiful) sunt albicioase – verzui, cu striuri rosii – violacee, pe fata interna purpuriu – punctate. Labelul mult mai lung decat celelalte tepale, este trilobat, cu pinten scurt; lobul median are intre 4 si 9 cm lungime, este ingust, violaceu, spiralat inainte de inflorire. Ovarul este inferior, tricarpelar, sesil, rasucit. Fruct capsula valvicida.

In Flora Romaniei, Listele Rosii Nationale si literatura de specialitate este citata pentru tara noastra doar *Himantoglossum hircinum* eventual cu specificarea sensu lato. Totusi, apar referinte despre *H. caprinum* si pentru Ungaria, Cehia, Slovacia, Croatia, Bulgaria, Albania, Turcia, in pajisti mai xerofile si cu substrat calcaros, adesea in Cleistogeno – Festucetum rupicolae. Se pare ca specia *H. caprinum* a fost mult mai frecventa in secolul trecut, in Europa centrala si sudica, azi gasindu-se exemplare tot mai putine.

Habitat: Sporadica din zona silvostepii pana in subetajul fagului: raristi, margini de paduri, tufarisuri, pajisti, mai ales pe substrat calcaros. Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, sudul Moldovei. Quercion petraeae, Orno-Cotinetalia, Mesobromion. Car. Geranium sanguinei. Rara.

Distributie si ocurenta: Raspandirea genului: Europa centrala si sudica, Crimeea, Asia Mica, Africa de N. În Romania: MS: Sighisoara, Cris; SB: Casolt, Gusterita; AB: Alba - Iulia; BH: Dl. Simleului - Oradea; AR: Ghioroc, M-tii Zarandului; TM: Lugoj; CS: M-tii Tarcu, Bolvasnita, Anina, M-tii Semenic, Cheile Nerei – Beusnita, pe Valea Mare - Platforma Carunari, langa Stanapari (Moldova Noua spre Sasca Montana), Baile Herculane; MH: Svinita, Tisovita, Plavisevita, Domogled – Valea Cernei, Portile de Fier, Varciorova, Dudasul Schelei, Podisul Mehedinti, langa peatera Topolnita, Cerneti, Malovatu, Tarnita, Gura Motrulului; GJ: Cheile Sohodolului, Polovragi, Piatra Closani; DJ: Bucovat, Leamna, Isalnita, Cernelele de Jos, Gura Vaii - Podari; OT: pd. Resca; DB: Teis – Targoviste, intre Man. Dealul si Man. Viforata pe Valea Sasului; PH: Scaiieni - Ploiesti; GR: Comana, Ghimpatii; BZ: bazinul Ramnicului Sarat, Vulcanii Noroiosi (Berca, Scortoasa); IF: pd. Cernica, pd. Baneasa Nemtoacei, Peris, Ciolpani, Man. Caldarusani, Radulesti, Branesti, Pd. Cascioarele, Crovu, Comana, Calugareni, Crucea de Piatra, Bucuresti: Mogosoia, Baneasa, Otopeni; IL: Speteni; CT: pd. Hagieni, Canaraua Fetii si Esechioi, Murfatlar, Gura Dobrogei, Dumbraveni, Valea Urluia, Lacul Vederosa; TL: M-tii Macinului, Pod. Babadag, Pod. Casimcei, Caugagia, Nifon, pd. Tiganca, Luncavita; VS: Pod. Barladului; IS: Schitul Stavnic, Ciurea, Barnova.

Population: Specia apare de obicei cu frecventa si abundenta reduse, mai rar populatiile sunt reprezentate de un numar ridicat de indivizi.

Ecologie si comportament: Geofita, infloreste in perioada mai – iunie. Specie submediteraneana, atlantica, xeromezofila, subtermofila. Prefera marginile padurilor de fag, tufarisuri sau pajisti de pe substrat calcaros. Intalnita mai frecvent in jumatatea sudica a Romaniei: Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specie rara, vulnerabila. Inclusa in Lista speciilor vasculare vulnerabile, periclitata si rare din Romania, cuprinsa in Listele Rosii nationale, selectate pentru criteriul B – Diversitate vegetala si Lista speciilor amenintate la nivel European si care se regasesc si in Romania, Directiva Habitate – Anexele IIb si IVb. *Himantoglossum caprinum* este conservata, in Romania, in cadrul a 10 SCI-uri din reseaua Natura 2000. Factorii care ar putea periclita existenta speciei sunt si cei care afecteaza habitatele caracteristice: pasunatul, defrisarile, turismul necontrolat si recoltarea plantelor, eroziunea solurilor in zonele cu tufarisuri instalate pe roci calcaroase. Masurile de conservare trebuie sa includa controlul strict al taierilor arborilor, al accesului turistilor, interzicerea recoltarii speciei si a pasunatului. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

4066 *Asplenium adulterinum*

Denumirea romaneasca: Feriguta

Descriere si identificare: Hemicriptofit. Rizom tarator pana la ascendent, lung pana la 4 cm multicapitat. Partile lui mai tinere, precum si bazele petiolilor foliari cu scvame negricioase. Scavme mai adesea linear-lanceolate , alungit-acuminate cu striatii mediane intunecate. Frunze 8-20 (25) cm grupate in forma de tufa deasa, mai adesea verzi peste iarna. Petiol pana la 5 (-10) cm lungime. Rachis nearipat, pe fata superioara in forma de jghiab putin adanc. La fel ca partea inferioara a rachisului, petiol intunecat, brun-roscat, fragil, doar dispers scvamos. Partea desus a rachisului, pe o cincime pana la jumatate din lungimea din lungimea lui de culoare verde. Lamina foliara simplu-penata, viu-verde pana la verde antunecat, ingust lanceolata pana la lineara, lunga pana la 16 cm lata de 6-10 (-17) mm. Foliolate pana la 20 perechi, lungi de 3-8 mm, rotunjite, crenat-dintate, pe fata inferioara slab-glandulos paroase, scurt verde petiolate, toamna tarziu partial cazute (desprinse). Sori mai adesea 6-8, alungiti, aflati in vecinatatea nervurii principale. Induziu cu marginea intreaga pana la slab-dintata. Spori brun, mari. Exospor (27-) 33- 39 (-42) .m lungime. Pe teritoriul Romaniei a fost identificata numai *A. adulterinum* ssp. *adulterinum*..

Habitat: *A. adulterinum* prefera peretii stancosi (serpentin, magnezit si mai rar stancile din granit, gnais sau gresie), ai vailor umbrite, sau stancariile umbrite din fagete.

Distributie si ocurenta: Parcul National Portile de Fier (intre Poiana Mraconiei, Dunare, Cazanele Mari, pana la Tisovita si Baia Noua), Cheile Rudariei (jud. Caras-Severin), M-tii Tarcu, M-tii Almajului, M-tii Calimani, M-tii Rarau-Giumalau, M-tii Ceahlau, M-tii Hasmas, M-tii Nemira (prezenta neconfirmata).

Population: Este o specie rara, cu populatii reduse, ca mai mare populatie a speciei *A. Adulterinum* fiind cantonata in Parcul National Portile de Fier. La modul general populatia se afla in regres fiind supusa unor presiuni antropice mari.

Ecologie si comportament: *A. adulterinum* este descrisa in mare masura de pe serpentin $[Mg_3Si_2O_5(OH)_4]$ si de pe magnezit. Foarte rar, feriga colonizeaza stancile din granit, gnais sau gresie. Doar pe rocile cu continut de serpentin si pe altele din cele ultrabazice (bogate in baze dar cu un continut redus de calciu), gasesc ambele conditii favorabile de viata.

Specia colonizeaza mai adesea soluri revene, pana la moderat-revene, argiloase pana la luto-argiloase. Solurile sunt totdeauna acide (val. pH 3,7-6, in medie 4,8) si relativ bogate in azot (continut de azot antre 0,15 si 2,06 %). La un continut de humus si carbon ridicat, rezulta un raport C/N favorabil (13,1). A. adulterinum prefera statiuni umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listari: inclusa in Lista Rosie a Plantelor Superioare din Romania (Oltean & al., 1994), ca specie rara. Specia este supusa unor presiuni antropice tot mai mari. Exploatarea padurilor de fag, in care vegeteaza A. adulterinum, are drept consecinta modificarea microclimatului (disparitia umbrei si reducerea umiditatii solului) care poate duce la disparitia speciei din zonele afectate. De asemenea deschiderea unor noi cariere pentru exploatarea serpentinelui (in zona de sud - vest) constituie o amenintare serioasa pentru mentinerea integritatii populatiilor acestei specii. Ca masuri de conservare se recomanda limitarea/interzicerea taierilor si interzicerea deschiderii de noi cariere pentru exploatarea serpentinelui, in zonele care adapostesc populatii importante ale speciei. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

4067 Echium russicum

Denumirea romaneasca: Capul sarpelui

Descriere si identificare: Planta erbacee bianuala, cu tulpina inalta de 30-90 cm, neramificata, cilindrica, acoperita cu peri setiformi albi, rigizi, la baza tuberculati si cu peri scurți si moi. Frunzele sunt liniar lanceolate; cele bazale formeaza o rozeta. Inflorescenta este lunga de 25 – 30 cm, cilindrica, alcatuita din flori scurt pedicelate, rosii. Corola ajunge pana la 17 mm lungime, iar tubul acesteia depaseste de doua ori lungimea calicului. Staminele si stigmatul ies mult din corola. Fructul este reprezentat de 4 nucule cu pericarpul pronuntat zgrabuntos. Infloreste in mai-iulie. Se deosebeste de celelalte specii ale genului Echium de la noi prin culoarea corolei.

Habitat: 62C0 Stepe ponto-sarmatice – frecvent in fitocenoze cu *Stipa lessingiana*

Distributie si ocurenta: Romania: sporadica in Transilvania, Banat, Muntenia, Moldova si Dobrogea AB: Miraslau (Padurea de stejar pufos); BC: Onesti (Dealul Perchiu); BZ: Bisoca, Berca (Vulcanii Noroiosi); BV: Muntele Tampa CJ: Cluj-Napoca (Fanatele Clujului), Suatu, Cheile Turzii, Gherla, Ploscos (Valea Florilor); CT: Padurea Esehioi, Dumbraveni, Basarabi (Fantanita Murfatlar), Canaraua Fetii, Hagieni, Dobromir; GL: Hanul Conachi, Roscani (Padurea Baneasa), Tulucesti (Padurea Garboavele), Scanteiesti (Padurea Mogos-Matele), Suceveni (Padurea Pogonesti); GR: Comana; IS: Miroslava (Valea lui David), Marzesti; MH: Portile de Fier; MS: Zau de Campie; PH: Gura Vadului (Stanca Tohani); SB: Sibiu, Sura Mare (Insulele stepice de langa Slimnic), Blajel (Movilele de la Paucea), Sighisoara – Tarnava Mare. SV: Moara Nica (Frumoasa), Bosanci (Fanatele Ponoare); TL: Delta Dunarii, Muntii Macinului, Greci, Luncavita, Telita, Malcoci, Teche, Platoul Babadag; VS: Rebricea (Fanaturile de la Glodeni), Miclesti (Movila lui Burcel)

Population: >1000 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: Xeromezofita, subtermofila. Creste prin pajisti si tufarisuri din stepa pana in etajul gorunului.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Amenintari: Nu au fost identificate. Cele mai multe locuri in care creste sunt rezervatii naturale. Recomandari: Avand in vedere ca este o planta bianuala, cel putin unele fanete ar trebui cosite dupa maturarea semintelor. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărirea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

4096 *Gladiolus palustris*

Denumirea romaneasca: Gladiola de Balta

Descriere si identificare: Planta atinge 30-60 centimetri in inaltime. Tulpina este dreapta, glabra si neramificata, bulbul este de forma sferica, cu fibre incrucisate in parte superioara. Frunzele sunt mai scurte decat tulpina, simple, cu nervuri paralele, de forma unei sabii si au lungimea de 4-9 centimetri. Inflorescenta unica are lungime de 30 de centimetri si este compusa din trei pana la sase flori hermafrodite, trifoliolate de culoare rosu-violet sau magenta perigonium, asezate in zig-zag pe ax. Perioada de inflorire a acestor plante se intinde din mai pana in iulie. Sunt polenizate de insecte.

Habitat: Pajistile umede cu *Molinia*, precum si in asociere cu diverse plante pe pajistile uscate de tip ilirian (Scorzoneretalia) sau in asociere cu plante arundinacee Gladilo-Molinietum, acolo unde umiditatea este prezenta in special in sezonul de inflorire, in zonele cu relief de tip lunca dealuri si munti josi pana la 1500 m altitudine.

Distributie si ocurenta: Specia se intalneste in mod natural in Europa Centrala si de Nord-Vest. Se gasesc in estul Frantei, Elvetia, sudul si estul Germaniei, Republica Ceha, Slovacia si Polonia. Sunt prezente in Alpii Italiani, Austria, Ungaria. Se pot intalni si in Europa de Est, Romania, Bulgaria, mai ales in regiunea Muntilor Balcani. Creste in mod frecvent pe pasunile si fanetele de pana la 1500 de metri altitudine.

Populatie: Densitate redusa, in zonele unde a fost identificata, dar se constata o conservare a numarului de plante .

Ecologie si comportament: In ciuda numelui sau, nu este o planta specifica mlastinilor, ci creste mai ales pe solurile calcaroase, bogate in humus, care au umiditate ridicata primavara si redusa in timpul verii. Creste in mod frecvent pe pajistile umede *Molinia* din zona de lunca si dealuri precum si in asociere cu diverse plante pe pajistile uscate de tip ilirian (Scorzoneretalia), in zonele cu relief de tip lunca pana la podis, acolo unde umiditatea este prezenta in special in sezonul de inflorire. Se regaseste adesea in asociere cu plante arundinacee Gladilo-Molinietum. In arealul de raspandire specia creste pe pajistile umede atunci cand umiditatea nu este excesiva si nu se inunda (ceea ce poate duce la disparitia speciei) precum si in cele uscate daca pe acestea nu au fost realizate lucrari agricole (arat). Perioada de inflorire a acestor plante se intinde din mai pana in iulie. Sunt polenizate de insecte.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Aceasta specie este inclusa in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/EEC. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată – lipsă informații (Formular standard Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier);

Prezența și mărirea populației în amplasamentul PP: Populație posibil prezentă în amplasamentul PP și a fost semnalată în timpul observațiilor din teren..

► Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

A031 *Ciconia ciconia*

Denumirea romaneasca: Barza Alba

Descriere si identificare: Barza alba este singura specie de pasare de talie mare din Romania, care traieste aproape in exclusivitate in apropierea omului. Este o pasare de balta de talie mare, cu penaj predominant alb, cu exceptia remigelor primare si secundare care sunt negre. Ciocul si picioarele lungi sunt rosii, iar coada este relativ scurta si alba. Degetele picioarelor sunt legate printr-o membrana. Nu exista dimorfism sexual in penaj, femela si masculul sunt identice. Masculul este de obicei mai mare si mai greu, insa sexele nu se pot diferentia pe teren. Pasarile tinere au ciocul negru in

primele saptamani, culoarea acestuia se schimba treptat in rosu pana in iarna. Dimensiuni: lungime 100–115 cm; anvergura aripilor 180–220 cm; greutate: masculul 2,9– 4,4 kg, femela 2,7–4 kg

Habitat: Cuibareste aproape in exclusivitate in apropierea omului, pe sura, case, cosuri, claie, pomi, ruine sau pe stanci. In ultimele 4 decenii au inceput sa-si construiasca cuibul pe stalpi de joasa tensiune. Supravietuirea pe termen lung a speciei depinde de mentinerea in stare cat mai naturala a locurilor de hranit preferate de berze – fanete, pasune, zone umede in apropierea locurilor de cuibarit (800-3000 m in jurul cuibului).

Distributie si ocurenta: Este o specie paleartica, raspandita cu precadere in Europa (in afara de insulele britanice, tarile scandinave, Europa de vest si Italia), Africa de nord si Asia Mica.

In Bazinul Carpatic cuibareste in general in zona de campie si in zona de deal pana la poalele muntilor. In aceasta regiune altitudinea cea mai mare unde cuibareste este Bilborul (800 m). Este raspandita in toata tara, dar populatii mai insemnate are in partea de vest a tarii (jud. Satu-mare, Timis, etc.) respectiv in sud-estul Transilvaniei (jud. Sibiu, Brasov, Harghita).

Population: Populatia mondiala se estimeaza la 185.000 perechi, iar cel al Europei la 180.000 perechi.

In Romania, conform ultimului recensamant sunt cca. 5500 perechi. Specia a disparut sau populatiile s-au diminuat in multe tari din vestul Europei in ultimele 100 de ani. In unele tari (ex. Spania) populatia specie este in crestere. In Romania, datorita mai ales desecarii excesive a zonelor umede in multe parti ale tarii populatia a suferit o diminuare accentuata. In ultimele 15 ani se pare ca populatia este stabila la nivel de tara, cu unele fluctuatii locale.

Ecologie si comportament: Cuibareste aproape in exclusivitate in apropierea omului, pe sura, case, cosuri, claie, pomi, ruine sau pe stanci. In ultimele 4 decenii au inceput sa-si construiasca cuibul pe stalpi de joasa tensiune. In Romania acest proces a inceput in anul 1971, in prezent 70% din cuiburile de berze fiind construite pe stalpi. In Europa Centrala si de Est actualmente 34-40000 de cuiburi se gasesc pe stalpi electrici de joasa tensiune. In zonele cu hrana abundenta poate forma colonii in localitati (ex. 29 perechi in Cristian, jud. Sibiu, 28 cuiburi in Sansimion (jud. Harghita).

Berzele se intorc la locurile lor de cuibarit pe la sfarsitul lui martie, inceputul lui aprilie. De obicei masculul soseste primul, el de obicei isi alege partenera pentru un an. Aceeasi pereche poate cuibari impreuna mai mult decat un sezon, partenerii fiind atrasi probabil mai mult de acelasi cuib, decat unul de celalalt. Femela depune 2-7 (in general 3-4) oua albe. Masculul si femela clocesc alternativ, iar schimbul parintilor la cuib este precedat intotdeauna de o ceremonie insotita de clampanit. In Romania, puii ies din oua la inceputul verii, in iunie, dupa aproximativ 32 de zile de clocit. Eclozarea oualor nu are loc in acelasi timp, ci se petrece in mod separat, in general la intervale de doua zile. Numarul mediu al puilor este in general trei. In unii ani, acesta poate sa ajunga in mod exceptional si la sase. Puii parasesc cuibul la mijlocul-sfarsitul lunii iulie. De la inceputul lunii august, berzele se aduna in stoluri mari si se pregatesc de migratie. In aceasta perioada ei innopteaza in copaci sau pe stalpi de medie si inalta tensiune, astfel foarte multe cad victima electrocutarii. Pleaca la sfarsitul lunii august, inceputul lunii septembrie, migreaza in stoluri mari, se pot aduna mii de exemplare (apr. 40.000 berze in migratie pe Grindul Chituc, 1996). Foloseste curentii ascendenti pentru a se inalta iar apoi zboara cu zbor planat, astfel economiseste energie. Ocoleste Marea Mediteraneana in doua directii – populatiile din estul Europei prin Bosfor, iar cel din vestul Europei prin Gibraltar. Pasarile din Romania folosesc drumul estic de migratie si ajung in Africa de Sud in decembrie. Barza alba se hraneste exclusiv cu animale. Hrana este foarte variata si cuprinde insecte (lacuste, greieri), larve, rame, amfibieni, mamifere mici (soareci de camp), serpi si soparle etc. Berzele se hranesc singure sau in grupuri, pe terenuri umede si in zonele arabile aflate pe o raza de 800-3000 metri de la locul cuibului..

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele probleme in protectia berzelor: electrocutarea pe stalpii liniilor de medie tensiune – este probabil cel mai important factor direct periclitant pentru populatia Romaniei – se intampla mai ales

in iulie si august cand puii parasesc cuibul, respectiv pasarile se aduna pentru migratie si innopteaza impreuna in multe cazuri pe stalpi de medie tensiune. Trebuie inceput o izolare a stalpilor de medie tensiune pe plan national, acesta fiind in beneficiul multor specii de pasari nu numai a berzei albe; reducerea si disparitia habitatelor de hranire – supravietuirea berzelor depinde in mare masura de existenta unor zone propice hranirii – ca zonele umede, fanetele si pasunile. Aceste pajisti din jurul localitatilor sunt printre cele mai periclitate habitate – ele fiind primele cad victima dezvoltarii infrastructurii. Specie protejată înscisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A072 Pernis apivorus

Denumirea romaneasca: Viespar

Descriere si identificare: Viesparul este o specie rapitoare de talia sorecarului comun, dar are aripi mai lungi, mai late si coada mai lunga. Exista variatii mari in ceea ce priveste coloritul la aceasta specie, pot fi observate exemplare aproape albe pana la cafeniu inchis. In zbor, viesparul isi tine aripa in jos si nu in sus ca sorecarul comun, acesta fiind una dintre cele mai importante chei de determinare. Inte pasarile juvenile si cele adulte exista diferente in culoare si silueta. Juvenili au remigele primare interioare mai scurte si coada mai scurta. Remigele juvenilor au mai multe striatii (4-5) in timp ce adultii au doar 2-3 dungi. Ochii juvenilor sunt inchise la culoare in timp ce adultii au ochi galbeni. Ceroma este galbena la juvenili si gri la adulti. Picioarele sunt galbene la toate varstele. Masculul adult are remigele primare negre doar la varf si mai putine dungi pe remige decat femelele. In zbor se vede o banda terminala din sus in aripa si coada. Capul este de culoare gri in precadere, dar unele exemplare pot avea colorit gri si in spate si coada. Femelele adulte au colorit mai maroniu decat masculii si au mai multe striatii in remige decat acestea.

Anvergura aripii: 113-135 cm; lungimea corpului: 52-59 cm. Greutatea corpului: 600-1000 g.

Habitat: Cuibareste in paduri de foioase si conifere in care gaseste copaci in varsta. Cuibul isi construiește exclusiv pe copaci. Hrana isi procura din padure sau liziera. Prefera paduri cu coronament deschis.

Distributie si ocurenta: Este o specie cu larga raspandire in Eurasia, distributia populatiei cuibaritoare fiind restrictionat in Palearcticul de Vest. Nu cuibareste in zona de tundra. Limita vestica a de distributie este in Portugalia, spre est poate fi gasit pana in Asia Centrala. Cuibareste aproape in toate tarile din Europa si are o distributie neuniforma. Reducerea suprafetei padurilor cauzeaza restrangerea arealului de raspandire.

In Romania viesparul are o distributie generala si uniforma. Lipseste din zonele intinse fara paduri si la altitudini peste limita padurii (1700 m). Este mai rar in zonele de ses, fiind aici gaseste mai putine locuri favorabile pentru cuibarire.

Population: Populatie mondiala: 180.000 – 260.000 perechi; Populatia Europeana: 110.000 – 160.000 perechi; Populatia din Romania: 2.000-2.600 perechi. Populatia viesparului in Europa este considerat stabil si relativ abundent. Putine studii pe termen lung exista care vizeaza trendul populatiei. In Finlanda si Germania s-a dovedit ca fiind in descrestere numerica. In Romania reducerea suprafetelor impadurite influenteaza in negativ arealul de distributie si efectivele populatiei cuibaritoare.

Ecologie si comportament: Este o pasare care cuibareste solitar, fiind teritorial. Cuibul este construit pe copac, de obicei in nivelul coronamentului. Desi fidelitatea pasarilor fata de zona de cuibarire este foarte mare, cuibul este schimbat foarte des, aproape anual. Cuibul viesparului este construit in totalitate din crengi verzi. Uneori ocupa cuibul parasit al altor specii ca

sorecarul comun sau uliu porumbar. Incaptuseste cuibul cu frunze verzi care este inprospatit de-a lungu cuibaritului. Zborul nuptial foarte caracteristic al masculului este vizibil in lunile aprilie si mai. In afara de acest fenomen, viesparul are o viata destul de ascunsa in timpul reproducerii. Femela depune de obicei 2 oua in prima jumătate a lunii mai. Ponta cu un singur ou sau trei este foarte rar. Coloritul oualor este alb crem cu pete mari maronii. Ambii parinti particip la incubatie, care dureaza 33-45 zile. Puii sunt hraniti la inceput cu larva de viespe, mai tarziu parintii le aduc si alta hrana ca pasari mici, insecte de talie mare etc. Puii raman in cuib timp de 40 de zile si devin independenti la varsta de 55 zile. Raman in jurul cuibului inca 30-40 de zile dupa care incep migratia. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania.

Migratia de toamna incepe in cel de al doilea jumătate a lunii august. Primii care migreaza sunt adultii dupa care urmeaza juvenili. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Pasarile immature raman la cartierele de iernare in primul an, si revin in Europa in cel de-al treilea an calendaristic.

Hrana viesparului consta in mare majoritate din insecte de talie mare, larve de viespe dar consuma si pasari de talie mica, amfibieni si reptile. Metoda de vanatoare este cel de panda. Pasarea gaseste cuibul de viespe urmarind miscarea acestora din panda, apoi larvele sunt scoasa din sol cu ghiarele. In timpul migratiei viesparii se aduna in grupari mari si folosesc rute bine determinate pentru migratie. Pasarile din Europa ocolesc suprafetele mari de apa astfel folosesc coridoarele de migratie ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia. Ierneaza sud de desertul Sahara.

La noi primele exemplare pot fi vazute la sfarsitul lunii martie, dar majoritatea pasarilor sosesc in aprilie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae, Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Nu necesita actiuni de conservare specifica. Este important protectia portiunilor de paduri in care cuibareste. Nu sunt indicate taierea sau lucrarile de amenajare forestiere in timpul cuibaritului (aprilie-iulie). Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 2, anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A080 *Circaetus gallicus*

Denumirea romaneasca: Serpar

Descriere si identificare: Este o specie de talie mare cu aripi late. Coada este lunga si cu forma patrata cand este tinuta inchis. Lungimea cozii este identica sau este putin mai scurta decat latimea aripii. Capul este mare, ceea ce se vede si in zbor; pasarile asezate par sa aiba capul aproape ca bufnitele. Irisul este galben si picioarele sunt gri la toate varstele. Linia terminla a aripii este dreapta chiar si atunci cand pasarea isi tine aripa putin arcuita. Acest fapt se datoreaza remigelor primare interioare destul de lungi. Partea inferioara a aripii si corpul sunt albe, acestea fiind cele mai importante chei de determinare. Supraalarele sunt mai deschise decat restul aripii fiind in contrast cu acestea. Partea superioara a aripii este maronie, iar pe coada se vad 3 benzi late, asezate in mod uniform. Varful remigelor primare exterioare sunt gri inchise. Pe corp exista pete maronii a caror marime si numar varieaza mult. Juvenilii de obicei sunt mai deschise la culoare decat adultii fiindca au pete mai mici si mai deschise la culoare. Remigele sunt dungate, intensitatea dungilor este mai evidenta la adulti. Majoritatea pasarilor au capul maroniu, dar exista si indivizi (mai ales juvenili) cu capul alb. Coloritul adultilor variaza

de la indivizi aproape albe pana la cele des patate, la care domina culoarea maronie. Sexele nu difera in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna.

Anvergura aripilor: 162-178 cm; lungimea corpului: 62-69 cm; greutatea: 1400-1800 g.

Habitat: Cuibareste in zonele muntoase xerofile cu stancarii, unde gaseste paduri cu copaci batrane pentru favorabili pentru amplasarea cuibului si habitate cu reptile, hrana lui preferata. In estul Europei cuibareste si in alt tip de habitat: in zone muntoase cu multa padure si paduri de ses.

Distributie si ocurenta: Este o specie care cuibareste in Eurasia si nordul Africii. Arealul de raspandire nu este uniforma. Limita estica a arealului de raspandire a populatiei vestice este Centrul Asiei, dar exista si doua populatii izolate: in centrul Republicii China si pe Subcontinentul Indian. In Europa cuibareste in partea sudica si estica a continentului, cele mai mari populatii fiind in Franta, Spania si Rusia. In Romania distributia serparului nu este uniforma, majoritatea populatiei cuibareste in sud – vestul tarii, Muntenia si Dobrogea. Exista populati punctiforme in zonele de deal in Transilvania, Banat si Moldova. Izolat cuibareste in Carpatii Orientali Meridionali si Muntii Apuseni dar cu densitate foarte redusa. Lipseste din zonele intinse fara paduri si altitudini peste 1700 m.

Population: Populatie mondiala: 5.900 – 14.000 perechi

Pe baza celor mai recente evaluari efectuate de Asociatia Grupul Milvus, populatia din Romania se situeaza intre 300-500 de perechi cuibaritoare. Populatia serparului se afla intr-un regres numeric in Europa, dar populatia globala este considerat stabila. Nu exista date asupra dinamicii populatiei in Romania.

Ecologie si comportament: Serparul cuibareste solitar, este o specie teritoriala, masculii pazesc teritoriul atacand intrusii. Isi construiesc cuibul pe copac, de obicei pe varful acestuia.. Cuibul este o constructie mica comparativ cu marimea speciei. Prefera copaci batrane si inalte pentru cuibarit sau cele de la liziera, de unde pasarile au posibilitatea sa vada la distanta mare. Cuibul este construit din crengi si este incaptusit cu frunze verzi care sunt inprospatite de-a lungul cuibaritului. Zborul nuptial se poate observa mult inainte a depune ouale. Pasarile sosesc in martie – aprilie si oul este depus doar in luna mai. Prolificitatea este foarte scazuta, femela depune un singur ou mare comparativ cu marimea ei. Oul este de culoare alb murdar. Incubatia dureaza destul de mult (45 zile), iar puiul eclozat este deosebit de dezvoltat. Incubatia este asigurata de ambele parini, cu precadere de femela. Cresterea puiului este foarte lenta, dureaza 68-70 de zile. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania. Nu cuibareste in fiecare an, exista ani in care pasarile sunt prezente, se comporta teritorial dar nu cuibaresc. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Hrana serparului este constituit aproape in exclusivitate din reptile, mai ales serpi pe care le prinde din zbor stational. Uneori prinde si mamifere mici, insecte de talie mica, amfibieni pasari.

Marea majoritate a populatiei din Europa este migratoare. Populatia din China este migratoare, iar cel din India este sedentara. Pasarile de la noi petrec iarna in regiunea subtropicala a Africii sud de desertul Sahara. Este relativ comun ca perechea sa migreze impreuna. Pasarile tinere migreaza mai tarziu decat adultii. Fiind o specie de talie mare cu zbor planat, in timpul migratiei ocoleste suprafetele mari de apa unde nu exista curenti ascendenti si foloseste coridoarele de migratie ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (stancarii, pasuni); practicarea sporturilor extreme, turismul necontrolat pot afecta

succesul de reproducere. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A089 Aquila pomarina

Denumirea romaneasca: Acvila țipatoare mica

Descriere si identificare: Este o specie de acvila de talie medie, cu aripi late si coada relativ scurta. Femelele sunt putin mai mari decat masculii, diferenta care se remarca doar cand se observa cuplul impreuna. Adultii au un penaj general maroniu pe tot corpul, cu remige si rectrice mai inchise, negricioase. Capul si supraalarele aripilor sunt mai deschise (maroni-crem) decat restul corpului. Are picioare lungi, acoperite cu pene pana la baza degetelor ca la toate celelalte specii de acvile. Ciocul este relativ mic de culoare neagra cu ceroma galbena. Aripa deschisa este lata si lunga, tot maroniu si prezinta remigele primare bine evidentiata, „degetate”. Pasările tinere au aripa mai ingusta, coloritului general al penajului fiind de asemenea maroniu, inasa de nuanta mult mai intunecata decat cel al adultilor. Pe aripi prezinta siruri de dungi si stropi albe, date de catre varfurile albe ale penelor de acoperire (supraalare). Pe ceafa prezinta o pata mai deschisa, portocaliu-roschat. Intre penajul de juvenil si cel adult se pot distinge si penaje de tranzitie, caracteristice exemplarelor subadulte, cu pene de generatii diferite. La adulti culoarea irisului este ocru-galbui, iar la cele tinere maroniu inchis. La pasarea in zbor se poate observa pe partea superioara o banda alba la baza cozii. Totodata se remarca la adulti si petele mici albicioase de la baza remigelor primare cat si contrastul dintre spatule mai inchis si partea superioara al aripilor mai deschise. In zbor aripile sunt arcuite in jos ca la majoritatea speciilor din acest gen. Este o specie foarte asemanatoara cu acvila tipatoare mare (Aquila clanga) de care se deosebeste prin talia mai mica si unele caracteristici ai penajului. Lungimea corpului este de 55 - 65 cm iar anvergura aripii de 143 - 168 cm. Greutatea corporala este de cca. 1,2 - 1,8 kg.

Habitat In diferite parti din nordul Europei cuibareste in paduri boerale sau cele aflate in mlastini. La noi in tara prefera padurile foioase batrane din zonele de deal, ses si cele de lunca. Unele perechi urca si in zona de munte unde cuibaresc in paduri de fag si de molid. In Slovacia majoritatea populatiei cuibareste pe conifere. Alege pentru cuibarit zone unde se intind pasuni, campii umede si zone agricole, suficient de mari pentru procurarea hranei. Prefera paduri de dimensiuni medii, cuibarind de regula aproape de liziera sau in vecinatatea unui poieni. De multe ori se pot observa pasari si pe campurile mari, departe de paduri.

Distributie si ocurenta Este o specie monotipica cu un areal relativ restrans. Cuibareste doar in partea estica al Europei, Germania, Slovacia, Romania, Polonia, tarile Baltice si unele regiuni din Rusia. Izolat se poate intalni in peninsula Balcanica, Ungaria si Asia Mica. Subspecia Aquila pomarina hastata care cuibareste in India si Bangladesh recent este considerata specie separata.

Population Specie cu areal de distributie in diminuare. Nu se cunoaste exact efectivul cloctor mondial, o parte al acestuia cuibarind in Rusia. Nu dispunem de informatii nici despre populatia de dincolo de M-tii Urali. In Romania cel mai mare efectiv si densitate se gaseste in partea de est si sud-est al Transilvaniei. Este mai usor de evaluat populatia dupa efectivul migrator. Pana nu demult era o specie putin cunoscuta la noi in tara, cu un efectiv apreciat la doar 100 - 200, mai apoi 500 - 1.000 perechi. Dupa un studiu mai detaliat, in prezent apreciem efectivul national la 2.800 - 3.000 de perechi. Populatia globala este apreciata la 13.000 – 16.600 de perechi, fiind poate putin subevaluat.

Ecologie si comportament: Este o specie migratoare de distanta lunga. Marea majoritate a pasarilor soseste la noi in luna aprilie, unele exemplare apar insa in zonele de reproducere inca din martie. De regula primii sunt masculii care ocupa teritoriile si cuiburile din anii precedenti si isi efectueaza zborul nuptial pentru atragerea femelelor. Dupa ce se stabileste cuplul, ambii parinti incep repararea cuibului. Cuibul este instalat pe arbori batrani, de regula langa trunchi, fiind construit din crengi uscate groase la baza si mai subtiri spre interior. Cuibul este captusit bogat cu ramuri cu frunze verzi. Din acest motiv cuibul speciei poate fi recunoscut usor dupa cantitatea mare de crengi cu frunze verzi care atarna adesea pe margini, fiind aduse la cuib pe toata perioada cuibaritului. Inverzirea cu frunze verzi are rol multiplu: camuflare, acoperirea resturilor de hrana contra parazitilor si mustelor si mentinerea unui microclimat constant in cuib prin evaporare. Cuibul este de regula utilizat mai multi ani la rand. Uneori poate ocupa cuiburile parasite ale altor specii, precum sorecar comun, uliu porumbar, barza neagra. Ponta compusa din 2 oua (rar 1, exceptional 3) este depusa la interval de 1 - 3 zile, de regula in primele zile ale lunii mai. Ouale sunt de o culoare albicioasa mat pe fondal cu stropi si pete maronii, gri si violete. Uneori ouale sunt atat de dens patate incat abia se vede fondalul, prezentand mai mult un coloriz caramiziu. Clocitul dureaza 40 - 42 (38 - 45) zile. Din cei doi pui eclozati doar unul poate supravietui din cauza fenomenului numit „cainismului”, cand puiul mai mare il omoara pe cel mic. Pana in prezent nu se cunoaste cu siguranta care este motivul acestei „irosiri”. Puiul este la inceput acoperit cu un puf dens de culoare alba; parasind cuibul dupa 50 - 57 zile.

Consuma cu precadere rozatoare (soarecele de camp) si broaste, ocazional soparle si puii pasarilor cuibaritoare pe sol (ciocarlii, fase, presuri). Uneori poate fi semnificativ si procentul insectelor (greieri, cosasi). Vaneaza atat din aer cat si de pe locuri de panda. In cautarea insectelor umbla foarte mult pe sol, capturand pe acestea din iarba. Specie migratoare, care migreaza spre cartierele de iernare in septembrie, exemplare intarziate putand fi observate si in octombrie. Migreaza de regula in stoluri mari de cateva sute de exemplare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (stancarii, pasuni). Specie protejata înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) mentionata în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A091 Aquila chrysaetos

Denumirea romaneasca Acvila de Munte

Descriere si identificare Este o pasare rapitoare de talie mare, anvergura aripii fiind de 190-220 cm, iar lungimea corpului de 80-93 cm. Femela este considerabil mai mare decat masculul. Silueta ii este caracteristica: aripile sunt lungi ingustand la baza si coada este mai lunga decat la cealalte specii de acvile. In timpul rotirii isi tine aripile in sus (forma de V), iar in timpul zborului planat poate sa tina in diferite posturi depinzand de conditiile atmosferice. Penajul difera mult intre pasari tinere si adulti. Ca un caracter comun putem mentiona coroana aurie, care este in contrast cu fata si partea inferioara a corpului inchise la culoare. Acest caracter de obicei este vizibil de la distanta mare. Juvenili (de la parasirea cuibului pana la primavara anului 2) sunt usor de identificate. Partea de sus are o culoare uniforma de cafeniu inchis cu o mica pata alba pe aripi. Coada este alba cu o banda terminala neagra, vizibila atat din sus cum si din jos. Partea inferioara a corpului

respectiv subalarele (pene de acoperire ale aripii) sunt cafenii inchisi, iar pe aripi se vede o pata alba intinsa. Imaturii (vara anului 2 – primavara anului 4) sunt asemanatori juvenililor, insa in aripi se vad urme de napanlire (mai multe generatii de pene). In penajul al doilea (vara anului 2- primavara anului 3) supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. In penajul de subadult (vara anului 4 – anul 6 sau 7) in continuare se vede albul din aripi, dar suprafata petei este mai mica si incep sa apara remige de tip adult (primele schimbate sunt primarele interioare). In penajele 4 si 6 supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. Si in coada incep sa apara pene inchise de tip adult, primele schimbate sunt penele din mijloc. Astfel subadultii arata caractere mixte de adulti si imaturi. La adulti (din anul 6 sau 7) dispar petele albe din aripi si coada. Remigele si rectricele sunt gri cu o banda terminala neagra si pot fi dungate. De la distanta adultii de obicei par inchisi la culoare, singurele zone mai deschise sunt coroana aurie respectiv banda mai deschisa formata de supraalarele mijlocii, care insa este vizibila numai in anumite etape ale napanlirii.

Habitat: In cea mai mare parte a arealului de raspandire cuibareste preponderent in munti, insa in unele locuri il gasim si in zona de deal si campie. Prefera stancariile pentru cuibarit, insa isi poate construi cuibul si pe copaci batrani. Cel mai important aspect a habitatului speciei este prezenta unor habitate deschise (pajisti, tufarisuri scunde), fiind incapabil sa vaneze in paduri inchise. In Romania majoritatea perechilor cunoscute cuibaresc pe stancarii. Il gasim la diferite altitudini: de la nivelul Dunarii (60 m) prin dealurile din estul Transilvaniei pana la aproximativ 1400 m. Pana in momentul de fata nu au fost gasite cuiburi in zona alpina, aici apar numai exemplare in cautarea hranei.

In afara perioadei de cuibarit acvila de munte poate fi observat si in afara habitatelor in care cuibareste. Mai ales imaturii sunt cei care apar in zona de deal sau uneori chiar la campie.

Distributie si ocurenta Este cea mai raspandita specie din genul Aquila din lume, cuibarind pe toate continentele hemisferei nordice. In Europa il gasim mai ales in munti, dar in unele tari cuibareste pe sesuri inpadurite. Raspandirea speciei din Romania nu este clarificata. Efective semnificative se gasesc in Carpatii Occidentali si in sudvestul Carpatilor Meridionali, dar se cunosc perechi si din restul Carpatilor respectiv a dealurilor de la poalele muntilor. Desi exista stancarii in Dobrogea, sepcia lipseste ca cuibaritor si apare numai foarte rar.

Population Populatia mondiala: 250 000 exemplare Populatia europeana: 8 500 – 1 1000 perechi. Populatia din Romania: 50-100 perechi. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar inainte de anii 1970 populatia europeana a suferit o scadere importanta. Despre situatia speciei in Romania nu exista date concrete, insa este probabil ca efectivele sunt stabile.

Ecologie si comportament Activitatea nuptiala a acvilei de munte incepe in ianuarie-februarie, cand are loc si reparatia cuibului. O pereche de obicei are mai multe cuiburi, din care 1-3 sunt folosite. Daca exista mai multe cuiburi folosite, acestia sunt schimbate in fiecare an sau in fiecare al doilea an. In Romania numarul maxim de cuiburi identificate pe teritoriul unui perechi este 10. Cuibul de obicei este construita pe stanca, rareori pe copac si este folosit timp de mai multi ani (exista cuiburi de peste 100 de ani) de mai multi perechi.

Materialul de cuib este alcatuit din crengi uscate, iar in perioada cuibaritului sunt aduse pe cuib si crengi cu frunze verzi. Femela depune de obicei 2, mai rar 1 sau 3, oua in martie, care sunt clociti timp de 43-45 zile. Puii ies la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Daca ies doi pui, exista o diferenta de 3-4 zile intre ei, iar de obicei puiul mai mic moare in primele saptamani datorita agresivitatii fratelui. Acest fenomen se numeste cainism. Puii stau in cuib 9-10 saptamani, dupa care devin independenti de parinti dupa inca 13-15 saptamani. De obicei masculul este cel care vaneaza, iar hranirea puilor este sarcina femelei. Pasarile tinere pot alcatui pereche in al treilea an de viata, insa devin fertili cel mai devreme in anul patru, de obicei insa in anul cinci. Pe tot arealul de raspandire principalele grupuri de prada a acvilei de munte sunt

diferitele specii de iepuri si galinacee. In unele zone insa acestea pot fi inlocuite de alte specii de talie mijlocie, cum ar fi marmota, unghulatele sau chiar serpii. Consuma si lesuri, mai ales iarna.

Adultii de acvila de munte, in afara de populatiile cele mai nordice, sunt sedentare. Juvenilii si imaturii se misca mai mult. Dispersia imaturilor in Europa de Vest acopera distante mai scurte in toate directiile, tinerii populatiilor nordice si estice se misca mai mult, acoperind distante mari cu o directionare sudica sau sud-vestica. De exemplu o acvila tanara inelata in Finlanda a fost recapturata la Cluj Napoca in 2003, la o distanta mai mare de 3000 de km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire Cele mai importante factori periclitanti identificate in Romania sunt deranjul neintentionat, cum ar fi turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea de motosporturi, sau deranjul localnicilor; deranjul intentionat (de exemplu de ciobani), braconajul si jefuirea cuiburilor. Alti factori negativi posibili, doacmdata neidentificate, sunt otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere. Acvila de munte este o specie protejata de lege si considerata Monument al Naturii. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 2, anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A092 *Hieraetus pennatus*

Denumirea romaneasca: Acvila Mica

Descriere si identificare: Cea mai mica specie de acvila din Romania, care nu prezinta dimorfism sexual accentuat, desi femelele sunt putin mai mari decat masculii. Este inasa unul dintre cele mai diverse specii de rapitoare din punct de vedere a coloritului, avand cel putin doua varietati distincte de colorit. Partea superioara este asemenatoare la toate varietatile de culoare, fiind in general marou inchis cu o banda de culoare deschisa pe supraalarele mijlocii, cate o pata alba de dimensiune redusa pe umeri si supracodale deschise. Partea inferioara a exemplarelor deschise este caracterizat de contrastul culorilor alb si negru, subalarele si corpul fiind dominat de culoarea alba in contrast cu remigele uniform negre care prezinta doar o „fereastră” mai deschisa la remigele primare interne. Pe partile albe ale corpului pot fii prezente pete sau dungii longitudinale mai inchise la culoare, care se concentreaza de obicei in jurul capului, gatului si al pieptului. Faza inchisa prezinta un caracter uniform, culorile maro inchis dominand intreaga parte inferioara a exemplarelor inchise. Si la aceasta varietate poate fii observat inasa „fereastră” de culoare deschisa la remigele primare interne.

Pasarile tinere pot prezenta ambele faze de culoare, cele deschise avand mai multa culoare inchisa pe partea inferioara: Pasarile tinere de faza inchisa nu pot fii indentificate pe baza coloritului. Combinatia caracterelor vizibile de colorit, cu stilul de zbor si raportul intre partile corpului face posibila identificarea majoritatii exemplarelor.

Anvergura aripilor: 110 – 132 cm; Lungimea corpului: 44 - 56 cm.

Habitat : Cuibareste in multe tipuri de habitate de la nivelul marii pana la munti de inaltime medie (cc.1600 m), preferand habitatele mozaicate cu paduri mature, zone deschise, tufarisuri, etc. In Romania - conform informatiilor existente - prefera padurile foioase mature cu zone intinse adecvate pentru procurarea hranei.

Distributie si ocurenta: Specie migratoare raspandita din Sud-vestul Europei pana Asia Centrala si de est, majoritatea populatiei ienrand la sud de sahara sau in India. In Europa cele mai importante populatii cuibaresc pe peninsula Iberica.

Populația din Europa centrală și de pe peninsula Balcanică să fragmentat considerabil în ultimele decenii și pe moment poate fi considerat amenințată de dispariție. În România cea mai semnificativă populație cuibăritoare poate fi găsită în Dobrogea unde specia poate fi considerată comună în anumite zone. În rest specia este caracterizată de o distribuție fragmentată, fără populații importante, fiind o specie rară cuibăritoare aproape în toată țara, cu excepția munților înalți.

Population: Populație mondială: 10.000 – 100.000 perechi; Populația Europeană: 4.400 – 8.900 perechi;

Populația din România: 80 – 120 perechi. La începutul secolului XX, specia încă a fost caracterizată ca o specie clocitoare foarte comună în România, cu cele mai importante concentrații în sudul și estul țării. Cifrele oficiale publicate recent arată foarte bine că în ultimul secol populația sa diminuat semnificativ. Pe baza celor mai recente evaluări efectuate de Asociația Grupul Milvus, populația din România poate fi considerabil mai mare, situându-se între 250 - 400 de perechi cuibăritoare. Trendul populației globale și regionale este categoric unul negativ, nu dispunem de date pe baza cărora să fie posibilă determinarea trendului momentan al speciei în România.

Ecologie și comportament: Acvila mică este o specie care trăiește izolat, perechile aparând un teritoriu de dimensiuni semnificative față de alte specii și în multe cazuri chiar și față de alte specii de rapitoare diurne. Cuibul este construit pe copaci înalți (în România toate cuiburile de care avem cunoștința au fost localizate pe copaci foioase bătrâne) din crengi mai subțiri și este folosit timp de mai mulți ani. O pereche poate să aibă mai multe cuiburi de „schimb”, în aceste cazuri toate (sau mai multe) cuiburi pot fi renovate la începutul sezonului de reproducere. Deși este cea mai mică acvilă din Europa, acvila mică este o specie agresivă, foarte teritorială atacând și gonind din teritoriu chiar și specii mai mari. În unele cazuri perechile de acvilă mică ocupă cuibul altor specii, urmând ca cuibul să fie folosit de ei pentru cuibărit. Perioada de cuibărire începe în luna Mai fiind anticipată de zborul nupțial spectaculos al pasărilor. Femela depune de regulă 2 ouă la intervale de câteva zile, și începe incubarea cu depunerea primei ouă. Puii eclozați sunt de vârste diferite, în multe cazuri cel tânăr nu supraviețuiește. De obicei femela hrănește puii, în primele zile hrana fiind procurată și transportată la cuib, exclusiv de mascul. Puii încep să zboare la vârsta de aproximativ 8 săptămâni, petrecând încă câteva săptămâni cu adulții. Specia folosește un șir întreg de surse trofice de la mamifere mici și păsări până la reptile. Hrana preferată/preponderentă depinde de speciile de pradă accesibile, astfel în Dobrogea multe perechi consumă preponderent popandăi în timp ce alte perechi pot fi specializate pe alte specii ca harciogi sau păsări.

Este o specie migratoare de distanță lungă. Populațiile din Europa ierneză în Africa la sud de Sahara, preponderent în partea sudică a regiunii Sahel! Migrația de toamnă în România se concentrează în principal pe luna Septembrie, însă migrația propriu-zisă ține de la sfârșitul lunii August până la începutul lunii Noiembrie. Păsările cuibăritoare în România ajung înapoi la locurile de cuibărit începând cu luna Aprilie, însă preponderent spre sfârșitul lunii.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Principalele surse de amenințare: degradarea habitatelor - tăierea pădurilor bătrâne și deranjarea permanentă a locurilor de cuibărit, deteriorarea habitatelor speciilor de pradă ca popandăul; electrocutare și coliziuni cu fire electrice respectiv elicele turbinelor de vânt în special în timpul migrației. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalate 2 indivizi.

A103 Falco peregrinus

Denumirea romaneasca: Soim Calator

Descriere si identificare: Este o specie de soim de talie mare, aproximativ de marimea unui sorecar, femela fiind considerabil mai mare decat masculul. Corpul robust este caracteristic, avand coada scurta si aripi late la baza ingustandu-se spre varf. In zbor planat si activ varful aripii pare mai ascutit, iar in timpul rotirii putin mai rotunjit. Partea inferioara a aripilor este uniform dungat. Partea de sus a adultilor este de culoare gri inchis, iar cea mai prominenta este o zona mai deschisa pe baza cozii si tartita, care este in contrast cu restul corpului. Caracteristic este si capul respectiv barbata neagra contrastand cu obrazul alb. Juvenilii se deosebesc de adulti prin culoarea maronie a partii superioare. Partea de jos a corpului este striat, partea superioara a pieptul fiind mai deschisa.

Anvergura aripii: 95–110 cm; lungimea corpului: 38–46 cm; greutatea medie: 580-750 g la mascul si 950-1300 g la femele.

Habitat: De la zonele tropice pana la cele Arctice, incluzand zone climatice aride continentale si oceanice umede. Pentru vanat are nevoie de terenuri deschise mari, de multe ori este observat in habitate umede si zone costiere. De obicei cuibareste in stancarii pe balcoane sau gauri, unde este ferit de umezeala. Tot mai des cuibareste si in orase. In unele zone cuibareste pe copaci sau chiar pe sol. Specia fiind atat de adaptabila poate fi intalnita aproape oriunde dar de obicei nu cuibareste in arii intinse de campii, unde nu sunt locuri de cuibarit destul de sigure, ca in deserte, stepe sau terenuri agricole fara elemente de relief proeminent. La fel evita padurile compacte, zonele de mlastina cu vegetatie densa si lucile de apa intise.

Distributie si ocurenta: Este o specie cosmopolitana, lipsand numai de pe continentul Antarctic. Ca urmare a raspandirii sale globale deosebim 19 subspecii. Este prezenta in cele mai multe zone climatice de la cel subpolar pina la cel tropic. Doar unele habitate au ramas fara prezenta soimului calator. Nu cuibareste in Amazonia, Sahara, pe stepele din Asia Mica, Antarctica si in munti la o altitudine mai mare de 2000 m. Pasarile cuibaritoare la Nord migreaza, isi parasesc teritoriul de cuibarit in timpul iernii. In timpul migratiei de obicei urmaresc stolurile de pasari de talie mica ce le asigura hrana. In Europa prefera zonele stancoase, dar in nord cuibareste si in mlastini, iar in multe cazuri se stabileste in orase. Sunt cunoscute si populatii cuibaritoare pe copaci. Populatia din tara cuibareste exclusiv pe stanci, nefiind cunoscut pana in prezent nici o pereche cuibaritoare pe cladire sau pe copac. Cele mai multe perechi din tara cuibaresc in Carpatii de SV. Dupa sezonul de cuibarit unele perechi raman in apropierea locului de cuibarit iar alte pasari frecventeaza locurile umede, de unde isi procura hrana cu usurinta.

Population Este o specie larg raspandita. Pana in mijlocul secolului XX. era relativ comun. Ca urmare a folosirii in masa a pesticidelor in agricultura intensiva, populatia europeana a speciei a suferit un declin urias. Dupa interzicerea folosirii pesticidelor specia a inceputsa se inmulteasca din nou in unele tari europene: Marea Britanie, Irlanda, Franta, Germania, etc. Specia a revenit prima data in locurile istorice de cuibarire, fenomen observat in mai multe tari europene. Populatia globala este estimata la 10.000-100.000 de perechi, cea europeana la 12.000-25.000 cu o usoara tendinta de crestere. Populatia Romaniei deasemenea a suferit un declin puternic, ultimele semnalari de cuibarit perechi cuibaritoare fiind cunoscute din 1997. Dupa 7 ani de lipsa a speciei, in 2004 au fost gasite 4 perechi cuibaritoare. Momentan specia este in expansiune in tara, populatia fiind in continua crestere. Populatia Romaniei in 2004 a fost estimat la 5-8 perechi, dar studiile facute de Grupul Milvus din ultimii ani arata ca populatia este mult mai mare intre 40-70 perechi.

Ecologie si comportament: Specia cuibareste solitar. Locul de cuibarit este ocupat inca din toamna de masculi dupa care in timpul iernii sau primaverii li-se alatura si femelele formand cuplul. Un cuplu cu succes poate sa cuibaresca multi ani la rand in aceasi loc. Perioada de cuibarit incepe in februarie, martie. Cuplurile batrane incep mai devreme cuibaritul, decat

cele tinere. La inceputul cuibaritului parintii isi apara teritoriul vehement, alungand orice specie de pasare de prada din zona. Singura specie, care reprezinta un pericol real pentru soim este buha (*Bubo bubo*), care de multe ori ii jefuieste cuibul. Femela depune de obicei 3-5 (mai rar 2 sau 6) oua. Ouale eclozeaza dupa 23-32 de zile de clocire la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Puii sunt ingrijiti in cuib timp de 5-6 saptamani, la inceput numai de catre femela dar treptat este schimbat de mascul. Dupa parasirea cuibului juvenillii sunt ajutati de parinti inca 2 luni pana cand devin independenti. De obicei primii, care parasesc cuibul sunt masculii, dupa care la 1-2 zile urmeaza femelele. Soimii devin fertili si pregatiti pentru cuibarit dupa al doilea an de viata. Juvenillii sunt caracterizati cu o rata de mortalitate destul de mare cca. 50% din juvenillii ajunge la al doilea an de viata. Aproape pe tot arealul de distributie, specia se hraneste exclusiv cu pasari de talie mica sau medie. Unele populatii insa s-au specializat pe vanarea liliecilor sau insectelor. Hrana este constituita intotdeauna din specii (grauri, porumbei, mierle, etc.), care se gasesc in numar mare in zona in care cuibareste. Hrana si-l procura atacand din aer. Prada este observata din sus in timpul survolarii in aer si atacata din sus cu mare viteza, in picaj. De multe ori isi alege prada zburand la o altitudine mica deasupra pamantului, astfel gonind stolurile de pasari de talie mica. Soimul calator este una dintre putinele specii de pasari rapitoare, care vaneaza si in cuplu.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La fel ca toate speciile de pasari rapitoare, si soimul calator este o specie protejata, o parte semnificativa, 86 % a populatiei din tara cuibareste in AIA-uri. Cei mai importanti factori periclitanti sunt: deranjul neintentionat: turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea motosporturi, prezenta localnicilor in apropierea cuiburilor; deranjul intentionat: braconajul si jefuirea cuiburilor de catre colectionarii de oua si soimari; capturarea pasarilor de catre porumbari, care isi vad principalul inamic in pasari rapitoare. Alti factori negative posibile deocamdata neidentificate in tara: otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere. Specie protejata înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A087 Accipiter brevipes

Denumirea romaneasca: Uliu cu Picioare Scurte

Descriere si identificare: Este o specie de pasare rapitoare monotipica, de talie mica, apartinand Accipitridaelor. Masculul adult are capul si partea superioara a corpului de culoare gri-albastrui. De acelasi culoare este si coada care prezinta 6-8 benzi transversale mai intunecate. Aripile sunt mai ascutite comparativ cu ceilalti reprezentanti ai genului de la noi in tara. Primele remige primare sunt de culoare negricioasa care da varfului aripii un contrast foarte vizibil cu restul aripii, mai ales pe aripa inferioara, care este deschisa. Pieptul si burta este de culoare alba cu dungi transversale roscat-portocalii subtiri, iar penele subcodale albe. Irisul este purpuriu-mariniu spre deosebire de celelalte doua specii al genului intalnite la noi in tara. Femela are talia mai mare decat al masculului. Are capul si partea superioara a corpului de culoare maronie, maroniu-gri. Varful aripii este de asemenea mai inchis decat restul aripii, insa acesta este mult mai putin vizibil decat la mascul. De la distanta mica se poate distinge si o dunga verticala mica, inchisa, pe partea anterioara a gatului. Pieptul si burta este albicioasa cu benzi transversale dense roscat-mariniu. Pasarile tinere seamana cu femelele, avand un colorit predominant mariniu, insa partea anterioara a corpului prezinta stropi maronii longitudinale si nu benzi transversale. Varful aripii nu

prezinta un contrast vizibil ca la adulti. Spre deosebire de adulti, tinerii au un superciliu subtire deschisa. Ochii sunt maronii. Are un zbor caracteristic uliilor, insa pasarea care planeaza da impresia unui soim datorita aripilor mai inguste si ascutite. Este foarte asemanator cu uliul pasasar (Accipiter nisus) de care le deosebeste comportamentul si unele caractere de penaj. Ceroma si picioarele sunt de culoare galbena iar ciocul negru, indiferent de sex si varsta.

Talia: 30-37 cm, anvergura aripilor este de 63-76 cm. De regula au o greutate de 180 – 200 g.

Habitat: Prefera zonele calde, aride sau semiaride, dealuri cu expunere sudica. Cuibareste in arborete sau palcuri de foioase batrane sau de varsta medie, favorizand cele de stejar si gorun. In multe dintre regiuni utilizeaza si habitate cu stancarii si grohotisuri cu copaci batrani rasfirati. Se poate intalni cu precadere in regiuni cu altitudini joase, cu o afinitate fata de zonele de ses si cele colinare.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in Eurasia. In Europa cuibareste indeosebi pe Balcani, in Grecia, Bulgaria si Romania. Pe langa acesta mai intalnim populatii in Asia Mica, Turcia, Gruzia, Armenia, Ucraina, si S Rusiei.

La noi in tara este frecvent intalnit in Dobrogea, fiind raspandit si in S si SV tarii (Muntenia, Oltenia si sudul Banatului).

Population: Este o specie a carei populatie este greu de evaluat, o mare parte al acestuia fiind in Rusia, zona putin cercetata si cunoscuta. Efectivul mondial se apreciaza la 10.000 – 100.000 de exemplare. Cea europeana se estimeaza la 3.700 - 6.500 de perechi. La noi in tara efectivul estimat este de 70 - 80 perechi cuibaritoare.

Datorita modului de viata ascuns din perioada de cuibarit, precum si posibilitatii confuziei sale cu uliul pasasar nu se cunosc date exacte despre dinamica populatiei. In Romania se pare ca efectivul prezinta o usoara crestere si specia isi extinde arealul de raspandire, initial fiind cunoscuta doar ca specie clocitoare doar in Dobrogea. Unele surse citeaza inasa, ca populatia are un declin mai mare de 30% in zece ani, deci pe parcursul a trei generatii.

Ecologie si comportament: Este o specie migratoare care soseste la noi spre sfarsitul lunii aprilie – inceputul lunii mai. Dupa acesta perechea isi efectueaza zborul nuptial deasupra teritoriului pazit. Perechea isi construiește cuibul pe arbori varstnici din crengi uscate, fiind captusit in interior cu crengute subtiri si ramuri cu frunze verzi. Cuibul este de regula folosit doar un singur an, in fiecare an construind un cuib nou in apropierea celui din anul precedent. Femela depune o ponta care contine 3 - 5 ou de culoare albastrui-verzui cu stropi gri maronii, a caror incubatie este de 30-35 zile. Puii eclozeaza in luna iunie, stand in cuib o perioada de cca. 40 zile. Ajung la maturitatea sexuala doar la varsta de un an, o parte dintre acesti tineri putand incepe chiar cuibaritul in anul urmator eclozarii, cand prezinta un penaj intermediar intre juvenil si cel de adult. Hrana este foarte diversificată si consta din reptile (soparle), pasari de talie mica, insecte mari si mamifere mici. Hrana este capturata atat de pe un loc de panda de pe o arbore sau stanca, cat si din aer. Pasarile stau adesea pe liziera pe crengi uscate de unde pandesc prada de pe sol.

Toamna, spre sfarsitul lunii august, inceputul lunii septembrie pasarile se aduna in grupuri pentru a incepe migratia. Migreaza in stoluri mari contrar cu ruda sa apropiata uliul pasasar (Accipiter nisus). Pasarile din Europa migreaza peste Bosfor, Israel si Egipt, ajungand in cartierele de iernare din Africa. Stolurile migratoare din Asia folosesc ruta dintre Marea Neagra si cea Caspica.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A Conventia de la Berna: Appendix II CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae. Principalele factori periclitanti: taierea arborilor batrani; utilizarea pesticidelor si insecticidelor in agricultura. Specie protejata înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A104 Bonasa bonasia

Denumirea romaneasca: Ierunca

Descriere si identificare: Ierunca este cea mai mica specie din familia cocosilor salbatici, avand lungimea de numai 35-38 cm si anvergura de 48-54 cm, greutatea de 0,3-0,5 kg. Cele doua sexe sunt relativ asemanatoare, partea superioara este predominant gri, pieptul si abdomenul alb-galbui cu dungi transversale maro. Mustata este alba si are un mot erectibil pe crestet. Aripa este maro, in zbor se vede o groasa banda terminala neagra pe coada gri. Masculul este aproximativ cu 10% mai mare decat femela si se deosebeste de aceasta prin barbia neagra. Este o specie destul de timida, greu de observat, se ascunde in vegetatia densa, adeseori aflam de prezenta ei numai dupa sunet, care este un strigat subtire, in caz de pericol un ciripit rapid. Cu putina neatenție de departe se poate confunda cu femela cocosului de munte, dar talia mai mica si coada gri o deosebeste de aceasta. Juvenilii sunt asemanatori femelei dar sunt un pic mai deschisi si palizi la culoare. Daca este posibil, evita zborul, care este greoi si are un zgomot specific speciei. De obicei se lasa in zbor de pe copaci. Puii mici de doar cateva zile pot deja sa efectueze zboruri mai scurte.

Habitat: Ierunca de obicei traieste in paduri de conifere mature nederanjate dar poate fi prezent si in paduri mixte sau defoioase, de exemplu in paduri de fag. De obicei prefera padurile inchise cu molizi si larici inalte, cu arini si mestecan pe marginile poienilor. Ii plac padurile mai umede, de multe ori este prezenta in apropierea paraurilor, izvoarelor montane. Are nevoie de prezenta tufarisului des (afine de exemplu), prefera deasemenea vegetatiile de tranzitie dintre diferite asociatii arborose. Nevoile speciei se scimba pe parcursul anului, doar un habitat foarte divers, aproape neatins poate satisface aceste nevoi.

Distributie si ocurenta: Ierunca este o specie sedentara, traieste in partea nordica a Eurasiei, Europa centrala si de Est. Este raspandita in padurile taiga, in zona temperata este prezenta in munti intre altitudini de 600-1800 m.

Population Populatia europeana este mare, mai mult de 2,5 milioane de perechi si reprezinta 25-49% din populatia mondiala. In unele tari trendul este negativ, dar datorita cresterii masive din Rusia, populatia europeana este in crestere moderata. In Romania traiesc 10,000-13,000 de perechi, populatia este stabila.

Ecologie si comportament: Se hraneste pe sol, este in mare parte vegetarian. Mananca muguri, frunze, flori, seminte, fructe de padure, mai ales afine. Plantele preferate sunt arinul, teiul, alunele, afinele, murul de padure, fragute de padure, macrisul iepurelui etc. Hrana vegetala este completata cu insecte, de cele mai multe ori furnici, gandaci si diferite larve. In timpul iernii din cauza stratului de zapada se hraneste in copaci cu seminte, frunze si muguri (salcie, mestecan, arin, fag etc.). De obicei se misca in perechi, care stau impreuna pe tot parcursul anului, dar putem sa ne intalnim si cu exemplare singuratice. Iarna uneori formeaza grupuri mai mici. Este a specie teritoriala, marimea teritoriului variaza mult. In Europa Centrala in mediu traiesc cinci perechi pe un kilometru patrat. Ierunca isi apara teritoriul doar in timpul primaverii si verii, iarna poate sa se miste pe arii mai mari, dar primavara se intoarce la teritoriul sau. Postura nuptiala este asemanatoare cocosului de munte, capul ridicat, coada desfacuta, aripile indreptate spre pamant. Conflictul dintre masculi sunt rare, fiindca rotitul se desfasoara separat, in perechi. Ierunca este o pasare monogama. Dupa imperechere de cele mai multe ori masculul paraseste femela, care creste singur puii. Cuibareste pe pamant, diametrul cuibul este in jur de 20 cm, adancimea 4-5 cm. Este captusita cu ierburi, frunze si muschi. Depune 7-11 oua la un interval de 1-2 zile intre ele. Incubatia de 25-27 zile incepe cu depunerea ultimei oua, ouale se eclozeaza in

acelasi timp. Puii in 24 de ore abandoneaza cuibul si se hranesc independent. Dupa cateva zile sunt deja capabili de zboruri mai mici. Ajung la marimea finala in 30-40 de zile, iar la varsta de trei luni sunt total independenti. Cand puii sunt mai mari sau la sfarsitul verii masculul se intoarce la familia lui, perechea se reasociaza si sunt impreuna pe tot timpul iernii. Rareori perechea sta impreuna cu juveniilor si pe timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conform Uniunii Internationale de Conservarea Naturii (IUCN) ierunca este o specie cu risc scazut. Nu figureaza in Conventia de la Bonn privind conservarea speciilor migratoare de animale salbatice, nici in Conventia de la Washington pentru comert cu specii periclitate (CITES). In tara noastra este specie ocrotita de lege. In Romania ierunca poate fi vanata intre 15 septembrie si 15 decembrie. Metodele principale pentru ocrotirea speciei sunt conservarea habitatelor si restrictii mai severe la adresa vanatorilor. Specie protejata înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A220 Strix uralensis

Denumirea romaneasca: Huhurez Mare

Descriere si identificare: Este o specie de bufnita de talie medie, la noi fiind cel mai mare reprezentant a Strigiformelor dupa buha (*Bubo bubo*). De pe arealul de raspandire al speciei au fost descrise 15 de subspecii. Caracterele de penaj al pasarilor adulte sunt asemanatoare cu cele ale pasarilor tinere. Nici intre sexe nu se poate observa o diferenta evidenta in ceea ce priveste penajul. Femelele sunt cu putin mai mari decat masculii. Caracteristic speciei este capul mare rotunjit si coada foarte lunga in comparatie cu celelalte specii de bufnite, care iese in evidenta atat pe pasarea asezata cat si in zbor. Aripile sunt late si rotunjite iar zborul este puternic, drept si nu ondulat. Coloritul general este gri-marooniu cu nuante ocru-galbui, dand speciei un colorit general deschis, foarte caracteristic. Penajul prezinta striatii mai inchise maronii-negricioase, remigele si penele cozii prezentand benzi transversale de un marooniu inchis. Ochii sunt negri, fiind in contrast cu voalul si fata de culoare deschisa. Ciocul este galben, pieptul si burta alb murdar cu stropi longitudinale maronii. Seamana cu ruda sa mai mica, huhurezul mic (*Strix aluco*), care are un penaj mai inchis, talie mai mica, coada mai scurta si capul proportional mai mare. Masculul are un glas caracteristic adanc, care in noptile linistite se poate auzi la 2 km.

Lungimea corpului este de 50 - 62 cm iar anvergura aripilor de 103 - 125 cm. Greutatea corporala este 500-730 g la mascul si 720-1.300 g la femela.

Habitat: Este destul de diversificat in functie de zona unde traieste. In regiunile nordice cuibareste in arboretele batrane boreale, mlastini din munti, in paduri de conifere din regiunea de tundra. Pe alocuri se poate intalni si in zone joase si platouri. In Europa Centrala si de Sud prefera padurile de foioase, cu precadere cele de fag, fiind inasa intalnit si in cele de amestec. Unele populatii cuibaresc in paduri pure de conifere si chiar in cele de stejar cu carpen. Este o pasare care cuibareste in zona muntoasa, in ultimul timp manifestand o tendinta de a cobora in zona colinara. In regiunile de campie se intalneste rar, mai ales in perioada de iarna.

Distributie si ocurenta: Este raspandit in emisfera nordica al Eurasiei. Arealul nordic al speciei se extinde din Siberia de Vest pana la Sakhalin, Coreea si Japonia, fiind delimitata cu aproximatie in nord de catre gradul 65 latitudinea nordica iar spre sud urmareste limita sudica a taigai. Pe langa acest areal continuu, populatiile relict se gasesc in unele munti din

interiorul Europei. Astfel in Alpi, Balcani si in regiunea Carpatica este intalnita subspecia *S. u. macroura*, in nordul Poloniei si Scandinavia cuibarind subspecia *S. u. liturata*, iar in Siberia de Vest cuibarind specia nominala *S. u. uralensis*. In Romania cuibareste atat in zonele de deal cat si in regiunea muntoasa. Putem intalni de la altitudini joase, incepand cu 300 m unde cuibareste in paduri de foioase pana la peste 1800 m, unde cuibareste in paduri batrane de molid sau de brad. Este o specie relativ comuna in fagetele din estul si sudul Transilvaniei si in padurile de munte ale Maramuresului, sporadic putand fi intalnit in toata regiunile de deal din ambele laturi ale Carpatilor. Densitatea este foarte variabila in diferite locuri ale tarii.

Population: Fiind o specie a carei populatie este fluctuanta, efectivul exact este greu de evaluat. In unele ani apare in centrul Europei ca o specie de invazie, cand un numar mare de perechi pot cuibarii in zone unde in mod normal specia nu era obisnuit sa cuibareasca. Se pare, ca in tara noastra populatia speciei arata o crestere remarcabila, cucerind noi teritorii de cuibarit extinzand arealul sau. Evaluarea speciei este ingreunata si de faptul, ca este o specie de noapte. Populatia din tara este apreciata la 12.000-20.000 perechi iar cea Europeana la 53.000 - 140.000 la perechi. Populatia Siberiana nu este suficient cunoscuta, fiind considerata insa o specie relativ comuna.

Ecologie si comportament: La noi este cu precadere o specie sedentara, care petrece lunile reci de iarna in cartierele de reproducere sau in apropierea acestora. Unele pasari sau populatii migreaza la distante mici, cand din regiunile de munte pasarile coboara spre zonele de deal si de ses. In iernile grele la noi pot apare si exemplare care provin din regiunile nordice din Siberia si nordul continentului, ajungand la noi datorita unor invazii. Specia cuibareste in paduri batrane, preferabil umede si in cele intunecate unde are posibilitate de a vana uneori si in timpul zilei. Asemenea celorlalte specii de bufnite, nici huhurezul mare nu-si construiește cuib propriu ocupand pentru acest scop scorburi mari, cioatele trunchiurilor de arbori rupte de furtuna si cuiburi ale pasarilor rapitoare de pe arbori. Ocupa cu mare placere scorburile artificiale amplasate pentru specie. Ouale sferice, de culoare alba, care sunt de regula in numar de 2 - 4 sunt depuse de catre femela pe materialul existent in cuib sau scorgura, fara nici un alt material adaugat. Ponta poate fi depusa in orice perioada al anului, de regula intre ianuarie si iulie. Clocitul incepe de la depunerea primului ou, astfel puii, care eclozeaza dupa o perioada de 27 - 35 zile au varste si marimi diferite. Raman in cuib cca. patru - cinci saptamani dupa care parasesc acesta fiind inca slab zburatori. Raman in preajma cuibului inca doua saptamani, devenind complet independenti dupa o perioada de doua luni. Ajung la maturitate sexuala la varsta de 2 ani. Hrana este diversificata constand din mamifere de talie mica (soareci, chitcani), pasari cantatoare, alte specii de bufnite, ierunci, porumbei, gaite etc. Ocazional prinde si broaste si insecte mai mari. Vaneaza atat de la inaltime mica deasupra solului cat si de pe locuri de panda, de regula o arbore. Este o specie care apare cu nadejde puii din cuib fiind in aceasta perioada foarte agresiva, atacand orice intrus, inclusiv cu omul.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Conventia de la Berna: Appendix II. Principalele factori periclitanti: extragerea copacilor batrani din paduri; eliminarea arborilor rupti diminuand si astfel posibilitatile de cuibarit. impuscarea pasarilor avand la baza superstitii nefondate in general despre bufnite. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A231 Coracias garrulus

Denumirea romaneasca: Dumbraveanca

Descriere si identificare: Este o pasare de marime medie, cu corpul robust. Penajul este foarte variat, deoarece in bataia soarelui pare albastru intens ultramarin, iar seara albastru verzui. Partea inferioara a corpului, capul, gatul si partial coada sunt albastru deschis. Spatele este brun deschis, tectricele alare sunt albastru stralucitor, iar remigele mari sunt negre. Coada este de un albastru foarte intens cu reflexe violet iar picioarele sunt de culoare galbena. Capul este mare, ciocul este puternic si are culoare albastra spre violet. Juvenilii au un colorit mai sters si mai maro, gatul si pieptul fiind dungate cu maro – cenuziu. Zborul este mai rapid si cu batai mai viguroase din aripi, decat stancuta. Zborul nuptial este format din plonjari si inlinari ale corpului intr-o parte si alta, asemanator cu zborul nagatului. Poate fi observata stand pe sarmele de telegraf sau cioturi de copac. Scoate sunete ca si cu gaita, cotofana si stancuta.

Habitat: Prefera padurile batrane si rare cu arbori scorburosi din zonele de campie si lunca, dar si din livezi. Populeaza si malurile lutoase, precum si zonele cu alunecari de teren.

Distributie si ocurenta:

Este raspandita in Eurasia si Africa de Nord. Ierneaza in Africa si India. In Romania este prezenta in numar mare in Delta Dunarii, dar poate fi intalnita si in padurile din lunca unor rauri mari.

Population: In Europa, efectivul clocitor este estimate la 50.000 – 110.000 perechi clocitoare. Cea mai mare populatie clocitoare este prezenta in Rusia si Turcia. In Romania sunt intre 4600 si 6500 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Este oaspete de vara in Romania. Prefera sa cuibareasca in malurile lutoase, unde sapa galerii, in scorburi si uneori in cuiburile parasite ale altor specii de pasari. Sezonul de reproducere incepe in luna mai, cand femela, depune in cuibul necaptusit, 4 – 5 oua de culoare alba. Incubatia dureaza intre 18 – 20 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii nidicoli sunt hraniti de parinti, cu insecte, timp de 26 – 28 de zile, dupa care parasesc cuibul. In general, hrana dumbravencii este formata din insecte, dar foarte rar poate consuma rame, melci si fructe.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa are statut de specie vulnerabila, fiind protejata pe plan global. In Romania este destul de rara si este protejata prin legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Conventia de la Bonn – Anexa II). Este interzisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006. Pretutindeni, cloceste intr-un numar foarte mic, aproximativ 2 – 3 perechi la 10 km². Diminuarea efectivelor se datoreaza si distrugerii habitatelor, a locurilor de cuibarit si folosirii excesive a pesticidelor. Specie protejata înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A238 Dendrocopos medius

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare de Stejar

Descriere si identificare: Ciocanitoarea de stejar este o specie tipica din grupul ciocanitoarelor pestrice, aparenta generala fiind cel mai bine caracterizat de alternarea culorilor albe si negre a penajului. Crestetul este rosu, contrastand cu fruntea alba si ceafa neagra care se dizolva in culoarea neagra a spatelui. Fraul, fata, gatul si pieptul sunt albe cu o mustata neagra care continua intro banda neagra pe piept, astfel formand o dunga alba intre negrul spatelui si continuarea mustatii

respectiv un triunghi negru in zona tectricelor auriculare posterioare. Spatele este negru cu doua pete mari ovale, formate de scapularele albe. Remigele sunt negre cu 3-4 dungii albe, care in timpul zborului formeaza dungii dealungul aripii. Pieptul si abdomenul sunt albe cu dungii negre longitudinale care devin din ce in ce mai dese spre falcuri. Flancurile si subcodalele au o culoare tipica si caracteristica de roz palid. Rectricele centrale sunt negre, cele laterale avand si ei cateva dungii albe. Spre deosebire de majoritatea speciilor din genul *Dendrocopos*, dimorfismul sexual nu este unul pronuntat in cazul ciocanitoarei de stejar, sexele fiind foarte greu de identificat in conditiile de teren, diferenta fiind doar in intensitatea colorii rosii de pe crestet. Cu putina experienta specia nu este greu de identificat pe baza combinatiei caracterelor descrise. Crestetul rosu exclude majoritatea celorlalte specii de ciocanitori, in penaj juvenil ciocanitoarea pestruta mare si ciocanitoarea de gradini poate fii destul de similar insa marimea si marcajele de pe fata ne ajuta in identificare. Ciocanitoarea cu spate alb are crestetul rosu, insa are baza spatelui alba si nu prezinta petele ovale de pe umeri. Lungimea corpului: 21 - 23 cm; Lungimea aripilor: 11 - 13 cm

Habitat: Este un adevarat specialist, fiind atasat de paduri, parcuri sau pasuni impadurite cu multe exemplare batrane de stejar sau gorun (*Quesrcus* sp.). Altitudinile la care cuibareste sunt si ei determinate de prezenta habitatelor cu multe exemplare de stejar sau gorun, fiind localizate in principal la cc. 200 - 600 m, dar si la inaltimei mai joase in Dobrogea si pe Campia de Vest.

Distributie si ocurenta: Specie sedentara a padurilor in Palearcticul de Vest, raspandit de la Iran in Est pana in Spania la Vest. Distributia speciei se suprapune foarte bine cu distributia carpenului, totusi este specialistul padurilor batrane de *Querqus* sp. In Europa prezenta speciei coreleaza bine cu combinatia unei serii de factori ca procentul total al padurilor intr-o anumita zona, numarul total al exemplarelor batrane de *Quesrcus*, microclimatul destul de cald, gradul de izolare a zonelor favorabile de alte zone similare, etc. In Romania cele mai semnificative populatii cuibaritoare pot fii gasite in zonele colinare de pe podisul Transilvaniei respectiv in gorunetele din Dobrogea, dar specia apare in majoritatea zonelor unde habitatele descrise sunt bine reprezentate.

Population: Populatie mondiala: perechi Populatia Europeana: 140.000 - 310.000 perechi. Populatia din Romania: 20.000 - 24.000 perechi. Desi nu cunoastem date cu privire la populatiile istorice din Romania, este foarte probabil ca populatia ciocanitoarei de stejar a fost in regres numeric in ultimele decenii. Fiind specialist si preferand copaci batrani cu crengi moarte, nu este deloc favorizata de silvicultura moderna. In ultimele decenii restituirile de paduri in Transilvania, si exploatarile necontrolate de multe ori ilegale au afectat populatiile intr-un mod nefavorabil.

Ecologie si comportament: Ciocanitoarea de stejar este o specie teritoriala care cuibareste in paduri foioase de obicei dominate de specii de *Querqus* sp. Spre deosebire de majoritatea celorlalte specii de ciocanitoare, ciocanitoarea de stejar nu bate darabana pentru marcarea teritoriului, ci foloseste vocalizarea tipica in acest scop. Dimensiunea teritoriilor poate fii forte diferit si depinde de calitatea habitatului (procentul speciilor de copaci corespunzatoare si procentul copacilor cu crengi/trunchiuri moarte), densitatea perechilor poate varia intre 0.4 si 3 de perechi pe 10 hectare. Teritoriile de cuibarit si de iernat ocazional se suprapun, insa in multe cazuri exemplarele au teritorii de iernat distincte. Perechea se intoarce la teritoriul de cuibarit. Specie monogama. Cuibareste in scorburi escavate impreuna de ambele sexe (citeodata preponderent de mascul), de multe ori in crengi sau trunchiuri moarte, si aproape totdeauna in jumatarea inferioara a trunchiurilor, de obicei la inaltime de sub 5 m. Perioada de cuibarit incepe in partea doua a lunii Aprilie cu depunerea ponteii de 4-8 oua (in medie 5.4), ouale sunt depuse zilnic. Incubatia este facuta de ambele sexe - masculul incubind in cursul noptii - si dureaza 11-14 zile. Puii sunt hraniti de ambele sexe, si devin zburatori la varsta de 22-23 de zile, insa independenta de parinti este dobandita doar peste inca 10-14 zile. Depune o singura ponta pe an.

Hrana este procurata in principal de pe suprafata scoartei copacilor. Desi ocazional hrana este escavat de sub suprafata, acest tip de procurare a hranei este mult mai rara decat la alte specii de ciocanitori si se limiteaza de obicei pe portiuni moarte/putrezite ale copacilor. Hrana consta aproape in exclusivitate din insecte pe tot parcursul anului, hrana vegetala poate fii important doar pe perioade scurte a iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conventia de la Berna: Appenix II – specii strict protejate; Principalele surse de amenintare: degradarea habitatelor - taierea padurilor batrane si deranjarea permanenta a locurilor de cuibarti, deteriorarea habitatelor prin aplicarea metodelor forestiere necorespunzatoare („curatarea padurilor”), fragmentarea si izolarea microhabitatelor corespunzatoare. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi..

A239 Dendrocopos leucotos

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare cu Spate Alb

Descriere si identificare: Ciocanitoarea cu spate alb, este cea mai mare dintre ciocanitorile pestrice (lungimea corpului este de 25 de cm), dar in acelasi timp este si specia cea mai putin numeroasa. Este specie sedentara, care prefera zonele de padure cu arbori batrani si putrezi. Are tartita si partea inferioara a spatelui albe, partea superioara fiind neagra. Pe aripi prezinta benzi albe si negre. Sub obraz prezinta o dunga neagra, dar care nu ajunge pana la ceafa, iar sub aceasta este o dunga alba care se continua cu negrul aripii. Regiunea subcodala este rosie, dar spre abdomen se diminueaza culoarea. Ventral, prezinta pe flancuri pete alungite de culoare neagra. Masculul are crestetul rosu, iar femela negru. La juvenili este tot rosu, dar mai putin accentuat decat la mascul. Ciocul este lung si puternic. Strigatul este “chic”, iar darabana este puternica.

Habitat: Este prezenta in padurile de foioase si de amestec, cu luminisuri si arbori batrani si putrezi, in special fag, plop, mestecan si stejar. Prefera padurile si zavoaiile din lunca raurilor.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in Europa Centrala si de Est, Asia Centrala si Asia de Sud – Est. In Romania este prezenta in padurile de foioase si in padurile de zavoi din lunca raurilor mari.

Population: Populatia europeana este destul de mare, fiind estimata intre 180.000 – 500.000 de perechi clocitoare. In Romania se presupune ca sunt in prezent aproximativ intre 16.000 – 24.000 de perechi.

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Sezonul de reproducere incepe mai repede decat la alte specii de ciocanitori, in a doua jumatate a lunii aprilie. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede. Femela depune direct pe substratul de lemn, ponta formata din 3 – 5 oua deculoare alba. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Pe la jumatatea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formata in special din insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului; se poate hrani si cu seminte, mai ales in timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa, specia se afla in siguranta. In Romania este una dintre cele mai putin numeroase specii de ciocanitori, fiind protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC,. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind ptotejat prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de

euro/exemplar). Menținerea unui număr suficient de arbori uscați pe picior (5-10 m³/ha) pentru asigurarea unor condiții adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor. Evitarea amplasării de drumuri și a altor obiective cu potențial mare de deranj. Ciocanitorile pot fi folosite ca specii umbrelă, indicator al abundenței altor specii de păsări. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalat 2 indivizi.

A246 Lullula arborea

Denumirea românească: Ciocarlia de Padure

Descriere și identificare: Este o pasare cântătoare de talie mică, lungimea corpului fiind aproximativ 15 cm. Ca mărime se află între ciocarlia de stol (*Calandrella brachydactyla*) și ciocarlia de câmp (*Alauda arvensis*). Lungimea aripii este de 93-103 cm, iar greutatea corpului 21-39 g. Coadă este scurtă, iar aripile destul de scurte, late și rotunjite. Aceste caractere sunt bine vizibile și în zborul caracteristic, care este puternic unduit. Culoarea de bază a părții superioare este de un maroniu cald cu striatii asemănătoare celorlate ciocarlii. Pieptul este striat, iar abdomenul alb. Striatiile pieptului continuă și pe partea superioară, formând un colier lat. Ciocul este destul de fin și subțire. Desenul capului este caracteristic speciei: superciliile prominente, albe ajung la ceafa, unde se intrunesc. Obrazul este maroniu-roscat, accentuat de superciliul alb. Supraalarele primare formează un desen cu contrast caracteristic, de alb-negru-alb. Coadă este scurtă comparativ cu corpul, cu pete albe terminale. Rectricele exterioară nu este albă, ca la ciocarlia de câmp și ciocarlia de stol, ci maronie și nu are nici bandă terminală albă pe aripi. Juvenilii sunt asemănătoare adulților, dar desenul capului și al corpului este mai puțin accentuat. Atât juvenilii, cât și adulții fac năpărire totală în vară, astfel în toamnă nu se mai poate face diferența dintre cele două grupuri de vârstă pe teren. Sexele nu diferă în colorit.

Atât vocea în zbor, cât și cântecul îi sunt caracteristice. Vocea în zbor: tit-lu-iiit. Cântecul: mai multe sunete repetate de câteva ori, ezitant la început, apoi devenind mai rapidă și puternică. De ex. kli-kli-kli-kli-kli lu-lu-lu-lu-lu klie-klie-klie telledelledge. Câteodată poate cânta și noaptea.

Habitat: În arealul de răspândire îl putem întâlni în habitate diferite. De obicei preferă zona de deal și a munților joase, dar uneori urcă și peste limita de pădure. Ca o generalitate putem afirma, ca de obicei îi plac habitatele deschise cu tufisuri, copaci sau uneori stânci mici, pe care se așază des contrar celorlate ciocarlii. Preferă zonele deluroase, rareori cuibarind pe platouri. Astfel îl putem întâlni pe pajști cu tufisuri și copaci, la marginea pădurilor, plantațiile de păduri foarte tinere, defrisări, vii și livezi abandonate sau alte zone deschise cu copaci și tufisuri. Nu cuibărește în interiorul pădurilor închise. Evită terenurile agricole, dar câteodată cuibărește pe parloage. În România cele mai caracteristice habitate pe care îl putem întâlni sunt pasunile de deal și cele de la poalele munților, cu tufisuri și copaci imprăstiate, sau în Dobrogea pajștile cu stânci și tufisuri imprăstiate.

Distribuire și ocurență: Cuibărește în toată Europa până la sudul Scandinaviei și latitudinea de 60° în nord, în nordul Africii și Asia Mică până la Iran. În România este specie cuibaritoare a zonei de deal și a munților joase, astfel îl putem întâlni în dealurile din Dobrogea, în Subcarpați și în Transilvania. Pe câmpie este rară.

Populație: Populația mondială: necunoscut; Populația europeană: 1 300 000 – 3 300 000; Populația din România: 65 000 – 87 000. Efectivele Europene sunt considerate stabile în momentul de față, dar în anii 1970-1990 populația europeană a

suferit o scadere importanta. Efectivele din Romania sunt considerate a fi in crestere, insa credem ca acest fenomen este numai unul tranzitional (vezi mai jos) si probabil o scadere accentuata va avea loc in viitorul apropiat. De aceea consideram ca specia este vulnerabila.

Ecologie si comportament: Perioada de cuibarit incepe la sfarsitul lunii martie, majoritatea perechilor incep in sa cuibaritul in prima parte a lunii aprilie. Cuibaritul, inclusiv cuibarul inlocuitor poate prelungi pana in august. Isi construiesc cuibul pe pamant, de obicei sub un smoc de iarba, copaci tinere, sau rareori la baza tufisurilor sau in loc deschis. Ca sa fie ferit de soare, cuibul de obicei are o orientatie intre nord-vest si sud-est. Femela isi construiesc cuibul intr-o gaura sapata cu ciocul, din material vegetal. Masculul de obicei nu ajuta femela, dar el este cel care alege locul cuibului. Cuibul este mai adanc decat la ciocarlan (*Galerida cristata*) sau la ciocarlia de camp. Cuibarul de obicei contine 4-5 oua, cazurile cu 3 sau 6 oua sunt rare. Oul este alb cu pete maronii de diferita marime. Petele pot alcatui o banda pe capatul lat. Femela incepe clocitul la penultimul sau ultimul ou depus si clocitul dureaza 11-15 zile. Masculul nu cloceste. Iesirea puilor din ou este sincronizata si de obicei petrec 9-10 zile in cuib. Dupa parasirea acestuia in sa mai dureaza 2-4 zile pana cand devin zburatori si perioada independentei este si mai lunga. O pereche in conditii optime poate cuibari si de trei ori anual, in sa majoritatea perechilor sunt nevoiti sa faca cuibar inlocuitor. Astfel se intampla ca o pereche construiesc 6-7 cuiburi si femela depune peste 20 de oua intr-un an. In perioada de cuibarit hrana este alcatuit preponderent de arthropode culese de pe pamant sau de la partea inferioara a vegetatiei. Puii sunt hranit exclusiv cu arthropode, adultii consumand si samante. In afara perioadei de cuibarit samantele devin mai importante. Este o specie migratoare de distanta scurta, petrecand iarna in Mediteraneana. Primele exemplare sosesc inapoi in ultimele zile a lunii februarie – inceputul lunii martie (depinde de vreme) si majoritatea exemplarelor deplaseaza spre sud in octombrie-noiembrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Dupa al doilea razboi mondial populatia vest-europeana a ciocarliei de padure a crescut semnificativ datorita viilor, livezilor si terenurilor agricole abandonate. In mijlocul anilor 1950 in sa a inceput o scadere, care a continuat pana in zilele noastre. Desi nu exista date, este foarte probabil, ca in Romania a existat un proces similar dupa 1990, cand agricultura intensiva in multe locuri a fost schimbata de una extensiva. Astfel multe vii, livezi si terenuri agricole au fost abandonate, care a favorizat ciocarlia de padure. In prezent specia este destul de comuna, Romania sustinand o populatie semnificativa. Pentru protejarea speciei este nevoie de mentinerea pajistilor, mai ales a pasunilor cu tufisuri in zona de deal si in munti joase, acesta fiind habitatul preferat a ciocarliei de padure in Romania. Cainii si pisicile vagabonzi pot jefui cu usurinta cuiburile, acestea fiind construite pe pamant. Specie protejata înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) mentionata în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A338 *Lanius collurio*

Denumirea romaneasca: Sfrancioc Rosiatic

Descriere si identificare: Este o pasare mai mare decat vrabia si mai frumos colorata. Masculul are spatele maro – castaniu, crestetul si ceafa gri – cenuziu, coada negru cu alb pe margini. Ventral este alb cu tenta spre rozii. Pe frunte prezinta o dunga neagra foarte subtire, care trece si peste ochi. Femela si juveniile sunt maro cu linii transversale semilunare pe spate si pe piept. La femela, coada este maro cu putin alb la baza bordurii rectricelor externe. Ciocul este

puternic și încovoiat la varf. Strigatul este scurt și dur: "zec" sau "chec". Cântecul nuptial este de slabă intensitate, imitând cântecul altor pasarele.

Habitat: Este prezent în lizierele pădurilor mari de deal și de lunca, în poieni, în zone deschise cu tufe multe, parcuri și grădini. Mai poate popula și maracinisurile aflate de-a lungul paraielor.

Distributie și ocurență: Este răspândit și cuibărește în toată Europa și Asia, dar iernea în Africa. În România este răspândit în toată țara, până la altitudinea de peste 1200 m.

Populație: Populația europeană este constantă. Între anii 1970 - 1990 specia s-a aflat într-un declin moderat, dar în prezent sunt în Europa între 6.300.000 – 13.000.000 perechi clocitoare. În România sunt estimate între 1.500.000 și 2.600.000 de perechi clocitoare.

Ecologie și comportament: Specia este oaspete de vară, ce preferă cuibăreșca în arbori sau în arbuști. Cuibul este amplasat pe crengi laterale sau în interiorul coroanei, fiind construit în special de femela și captusit cu par, lână, mușchi sau pene. În luna mai femela depune 5 – 6 ouă, clocindule timp de 14 – 16 zile. Masculul aduce hrana la cuib și pazeste teritoriul. După eclozare, femela acoperă puii nidicole încă 5 – 7 zile, iar după 12 – 16 zile aceștia părăsesc cuibul. Puii devin complet independenți după încă 14 zile. Dacă, forțate de condițiile de mediu, pe un teritoriu mai mic clocesc mai multe perechi de sfrancioc roșiatic, acestea își delimitază teritoriul și nu se deranjează. Hrana este formată din insecte, soareci, șopârle și uneori pasarele. La fel ca și celelalte specii de sfrancioc și sfranciocul roșiatic, are obiceiul să înființeze prada în spinii plantelor sau în sarma ghimpată.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În România specia este protejată prin Legea 13/1993 (Convenția de la Berna), Directiva Pasări 79/409/EEC. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalate 2 indivizi.

A215 Bubo bubo

- **Denumirea românească:** Buha mare

- **Descriere și identificare:** Este cel mai mare răpitor de noapte de la noi, ajungând la înălțimi de până la 61 cm și 170 cm anvergura aripilor. Corpul bufniței este rotund, acoperit de un penaj bogat, cu un cap mare la care se remarcă 2 ochi rotunzi galbeni-portocalii ce ocupă jumătate din mărimea capului. Bufnita este singura pasare care are ochii situați pe partea anterioară a capului. Spre deosebire de ai oamenilor, aceștia sunt fixi. Din această cauză are un gat scurt dar foarte flexibil pe care îl poate întoarce în aproape toate partile. Îmbrăcămintea este bogată, cu pene frumos colorate brun roșcat, cu dungi groase și bare fine întunecate, două moțuri de pene de o parte și de alta a capului, coada scurtă, aripi lungi și late. Glasul ei scurt și pătrunzător se aude de departe. În zbor corpul pare foarte scurt și gros, față de lungimea aripilor.

- **Habitat:** În majoritatea arealului de răspândire preferă pădurile mature de foioase sau mixte (foioase – conifere), în zone cu stâncării și copaci înalți. La noi această specie trăiește în păduri de deal, de munte, în canioanele din desert, în parcurile din oraș sau în pădurile urbane. Preferă zonele mai deschise celor împădurite și își asează cuiburile la marginea pădurilor unde le este mai ușor să vaneze.

- **Distributie și ocurență:** În România este răspândit pe tot teritoriul țării, fiind o specie comună în zona împădurită.

- **Population:** Populația mondială: necunoscută; Populația europeană: Nu se cunosc date; Populația din România: nu se cunosc date.

- **Ecologie și comportament:** Vânează numai noaptea, zburând fără zgomot, la distanțe de până la 15 km de cuib, acoperind prin urmare cca. 700 km pătrați. Cu toate acestea, densitatea acestor păsări poate fi mult mai mare, dacă există hrană suficientă. Se hrănește cu șoareci, crabi, broaște, lilieci mici, insecte sau chiar iepuri. Deși această pasăre și-a atras un renume negativ din cauza sunetului lugubru, asemănător cu un vaiet, ea este foarte folositoare, vânând într-un an aproximativ 10 000 de șoareci care, înmulțindu-se, ar consuma cantități uriașe de hrană și ar duce la răspândirea multor boli. Nu are mulți dușmani, pentru că iese noaptea și este bine camuflată de culorile penelor. Având vederea foarte slabă (bufnița vede aproape numai în alb și negru), în timpul vânătorului se bazează mult pe auzul foarte fin și pe capacitatea de a zbura fără prea mult zgomot (este ajutată de penele lungi și umflate, printre care pătrunde mult aer), astfel încât victimele sunt luate prin surprindere de multe ori. Trăiește singură în cuiburi construite în crengile sau scorburile copacilor și pe pământ, în regiuni stâncoase. Depune ouale în ianuarie, februarie și aprilie. Pentru asta, folosește cuiburile parasite ale soimului, starcului sau ciorii în care femela va depune 2-3 oua albe, maxim 6. Femela și masculul vor cloci ouale împreună timp de 30-35 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți. Dacă se întâmplă ca vreun pui să cadă din greșeala din cuib, părinții îl vor hrăni și pe pământ. Puii zboară din cuib la 45-55 de zile.

- **Măsuri luate și necesare pentru ocrotire:** Fiind o specie cuibaritoare în scorburile, are nevoie de lemn uscat, în picioare, pentru cuibarit. Astfel de condiții se întâlnesc în pădurile batrane și necurate. Scoaterea lemnului mort în picioare limitează deci densitatea speciei. O altă amenințare, constă în defrisările excesive ce au loc momentan în România. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalate 2 indivizi.

A224 Caprimulgus europaeus

Denumirea românească: Caprimulg

Descriere și identificare: Caprimulgul este cam de mărimea unei turturele (25 – 30 cm), are penajul de culoare pământie – cenușie, cu multe dungii, bare și pete gălbui sau roșcate, capul plat, ciocul scurt dar cu deschidere largă, aripile și coada lungi. La mascul se observă pete albe la vârful aripilor și pe laturile cozii, spre vârful acesteia.

Habitat: Se întâlnește în zonele împădurite de la câmpie până la munte., uneori și în parcuri și grădini

Distribuție și ocurență: Specia este răspândită în Europa Centrală și de Sud. Iernează în estul și sudul Africii. În România este răspândit pe întreg teritoriul.

Population Populația europeană: nu avem informații. În România: Nu avem informații.

Ecologie și comportament: Caprimulgul este oaspete de vară în România. Este pasăre activă noaptea și în perioada crepusculară, are penajul moale, din care cauza în zbor nu se aude și are o culoare brună cenușie, care imită scoarța arborilor. Ziua stă lipit pe o cracă sau pe un frunzar penajul asigurându-i o camuflare perfectă. Zboară pe înserat sau noaptea, vânând fluturi în aer. Cântecul este un rârit prelung, pe două tonuri, cu rezonanță metalică, în epoca

reproducerii plesnește din aripi în timpul zborului. Cuibărește pe terenuri aride, nisipoase, în poieni și păduri. Clocește pe sol, într-o mică adâncitură, în lunile iulie - august. Hrana este formată din insecte pe care le vânează în zbor.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În Europa specia se afla într-un declin moderat continuu, iar în România este protejată prin Legea 13/1993 (Convenția de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalate 2 indivizi.

A236 Dryocopus martius

Denumirea românească: Cicănițoarea neagră

Descriere și identificare: Este cea mai mare cicănițoară de la noi, având talia unei ciori (48 cm). Coloritul complet negru contrastează puternic cu pata roșie de pe creștet. De la această înfățișare i se mai trage și numele de *negraică* (Svinița). Masculul are creștet complet roșu, femela doar partea din spate. Ciocul este deschis la culcior, vârful cozii ascuțit și „în furculiță”. Specia are un dimorfism sexual pronunțat. Degetele picioarelor sunt de tip zigodactil și sunt adaptate la cățărul pe trunchiul arborilor, au unghii ascuțite, bine dezvoltate. Capul lor este relativ mare în comparație cu corpul, cu un cioc puternic, conic, ascuțit care are muchii în lungul său, reprezentând o un fel de daltă adaptată pentru cioplit lemnul arborilor în căutarea hranei sau pentru crearea unei scorburi de cuibărit. Au o limba cilindrică, foarte lungă, protractilă, care poate fi scoasă foarte mult, permițând scoaterea insectelor și a larvelor lor din galeriile săpate de acestea în lemnul arborilor. Penele cozii sunt etajate, foarte rigide și servesc la sprijinul corpului păsării atunci când se cațără sau când scobete scoarța arborilor. Sunt slab zburătoare și au aripi rotunjite.

Habitat: La munte trăiește în zona pădurilor de conifere și de amestec; este mai rar întâlnită în pădurile de la șes, în pădurile de foioase cu arbori bătrâni.

Distributie și ocurență: Specie cu areal discontinuu. În România este prezentă în pădurilor de conifere și de amestec; este mai rar întâlnită în pădurile de la șes, în pădurile de foioase cu arbori bătrâni.

Populație: Populația europeană. Nu avem informații. În România se presupune că sunt în prezent aproximativ între 16.000 – 24.000 de perechi.

Ecologie și comportament: Este specie sedentară în estul Europei și în România. Specia este monogamă. Sezonul de reproducere începe în a doua jumătate a lunii aprilie. Cuibărește în scorburi, săpate cu ajutorul ciocului, în trunchiurile arborilor vechi și putede. Cuibul cu intrare ovală și-l sapă în trunchiuri, la mare înălțime de sol. Femela depune direct pe substratul de lemn, pona formată din 3 – 5 ouă deculoare albe. Incubația durează 14 – 16 zile și este asigurată de cei doi parteneri. Puii sunt nidicoli. Pe la jumătatea lunii iunie, puii devin independenți și părăsesc scorbura. Hrana este formată în special din insecte xilofage pe care le caută în special în partea inferioară a trunchiului; se poate hrăni și cu semințe, mai ales în timpul iernii.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În România este una dintre cele mai puțin numeroase specii de ciocanitori, fiind protejată prin Legea 13/1993 (Convenția de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC. Specia nu este permisă la vânatoare, fiind protejată prin Legea 407/2006 (contravenția se pedepsește cu amendă de 135 de euro/exemplar). Menținerea unui număr suficient de arbori uscați pe picior (5-10 m³/ha) pentru asigurarea unor condiții adecvate pentru cuibărit. Evitarea

tratamentelor severe contra insectelor. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A234 Picus canus

Denumirea romaneasca: Ciocănitoarea verzuie (sură)

Descriere si identificare: Este o pasăre din familia picidelor, de mărimea guguștiucului, de culoare verde-gălbui, cu capul, gâtul și partea inferioară cenușii deschis, ciocul întunecat și picioarele sur-plumburii, masculul cu fruntea roșie. Specia are un dimorfism sexual pronunțat. Degetele picioarelor sunt de tip zigodactil și sunt adaptate la cățărutul pe trunchiul arborilor, au unghii ascuțite, bine dezvoltate. Capul lor este relativ mare în comparație cu corpul, cu un cioc puternic, conic, ascuțit care are muchii în lungul său, reprezentând o un fel de daltă adaptată pentru cioplit lemnul arborilor în căutarea hranei sau pentru crearea unei scorburi de cuibărit. Au o limba cilindrică, foarte lungă, protractilă, care poate fi scoasă foarte mult, permițând scoaterea insectelor și a larvelor lor din galeriile săpate de acestea în lemnul arborilor. Penele cozii sunt etajate, foarte rigide și servesc la sprijinul corpului păsării atunci când se cațără sau când scobete scoarța arborilor. Sunt slab zburătoare și au aripi rotunjite.

Habitat: Pădurile de foioase din regiunile de deal și joase și pe văile râurilor interioare din regiunea de munte.

Distributie si ocurenta: Specie cu areal discontinuu. În România este prezentă tot timpul anului, în toată zona împădurită din regiunea de șes și colinară, fiind comună în pădurile de foioase, dar și în regiunea de munte pe văile râurilor interioare.

Population: Populatia europeana Nu avem informații. In Romania: Nu avem informații

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Păsările scot țipete puternice și produc, mai ales în perioada reproducerii, un tocănit puternic, prelungit, prin care masculii își delimitează teritoriul de cuibărit; acest tocănit se obține prin lovirea rapidă cu ciocul a ramurilor uscate, cu rezonanță. Sunt păsări monogame, cu un dimorfism sexual slab pronunțat. Sezonul de reproducere incepe in a doua jumătate a lunii aprilie. Cuibăreste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede, în perioada mai – iunie. Femela depune direct pe substratul de lemn, ponta formata din 3 – 5 oua. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Puii sunt nidicoli. Pe la jumătatea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formată din insecte, dar în afara perioadei de cuibărit consumă și fructe și miezul unor semințe pe care le sparg cu ciocul.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejată prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de euro/exemplar). Menținerea unui număr suficient de arbori uscati pe picior (5-10 m³/ha) pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor. Specie protejată înscrisă în Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A379 Emberiza hortulana

Denumirea romaneasca: Presura de grădină

Descriere si identificare: Culoarea penajului este dominată de nuanțe roșcate cu pete pe partea superioară a corpului, dimorfismul sexual și de vârstă este pronunțat. Masculul are penajul de culoare verzuie pe cap, piept și „mustăți”, galbenă pe gușă și în jurul ochilor, ocru pe abdomen și brun roșcată pe spinare. Femela are culori mai șterse, cu dungulițe pe piept. Corpul este alungit. Ciocul este conic, scurt, ascuțit și dur, cu mici vibrize la bază. Coada este destul de lungă, cu pete sau dungi cuneiforme albe pe rectricele marginale. Aripile sunt lungi și relativ ascuțite.

Habitat: Pădurile de foioase din regiunile de deal și câmpie, în aride și cu arbuști sau pe pante stâncoase. Poate fi prezentă și în terenuri cultivate cu vie .

Distributie si ocurenta: specie nu prea frecventă ca număr, dar având o răspândire largă la noi. Se întâlnește mai des în ținuturile joase din sud – estul țării și în cele deluroase cu arbori izolați și mult spațiu liber în jur.

Population: Populatia europeana: Nu avem informații. In Romania: Nu avem informații

Ecologie si comportament: Este specie prezentă tot pe timp de vară, în România, iar toamna migrează pentru a ierna în Africa la sud de Sahara. Cuibărește în luna mai, în vii, terenuri aride cu arbuști, sau în malurile înclinate înierbate, pe sol în mici adâncituri. Se hrănește cu variate feluri de semințe, pe care le decortică în prealabil, fructe mici, muguri de flori și de frunze, iar în sezonul cald, îndeosebi în epoca cuibăritului, și cu insecte.. Cântecul, asemănător cel al presurei galbene, cu multe note clare, dar este mai melodios și mai lent.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Mentinerea zonelor cu tufărișuri și mărcinișuri și a zonelor înierbate pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 100 – 150 indivizi (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei);

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele cu vegetație forestieră și grădini din teritoriul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalati 2 indivizi.

A075 Haliaeetus albicilla

Denumirea romaneasca: Codalb

Descriere si identificare: Este o cea mai mare specie de pasare rapitoare cuibaritoare la noi. Are aripi foarte mari si late cu 7 "degete" evidentiata. Coada scurta, cu varful rotunjit, gatul lung si ciocul foarte mare ii da o silueta specifica in zbor. Codalbul capata penajul de adult la varsta de 7 ani, intre penajul de juvenil si adulti existand penajele de imatur si subadult. Picioarele sunt galbene la toata varstele, iar irisul devine treptat galben deschis din maroniu inchis. Juvenili au remigele secundare exterioare mai lungi decat adultii acesta le da o forma de "S" liniei terminale la aripa. Capul, gatul, corpul sunt maronii inchise cu nuanta ruginie pe burta. Rectricele sunt incise la culoare cu partea de mijloc mai deschis. Ciocul este gri inchis. Imaturii au coada si ciocul mai deschise la culoare. Pe spate prezinta pete albe, iar marea majoritate a corpului este inca maroniu inchis. Subadultii au ciocul aproape galben, capul mai deschisa la culoare si coada alba. Corpul devine

mai deschisa la culoare. Adultii au capul si gatul maroniu-galbui, coicul galben si coada alba. Corpul este maroniu, Parta de sus a aripii si spatetele sunt mai deschise la culoare. Sexele nu difera in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna.

Anvergura aripii: 190-240 cm; lungimea corpului: 76-82 cm; greutatea: 4000-6900 g.

Habitat: Codalbul cuibareste in zone umede, prefera copaci batrani izolate sau palcuri de copaci pentru cuibarit. In Romania isi construiesc cuibul pe copac. Vaneaza in habitat deschis in jurul baltilor, lacurilor sau de-a lungul raurilor. Iarna apare langa elestele, mai ales in zone de ses si de deal.

Distributie si ocurenta: Codalbul are o distributie majoritar palearctica pe alungul zonei cu climat temperata in Eurasia. Este raspandita de la Scotia pana Peninsula Kamchatka pe partea nordica a Eurasiei. Exista si o populatie mica in Groenlanda, subspecia "groenlandicus". In Europa majoritatea populatiei se gaseste in Norvegia si Rusia dar cuibareste si in Scotia, Islanda, Regiunea Baltica, Ucraina, Polonia si Peninsula Balcani. Exista o populatie izolata in Campia Pannonica. In Romania distributia codalbului se poate divide in distributia populatiei cuibaritoare si de iernare. Majoritatea populatiei de codalb cuibareste in Delta Dunarii, dar exista perechi izolate si in Insula Mica a Brailei, de alungul Dunarii si in Campia de Vest. In timpul iernii apare si in alte zone, Romania fiind important si ca cartier de iernare pentru populatiile din nordul continentului care sunt migratoare. Codalbul fiind o specie a habitatelor umede si de tarm, iarna poate sa apare in jurul elesteelor preferand zonele de ses si de deal. Nu apare in zone de munte.

Population: Populatie mondiala: 9.000 – 11.000 perechi; Populatia Europeana: 5.000 – 6.600 perechi; Populatia din Romania: 28 – 33 perechi. Fenomenul de crestere generala a populatiei in Europa se simte si in Romania. Populatia cuibaritoare din Delta Dunarii se afla in crestere. Exista sansa ca fosta populatie din Campia de Vest sa se restabileasca in viitor. Nu exista date asupra dinamicii populatiilor care ierneaza la noi, dar probabil ca si acesta se afla in crestere.

Ecologie si comportament: Este o specie care cuibareste solitar, fiecare pereche avand teritoriu foarte mare pe care masculul pazeste activ impotriva altor codalbi sau alte pasari rapitoare. In partea nordica a continentului codalbul este o specie de faleza dar la noi cuibareste cu exclusivitate pe copaci. Prefera copaci batrane si inalte care pot sustine cuibul lui imens, dar in zone linistite poate sa cuibareasca si pe tufisuri mai mici sau chiar pe sol. Cuibul este o constructie masica poate sa atinga 2 m inaltime si diametru. Este construita din crengi mari si imncaptusita cu iarba uscata. Este important ca pasarile sa aiba vizibilitate asupra teritoriului lor din cuib. De aceea cuibul este construit aproape de varful copacului. Unele cuiburi pot fi folosite timp de 20-30 de ani. O pereche poate sa aiba 2-3 cuiburi de schimb. Perioada de reproducere este foarte lunga la codalb, din februarie pana in octombrie. Femela depune 1-3 oua cu culoare alb murdar in luna februarie ouale sunt depuse in interval de 2-5 zile. Incubatia este asigurata de ambele parini, cu precadere de femela timp de 35-45 de zile. Puii raman in cuib timp foarte lung, 75-85 zile, dupa care stau cu parintii inca 2-3 luni. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania. Datele preliminare sunt intre 1 si 2 pui pe pereche cuibaritoare. Codalbul ajunge la maturitate sexuala la varsta de 4-5 ani, dar exista indivizi de 3 ani care deja se comporta teritorial, isi construiesc cuib dar nu depun inca oua. Penajul de adult este atins la varsta de 7 ani. Hrana este foarte variata si depinde si de calitatea habitatului. Este capabil sa prinda peste de pe suprafata apei, pasari de talie mijlociu si mare pana la marimea de gasca sau starc (rate salbatice, lize starci, pasari de tarm). Consuma si hoituri, mai ales iarna. Populatiile nordice sunt migratoare, cele sudice sunt sedentare. Pasarile tinere hoinaresc pana la maturitate sexuala. In unele locuri, unde exista hrana din belsug (exemplu hranitoare amenajate special pentru codalb), se pot vedea aglomerari de pasari de zeci de exemplare. La noi adultii sunt sedentari tot timpul anului, iarna apar pasarile din populatiile nordice in jurul elesteelor si a baltilor.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae, Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (eleste, balti); folosirea pesticidelor trebuie restrictionat in habitate de codalb; vanatoarea trebuie interzis in habitate de codalb; practicarea sporturilor extreme, (barci cu motot tip jet) si turismul necontrolat pot afecta succesul de reproducere. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularele standard Natura 2000 al siturilor ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: cuibărit: 1 pereche (Formular standard ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei); iernat: > 2 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei sunt prezente în apropierea apelor curgătoare (fl. Dunărea) și în zona mlăștinoasă limitrofă. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren au fost semnalat 2 indivizi.

A027 Egretta alba

Denumirea romaneasca: Egreta mare

Descriere si identificare: Penajul este complet alb, cu scapulare alungite si nu are in penajul nuptial, pene ornamentale pe cap. Portiunea golasa din jurul ochilor este verde-albastru. In perioada cuibaritului, baza ciocului este galbena si varful negru, iar in restul anului, ciocul este galben. In zbor, picioarele depasesc mai mult varful cozii.

Habitat: Prefera baltile si lacurile cu apa dulce, intinse, putin adanci, cu stuf si vegetatie palustra, îndeosebi în Delta Dunării dar și în restul țării. De asemeni este prezenta in mlastini, delte si lagune.

Ecologie si comportament: Egreta mare este oaspete de vara, fiind rar intalnita iarna. Cuibareste pe suprafetele compacte si intinse de stuf, in ape cu adancimi mici de 1–1,5 m, pe locuri mai ridicate, pana la 2 m de suprafata apei, mai rar, in copaci sau arbusti. Cuibul este construit din stuf uscat si vegetatie acvatica sau ramurile și este plasat in copaci. Imperecherea are loc incepand cu sfarsitul lunii martie. Depune o singura ponta, formata din 3 – 4 oua, rar 5 – 6; sunt eliptice la sub-eliptice, netede, mate, de culoare albastru-pal. Incubatia dureaza 25 – 26 de zile si este efectuata de ambii parteneri. Puii sunt hraniti la cuib pana la varsta de 42 de zile. Hrana este formata din pesti de talie mica, diferite specii de insecte, serpi si broaste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este declarata Monument al Naturii (Comisia Monumentelor Naturii), protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Conventia de la Bonn), Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Egreta mare este prezenta si in Lista Rosie a Pasarilor din Romania, avand statut de specie periclitata. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: pasaj: 120 – 160 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zona apelor Dunării. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A026 Egretta garzetta

Denumirea romaneasca: Egreta mică

Descriere si identificare: Este pasăre de talie mai mică decât stârcul cenușiu și stârcul galben, cu care trăiește în colonii. Penajul este alb imaculat. În perioada reproducerii își dezvoltă frumoasele pene ornamentale pe cap și în regiunea spatelui, mult căutate în trecut ca podoabe vestimentare.

Habitat: Prefera baltile și lacurile cu apă dulce, întinse, puțin adânci, cu stuf și vegetație palustră. De asemenea este prezentă în mlaștini, delte și lagune.

Ecologie și comportament: Egreta mică este oaspete de vară, fiind rar întâlnită iarna. Cuibărește în perioada aprilie – iunie, în colonii mixte, îndeosebi în sălcii pitice, presărate în masa stufului. Depune o singură pontă, cele 3—5 ouă verzui-albăstrui sunt clocite începând din lunile aprilie-mai, clocitul fiind asigurat de ambii soți. Incubația durează 22—24 de zile. Puii părăsesc cuibul înainte de a putea zbura, cățărându-se cu multă abilitate printre crengi. Hrana este formată din pești de talie mică, diferite specii de insecte, serpi și broaște.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Specia este declarată Monument al Naturii (Comisia Monumentelor Naturii), protejată prin Legea 13/1993 (Convenția de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Convenția de la Bonn), Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Egreta mare este prezentă și în Lista Rosie a Păsărilor din România, având statut de specie periclitată. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: cuibărit / pasaj: 40 /30 i (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zona apelor Dunării. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A068 Mergus albellus

Denumirea românească: Ferestrașul mic

Descriere și identificare: Este cel mai mic dintre ferestrase, lungimea corpului ajunge la 40 cm. La masculul predomină culoarea albă, dar prezintă o pată neagră în zona oculară, de asemenea este marcat cu dungi negre caracteristice, de la cioc la ochi, pe ceafa, pe aripi și pe spate. Pe cap are un mot alb marginit de pene negre. Femelele și juveniii se disting prin obraji albi și creștetul capului închis la culoare, roșu - maroniu. Obrajii și gatul sunt albe. Picioarele și ciocul sunt negricioase. Ciocul este puțin lătit, cu vârful încovoiat și prezintă margini zimțate. Zborul este rapid și agil, în stoluri răsfrânte. Sunt foarte buni scufundatori. Este de obicei tacut, masculii producând un suierat slab.

Habitat: Ferestrasul mic cuibărește în zone de mlaștină din taiga nordică, în scorburi de copaci, în apropierea lacurilor mici. Poposește pe maluri și ape marine de coastă, deseori împreună cu diverse specii de rate și pescuiesc în ape puțin adânci. Iarna este prezent pe bazine de acumulare, lacuri, ocazional în golfuri.

Ecologie și comportament: Este oaspete de iarnă în perioada octombrie – martie. În Delta Dunării clocesc câteva perechi. Cuibul este amenajat în scorburi sau în cuiburi vechi de ciocanitoare neagră, tapetat numai cu pene și puf, în smocuri mici, de culoare gri deschis. Pontă este depusă în ultima decadă a lunii aprilie și cuprinde 6 – 9 ouă, eliptice sau sub-eliptice, netede, ușor lucioase, bej-pal. Sunt specii scufundatoare, care se hrănesc cu pește.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În România este protejată prin Legea 13/1993 (Convenția de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Convenția de la Bonn), Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specia este înscrisă în Lista Rosie a Păsărilor din România, având statut de specie vulnerabilă. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: iernat: 1200 – 1500 i. (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zona apelor Dunării. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A393 Phalacrocorax pygmeus

Denumirea romaneasca: Cormoranul mic

Descriere si identificare: Este cel mai mic dintre cormorani, avand 50 de cm lungimea corpului. Cormoranul mic se deosebeste de celelalte specii de cormoran, datorita dimensiunilor mult mai mici ale corpului, precum si datorita proportiilor diferite. Capul este mai mic, ciocul mai scurt, iar coada mult mai lunga. In penajul nuptial capul si gatul sunt marocastaniu inchis, corpul negru-verzui stralucitor, cu pete mici lunguiete albicioase, prezente la ambele sexe. In timpul verii aceste pete dispar, iar barbia devine albicioasa si pieptul capata nuante maro-rosiatice. Zboara cu batai de aripi mai dese decat ale cormoranului mare, intercalate cu scurte planari. Inoata, scufundat in apa, iar apoi se aseaza pe diferite suporturi, cu aripile intinse, pentru a se usca. In perioada de cuibarit emit sunete asemanatoare unui latrat.

Habitat: Prefera malul apelor dulci, rauri, balti, lacuri, care au suprafete intinse de stufaris sau vegetatie arbustiva, in special salcii. Se hranesc in perimetrul elestelelor piscicole.

Ecologie si comportament: Este oaspete de vara, fiind rar intalnit iarna, mai ales in sudul si sud-estul tarii. Cuibareste in colonii, in arbusti pe langa lacuri si rauri, deseori impreuna cu egrete si starci. Uneori cuibareste si in stuf. Cuibul, atunci cand este construit in copaci, este alcatuit din ramuri captusite cu ierburi avand la mijloc o cupa adancita, fiind refolosit mai multi ani succesivi si inaltat in fiecare an. Cuiburile din stuf au forme piramidale si sunt relativ inalte. Sezonul de reproducere incepe la sfarsitul lui aprilie pana la sfarsitul lui mai si este intarziata fata de cea a cormoranului mare, atunci cand coloniile sunt comune. Hrana este formata din peste marunt si, uneori, chiar lipitori.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este protejata prin legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Conventia de la Bonn), Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Apare in Lista Rosie a Pasarilor din Romania, avand statut de specie vulnerabila. Specie protejata (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: iernat: 684 – 890 indivizi; pasaj 500 – 700 i (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zone mlăștinoase de pe malul Dunării. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A030 Ciconia nigra

Denumirea romaneasca: Barza neagra / Cocosirc negru, barza țigănească

Descriere si identificare: Este o pasare de balta de talie mare, cu penaj predominant negru, cu exceptia pieptului si a burtii care sunt albe. La pasarile adulte ciocul si picioarele sunt rosii, iar la juvenili verziu-gri. Degetele sunt legate printr-o membrana. Nu exista dimorfism sexual in penaj, femela si masculul sunt identice, masculul fiind de obicei putin mai mare. Este putin mai mic ca barza alba. Dimensiuni: lungime 90-105 cm; anvergura aripii 170–205 cm; greutate: cca. 3000 g

Habitat: Cuibareste pe copaci inalti, in paduri batrane, nederanjate care au in apropierea mlastini, zone umede rauri, etc. unde poate sa isi procure hrana. Fiind o specie retrasa in perioada de cuibarit are nevoie de zone intinse, nederanjate care sa prezinte acest mozaic de habitate – paduri batrane, mlastini, paraie si/sau rauri. In perioada de migratie se hraneste in zonele umede – lacuri, rauri, mlastini – in unele zone concentrandu-se in populatii semnificative.

Distributie si ocurenta: Este o specie cu o raspandire larga de la Estul Europei pana la nord-estul Chinei. Populatia de aici migreaza in Africa respectiv sudul Asiei. Din vestul Europei lipseste sau are populatii foarte reduse, cu exceptia partii de sud-vest (Spania si Portugalia) unde exista o populatie semnificativa care este rezidenta. In sudul Africii exista o alta populatie care nu migreaza. In Romania cuibareste mai ales in padurile de fag si molid din munti si de la poalele muntilor, respectiv in padurile de lunca, cea mai importanta populatie de acest fel fiind de-a lungul Dunarii la granita cu Bulgaria. Se poate gasi si in zona colinara, niciunde nu este frecventa.

Population: In ciuda raspandirii pe o suprafata uriasa, populatia mondiala se estimeaza la 32.000 – 44.000 perechi, iar cel al Europei la apr. 7800 -12.000 perechi, specia fiind una rara pe intregul areal. In Romania populatia era estimata la 160-250 perechi, dupa datele recente ale Asociatiei Grupul Milvus presupunem o populatie putin mai mare, probabil peste 300 de perechi. In Romania nu se poate estima un trend din lipsa datelor colectate sistematic, dar populatia pare stabila.

Ecologie si comportament: Cuibareste aproape in exclusivitate in paduri batrane (in alte tari si pe stanci). Cuibul isi face din crengi si sol, ierburi, etc. pe o ramura groasa, sau pe o bifurcatie pe un copac inalt. Revin la acelasi cuib in fiecare an, in caz ca cuibul nu mai exista (exploatare forestiera sau alte cauze) isi fac alt cuib in apropiere. Acelasi pereche revin la cuib an de an, dar pasarile sunt fidele mai mult locului. Este teritorial, isi apara teritoriul in sezonul de cuibarit. Femela depune 3-5 oua in luna aprilie la un interval de 2 zile. Masculul si femela clocesc alternativ timp de 32-38 zile. Ambii parinti hranesc puii si in primele 15 zile unul dintre ei este constant in cuib. Puii stau in cuib in jur de 63-71 de zile, dupa care devin independenti, de obicei la sfarsitul lunii iulie. Incepand cu luna august, berzele negre incep migratia. In Romania le putem intalni pana in septembrie dupa care pasarile isi continua drumul prin Bosfor in Africa de est. Barza neagra se hraneste cu o varietate de animale, cu precadere animale de apa: pesti, amfibieni, insecte de apa, mamifere mici (soareci de camp), serpi si soparle etc. Berzele se hranesc singure in perioada de cuibarit si de multe ori in grupuri in perioada de migratie. In migratie innopteaza si pe stalpi de medie si inalta tensiune, ceea ce duce de multe ori la electrocutare si moartea pasarii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele probleme in protectia berzelor negre: reducerea si disparitia habitatelor – supravietuirea berzelor depinde in mare masura de existenta mozaicului de habitate – paduri batrane, mlastini, paraie si/sau rauri, etc. unde sa poata cuibarii si sa se hraneasca fara sa fie deranjat; este sensibil la exploatarea forestiera – isi paraseste cuibul chiar daca copacul cu cuibul nu este afectat, dar in apropiere se exploateaza padurea; electrocutarea pe stalpii liniilor de medie tensiune – este poate cel mai important factor direct periclitant pentru populatia Romaniei. Trebuie inceput o izolare a stalpilor de medie tensiune pe plan national, acesta fiind in beneficiul multor specii de pasari nu numai a berzei negre. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: cuibărit > 2 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zonele umede din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A094 Pandion haliaetus

Denumirea romaneasca: Uligan / Vultur pescar

Descriere si identificare: Lungimea corpului este de 52 – 60 cm si o greutate cuprinsa intre 1.200 – 1.600 g pentru mascul si 1.600 – 2.000 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 152 – 167 cm. Prezinta adaptari specifice pentru prinderea pestilor: penaj dens, uleios, picioare mari, nari care se inchid cand se scufunda, deget exterior reversibil ceea ce ajuta la prinderea buna a pestelui, cu 2 degete in fata si 2 degete in spate. Cele 4 degete sunt egale, spre deosebire de

ceilalti vulturi. Ghearele sunt lungi si curbate, iar pe degetele picioarelor, sunt prezente "proeminente spinoase" ce ajuta la fixarea pestilor. Adultii au infatisare similara, fiind maro pe spate, coada si aripi si ating maturitatea sexuala la 3 - 5 ani. Capul si corpul sunt albe, iar peste ochi trece o banda de culoare inchisa.

Habitat: Este o specie caracteristica regiunilor cu ape permanente, statatoare sau cu un curs lent, dulci sau sarate. Se hraneste in special cu peste, dar si cu mamifere mici, pasari ranite si broaste. Cuibărește pe stanci, in copaci sau pe stalpii retelelor electrice, la o distanta de 3 – 5 km de o zona umeda

Distributie si ocurenta: Este o specie prezenta in vestul si nordul continentului european. Pezenta pe toate continentele cu exceptia Antarcticii, este una din cele mai raspandite pasari de prada. Ierneaza in Africa

Ecologie si comportament: Specia este monogama toata viata si poate trai 25 de ani. Sansele de supravietuire sunt estimate la 60 % pentru tinerii sub 2 ani si 80 – 90 % pentru adulti. Ritualul nuptial se manifesta prin treceri successive pe deasupra cuibului, insotite de strigate cu rol de a descuraja rivalii. Vaneaza planand in cercuri largi sau "plutind la punct fix". Dupa ce pestele a fost observat, planeaza la o inaltime de 10 – 30 m deasupra acestuia, pana cand pestele ajunge intr-o pozitie potrivita. Apoi plonjeaza brusc, cu aripile inchise pe jumătate si dispare pentru cateva secunde sub apa, dupa care decoleaza cu pestele in gheare. Vulturul pescar nu poate inota si au fost cazuri cand s-a inecat, prinzandu-si ghearele in pesti prea mari, pe care nu i-a putut ridica. Cuibul este asezat pe stanci, in copaci sau pe stalpii retelelor electrice, este alcatuit din crengi si imbunatatit an de an. Poate atinge 1 m inaltime si 1 m in diametru. Vulturul pescar isi apara cuibul, dar nu si teritoriul din jur (vaneaza la o distanta de pana la 14 km de la cuib, prada fiind situata la o distanta mare de cuib).

Populatie: Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 7.600 – 11.000 perechi. A crescut semnificativ, in perioada 1970 – 1990 si s-a mentinut stabila, in perioada 1990 – 2000. In Romania, este prezent numai in migratie. Cele mai mari efective sunt prezente in Suedia, Rusia si Finlanda.

Reproducere: Soseste din cartierele de iernare la sfarsitul lui martie sau inceputul lui aprilie. Femela depune 2 – 4 oua in ultima parte a lunii aprilie si inceputul lunii mai, cu o dimensiune medie de 62 x 46 mm. Incubatia dureaza in medie 35 – 38 de zile si este asigurata de ambii parteneri. In aceasta perioada vaneaza numai masculul, care hraneste femela. Dupa eclozare, in primele saptamani, puii nu pot sa-si regleze temperatura corpului, iar femela ramane permanent cu acestia sa-i ingrijeasca. Intr-o luna de la eclozare, puii ating 70 – 80 % din dimensiunile parintilor. Masculul aduce la cuib 8 – 10 pesti pe zi, reprezentand 60 – 100 g/peste pe ora de zi lumina. Puii devin zburatori la 56 - 60 de zile, insa mai sunt hraniti de catre mascul inca doua-trei saptamani.

Amenintari si masuri de conservare: Degradarea habitatelor umede, poluarea apelor cu pesticide si vanatoarea ilegala sunt principalele pericole pentru specie. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată (Formular standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele umede din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A073 *Milvus migrans*

Denumirea romaneasca: Gaie / Sorlita bruna

Descriere si identificare: Este o pasare de marime medie, lungimea corpului este de 48 – 58 cm si o greutate cuprinsa intre 650 – 940 g, femela fiind cu putin mai mare decat masculul. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 130 - 155 cm. Adultii au o

infatisare similara. Pozitionarea aripilor in unghi si coada in furculita fac ca identificarea sa fie relativ usoara. Este ceva mai mica decat gaia rosie, iar furculita cozii mai mica.

Habitat: Este specie caracteristica padurilor situate in apropierea zonelor umede. Cuibareste in scobiturile stancilor si in copaci inalti.

Distributie si ocurenta: Este o specie cu o raspandire larga pe tot continentul european. Cu o distributie pe 4 continente, este probabil cea mai abundenta pasare de prada din lume.

Ecologie si comportament: Este o pasare de prada diurna, se hraneste cu insecte, mamifere mici si resturi de la mamifere mari, pasari, serpi, broaste si pesti. Petrece destul de mult timp in aer, planand in curentii ascendenti, in cautarea hranei. Sunt atrase de fum si foc si vaneaza vietuitoarele ce fug de foc. Prefera sa-si aseze cuibul in apropierea zonelor umede si a asezarilor umane. La construirea cuibului participa ambii parinti si acesta este alcatuit din crengi, captusit cu resturi vegetale. Orientarea cuibului este aleasa in functie de directia predominanta a vanturilor.

Populatie: Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 64.000 – 100.000 perechi. A scazut considerabil intre 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 populatia din Franta a fost stabila sau a crescut, in restul teritoriului a continuat sa scada.

Reproducere: Soseste din cartierele de iernare in martie. Ritualul de imperechere este spectaculos, iar partenerii se urmaresc in zbor rotindu-se, plonjand si executand miscari acrobatice de mare virtuositate. Femelele nesupravegheate de mascul se imperecheaza si cu alti masculi. Femela depune 2 - 3 oua, in a doua jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,3 x 42,2 mm. Incubatia dureaza 30 – 34 de zile si este asigurata de ambii parinti. La pui, penele corpului apar dupa 18 – 22 de zile. Pot sta in picioare in cuib dupa 17 – 19 zile si incep sa dea din aripi dupa 27 – 31 de zile. Dupa 50 de zile incep sa se mute pe crengile din preajma cuibului. Pasările pot cuibari dupa cel de-al doilea an de viata.

Amenintari si masuri de conservare: Electrocutarea pasarilor cand se aseaza pe liniile electrice de medie tensiune, coliziunea cu autovehicole sunt deseori surprinse cand incearca sa ridice rozatoare si alte animale moarte de pe sosele, otravire prin consumare de animale moare prin otravire, in special rozatoare si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pastrarea calitatii habitatelor caracteristice si oprirea vanatorii sunt masuri care se pot implementa usor, cu efecte semnificative. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: Neevaluată (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezente în zonele umede din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A403 Buteo rufinus

Denumirea romaneasca: Sorecar mare

Descriere si identificare: Este o pasare de marime medie, lungimea corpului este de 50 - 58 cm si greutatea medie de 1.100 g pentru mascul si 1.300 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 130 – 155 cm. Adultii au infatisare similara. Este o pasare foarte atractiva, cu o variabilitate mare a penajului, acesta putand fi rosiatic, pal sau inchis.

Habitat: Sorecarul mare este o specie caracteristica zonelor deschise, aride, stepice si terenurilor agricole abandonate. Cuibareste in copacii de la marginea zonelor deschise sau in crapaturile stancilor.

Distributie si ocurenta: Este o specie prezenta in sud - estul continentului european.

Ecologie și comportament: Este o pasare de pradă diurnă, se hrănește cu mamifere mici, păsări, reptile și insecte. Pentru hrănire, planează în cercuri largi utilizând curenții calzi ascendenți, planează "stationar", sau poate prinde hrana de pe stalpi sau alte puncte fixe. Urmărește în miristi animalele care parasesc teritoriul și pândeste intrarea în galeriile rozătoarelor. Iernează în Africa.

Populație: Populația europeană a speciei este mică și cuprinsă între 8.700 – 15.000 perechi. A manifestat un declin accentuat în perioada 1970 – 1990. Deși populația s-a menținut stabilă în majoritatea teritoriilor, în perioada 1990 – 2000 a scăzut în Turcia, ceea ce a influențat tendința pentru întreaga populație. Cele mai mari efective se înregistrează în Turcia, Azerbaidjan și Rusia.

Reproducere: Sosete din cartierele de iernare în aprilie. Cuibul este construit în copacii, în crăpăturile stâncilor sau reconstruiește cuiburile parazite ale altor specii. Cuibul este alcătuit din crengi care formează o împletitură. Femela depune o dată pe an, 3 – 5 ouă. Incubația durează 33 - 35 de zile. Puii devin independenți după 40 – 45 zile.

Amenințări și măsuri de conservare: Degradarea habitatelor în zonele de cuibarit prin reducerea suprafețelor de stepă, intensificarea agriculturii și vânătoarea ilegală sunt principalele pericole ce afectează specia. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: iernat: 2 - 4 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de F)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta în zonele umede din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A082 Circus cyaneus

Denumirea românească: Erete vanat / Erete de câmp

Descriere și identificare: Eretele vanat este o specie de mărime medie, lungimea corpului este de 45 – 55 cm și greutate de 290 – 400 g pentru mascul și 370 – 708 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97 – 118 cm. Eretele vanat este zvelt, coada este lungă și o pată albă caracteristică la baza cozii apare la ambele sexe. Masculul este gri pe spate, iar varfurile aripilor negre. Femela este maro pe spate și maro cu alb sub aripi.

Habitat: Eretele vânător, este o specie caracteristică zonelor deschise, cu pasuni, mlaștini și teritorii agricole. Cuibul este așezat pe sol, de multe ori în apropierea apei, în vegetația deasă și înaltă.

Distribuție și ocurență: Este o specie cuibaritoare în partea nordică și vestică a continentului european. În România apare în migrație și în timpul iernii, mai ales în Dobrogea.

Ecologie și comportament: Este o specie diurnă. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, reptile, broaște, insecte și uneori cu lesuri. Când vânează, alunecă în zbor cu viteza redusă, la înălțime mică de pamant. Spre deosebire de alți ereti, se bazează mult pe sunet în detectarea prăzii ascunse în vegetație, deși se folosește și de vază. Maturitatea sexuală este atinsă la 2 - 3 ani și poate trăi până la 16 ani. În afara perioadei de cuibarit, se adună pentru noaptea uneori în număr mare. Înnoptează în copaci și chiar pe sol. Când vânează, alunecă în zbor cu viteza redusă, la înălțime mică de pamant. Spre deosebire de alți ereti, se bazează mult pe sunet în detectarea prăzii ascunse în vegetație, deși se folosește și de vază. Iernează în partea centrală și estică a continentului și în Africa.

Populație: Populația europeană cuibaritoare a speciei este relativ mică și cuprinsă între 32.000 – 59.000 perechi. Populația a scăzut semnificativ în perioada 1970 – 1990, însă acest declin s-a redus în perioada 1990 – 2000. Cu toate acestea, pe ansamblu specia se află în declin. Efectivele cuibaritoare cele mai mari sunt în Rusia, Franța și Finlanda. Efectivele

populației ce iernezează în Europa sunt de peste 8.500 exemplare. Cele mai mari efective se înregistrează în Slovacia, Ungaria și Polonia. În România nu sunt date privind mărimea populației.

Reproducere: Ritualul nuptial este efectuat de mascul și este un adevărat dans pe cer, spectaculos, cu înălțări rapide, spirale, rostogoliri însoțite de sunete multiple. O pereche se poate menține mai multe sezoane. Femelele sunt cele care inițiază copulatia. În mod frecvent la această specie, masculul se împerechează cu mai multe femele. Cuibul este așezat pe sol, de multe ori în apropierea apei, în vegetația deasă și înaltă. Construcția cuibului este începută de ambii părinți, însă femela contribuie mai mult. Este alcătuit din crengi, iarba și captusit la interior cu pene. Femela depune 3 – 6 ouă în a doua parte a lunii aprilie. Incubația durează 29 – 31 de zile și este asigurată de femela, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Timp de circa 2 săptămâni după ieșirea puilor din ouă, masculul continuă să aducă hrană, atât pentru femela, cât și pentru pui. Puii devin zburători la 29 – 42 de zile, dar rămân dependenți de părinți câteva săptămâni în plus.

Amenințări și măsuri de conservare: Degradarea habitatelor în zonele de cuibarit și iernare prin reducerea zonelor umede, intensificarea agriculturii și transformarea pășunilor în culturi agricole, prezența pesticidelor și vânatoarea ilegală, sunt principalele pericole pentru specie. Conservarea speciei, necesită refacerea zonelor umede și reducerea cantității pesticidelor folosite în activitățile agricole. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: iernat: > 2 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot prezenta pe terenuri deschise în apropierea zonelor umede din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A038 Cygnus cygnus

Denumirea românească: Lebada de iarnă / Lebada cântătoare

Descriere și identificare: Lebada de iarnă este o specie de talie mare, lungimea corpului este de 140 – 160 cm și o greutate medie de 9.800 – 11.000 kg pentru mascul și 8.200 – 9.200 kg pentru femele. Anvergura aripilor este cuprinsă între 205 – 235 cm. Adulții au înfățișare similară. De la distanță mică se poate vedea că pata galbenă de pe cioc este mai întinsă decât la Lebada mică (*Cygnus columbianus*). Talia mare, ținuta elegantă combinată cu un penaj alb sclipitor, gatul zvelt și lung au determinat includerea acestei specii de lebede în basmele și folclorul popoarelor. Este specia națională în Finlanda și este imprimată pe moneda de 1 euro.

Habitat: Lebada de iarnă este o specie caracteristică zonelor arctice, cu lacuri înconjurate de vegetație și mlaștini. Cuibărește pe sol sau în stufaris.

Distribuție și ocurență: Este o specie cuibaritoare în Islanda, Peninsula Scandinavica și nordul Rusiei. Iernezează pe cea mai mare parte a continentului european. În România se întâlnește în timpul migrației, pe lacuri înghețate, mai ales în Dobrogea

Ecologie și comportament: Se hrănește în special cu plante de apă, semințe, viermi, insecte, moluste și uneori pești. Sunt păsări sociabile, hrănindu-se în număr mare pe luciul lacurilor puțin adânci, ca urmare a faptului că nu se pot scufunda și adâncimea la care pot ajunge este limitată de lungimea gâtului. Înoată cu capul drept și spre deosebire de lebada de vară (lebada cucuiată – *Cygnus olor*) nu își infoiază aripile asemeni unor panze umflate de vânt. Adeseori cântă când stă pe apă, iar corul format de stolurile mari este impresionant. Pentru a-și lua zborul, are nevoie de suprafețe generoase. Zboară în stoluri în forma de "V" iar în timpul zborului aripile produc un fosnet ușor.

Populație: Populația estimată în cartierele de iernare este relativ mare și depășește 65.000 exemplare. Populația s-a menținut stabilă în perioada 1970 – 1990. Deși au fost înregistrate țări în care populațiile au intrat în declin în perioada 1990

– 2000, populațiile ce ierneză în Danemarca și Germania s-au menținut stabile. Efective mai mari sunt înregistrate în Danemarca, Germania, Irlanda, Marea Britanie și Norvegia. În România nu sunt date privind mărimea populației.

Reproducere: Sosesc în luna aprilie din cartierele de iernare. La construirea cuibului, așezat pe sol sau în stufaris participă cei doi părinți, masculul fiind primul ce începe construcția. Cuibul poate fi folosit mai mulți ani, reparat și consolidat anual, astfel ca atinge dimensiuni impresionante (până la 2 m în diametru la baza și 1 – 1,20 m la varf). În timpul perioadei de împerechere se înregistrează lupte între masculi. După formare, perechile rămân unite pe viață și masculul veghează asupra femelei, cuibului și a puilor. Puii își petrec iarna împreună cu părinții iar uneori se atasează grupului și pui din anii precedenți. Femela depune 4 – 7 ouă. Incubația e asigurată de femela care este vegheată de către mascul. După 36 de zile puii eclozează și devin zburători la 120 – 150 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare: Degradarea zonelor umede și tăierea vegetației, construirea de baraje pentru hidrocentrale, deranjul produs de turiști, otrăvirea cu plumb prin ingerarea alicelor imprastiate și ciocnirile cu liniile electrice, sunt câteva din pericolele ce afectează specia. Ca măsuri de conservare sunt încurajate măsurile de reducere a deranjului, de interzicere a folosirii alicelor de plumb atunci când se vanează alte specii și asigurarea de habitate cu caracteristici optime pentru cuibăritul speciei. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: pasaj: 180 - 200 i (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zona apelor curgătoare (fl. Dunărea) din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A002 Gavia arctica

Denumirea românească: Cufundar polar

Descriere și identificare: Pasăre de talie medie, intermediară între Cufundarul mic și Cufundarul mare, poate fi confundată cu ambele specii. Este o specie acvatică și migratoare. Adulții au lungimea corpului cuprinsă între 63 – 75 cm și o greutate de ce variază între 2.000 – 3.400 g. Deschiderea aripilor este cuprinsă între 100 – 127 cm. Adulții au înfățișare similară. Comparativ cu una din speciile comune la noi, depășește ca dimensiune corcodelul mare.

Habitat: Lacuri interioare și golfuri marine din zona arctică. Cuibărește solitar în zona arctică pe lacuri interioare și golfuri marine, acolo unde nu se manifestă fluxul și refluxul. La noi apare pe timp de iarnă pe lacuri înghețate și în zona marină.

Ecologie și comportament: Paraseste locurile de cuibărit în septembrie, octombrie și revine înapoi în aprilie, mai. Ierneză în zona Marii Baltice și în centrul și sudul Europei. Își schimbă penajul (naparlest) în februarie, martie. Este o specie tăcută în zbor și în timpul iernii (cu excepția perioadei de cuibărit). Se hrănește cu pește, nevertebrate acvatice și vegetație acvatică scufundându-se până la adâncimi de 30 m și o perioadă de timp de până la 2 minute.

Populație: Populația europeană este relativ mică (mai puțin de 92.000 perechi) și a manifestat un declin accentuat în perioada cuprinsă între 1970 – 1990. Deși în Suedia și Finlanda specia a fost stabilă sau a crescut numeric, între 1990 – 2000 în Rusia, unde populația este cea mai numeroasă și în Norvegia, a continuat să scadă. În România apare iarna în număr redus.

Reproducere: Este o specie monogamă la care ritualul de împerechere este manifestat în special la perechile nou formate. Cuibul plasat la marginea apei este alcătuit din pământ captusit cu vegetație. Este construit în principal de către mascul, dar acesta poate fi asistat uneori de către femela. Ouăle au dimensiuni de 83 x 53 mm, de culoare maslinie cu pete negre, în număr de 1-3 au o greutate medie de 122 g și sunt incubate de ambii părinți o perioadă de 29 de zile. După eclozare

primele zile le petrec în cuib, după care în primele săptămâni stau pe spatele părinților atunci când aceștia se deplasează pe luciul apei.

Amenințări și măsuri de conservare: Paraseste ușor cuibul în caz de deranj. Fiind o specie ce petrece luni de zile fără a reveni pe uscat este sensibilă la poluarea apei, în special cu produse petroliere. Plasele monofilament determină creșterea mortalității la această specie. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: iernat: 27 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zona apelor curgătoare (fl. Dunărea) din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

A001 Gavia stellata

Denumirea românească: Cufundar mic

Descriere și identificare: Pasăre de talie medie este cea mai mică și mai răspândită specie din familia cufundarilor, este acvatică și migratoare. Lungimea corpului variază între 55 - 67 cm și are o greutate de circa 1.400 g. Deschiderea aripilor variază între 91 - 110 cm. Masculii și femelele au înfățișare similară.

Habitat: Lacuri interioare și golfuri marine din nordul Europei. Cuibărește în nordul Europei la marginea lacurilor și bălților, pe sol. La noi apare pe timp de iarnă mai ales în zona marină.

Ecologie și comportament: Cufundar mic este specie acvatică și migratoare. Se hrănește în special cu pește, dar poate consuma uneori și plante. Zboară pe distanțe lungi spre lacurile mai mari pe care se hrănește. În zbor își ține gatul și capul ușor aplecate față de restul corpului și poate atinge o viteză de până la 78 km/h. Îrnează de obicei pe mare, zona în care este mai frecvent prezentă și în România. Când pluteste pe apă își ține capul și ciocul (subțire și ușor arcuit în sus) îndreptate în sus. Spre deosebire de celelalte specii ale familiei cufundarilor care își schimbă penajul la sfârșitul iernii, își pierde capacitatea de zbor timp de 3 – 4 săptămâni datorită schimbării penajului, în perioada august – noiembrie.

Populație: La nivel european populația este cuprinsă între 32.000 – 92.000 de perechi cuibaritoare. În România apare iarna în număr redus.

Reproducere: Cuibul este așezat pe sol, la marginea lacurilor și bălților. La construirea cuibului, care este de obicei o platformă adâncită din pământ și plante, participă ambii parteneri. Femela depune obișnuit 2 ouă cu dimensiuni de 75 x 46 mm și o greutate de circa 80 g ce sunt incubate timp de 24 - 29 de zile. Puii de cufundari sunt hrăniți de ambii părinți cu nevertebrate și pești o perioadă de 38 – 48 de zile după care se descurcă singuri.

Amenințări și măsuri de conservare: Deși este prezentă în România o perioadă limitată din an, braconajul și prinderea accidentală a unor exemplare în plasele. Directiva Consiliului 2009/147/EC – Anexa 1. Specie protejată (OUG nr. 57/2007 – anexa 3) menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Populația în cadrul sitului: iernat: > 2 indivizi (Formular standard ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier)

Prezența și mărimea populației în amplasamentul PP: Populații ale speciei pot fi prezente în zona apelor curgătoare (fl. Dunărea) din perimetrul UAT. Lipsă informații privind mărimea populațiilor în amplasamentul PP. Cu ocazia observațiilor din teren nu au fost semnalate exemplare ale speciei.

C.4.) Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate

În perimetrul ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, teritoriul UAT Eșelnița se suprapune peste un mozaic de tipuri de habitate din biotopurile agricol, forestier și acvatic în care se adăpostesc speciile de faună și floră sălbatică, inclusiv speciile protejate de interes comunitar pentru care a fost declarat situl, precum și speciile de păsări protejate de interes comunitar pentru care au fost declarate ariile de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier, enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar menționate .

Habitatele de interes comunitar pentru care a fost declarată aria specială de conservare ROSCI01206 Porțile de Fier, identificate în amplasamentul PP (25 din ce 29 tipuri de habitate enumerate în formularul standard Natura 2000 al sitului) se întâlnesc majoritar în extravilan (mai puțin cele specifice zonelor umede care se întâlnesc pe suprafețe restrânse și în intravilan) și sunt dispuse mozaicat, împreună cu numeroase alte tipuri de habitate naturale sau puțin antropizate caracteristice claselor de habitate ce compun teritoriul UAT în cuprinsul sitului de interes comunitar și în vecinătatea acestuia.

Tipurile de habitate naturale protejate identificate în amplasamentul PP au continuitate pe întreg perimetrul ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, precum și în restul suprafeței teritoriului administrativ necuprinsă în sit și alte zone din vecinătatea sitului de interes comunitar chiar mai îndepărtate.

Diversitatea floristică și a asociațiilor vegetale, caracteristică teritoriului în care este localizat amplasamentul UAT Eșelnița se reflectă și în diversitatea faunistică întâlnită în această zonă, numărul speciilor de faună terestră și acvatică ce pot fi întâlnite este impresionant, din care și un număr important de specii de interes comunitar pentru a căror conservare au fost declarate siturile de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Habitatelor naturale din teritoriului UAT, inclusiv tipurile de habitate de interes comunitar enumerate în formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier intersectează arealele a 18 specii de plante protejate de interes comunitar și adăpostesc populații ale speciilor de faună protejată de interes comunitar (specii criteriu) enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor menționate (15 specii de mamifere, 4 specii de amfibieni și reptile, 13 specii de pești, 17 specii de nevertebrate, 44 specii de păsări), asigurându-le habitate de hrănire, odihnă și reproducere.

Dintre speciile de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC, un număr însemnat (79 specii enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier) se întâlnesc în toate ecosistemele ce intră în alcătuirea teritoriului administrativ al UAT, chiar și în zona de habitare umană.

Populațiile speciilor criteriu pentru care au fost declarate siturile de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier sunt neizolate, habitatele acestora de hrănire, odihnă reproducere fiind cu arie de răspândire extinsă în teritoriul UAT

Eșelnița, cu continuitate și în zona învecinată. În această situație, prin implementarea PUG nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.

Acțiunile ce se vor desfășura în perioada de implementare a PP (construcții de locuințe, drumuri, rețele de alimentare cu apă, canalizare, electrice, amenajările pentru turism și agrement, dezvoltarea industrială etc.) fiind localizate în intravilan, nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

C.5.) Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Prin constituirea Parcului Natural Porțile de Fier și prin declararea siturilor de interes comunitar: aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și ariile de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier ca parte integrantă a Rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, habitatele naturale și speciile periclitare la nivel național și mondial sunt protejate în cadrul instituționalizat. La elaborarea Planului de management al P.N. Porțile de Fier s-au prevăzut obiective și măsuri care să asigure conservarea speciilor și habitatelor naturale de interes comunitar enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor menționate.

La nivel european statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar este reglementat prin:

- Directiva Consiliului European nr. 92/43/CEE referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice din 21 mai 1992, cu anexele: ANEXA I - Tipuri de habitate naturale de interes comunitar a caror conservare necesită desemnarea zonelor speciale de conservare, ANEXA II - Speciile de plante și animale de interes comunitar a caror conservare necesită desemnarea zonelor speciale de habitate; ANEXA III - Criterii pentru selectarea siturilor eligibile pentru identificarea ca situri de importanță comunitară și desemnarea lor ca areale speciale de conservare; ANEXA IV - Specii de animale și plante de interes comunitar care necesită o protecție strictă; ANEXA V - Specii de plante și animale de interes comunitar a caror prelevare din natură și exploatare sunt susceptibile de a face obiectul măsurilor de management; ANEXA VI Metode și mijloace de captură și ucidere și modalități de transport interzise.
- Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2009/147/EC privind conservarea păsărilor sălbatice din 31 noiembrie 2009, cu anexele I – VII, care codifică Directiva Consiliului European nr. 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice din 2 aprilie 1979, cu anexele I, II/1, II/2, III/1, III/2:

Legislația europeană a fost transpusă în Legislația românească prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu anexele: ANEXA 1 - Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate; ANEXA 2 - Tipuri de habitate naturale a caror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare; ANEXA 3 - Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică; ANEXA 4A - Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă; ANEXA 4B - Specii de interes național. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă; ANEXA 5A - Specii de interes comunitar. Specii de

animale și plante de interes comunitar, cu excepția speciilor de păsări, a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management, ANEXA 5B - Specii de animale de interes național a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management; ANEXA 5C - Specii de interes comunitar a căror vânătoare este permisă; ANEXA 5D - Specii de interes comunitar a căror comercializare este permisă; ANEXA 5E - Specii de interes comunitar a căror comercializare este permisă în condiții speciale;

Statutul de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar și național enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier ce pot fi afectate de implementarea PP se prezintă astfel:

◆ Tipuri de habitate naturale a caror conservare necesita declararea ariilor/zonelor speciale de conservare (Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/CEE – ANEXA I, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 2): 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi; 6190 Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*); 3130 Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin; 8220 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase; 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition; 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; 9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion; 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; 6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia); 9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum; 9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun; 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen; 9530* Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul *Pinus nigra ssp. Banatica*; 8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolii*); 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion; 3140 Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de Chara; 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion); 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos; 9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori); 8230 Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi- Veronicion dilleni pe stâncării silicioase; 6120* Pajiști xerice pe substrat calcaros; 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention*

◆ Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică (Directiva Consiliului nr. 92/43/CEE – ANEXA II, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 3):

- Mamifere (15 specii): 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn); 1352 *Canis lupus* (lup); 1355 *Lutra lutra* (vidră, lutră); 1361 *Lynx lynx* (râs); 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari); 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic); 1316 *Myotis capaccinii* (liliac cu picioare lungi); 1318 *Myotis dasycneme* (liliac de iaz); 1324 *Myotis myotis* (liliac comun); 1305 *Rhinolophus euryale* (liliacul

mediteranean cu potcoavă); 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă); 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă); 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu).

- Amfibieni și reptile (4 specii): 1188 *Bombina bombina* (buhai de baltă cu burta roșie); 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă); 1220 *Emys orbicularis* (broască țestoasă de apă); 1217 *Testudo hermanni* (bestoasă de uscat).
- Pești (13 specii): 1130 *Aspius aspius* (avat); 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă); 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1124 *Gobio albipinnatus* (porcușor de nisip); *Gymnocephalus baloni* (ghiborț de râu); 1157 *Gymnocephalus schraetzer* (răspăr); 1145 *Misgurnus fossilis* (țipar); 2522 *Pelecus cultratus* (sabiță); 1134 *Rhodeus sericeus amarus* (boare); 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță); 2011 *Umbra krameri* (tigănuș); 1160 *Zingel streber* (fusar); 1159 *Zingel zingel* (pietrar).
- Nevertebrate (17 specii): 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare); 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat); 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula, calul dracului); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1052 *Euphydryas maturna* (fluturele maturna); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 1084 *Osmoderma eremita* (gindac sihastru, pustnic); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat); 1087 *Rosalia alpina* (croitor de fag); 4064 *Theodoxus transversalis* (melcul acvatic dungat); 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).
- Plante (18 specii): 1939 *Agrimonia pilosa* (turiță); 4066 *Asplenium adulterinum* (feriguță, ruginită); 2285 *Colchicum arenarium* (brândușă); 4067 *Echium russicum* (capul șarpelui); 1898 *Eleocharis carniolica*; 4096 *Gladiolus palustris* (gladiolă de baltă); 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii); 1428 *Marsilea quadrifolia* (trifoiăș de baltă); 2097 *Paeonia officinalis ssp. banatica* (bujor); 2093 *Pulsatilla grandis*; 2318 *Stipa danubialis* (colilie); 2120 *Thlaspi jankae* (punguliță); 2300 *Tulipa hungarica* (lalea galbenă).

◆ Specii de păsări a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică (Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2009/147/EC – ANEXA I, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 3):

- Păsări (43 specii criteriu): A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A031 *Ciconia ciconia* (Barza albă), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoarea, negraica) A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A075 *Haliaeetus albicilla* (Codalb), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis*

(Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitorea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină), A073 *Milvus migrans* (Gaie neagra), A094 *Pandion haliaetus* (Uligan pescar), A068 *Mergus albellus* (Ferestras mic), A393 *Phalacrocorax pygmeus* (Cormoran mic), A403 *Buteo rufinus* (Sorecar mare), A030 *Ciconia nigra* (Barza neagră), A082 *Circus cyaneus* (Erete vanat), A038 *Cygnus cygnus* (Lebada de iarna), A027 *Egretta alba* (Egreta alba), A026 *Egretta garzetta* (Egreta mica), A002 *Gavia arctica* (Cufundar polar), A001 *Gavia stellata* (Cufundar mic);

- Alte specii de păsări decât speciile criteriu (2 specii): A086 *Accipiter nisus*, A028 *Ardea cinerea*;

◆ Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă (Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/CEE – ANEXA IV, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 4A):

- Mamifere (7 specii criteriu): 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu), 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun).

- Amfibieni și reptile (1 specie criteriu): 1217 *Testudo hermanni* (țestoasă de uscat).

- Nevertebrate (10 specii criteriu): 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat).

- Plante (2 specii criteriu): 1898 *Eleocharis carniolica* (pipirigut), 4066 *Asplenium adulterinum* (feriguță), 1939 *Agrimonia pilosa* (turița mare);

◆ Specii de interes național. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă (OUG nr. 57/2007 – ANEXA 4B)

- Alte specii de păsări decât speciile criteriu (13 specii): A099 *Falco subbuteo*, A214 *Otus scops*, A230 *Merops apiaster*, A364 *Carduelis carduelis*, A363 *Carduelis chloris*, A383 *Miliaria calandra*, A262 *Motacilla alba*, A260 *Motacilla flava*, A319 *Muscicapa striata*, A337 *Oriolus oriolus*, A096 *Falco tinnunculus*, A004 *Tachybaptus ruficollis*, A232 *Upupa epops*.

◆ Specii de interes comunitar a căror vânatoare este permisă; (OUG nr. 57/2007 – ANEXA 5C)

- Alte specii de păsări decât speciile criteriu (13 specii): A247 *Alauda arvensis*, A054 *Anas acuta*, A056 *Anas clypeata*, A052 *Anas crecca*, A050 *Anas penelope*, A053 *Anas platyrhynchos*, A055 *Anas querquedula*, A043 *Anser anser*, A059 *Aythya ferina*, A061 *Aythya fuligula*, A067 *Bucephala clangula*, A125 *Fulica atra*, A123 *Gallinula chloropus*.

C.6.) Date privind structura si dinamica populatiilor speciilor protejate mentionate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar, ce pot fi afectate de implementarea PP

Tabel C.6.1)

Codul, Numele speciei	Statutul de conservare si situația speciei în sit (P – prezentă, C – comună, R – rară, V – foarte rară)	Prezența pe amplasamentul PP sau în vecinătatea acestuia	Mărirea populației	
			În situl Natura 2000	În amplasamentul PP
1	2	3	4	5
SPECII DE INTERES COMUNITAR - FORMULARUL STANDARD AL ROSCI0206 PORTILE DE FIER				
♦ Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1302 Rhinolophus mehelyi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1305 Rhinolophus euryale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P (reproducere - R)	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1308 Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P (reproducere - R)	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1318 Myotis dasycneme	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1321 Myotis emarginatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - V	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P (reproducere - R)	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - V	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1355 Lutra lutra	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - V	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, odihnă și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
♦ Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1188 Bombina bombina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei - C	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, iernat și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații

1	2	3	4	5
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, iernat și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1217 Testudo hermanni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, iernat și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1220 Emys orbicularis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, iernat și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
◆ Specii de pesti enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1124 Gobio albipinnatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
2555 Gymnocephalus baloni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1130 Aspius aspius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1134 Rhodeus sericeus amarus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
2011 Umbra krameri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P?	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1145 Misgurnus fossilis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
2522 Pelecus cultratus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – RC	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1157 Gymnocephalus schraetser	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1159 Zingel zingel	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
◆ Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1059 Maculinea teleius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1060 Lycaena dispar	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1061 Maculinea nausithous	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1065 Euphydryas maturna	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – RC	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații

1	2	3	4	5
1074 Eriogaster catax	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
4020 Pilemia tigrina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1084* Osmoderma eremita	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1087* Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
4014 Carabus variolosus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
4064 Theodoxus transversalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	Lipsă informații
◆ Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1428 Marsilea quadrifolia	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
1898 Eleocharis carniolica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
1939 Agrimonia pilosa	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
2093 Pulsatilla vulgaris ssp. grandis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
2097 Paeonia officinalis banatica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Mărimea populației: lipsă informații Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
2120 Thlaspi jankae	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
2285 Colchicum arenarium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
2300 Tulipa hungarica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații

1	2	3	4	5
2318 Stipa danubialis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
4066 Asplenium adulterinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
4067 Echium russicum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații
4096 Gladiolus palustris	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P?	Specia poate fi prezentă	Lipsă informații	Lipsă informații

SPECII DE INTERES COMUNITAR - FORMULARUL STANDARD AL ROSPA0080 MUNTII ALMĂJULUI - LOCVEI

♦ **Specii de pasari enumerate in anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC**

A031 Ciconia ciconia	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	40-50 p - -	Lipsă informații
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	20-40 p - -	Lipsă informații
A075 Haliaeetus albicilla	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	1 p rezidentă	Lipsă informații
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	15-30 p - -	Lipsă informații
A089 Aquila pomarina	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	6-10p - -	Lipsă informații
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	3-5p rezidentă	Lipsă informații
A092 Hieraaetus pennatus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	3-5 p - -	Lipsă informații
A402 Accipiter brevipes	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	5-10 p - -	Lipsă informații
A104 Bonasa bonasia	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	80-110 p rezidentă	Lipsă informații
A220 Strix uralensis	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	20-30 p rezidentă	Lipsă informații
A231 Coracias garrulus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	10-12 p - -	Lipsă informații
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	1200-1300 p rezidentă	Lipsă informații
A239 Dendrocopos leucotos	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	300-350 p rezidentă	Lipsă informații
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	210-230 p rezidentă	Lipsă informații

1	2	3	4	5
A246 Lullula arborea	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	1800-2300 p - -	Lipsă informații
A338 Lanius collurio	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	4900-5000 p - -	Lipsă informații
A234 Picus canus	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	300-350 p rezidentă	Lipsă informații
A224 Caprimulgus europaeus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	300-500 p - -	Lipsă informații
A103 Falco peregrinus	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	3-4 p rezidentă	Lipsă informații
A215 Bubu bubo	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	5-10 p rezidentă	Lipsă informații
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1 Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	>100-150 p - -	Lipsă informații
► Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei 2009/147/EC				
A086 Accipiter nisus	- Anexa 3, OUG 57/2007 - Situația speciei (RC) - rezidentă	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A256 Anthus trivialis	- Fara statut de conservare - Situația speciei (RC) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A228 Apus melba	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A087 Buteo buteo	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A088 Buteo lagopus	- Fara statut de conservare - Situația speciei (R) - iernat	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A212 Cuculus canorus	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A253 Delichon urbica	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A377 Emberiza cirlus	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A099 Falco subbuteo	Anexa 4B, OUG 57/2007 - Situația speciei (R) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A438 Hippolais pallida	- Fara statut de conservare - Situația speciei în (R) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A277 Oenanthe oenanthe	- Fara statut de conservare - Situația speciei (RC) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A214 Otus scops	Anexa 4B, OUG 57/2007 - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A250 Ptyonoprogne rupestris	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A311 Sylvia atricapilla	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A310 Sylvia borin	- Fara statut de conservare - Situația speciei (RC) - cuibărit	Specia poate fi prezentă pentru hrănire, cuibărit, creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
SPECII DE INTERES COMUNITAR - FORMULAR ROSPA0026 CURSUL DUNĂRII BAZIAS – PORTILE DE FIER				
◆ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC				
A073 Milvus migrans	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații

1	2	3	4	5
A094 Pandion haliaetus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A068 Mergus albellus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	- 1200-1500 i -	Lipsă informații
A393 Phalacrocorax pygmeus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi e prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- 684-890 i 500-700 i	Lipsă informații
A403 Buteo rufinus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- 2-4 i -	Lipsă informații
A030 Ciconia nigra	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>2 i - -	Lipsă informații
A082 Circus cyaneus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire, uneori și în pasaj	- >2 i -	Lipsă informații
A038 Cygnus cygnus	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	>2 i - -	Lipsă informații
A027 Egretta alba	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- >2 i -	Lipsă informații
A026 Egretta garzetta	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>2 i - -	Lipsă informații
A002 Gavia arctica	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi e prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	- >2 i -	Lipsă informații
A001 Gavia stellata	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>2 i - -	Lipsă informații
A075 Haliaeetus albicilla	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia poate fi e prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	- >2 i -	Lipsă informații
► Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directiva 2009/147/EC				
A085 Accipiter gentilis	Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A228 Apus melba	Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor,	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A230 Merops apiaster	Anexa 4B, OUG 57/2007	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	10-15 p - -	Lipsă informații
A086 Accipiter nisus	Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A298 Acrocephalus arundinaceus	Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A296 Acrocephalus palustris	Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A297 Acrocephalus scirpaceus	Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	D / Lipsă informații	Lipsă informații

1	2	3	4	5
A295 Acrocephalus schoenobaenus	Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A247 Alauda arvensis	Anexa 5C, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A054 Anas acuta	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - >26 i	Lipsă informații
A056 Anas clypeata	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire, uneori și în pasaj	- - 400-600 i	Lipsă informații
A052 Anas crecca	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- >300 i >350 i	Lipsă informații
A050 Anas penelope	Anexa 5C, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- >550 i 877-1200 i	Lipsă informații
A053 Anas platyrhynchos	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- >877 i 1100-2300 i	Lipsă informații
A055 Anas querquedula	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>50 i - >2500 i	Lipsă informații
A043 Anser anser	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - 120-240 i	Lipsă informații
A028 Ardea cinerea	Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	>39 p >10 i >100 i	Lipsă informații
A221 Asio otus	Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A059 Aythya ferina	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	- 22000- 26500 i -	Lipsă informații
A061 Aythya fuligula	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	- >2748 i >4500 i	Lipsă informații
A067 Bucephala clangula	Anexa 5C, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	- 904-1560 i -	Lipsă informații
A087 Buteo buteo	Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>4 i >2 i -	Lipsă informații
A088 Buteo lagopus	Stuația speciei – R	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- >1 i -	Lipsă informații
A366 Carduelis cannabina	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A364 Carduelis carduelis	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	4
A363 Carduelis chloris	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații

1	2	3	4	5
A212 Cuculus canorus	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A036 Cygnus olor	Stuația speciei – P	Specia poate fi prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - 8-10 i	Lipsă informații
A253 Delichon urbica	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații ii	Lipsă informații
A070 Mergus merganser	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de iarnă pentru hrănire și odihnă, uneori și în pasaj	- >4 i -	Lipsă informații
A069 Mergus serrator	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- >4 i -	Lipsă informații
A383 Miliaria calandra	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A262 Motacilla alba	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A260 Motacilla flava	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A319 Muscicapa striata	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A058 Netta rufina	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - 2-8 i	Lipsă informații
A337 Oriolus oriolus	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A017 Phalacrocorax carbo	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>120 p >204 i 800-900 i	Lipsă informații
A273 Phoenicurus ochruros	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A005 Podiceps cristatus	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>54 p >16 i 340-400 i	Lipsă informații
A006 Podiceps grisegena	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>4 p - 80-90 i	Lipsă informații
A269 Erithacus rubecula	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A096 Falco tinnunculus	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	16-20 p 4-20 i -	Lipsă informații
A359 Fringilla coelebs	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A125 Fulica atra	Anexa 5C, 5D, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - 4000-12000i	Lipsă informații
A123 Gallinula chloropus	Anexa 5C, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	27-40 p 120-200 i 350-400 i	Lipsă informații

1	2	3	4	5
A251 Hirundo rustica	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A459 Larus cachinnans	Stuația speciei – P	Specia este prezentă uneori și în pasaj	- 100-120 i 250-400 i	Lipsă informații
A183 Larus fuscus	Stuația speciei – P	Specia este prezentă uneori și în pasaj	- - >1 i	Lipsă informații
A179 Larus ridibundus	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	2000-3000 p rezidenta	Lipsă informații
A156 Limosa limosa	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - 120-200 i	Lipsă informații
A292 Locustella luscinioides	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A271 Luscinia megarhynchos	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A008 Podiceps nigricollis	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>17 i >18 i -	Lipsă informații
A249 Riparia riparia	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A275 Saxicola rubetra	Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A276 Saxicola torquata	Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A351 Sturnus vulgaris	Anexa 5C, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A004 Tachybaptus ruficollis	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	>56 p >68 i -	Lipsă informații
A162 Tringa totanus	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	- - 40-80 i	Lipsă informații
A283 Turdus merula	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A285 Turdus philomelos	Anexa 5C, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A232 Upupa epops	Anexa 4B, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor	D / Lipsă informații	Lipsă informații
A142 Vanellus vanellus	Stuația speciei – P	Specia este prezentă pe timp de vară pentru hrănire, odihnă cuibărit și creșterea puilor, uneori și în pasaj	- - 150-300 i	Lipsă informații

La desemnarea ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și a ariilor de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier, speciile criteriu au fost considerate în baza unor prezențe probabile. O evaluare a densității acestora la nivelul

sitului a fost realizată în baza unor estimări și aproximări, fără însă a exista un termen de referință național (baza de date), local sau regional.

În zona de implementarea a planului propus se întâlnesc populații semnificative ale unor specii criteriu ce au stat la baza desemnării siturilor sunt localizate în general în extravilan, în habitate terestre și acvatice naturale sau puțin antropizate. Având în vedere zonificarea propusă pentru extravilan și propunerile de dezvoltare ale UAT, implementarea PUG nu produce modificări ale populațiilor speciilor de interes comunitar din zona studiată, în următorii 10 ani.

C.7.) Relațiile structurale și functionale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar

În teritoriul UAT Eșelnița cuprins în situri de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier (10498 ha) predomină ecosistemele naturale (88,7%), în care se pot identifica o multitudine de habitate naturale din clasele de habitate: N6 – Râuri, lacuri; N09 – Pajiști naturale permanente; N16 – păduri de foioase; N26 – Habitate de păduri în tranziție/neproductive. Ecosistemele artificiale (11,3%) cuprind habitate puternic antropizate din clasele de habitate: N14 – Pășuni, fânețe; N15 – Alte terenuri arabile, N23 – Alte terenuri artificiale (construcții).

Disponerea mozaică a habitatelor în cuprinsul siturilor de interes comunitar menționate generează relații de interdependență între factorii naturali de mediu, elementele de biodiversitate și factorul uman. Astfel, pe un teritoriu relativ restrâns se întâlnește o mare varietate de condiții staționale (geomorfologice, pedologice, hidrogeologice, climatice, biodiversitate), care sub influența antropică au determinat diversitatea ecosistemică specifică teritoriului UAT Eșelnița.

În zona ecosistemelor naturale nu poate fi ignorată prezența „factorul antropic”, care desfășoară activități cu consecințe în perimetrul sau în jurul siturilor de interes comunitar de pe teritoriul UAT.

La nivelul siturilor de interes comunitar nu a fost descris până în prezent setul de relații structurale și funcționale ce participă la menținerea integrității acestora. La ora actuală structura siturilor apare puternic afectată de activitățile antropice curente, parte dintre acestea determină vulnerabilitățile menționate în formularele standard Natura 2000 ale acestora: turismul necontrolat și turismul în masă; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pasuni) datorită încetării activităților agricole specifice; lucrări îndelungate în vecinătatea locurilor de reproducere / cuibului în perioada de reproducere; amenajări forestiere și taieri în timpul cuibaritului speciilor de păsări periclitate; vânătoarea în timpul perioadei de reproducere prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci; vânătoarea în zona locurilor de cuibarire a speciilor periclitate; practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapanta, enduro, moto-cross, mașini de teren; distrugerea cuiburilor, a pantei sau a puilor; deranjarea pasărilor în timpul cuibaritului; adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci; braconajul cu arme de foc și prinderea pasărilor cu capcane; scoaterea puilor pentru comerț ilegal; defrisările, tăierile rase și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari; tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii; împaduririle zonelor naturale sau seminaturale (pasuni, fânețe etc.); industrializare și creșterea

zonelor urbane; electrocutare și coliziune în linii electrice; amplasare de generatoare eoliene; arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor).

Dintre factorii naturali ce participă la structurarea funcțională a siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier, foarte important rămâne factorul de mediu „apă”. Acest factor de mediu reprezintă elementul de legătură și de maximă relevanță pentru 4 tipuri de habitate protejate de interes comunitar (3130 Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea, 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition, 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion, 3140 Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de Chara) și 31 specii criteriu (1 specie de mamifere, 3 specii de amfibieni și reptile, 13 specii de pești, 4 specii de nevertebrate, 1 specie de plante, 9 specii de păsări), precum și 28 specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC.

Habitatele de maximă relevanță pentru siturile de interes comunitar menționate sunt și cele aparținând biotopului terestru, inclusiv cele antropizate, care îndeplinesc funcția de adăpost pentru un număr însemnat de specii criteriu (specii de mamifere, amfibieni/reptile, nevertebrate, plante și păsări), precum și specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC, îndeplinind în același timp funcția estetică și cea de producător biologic primar.

Vulnerabilitățile menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor menționate și activitățile antropice cu consecințe în interiorul siturilor și în zona limitrofă pot fi manageriate prin măsuri legale, administrative și contractuale în scopul conservării, menținerii și, acolo unde este cazul, readucerii într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și/sau a populațiilor speciilor criteriu.

Implementarea PUG actualizat, prin propunerile de dezvoltare a UAT Eșelnița în ceea ce privește extinderea și zonificarea intravilanului, modernizarea și extinderea echipării edilitare și infrastructurii rutiere, managementul deșeurilor, managementul durabil al fondului forestier și al pajiștilor naturale ș.a., nu va afecta integritatea și stabilitatea siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

C.8.) Obiectivele de conservare ale arilor naturale protejate de interes comunitar

Teritoriul administrativ al comunei Eșelnița se suprapune parțial (58% - 10498 ha) cu cel al siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

Obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier, față de care s-a analizat starea actuală a mediului și impactul PUG actualizat asupra speciilor și habitatelor naturale protejate, menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar menționate, sunt cele general valabile, așa cum sunt

precizate în OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât siturile de interes comunitar menționate fac parte din Parcul Natural Porțile de Fier, managementul acestora se desfășoară pe baza Planului de management aprobat cu HG nr. 1048/2014, cu obiective de conservare definite precis și a Regulamentului parcului.

Managementul PN Porțile de Fier urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. Prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale. Obiectivele planului de management vizează:

- a) Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- b) Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;
- c) Menținerea și promovarea valorilor culturale și a tradițiilor comune și /sau specifice fiecărei etnii;
- d) Formarea prin educație ecologică, informare, conștientizare și consultare, a unei atitudini favorabile a comunităților locale și a factorilor de decizie, față de valorile parcului, influențarea percepției și comportamentului vizitatorilor în spiritul imperativelor de conservare a patrimoniului parcului, precum și de dezvoltare durabilă locală și regională;
- e) Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, biodiversității și geodiversității;
- f) Asigurarea oportunităților pentru ca turismul și recreerea să se desfășoare în conformitate cu imperativele de conservare a patrimoniului parcului;
- g) Administrarea parcului prin asigurarea resurselor umane, financiare și logistice pentru îndeplinirea obiectivelor și pentru recunoașterea locală, națională și internațională a parcului.

Referitor la conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, în OUG nr. 57/2007, cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 se prevăd interziceri, a căror nerespectare se sancționează în conformitate cu prevederile din cap. VI – Sancțiuni.

Soluționarea de către autoritățile locale a problemelor sociale și economice este considerată de acestea prioritară, față de acțiunile de protecție și conservare a elementelor cadrului natural și cultural. Din această cauză, gestionarea corespunzătoare a acestora se acutizează în timp și tinde să devină mai greu de rezolvat.

Prin evaluările de teren asupra teritoriului pentru care se întocmește acest studiu, considerăm implementarea PUG actualizat, prin propunerile de dezvoltare a UAT Eșelnița în ceea ce privește extinderea și zonificarea intravilanului, modernizarea și extinderea echipării edilitare și infrastructurii rutiere, managementul deșeurilor, managementul durabil al fondului forestier și al pajiștilor naturale ș.a., este în acord cu obiectivele de conservare ale PN. Porțile de Fier și implicit ale siturilor de interes comunitar din teritoriul său..

C.9.) Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a ariilor protejate de interes comunitar

Starea de conservare actuală a habitatelor naturale de interes comunitar pentru care a fost declarată aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier a fost preluată din formularul standard Natura 2000 al sitului.

Starea de conservare viitoare a habitatelor naturale de interes comunitar ca urmare a implementării PUG în teritoriul UAT Eșelnița, precum și gradul de conservare și de izolare și evaluarea globală la nivelul sitului s-a apreciat pentru fiecare habitat, conform cu criteriile din Manualul de completare a formularului standard Natura 2000, aprobat prin Ordinul Ministrului Nr. 207 / 2006.

*Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a habitatelor de interes comunitar
enumerată în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier*

Tabel 8.1.)

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat în SCI	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conserve	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conserve	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	1255,43	B	B	B	B	0,102	B	B	B	B
3140	Ape puternic oligomezo-trofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	125,54	B	C	B	B	0,010	B	C	B	B
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	3766,29	B	B	B	B	0,306	B	B	B	B
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion	1255,43	B	B	B	B	0,102	B	B	B	B
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și Populus alba	12,55	A	B	A	A	0	A	B	A	A
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	2510,86	B	B	B	B	0,204	B	B	B	B
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	1255,43	B	C	B	B	0,102	B	C	B	B
6190	Pajiști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	125,54	B	B	B	B	0,010	B	B	B	B
6210	Pajiști uscate seminate-răle și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	125,54	B	C	B	B	0,010	B	C	B	B
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	12,55	B	C	B	B	0,001	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la montan și alpin	2510,86	B	C	B	B	0,206	B	C	B	B
8120	Grohotișuri calcaroase și de sisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietea rotundifolia)	12,55	B	A	B	B	0,001	B	A	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	125,54	B	C	B	B	0,010	B	C	B	B
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	62,77	B	C	B	B	0	B	C	B	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	1255,43	B	A	B	B	0,102	B	A	B	B
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	3138,57	A	B	B	B	0	A	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	1255,43	B	C	B	B	0,110	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	25108,60	A	B	A	A	2,120	A	B	A	A
9180*	Păduri din <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	251,01	A	B	A	A	0,020	A	B	A	A
9150	Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i>	6277,15	B	A	B	B	0,518	B	A	B	B
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	753,26	B	B	B	B	0,061	B	B	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus syl-vatica</i> (Aremonio-Fagion)	25108,60	A	A	A	A	2,120	A	A	A	A
91AA	Vegetație forestieră ponto - sarmatică cu stejar pufos	62,77	B	C	B	B	0,005	B	C	B	B
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	125,54	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio -Carpiniori</i>)	21342,31	A	A	A	A	1,814	A	A	A	A
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	376,63	B	C	B	B	0,031	B	C	B	B
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	125,54	B	C	B	B	0,010	B	C	B	B
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	125,54	B	C	B	B	0,010	B	C	B	B
	TOTAL	98588,80					7,99%				

Deși suprafața habitatelor de interes comunitar identificate pe suprafața din teritoriul UAT Eșelnița cuprinsă în ROSCI0206 Porțile de Fier reprezintă 7,99% din suprafața habitatelor din sit, iar prin implementarea PUG actualizat nu se alterează starea de conservare a acestora, întrucât:

- extinderea intravilanului pentru se face în general pe terenuri cu folosințe agricole și, mai puțin, în zona cu vegetație forestieră și ape; extinderea se va face exclusiv în zona de dezvoltare durabilă, conform zonării interioare a Parcului natural Porțile de Fier, având ca scop principal dezvoltarea turistică a comunei;
- tipurile de habitate naturale criteriu identificate în teritoriul UAT cuprins în situl de interes comunitar sunt preponderent sunt situate în extravilan, cu folosința actuală "păduri", care se va amenaja și administra ca pădure cu rol de protecție (protecție a solului, apelor, rol eisagistic și de receere în funcție de poziționarea față) în proprietatea actualului deținător.

Starea de conservare actuală a a speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și arii de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier a fost preluată din formularele standard Natura 2000 ale siturilor.

Starea de conservare viitoare a speciilor protejate de interes comunitar ca urmare a implementării PUG actualizat în teritoriul UAT Eșelnița, precum și date referitoare la importanța populațiilor lor locale, gradul de conservare și de izolare și evaluarea globală a la nivelul siturilor s-a apreciat pentru fiecare specie în parte, conform cu criteriile din Manualul de completare a formularului standard Natura 2000, aprobat prin Ordinul Ministrului Nr. 207 / 2006.

Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a speciilor de interes comunitar enumerate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Portile de Fier

Tabel 8.2.)

Codul și numele speciei	Situația populației și starea de conservare actuală				Nivel de afectare prin implementarea PP		Situația populației și starea de conservare viitoare			
	Situația populației în SCI	Starea de conservare			% din pop. /arealul speciei în SCI	% din habitatul speciei în SCI	Situația populației în SCI	Starea de conservare		
		Conser-vare	Izolare	Global				Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1302 Rhinolophus mehelyi	A	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	A	B	B	B
1303 Rhinolophus hipposideros	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1304 Rhinolophus ferrumequinum	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1305 Rhinolophus euryale	B	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	B	B
1306 Rhinolophus blasii	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1307 Myotis blythii	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1308 Barbastella barbastellus	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1310 Miniopterus schreibersi	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
1316 Myotis capaccinii	B	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	B	B
1318 Myotis dasycneme	A	B	A	B	Lipsă informații	0,0452%	A	B	A	B
1321 Myotis emarginatus	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1323 Myotis bechsteini	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1324 Myotis myotis	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1352* Canis lupus	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
1355 Lutra lutra	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1361 Lynx lynx	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1188 Bombina bombina	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1193 Bombina variegata	C	A	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	A	C	B
1217 Testudo hermanni	A	A	B	B	Lipsă informații	0,0452%	A	A	B	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1220 Emys orbicularis	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1124 Gobio albipinnatus	C	C	C	C	Lipsă informații	0,0452%	C	C	C	C
2555 Gymnocephalus baloni	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1134 Rhodeus sericeus amarus	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
1138 Barbus meridionalis	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
2011 Umbra krameri		Starea de conservare neevaluată			Lipsă informații	0,0452%	Se menține stare de conservare actuală			
1145 Misgurnus fossilis	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1146 Sabanejewia aurata	C	C	C	C	Lipsă informații	0,0452%	C	C	C	C
2522 Pelecus cultratus	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1157 Gymnocephalus schraetser	C	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	B	B
1159 Zingel zingel	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
1163 Cottus gobio	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1032 Unio crassus	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1059 Maculinea teleius	B	A	C	A	Lipsă informații	0,0452%	B	A	C	A
1060 Lycaena dispar	B	B	C	B	Lipsă informații	0	B	B	C	B
1061 Maculinea nausithous	B	A	C	A	Lipsă informații	0,0452%	B	A	C	A
1065 Euphydryas maturna	B	B	C	B	Lipsă informații	0	B	B	C	B
1074 Eriogaster catax	B	A	C	A	Lipsă informații	0	B	A	C	A
4020 Pilemia tigrina	B	B	B	B	Lipsă informații	0	B	B	B	B
1078 Callimorpha quadripunctaria	B	B	C	B	Lipsă informații	0	B	B	C	B
1083 Lucanus cervus	C	A	C	A	Lipsă informații	0	C	A	C	A
1084* Osmoderma eremita	B	B	C	B	Lipsă informații	0	B	B	C	B
1087* Rosalia alpina	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
4014 Carabus variolosus	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
1088 Cerambyx cerdo	B	A	C	A	Lipsă informații	0	B	A	C	A
4046 Cordulegaster heros	B	A	A	A	Lipsă informații	0,0452%	B	A	A	A
1089 Morimus funereus	B	A	C	A	Lipsă informații	0	B	A	C	A
4064 Theodoxus transversalis	B	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	B	B
1093* Austropotamobius torrentium	A	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	A	B	B	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1428 Marsilea quadrifolia	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
1898 Eleocharis carniolica	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
1939 Agrimonia pilosa	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
2093 Pulsatilla vulgaris ssp. Grandis	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
2097 Paeonia officinalis banatica	B	B	A	B	Lipsă informații	0	B	B	A	B
2120 Thlaspi jankae	A	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	A	B	C	B
2285 Colchicum arenarium	A	B	B	B	Lipsă informații	0,0452%	A	B	B	B
2300 Tulipa hungarica	A	B	A	B	Lipsă informații	0	A	B	A	B
2318 Stipa danubialis	A	B	A	B	Lipsă informații	0,0452%	A	B	A	B
2327 Himantoglossum caprinum	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	B	B	C	B
4066 Asplenium adulterinum	A	B	C	B	Lipsă informații	0	A	B	C	B
4067 Echium russicum	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0452%	C	B	C	B
4096 Gladiolus palustris	P	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,0452%	Se menține stare de conservare actuală			

Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a speciilor de interes comunitar enumerate în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 M-tii Almăjului – Locvei

Tabel 8.3.)

Codul și numele speciei	Situatia populației și starea de conservare actuală				Nivel de afectare prin implementarea PP		Situatia populației și starea de conservare viitoare			
	Situatia populației în SPA	Starea de conservare			% din populația speciei în SPA	% din habitatul speciei în SPA	Situatia populației în SCI	Starea de conservare		
		Conservare	Izolare	Global				Conservare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE PĂȘĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC										
A031 Ciconia ciconia	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	C	B	C	B
A072 Pernis apivorus	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	C	B	C	B
A075 Haliaeetus albicilla	C	C	B	C	Lipsă informații	0,0480%	C	C	B	C
A080 Circaetus gallicus	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	B	B	C	B
A089 Aquila pomarina	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	C	B	C	B
A091 Aquila chrysaetos	B	C	C	B	Lipsă informații	0	B	C	C	B
A092 Hieraeetus pennatus	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	B	B	C	B
A402 Accipiter brevipes	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	C	B	C	B
A104 Bonasa bonasia	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
A220 Strix uralensis	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
A231 Coracias garrulus	C	C	B	B	Lipsă informații	0	C	C	B	B
A238 Dendrocopos medius	B	B	C	B	Lipsă informații	0	B	B	C	B
A239 Dendrocopos leucotos	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
A236 Dryocopus martius	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
A246 Lullula arborea	B	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	B	B	C	B
A338 Lanius collurio	C	A	C	A	Lipsă informații	0,0480%	C	A	C	A
A234 Picus canus	C	B	C	B	Lipsă informații	0	C	B	C	B
A224 Caprimulgus europaeus	B	B	C	B	Lipsă informații	0	B	B	C	B
A103 Falco peregrinus	B	C	C	B	Lipsă informații	0,0480%	B	C	C	B
A215 Bubo bubo	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	C	B	C	B
A379 Emberiza hortulana	C	B	C	B	Lipsă informații	0,0480%	C	B	C	B
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENȚIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI 2009/147/EC										
A086 Accipiter nisus	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A256 Anthus trivialis	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A228 Apus melba	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A087 Buteo buteo	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A088 Buteo lagopus	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A212 Cuculus canorus	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A253 Delichon urbica	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A377 Emberiza cirulus	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A099 Falco subbuteo	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A438 Hippolais pallida	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A277 Oenanthe oenanthe	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A214 Otus scops	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A250 Ptyonoprogne rupestris	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A311 Sylvia atricapilla	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				
A310 Sylvia borin	D	Stare de conservare actuală neevaluată	Lipsă informații	0,0480%	D	Se menține stare de conservare actuală				

Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a speciilor de interes comunitar
enumerare în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0026

Cursul Dunării Bazias – Portile de Fier

Tabel 8.4.)

Codul și numele speciei	Situatia populației și starea de conservare actuală				Nivel de afectare prin implementarea PP		Situatia populației și starea de conservare viitoare			
	Situatia populației în SPA	Starea de conservare			% din populația speciei în SPA	% din habitatul speciei în SPA	Situatia populației în SCI	Starea de conservare		
		Conservare	Izolare	Global				Conservare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC										
A073 <i>Milvus migrans</i>	C	B	A	B	Lipsă informații	0	C	B	A	B
A094 <i>Pandion haliaetus</i>	D				Lipsă informații	0	D			
A068 <i>Mergus albellus</i>	A	B	C		Lipsă informații	0,5725%	A	B	C	
A393 <i>Phalacrocorax pygmeus</i>	C	B	C	B	Lipsă informații	0,5725%	C	B	C	B
A403 <i>Buteo rufinus</i>	D				Lipsă informații	0,5725%	D			
A030 <i>Ciconia nigra</i>	C	B	C	C	Lipsă informații	0,5725%	C	B	C	C
A082 <i>Circus cyaneus</i>	D				Lipsă informații	0,5725%	D			
A038 <i>Cygnus cygnus</i>	C	B	C	B	Lipsă informații	0,5725%	C	B	C	B
A027 <i>Egretta alba</i>	C	B	B	B	Lipsă informații	0,5725%	C	B	B	B
A026 <i>Egretta garzetta</i>	C	B	C	C	Lipsă informații	0,5725%	C	B	C	C
A002 <i>Gavia arctica</i>	B	B	C	B	Lipsă informații	0,5725%	B	B	C	B
A001 <i>Gavia stellata</i>	C	B	C	C	Lipsă informații	0,5725%	C	B	C	C
A075 <i>Haliaeetus albicilla</i>	C	B	B	B	Lipsă informații	0,5725%	C	B	B	B
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENȚIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI 2009/147/EC										
A085 <i>Accipiter gentilis</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A228 <i>Apus melba</i>	C	A	C	B	Lipsă informații	0,5725%	C	A	C	B
A230 <i>Merops apiaster</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A086 <i>Accipiter nisus</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A298 <i>Acrocephalus arundinaceus</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A296 <i>Acrocephalus palustris</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A297 <i>Acrocephalus scirpaceus</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A295 <i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A247 <i>Alauda arvensis</i>	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		

1	2	3			4	5	6	7		
A054 Anas acuta	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A056 Anas clypeata	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A052 Anas crecca	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A050 Anas penelope	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A053 Anas platyrhynchos	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A055 Anas querquedula	B	B	C	A	Lipsă informații	0,5725%	B	B	C	A
A043 Anser anser	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A028 Ardea cinerea	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A221 Asio otus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A059 Aythya ferina	B	B	C	A	Lipsă informații	0,5725%	B	B	C	A
A061 Aythya fuligula	B	B	C	A	Lipsă informații	0,5725%	B	B	C	A
A067 Bucephala clangula	B	B	C	A	Lipsă informații	0,5725%	B	B	C	A
A087 Buteo buteo	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A088 Buteo lagopus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A366 Carduelis cannabina	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A364 Carduelis carduelis	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A363 Carduelis chloris	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A212 Cuculus canorus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A036 Cygnus olor	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A028 Ardea cinerea	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A221 Asio otus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A059 Aythya ferina	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A061 Aythya fuligula	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A067 Bucephala clangula	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A087 Buteo buteo	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A088 Buteo lagopus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A366 Carduelis cannabina	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A364 Carduelis carduelis	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A363 Carduelis chloris	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A212 Cuculus canorus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		

1	2	3			4	5	6	7		
A036 Cygnus olor	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A006 Podiceps griseogen	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A269 Erithacus rubecula	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A096 Falco tinnunculus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A359 Fringilla coelebs	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A125 Fulica atra	B	B	C	A	Lipsă informații	0,5725%	B	B	C	A
A123 Gallinula chloropus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%				
A251 Hirundo rustica	C	B	B	B	Lipsă informații	0,5725%	C	B	B	B
A459 Larus cachinnans	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A183 Larus fuscus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A179 Larus ridibundus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A156 Limosa limosa	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A292 Locustella luscinioides	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A271 Luscinia megarhynchos	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A008 Podiceps nigricollis	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A249 Riparia riparia	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A275 Saxicola rubetra	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A276 Saxicola torquata	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A351 Sturnus vulgaris	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A004 Tachybaptus ruficollis	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A162 Tringa totanus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A283 Turdus merula	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A285 Turdus philomelos	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A232 Upupa epops	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A142 Vanellus vanellus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			Lipsă informații	0,5725%	D	Se menține stare de conservare actuală		

Implementarea PUG pe teritoriul UAT Eșelnița nu afectează negativ starea actuală de conservare a populațiilor speciilor de interes comunitar pentru conservarea cărora au fost declarate siturile de interes comunitar din următoarele considerente :

- zonificarea propusă prin PUG nu va determina restrângerea sau fragmentarea habitatelor speciilor protejate de interes comunitar și național menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar

ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier;

- habitatele speciilor protejate de interes comunitar sunt cu largă răspândire în perimetrele siturilor menționate și în zona limitrofă. În această situație, nu apare pericolul diminuării populațiilor speciilor protejate, sau dispariția acestora.
- prin implementarea PUG nu sunt afectați factorii de mediu „vegetația” și „apa” care reprezintă elementele de legătură și de maximă relevanță pentru speciile criteriu ce au stat la baza desemnării siturilor de interes comunitar.
- populațiile speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate siturile menționate sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar activitățile lucrate și modul de utilizare a terenurilor din perioada de implementare a PUG nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a habitatelor acestora.

Prin implementarea PUG actualizat, în următorii 10 ani starea de conservare a siturilor de interes comunitar identificate pe teritoriul UAT Eșelnița (aria specială de conservare ROSCI0206 ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier și ariile de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier) se menține nealterată, mai mult se poate îmbunătăți prin aplicarea măsurilor de protecție a speciilor și habitatelor de interes comunitar și prin managementul durabil al resurselor.

Starea de conservare a speciilor de interes comunitar pentru conservarea cărora au fost declarate aria specială de conservare ROSCI0206 ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier și ariile de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier, în prezent s-a îmbunătățit față de momentul declarării acestora, ca urmare a acțiunilor de conștientizare și de educație derulate pe parcursul anilor., dar mai ales prin managementul performant al Administrației Parcului natural Porțile de Fier.

Pericolele majore și riscurile se mențin încă în ceea ce privește o educație ecologică precară, gestionarea defectuoasă a deșeurilor, nivelul accentuat de sărăcie în localitățile rurale, valorificarea insuficientă și necorespunzătoare a resurselor locale.

D.) IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

D.1.) Identificarea tipurilor de impact negativ ale PP susceptibile să afecteze în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar

◆ Tipuri de poluare ce se pot produce în amplasamentul PUG:

- a. Poluare specifică lucrărilor de construcții și constă din emisii de praf, de noxe chimice, zgomot și vibrații generate de utilajele pentru construcții și mijloacele de transport, în exclusivitate în intravilan;
- b. Poluare specifică traficului și constă din poluarea cu emisii de praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații generate de mijloacele de transport, în intravilan și de-a lungul căilor rutiere din extravilan;
- c. Poluarea cu deșeuri gospodărite necorespunzător și constă din apă uzată menajeră / industrială, deșeuri menajere, deșeuri de construcții, deșeuri de origine animală, uleiuri uzate, deșeuri metalice, deșeuri de hârtie și carton, deșeuri de lemn etc., preponderent în intravilan;
- d. Poluarea accidentală, mai ales cu produse petroliere deversate accidental ca urmare a unor defecțiuni ale utilajelor și mijloacelor de transport, alimentării de urgență cu carburanți din recipienți necorespunzători și fără luarea măsurilor de siguranță etc.

În cap. B.) pct. B.6.) „Emisii și deșeuri generate de planul propus și modalitatea de eliminare a acestora” din prezentul studiu sunt prezentate detaliat poluanții generați de pe amplasamentul PP, gradul de poluare și principalele măsuri de reducere a impactului în cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar.

◆ Identificarea impactului asupra factorilor de mediu generat prin implementarea PUG

a.) Impactul produs asupra factorului de mediu AER

Dezvoltarea urbanistică a UAT Eșelnița, așa cum este prevăzută în PUG, implică desfășurarea unor activități lucrative (construcții, exploatare agregate naturale în cariere, exploatare forestiere, circulația rutieră etc.) care pot genera poluanți în atmosferă: emisii de praf și noxe chimice (gaze de eșapament) și biologice.

Emisii de praf generate în timpul activităților de producție (construcții, cariere etc.) conțin particule fine de diverse mărimi (fracțiuni cu diam 0 – 30 μm), rezultate în fazele de săpături, excavații, mișcarea pământurilor, încărcat / descărcat în/din mijloace auto. Particulele de praf sunt formate din pământ natural necontaminat, care în perioadele lipsite de precipitații sunt antrenate de curenții de aer. Emisiile de praf se produc în punctele de lucru dispersate în intravilanul UAT, cu activitate de mică amploare, așa cum rezultă din propunerile de dezvoltare urbană din PUG. Acestea se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării utilajelor și mijloacelor de transport.

Emisiile de praf generate de mijloacele de transport rutier în trafic sunt formate din particule de praf fin (de regulă fracțiuni cu diam 0 – 15 μm în intravilan) depuse pe carosabil (aduse de curenții de aer sau de apele pluviale din afara platformei drumului), care pot fi contaminate cu hidrocarburi și alte substanțe care ajung accidental pe carosabil. Pe arterele rutiere din intravilan, care sunt sau vor fi modernizate cu îmbrăcăminte asfaltică în perioada de implementare a PUG, cantitățile de pulberi (g/h) sunt mai reduse, acestea fiind îndepărtate periodic de pe carosabil prin serviciile comunitare de salubritate.

Pe arterele rutiere din extravilan (drumuri de exploatare, drumuri locale), care sunt în general cu carosabil pietruit, cantitatea de emisii g/h este mai mare decât în cazul arterelor rutiere modernizate, dar timpul în care se produc este mult mai redus, având în vedere traficul redus care se desfășoară de acestea. Particulele și praful de pe drumurile pietruite din extravilan au un nivel de contaminare mai redus decât cel de pe drumurile modernizate din intravilan, ca urmare a puținătății surselor de contaminare.

Praful se propagă în jurul surselor staționare și de-a lungul arterelor rutiere, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia. Distanța de propagare este influențată de intensitatea curenților atmosferici (≤ 100 m).

În timpul funcționării utilajelor și mijloacelor de transport, în atmosferă se degajă gaze de eșapament de la motoarele Diesel din dotarea utilajelor de construcții și mijloacelor de transport, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO_2), oxizi de carbon (CO); oxizi de sulf (SO_2); compuși organici volatili (COV), pulberi. Acestea se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării motoarelor și în cantitate redusă, fiind generate de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Emisiile de noxe generate de utilaje tehnologice se produc în puncte dispersate din intravilan, nivelul acestora în fiecare punct fiind scăzut, având în vedere amplitudinea mică a activităților lucrate prevăzute în perioada de implementare a PUG.

Emisiile de noxe generate de mijloacele de transport se produc de-a lungul arterelor rutiere din intravilan și extravilan, nivelul acestora depinzând de intensitatea traficului. Emisiile de noxe au un nivel mai ridicat pe arterele rutiere principale (DN 57, străzi principale din localitate) și în intersecții.

Dispersia emisiilor de noxe chimice se va produce în punctele de lucru și de-a lungul arterelor rutiere, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m.

Comparând numărul și mărimea surselor de emisii poluante ce ar putea exista în perioada de implementare a PUG, apreciem nivelul de poluare a aerului nu va depăși valoarea parametrilor de calitate aferenți anului 2012.

Pe raza UAT nu au fost identificate, iar prin implementarea PUG nu se vor activa surse care pot genera poluări cu efecte locale nereversibile sau poluări accidentale ale atmosferei.

Implementarea PUG, în intravilanul UAT Eșelnița generează asupra *factorului de mediu AER un impact direct, cu intensitate redusă, temporar și un grad de extindere zonal.*

În extravilan, implementarea PUG *nu are nici un impact asupra factorului de mediu AER.*

b.) Impactul produs asupra factorului de mediu APA

Resursele de apă disponibile (utilizabile) de pe teritoriul UAT Eșelnița sunt :

- ape de suprafață: fl. Dunărea în amonte de barajul Porțile de Fier I, cu afluenții săi: Mraconia, Eșelnița, Crivița și alte pâraie care deversează în Dunăre.
- ape subterane : nu s-au identificat pe teritoriul UAT.

Din datele rezultate din monitorizarea corpului de apă RORW14.1_B1 Porțile de Fier au rezultat următoarele concluzii:

- evaluarea integrată a elementelor de calitate monitorizate au încadrat apa în potențial ecologic bun.
- din punct de vedere al stării chimice corpul de apă s-a încadrat în stare bună.

Pe afluenții Dunării din teritoriul comunei Eșelnița (Mraconia, Eșelnița cu afluentul Crivița ș.a.) nu sunt instalate puncte de monitorizare, sens în care nu avem informații privind potențialul ecologic și starea chimică a acestora, dar putem afirma următoarele:

- având în vedere caracteristicile naturale ale bazinelor hidrografice (în marea majoritate împădurite), lipsa unor activități în zonă cu impact negativ în zona albiilor majore și minore, se poate că apa are un potențial ecologic bun.
- din punct de vedere al stării chimice apa din cursurile de apă afluenți ai Dunării se încadrează la stare bună.

Pe teritoriul UAT Eșelnița nu s-au produs poluări accidentale ale apelor de suprafață și subterane.

Prin implementarea PUG apele de suprafață (pr. Eșelnița) este afectat cantitativ prin preluarea de debite necesare pentru folosințe industriale sau casnice.

Calitativ, apele de suprafață pot fi afectate direct prin:

- deversare de ape uzate pluvială din zona construită a localității, care poate fi contaminată cu pulberi sedimentabile existente pe suprafețele spălate, cu hidrocarburi sau cu alte substanțe (dejecții de animale sau chiar apă uzată menajeră).
- deversare de ape uzate menajere rezultate în spații private și publice, până la extinderea în toate zonele de locuințe și de turism – agrement ale UAT a sistemelor de canalizare și epurare a apei uzate menajere.
- deșeuri gospodărite necorespunzător (deșeuri menajere, animaliere, de construcții, cadavre de animale etc. depozitate necontrolat pe maluri și albi), până la implementarea sistemului integrat de colectare și eliminare a deșeurilor menaje (realizarea stației de transfer Orșova) ;

În perioada de implementare a PUG, prin dezvoltarea echipării edilitare a localităților se preconizează reducerea surselor de poluare și îmbunătățirea calității apelor de pe teritoriul UAT astfel:

- colectarea și procesare în stații de epurare a întregii cantități de apă uzată menajeră generată la nivelul UAT și deversarea în ape de suprafață a a apelor epurate care respectă cerințele NTPA-001 privind limite admisibile ale apelor epurate ce urmează a fi evacuate în receptorii naturali.
- extinderea sistemului de canalizare pluvială în toate zonele locuite ale UAT, echiparea acestora cu separatoare de hidrocarburi și nisip prin care apa pluvială colectată să fie procesată înainte de deversare în cursuri de apă.
- eliminarea deversării dejecțiilor lichide de animale în canalizarea pluvială sau direct în apele de suprafață.
- managementul crespunzător al deșeurilor de orice fel.

Din Raportul anual privind starea mediului în județul Mehedinți, publicat de Agenția pentru Protecția Mediului Mehedinți pentru anul 2012, rezultă că în teritoriul UAT nu s-au înregistrat concentrații suplimentare de nitrați și nitriți proveniți din surse agricole. Considerăm că starea factorului de mediu poate rămâne neschimbată

și în perioada de implementare a PUG, prin controlul strict al administrării de îngrășăminte chimice și organice pe terenurile arabile cultivate și pe pajiștile naturale.

Prelevarea de debite pentru consum uman sau industrial este mică amplasare, iar punctele de prelevare sunt disperse pe teritoriul UAT, sens în care nu se produc modificări semnificative ale debitelor surselor de apă existente în zona studiată.

În scopul protecției factorului de mediu APA, în Regulamentul local de urbanism (R.L.U.), parte integrantă din PUG se prevăd reglementări specifice privind ocuparea terenurilor și echiparea tehnico – edilitară.

Implementarea PUG, în intravilanul UAT generează asupra factorului de mediu **APA un impact direct, cu intensitate redusă, permanent, rezidual și un grad de extindere zonal.**

c.) Impactul produs asupra factorului de mediu SOL - SUBSOL

La nivelul UAT Eșelnița s-a efectuat un studiu pedologic de către OSPA Mehedinți, pentru terenurile cu folosința "agricol": arabil, pajisti (pășuni, fânețe), livezi, vii. Pentru terenurile forestiere, studiul pedologic a fost efectuat la întocmirea amenajamentelor silvice.

Din datele primite de la OSPA Mehedinți s-a constatat că pe raza UAT unele terenuri cu folosințe agricole au un deficit de elemente nutritive (fosfor, sodiu și potasiu) și materie organică. De asemenea s-a constatat că nu există surse de nitrați din activitățile agricole., conform Ord. 241/2005.

Atât pe terenurile din extravilan, cât și pe cele din intravilan, la nivelul UAT nu s-au constatat zone cu sol – subsol poluat ca urmare a deversării de produse chimice poluante sau prin depozitarea de deșeuri toxice.

În perioada de implementare a PUG, în funcție de modul de utilizare a terenului din teritoriul UAT, impactul asupra solului și subsolului se referă la:

- în zona de extravilan (98,4% din suprafața amplasamentului) solul și subsolul nu vor fi afectate prin implementarea PP, menținându-se categoriile de folosințe actuale (agricole, silvice, drumuri, ape etc); mai mult dezvoltarea urbanistică vizează și măsuri de protecție a factorului de mediu prin lucrări de combaterea eroziunii, stingerea torenților etc.;
- în intravilan, pe terenurile deja ocupate cu construcții (1,08%), se menține nivelul de afectare al factorului de mediu sol - subsol, impactul fiind rezidual, pe toată perioada de existență a construcțiilor;
- până la finele perioadei de implementare a PUG impactul rezidual asupra factorului de mediu sol – subsol se extinde 1,6% din suprafața UAT, în intravilan, prin schimbarea categoriei de folosință actuală (agricol, silvic etc) și ocuparea cu construcții la nivelul propunerilor de dezvoltare din PUG. Pe aceste terenuri se vor executa săpături deasupra nivelului hidrostatic din zonă, pentru realizarea fundațiilor construcțiilor, depozite de terasamente neutilizate în construcții etc.
- în intravilan solul este afectat prin deversarea de ape uzate menajere și pluviale în zonele fără canalizare; prin echiparea edilitară prevăzută în PUG, până la finele perioadei de implementare se reduce semnificativ impactul asupra factorului de mediu sol – subsol, ca urmare a diminuării surselor de poluare (deversarea de ape uzate menajere și pluviale).

- deșeuri depozitate necorespunzător; până la finele perioadei de implementare a PUG se reduce semnificativ impactul asupra factorului de mediu sol – subsol, ca urmare a implementării sistemului de management prin colectare selectivă și transfer la depozitul centralizat din afara UAT.
- în extravilan, solul și subsolul nu sunt afectate de excavații (posibil suprafețe foarte reduse în cazul înființării unor cariere pentru extragerea agregatelor minerale naturale) sau deversări de substanțe poluate.
- terenurile agricole din extravilan sunt în cea mai mare parte terenurile arabile pe care se administrează în general îngrășăminte chimice dar și cantități reduse de îngrășăminte organice. Pe pajiști naturale (pășuni, fânețe) de regulă nu se administrează sau se administrează cantități reduse de îngrășăminte chimice. În perioada de implementare a PUG administrarea de îngrășăminte de orice fel pe terenurile arabile cultivate nu va duce creșteri ale concentrațiilor de nitriți din sol, care pot influența și apele subterane și de suprafață.
- deșeurile din exploatarea forestieră (cantități limitate de crăci și resturi de exploatare) sunt biodegradabile, iar materialul de descoperit de la cariere (format din pământ natural necontaminat) nu generează impact negativ asupra solului și subsolului.

În scopul protecției factorului de mediu SOL - SUBSOL, în Regulamentul local de urbanism (R.L.U.), parte integrantă din PUG se prevăd reglementări specifice privind ocuparea terenurilor agricole și silvice și schimbarea categoriei de folosință.

În funcție de modul de utilizare a terenului din amplasament și de sursele de poluare identificate, implementarea PUG generează asupra factorului de mediu **SOL - SUBSOL**:

- *un impact direct cu intensitate puternică, pe termen lung și un grad de extindere zonal (1,55% din suprafața UAT - terenuri ocupate definitiv cu construcții în intravilan).*
- *un impact direct, cu intensitate redusă, pe termen scurt, un grad de extindere zonal (0,05% din suprafața UAT – terenuri din intravilan neocupate cu construcții).*
- *fară impact (98,4% din suprafața UAT – terenuri cu folosințe agricole sau silvice din extravilan).*

d.) Impactul produs asupra factorului de mediu VEGETAȚIE - FAUNĂ

Pe teritoriul UAT Eșelnița vegetația naturală, specifică habitatelor de păduri, pajiști naturale, pășuni – fânețe ocupă cca. 90,3% din suprafața UAT și este ± afectată de intervenția factorului antropic, atât în ceea ce privește menținerea suprațelor ocupate de acestea cât și conservarea asociațiilor /speciilor de floră componente.

Vegetația antropizată specifică terenurilor arabile, viilor și livezilor ocupă cca. 0,7% din suprafața UAT este formată din plante cultivate (cartofi, porumb, viță de vie, pomi fructiferi, lucernă etc.) sau plante ruderales și de semănătură instalate spontan pe terenuri arabile necultivate (vegetație provizorie).

Fauna sălbatică se remarcă printr-o mare diversitate de specii, cu populații semnificative în special la clasa nevertebratelor și a păsărilor, adăpostită în cea mai mare parte în tipurile de habitate naturale din ecosistemele terestre (păduri, pajiști) și acvatică (râuri, lacuri/bălți, mlaștini).

Din Raportul anual privind starea mediului în județul Mehedinți, publicat de Agenția pentru Protecția Mediului Mehedinți pentru anul 2012, rezultă că nu s-au identificat zone cu vegetație afectată de poluarea din

surse existente pe teritoriul UAT sau din alte surse. De asemenea, nu s-au semnalat populații ale unor specii din fauna terestră și acvatică afectate de poluare, epidemii, epizitii sau alte cauze care să ducă la pierderi semnificative de efectiv și de alterarea stării de conservare a speciilor.

Referitor la modul în care este afectată vegetația și fauna sălbatică din teritoriul UAT în perioada de implementare a PUG, putem afirma că:

- vegetația din extravilan nu este afectată prin reducerea suprafeței aferente, întrucât în zona de extravilan nu se autorizează construcții decât în cazuri excepționale de siguranță națională sau pentru producție, caz în care, conform Legii fondului funciar / Codului silvic suprafața ocupată cu construcții se compensează cu o suprafață echivalentă din punct de vedere ecologic și economic;
- populațiile speciilor din fauna sălbatică (animale și păsări) existente în zonă nu sunt afectate prin restrângerea habitatelor de hrănire, odihnă și reproducere, deoarece prin zonarea funcțională propusă în extravilan, în perioada de implementare a PUG nu sunt prevăzute schimbări ale categoriilor de folosință actuale;
- în extravilan, vegetația existentă și populațiile speciilor din fauna sălbatică specifice în zonă nu sunt afectate de poluanții atmosferici generați prin activitățile lucrative sau trafic, concentrațiile acestora fiind sub nivelul maxim admis chiar și în zonele limitrofe cu intravilanul sau de-a lungul căilor rutiere din extravilan, iar pragurile atinse sunt nepericuloase pentru vegetație și faună;
- populațiile speciilor de animale vertebrate și păsări din extravilan nu sunt sau sunt puțin afectate de emisiile acustice generate de trafic sau activități lucrative și de prezența umană, impactul fiind indirect, indivizii îndepărtându-se de zonele cu zgomot și prezență umană.
- vegetația din intravilan este formată din vegetație forestieră, arbori și arbuști ornamentali, gazon din zone verzi amenajate, precum și vegetația cultivată din curți. Aceasta este ± afectată de emisii de praf și de noxe chimice generate de activități lucrative și de traficul rutier, impactul fiind mai puternic în apropierea punctelor de trafic maxim (ulițe principale și intersecții). Chiar și în aceste situații, concentrațiile poluanților nu depășesc pragurile maxime admise conform Legii nr. 105/2011, încadrându-se în limita nepericuloasă pentru vegetație;
- în intravilan, fauna sălbatică ocupă în general vegetația forestieră, iar câteva specii de păsări (vrăbia, rândunica, ciori, coțofana etc.) se pot întâlni și în alte zone (spații verzi, grădini, chiar curți) pentru hrănire și adăpost. Fauna sălbatică din intravilan este ± afectată de emisii de praf și de noxe chimice generate de activități lucrative și de traficul rutier, impactul fiind mai puternic în apropierea punctelor de trafic maxim (ulițe principale și intersecții) Chiar și în aceste situații, concentrațiile poluanților nu depășesc pragurile maxime admise conform Legii nr. 105/2011, încadrându-se în limita nepericuloasă pentru faună;
- fauna acvatică este localizată în cursurile de apă care străbat atât extravilanul, cât și intravilanul UAT. Populațiile speciilor din fauna acvatică existentă pe teritoriul UAT nu sunt afectate prin implementarea PP, având în vedere starea factorului de mediu APA în perioada de implementare a PUG;

- prin extinderea intravilanului și desfășurarea activităților lucrative necesare pentru dezvoltarea UAT, în perioada de implementare a PUG populațiile speciilor din fauna terestră și acvatică nu vor fi diminuate numeric și nu va fi periclitată existența vreunei specii.

În scopul protecției factorului de mediu VEGETAȚIE - FAUNĂ, în Regulamentul local de urbanism (R.L.U.), parte integrantă din PUG se prevăd reglementări specifice privind ocuparea terenurilor agricole și silvice și înființarea plantațiilor de protecție.

Implementarea PUG generează asupra factorului de mediu VEGETAȚIE - FAUNĂ:

- *un impact direct (vegetatie)/ indirect (faună) de intensitate puternică, pe termen lung, un grad de extindere zonal (1,55% din suprafața UAT - terenuri ocupate definitiv cu construcții în intravilan), fiind afectate populații reduse ale unui număr restrâns de specii.*
- *un impact direct (vegetatie)/ indirect (faună), cu intensitate redusă, pe termen scurt, un grad de extindere zonal (0,05% din suprafața UAT – terenuri din intravilan neocupate cu construcții), fiind afectate populații reduse ale unui număr restrâns de specii..*
- *fară impact (98,4% din suprafața UAT – terenuri din extravilan).*

D.2.) Evaluarea semnificației impactului PP în arii naturale protejate de interes comunitar

D.2.1.) Evaluarea semnificației impactului planului propus

Evaluarea semnificației impactului implementării PUG actualizat al UAT Eșelnița s-a făcut în raport cu suprafața fiecărei arii protejate de interes comunitar, luându-se în considerare statutul de conservare a speciilor și habitatelor la nivelul regiunii biogeografice. Evaluarea se referă în exclusivitate la zonele din arii naturale protejate de interes comunitar aflate pe teritoriul UAT Eșelnița.

Datele generale privind ariile protejate de interes comunitar din teritoriul UAT Eșelnița:

- Aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:
 - Suprafața totală 125543 ha, din care pe teritoriul UAT 10498 ha (8,4%)
 - Suprafața habitatelor de interes comunitar 98589 ha, din care pe teritoriul UAT 10032 ha (10,2%)
- Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei:
 - Suprafața totală 118142 ha, din care pe teritoriul UAT 9955 ha (8,4%)
- Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Portile de Fier:
 - Suprafața totală 9904 ha, din care pe teritoriul UAT 543 ha (5,5%)

Evaluarea semnificației impactului se face pe baza indicatorilor-cheie cuantificabili:

1. Procentul din suprafața habitatelor care va fi pierdut prin implementarea planului propus:

- **% din suprafața habitatelor lor de interes comunitar care va fi pierdută prin implementarea PUG:**

În perioada implementării PUG, prin zonarea funcțională propusă și activitățile lucrative ce se vor desfășura pentru dezvoltarea UAT, în teritoriul aferent siturilor de interes comunitar nu se va reduce suprafața habitatelor de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de

Fier. Suprafața acestora în teritoriul UAT este de 10032 ha (10,2% din suprafața totală a tipurilor de habitate de interes comunitar din sit) și va rămâne neschimbată până la finele perioade de aplicare a PUG.

- % din suprafața siturilor Natura 2000 care va fi pierdută prin implementarea PUG, respectiv:

În perioada implementării PUG, prin zonarea funcțională propusă și activitățile lucrative ce se vor desfășura pentru dezvoltarea UAT nu se va reduce suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Portile de Fier. Suprafața acestora în teritoriul UAT este de : ROSCI0206 Porțile de Fier (10498 ha - 58% din suprafața UAT), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei (9955 ha - 55% din suprafața UAT), ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Portile de Fier (543 ha - 3% din suprafața UAT) și va rămâne neschimbată pe toată perioada de implementare a PUG.

2. Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere de speciile de interes comunitar:

Zonarea funcțională propusă și activitățile lucrative ce se vor desfășura pentru dezvoltarea UAT pot genera unele impacte asupra habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere de speciile criteriu, pentru care au fost declarate siturile de de interes comunitar și alte specii de interes comunitar și național, menționate în formularele standard Natura 2000, dar fără a determina diminuarea suprafeței acestora.

3. Fragmentarea habitatelor speciilor de interes comunitar (exprimată în procente) :

Prin implementarea PUG nu se produce fragmentarea habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere de speciile de animale și păsări de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Portile de Fier..

4. Durata sau persistența fragmentării

Nu este cazul, deoarece prin prin implementarea PUG nu se produce fragmentarea habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere de speciile de animale și păsări de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor enumerate mai sus.

5. Durata sau persistența perturbarii speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar

În zona habitatelor pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere de speciile de animale și păsări de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor enumerate mai sus, în perioada de implementare a PUG, dacă va fi cazul, se vor desfășura proiecte punctuale de mică amploare (în general construcții), care pe termen scurt pot perturba populațiile speciilor de animale și păsări de interes comunitar prin prezența umană și emisii acustice, dar fără a avea un impact semnificativ asupra acestora.

6. Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafața)

Prin zonarea funcțională propusă și activitățile lucrative ce se vor desfășura pentru dezvoltarea UAT, în perioada de implementarea a PUG, în condiții normale nu se produc modificări numerice prin scăderea densității

populațiilor speciilor de animale și păsări de interes comunitar pentru conservarea cărora au fost declarate siturile de interes comunitar și sunt menționate în formularele standard Natura 2000 ale acestora.

7. Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea planului propus

În situația promovării unor proiecte de dezvoltare a UAT (construcții) care pot ocupa, punctual, suprafețe restrânse din perimetrele aferente siturilor de interes comunitar, refacerea habitatelor afectate se va face în cel mult două sezone de vegetație după recepția la terminarea lucrărilor.

8. Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariei naturale protejate de interes comunitar

Implementarea PUG nu afectează compoziția chimică a apei sau a altor resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar.

D.2.2.) Evaluarea semnificației impactului PP cumulat cu alte PP

Implementarea PUG nu generează impact cumulativ cu alte planuri propuse sau aprobate, enumerate în cap. B pct. 13. „Caracteristicile planurilor propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu planul propus”. Acestea sunt planuri generale (naționale sau teritoriale) de direcționare și coordonare a dezvoltării teritoriale a UAT, în elaborarea PUG al UAT Eșelnița fiind preluate aceste elemente.

Proiectele necesare pentru dezvoltarea UAT sunt proiecte punctuale care se desfășoară pe suprafețe restrânse. Încă din faza de proiectare se vor lua măsuri de protecție a mediului prin adoptarea unor soluții tehnice moderne, cu tehnologii și materiale prietenoase pentru mediu.

Impactul acestora proiecte asupra mediului se va evalua pentru fiecare caz încă din faza de proiectare, iar în faza de construire și operare se vor lua toate măsurile de protecție și monitorizare a mediului care să asigure conservarea biodiversității în zona de lucru.

Referitor la impact cumulativ al PUG cu alte planuri propuse sau aprobate propuse precizăm că :

- nu se pierd suprafețe din habitatele naturale protejate de interes comunitar din teritoriul UAT;
- nu se reduce suprafața ariilor protejate de interes comunitar din teritoriul UAT ;
- nu se fragmentează habitatele folosite pentru hrănire, odihnă și reproducere de speciile de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar din teritoriul UAT ;
- nu se produc schimbări în densitatea populațiilor speciilor de animale și păsări de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar din teritoriul UAT
- nu se afectează compoziția chimică a apei sau a altor resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar din teritoriul UAT.

D.3.) Evaluarea impactului prognozat al PP asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar

D.3.1.) Evaluarea impactului prognozat al PP asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar

A. Evaluarea impactului prognozat fara a lua in considerare masuri de reducere a impactului

Conform precizărilor de la pct. D.1) – D.2.) poluanții generați de proiectul propus au impact potențial semnificativ asupra factorilor de mediu pe un teritoriu restrâns, preponderent în intravilanul UAT Eșelnița, și de-a lungul căilor de comunicație din extravilan.

Poluanții generați de activitățile lucrative pentru implementarea PP (construcții, activități de producție, exploatarea utilităților) și de traficul rutier se propagă pe raze mici (100 – 150 m) în jurul surselor sau al zonei de intravilan, dispersându-se pe suprafețe relativ mici. Concentrațiile (pulberi, noxe etc.) și intensitatea (emisii acustice, vibrații etc) poluanților generați în perioada de implementare a PP în zona de intravilan și în mod sporadic și punctual în extravilan nu depășesc limitele maxime admise prin legislația în vigoare.

În scopul identificării impactului potențial al PUG asupra habitatelor naturale de interes comunitar, pentru fiecare tip de habitat a fost alocată o notă de relevanță, stabilită după cum urmează:

- 0 – PP nu generează niciun impact asupra habitatului;
- 1 – PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte;
- 2 – PP generează un impact limitat asupra habitatului, fiind afectate unele specii edificatoare;
- 3 – PP generează un impact direct și indirect asupra habitatului, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstructive ecologica;
- 4 – PP generează un impact asupra habitatului, însă sunt prevăzute măsuri de diminuare a impactului și reconstructive ecologica a unor habitate adiacente cu rol compensator;
- 5 – PP generează un impact considerabil și ireversibil asupra habitatului, conducând la eliminarea acestuia din perimetrul afectat de planul propus și din zonele adiacente.

Evaluarea impactul PUG asupra habitatelor de interes comunitar enumerate în

formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Portile de Fier

Tabel. D.3.1.1.)

Cod Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Suprafata habitatului (%)		Nota de relevanță	Impactul prognozat al implementării PUG asupra habitatului de interes comunitar
		în SCI	în amplasamentul PP		
1	2	3	4	5	6
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	1255,43 (1,000%)	128,05 (0,102%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
3140	Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	125,54 (0,100%)	12,81 (0,010%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	3766,29 (3,000%)	384,16 (0,306%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion	1255,43 (1,000%)	128,05 (0,102%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și P. alba	12,55 (0,001%)	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului

1	2	3	4	5	6
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	2510,86(20,000%)	256,11 (0,204%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	1255,43 (1,000%)	128,05 (0,102%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	125,54 (0,100%)	12,81 (0,010%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6210	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	125,54 (0,100%)	12,81 (0,010%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	12,55 (0,010%)	1,28 (0,001%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	2510,86 (20,000%)	259,11 (0,206%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolia</i>)	12,55 (0,010%)	1,28 (0,001%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	125,54 (0,100%)	12,81 (0,010%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	62,77 (0,050%)	6,40 (0,005%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	1255,43 (1,000%)	128,05 (0,102%)	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	3138,57 (2,500%)	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	1255,43 (%)	138,05 (0,110%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	25108,60 (20,000%)	2661,08 (2,120%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	251,01 (0,200%)	25,60 (0,020%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	6277,15 (5,000%)	650,27 (0,518%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	753,26 (0,600%)	76,83 (0,061%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	25108,60 (20,000%)	2661,08 (2,120%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91AA	Vegetație forestieră ponto -sarmatică cu stejar pufos	62,77 (0,050%)	6,40 (0,005%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	125,54 (0,100%)	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)	21342,51 (17,000%)	2276,94 (1,814%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	376,63 (0,300%)	38,39 (0,031%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	125,54 (0,100%)	12,81 (0,010%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	125,54 (0,100%)	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	125,54 (0,100%)	12,81 (0,010%)	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului

La evaluarea impactului prognozat asupra habitatelor de interes comunitar pentru care a fost declarată aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier identificate în teritoriul administrativ al UAT, s-a avut în vedere următoarele considerente:

- habitatele naturale de păduri, stâcării, pajiști sunt situate în extravilan, unde implementarea PUG nu generează nici un impact asupra asociațiilor vegetale existente, deoarece nu sunt propuse schimbări de folosințe ale terenurilor sau activități lucrative generatoare de impact negativ asupra factorilor de mediu;
- habitatele de zone umede, fiind situate în vecinătatea intravilanului propus vor fi afectate prin activitățile specifice dezvoltării UAT (amenajări pentru turism și agrement, practicarea sporturilor nautice etc.), dar impactul prognozat este un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte.

Având în vedere considerentele enumerate, putem afirma că implementarea PUG nu afectează negativ vegetația din ecosistemele naturale și puțin antropizate: habitate de păduri (inclusiv habitatele de interes comunitar), pajiști naturale (pășuni, fânețe), ape etc.

În funcție de notele de relevanță acordate, evaluarea impactului prognozat al implementării PUG actualizat asupra habitatelor de interes comunitar (29) enumerate în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier (Tabel. D.3.1.1.), identificate în amplasament (24) se poate rezuma astfel:

- PUG actualizat nu generează niciun impact asupra unui număr de 19 tipuri habitate de interes comunitar identificate în amplasament ;
- PUG actualizat generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte, asupra unui număr de 10 tipuri habitate de interes comunitar, identificate în amplasament

La evaluarea impactului prognozat asupra populațiilor speciilor de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale ariei specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și ariilor de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Portile de Fier identificate în teritoriul administrativ al UAT, s-a avut în vedere următoarele considerente:

- suprafața habitatelor speciilor afectate s-a considerat suprafața propusă prin PUG actualizat pentru extindere a intravilanului, respectiv 56,70 ha;
- considerând că arealul speciilor este constituit din suprafața siturilor menționate, nivelul de afectare s-a stabilit procentual ($S. \text{ extidere intravial} / S. \text{ sitului} \times 100$), din calcul rezultând: 0,0452% - ROSCI0206 Porțile de Fier, 0,0480 ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0026, 0,5725% - ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Portile de Fier;
- la evaluarea impactului prognozat s-a avut în vedere, caracteristicile ecologice ale habitatelor preferate ale speciilor, poziționarea habitatului față de intravilanului propus, modul de afectare prin activitățile specifice dezvoltării UAT (amenajări pentru turism și agrement, practicarea sporturilor nautice, pescuit etc.).

În scopul identificării impactului potențial al PUG asupra populațiilor speciilor de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale ariilor naturale protejate de interes comunitar din teritoriul UAT, pentru fiecare specie a fost alocată o notă de relevanță, stabilită după cum urmează:

- 0 – PP nu generează niciun impact asupra specie;

- 1 – PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte;
- 2 – PP genereaza un impact limitat asupra speciei, fiind afectate unele habitate potientiale ale speciei tinta;
- 3 – PP genereaza un impact direct si indirect asupra speciei, insa acesta este reversibil chiar si in lipsa unor masuri de reconstructive ecologica;
- 4 – PP genereaza un impact asupra speciei, insa sunt prevazute masuri de diminuare a impactului si reconstructive ecologica a unor habitate adiacente cu rol compensator;
- 5 – PP genereaza un impact considerabil si ireversibil asupra speciei, conducand la eliminarea acesteia din perimetrul afectat de plan si din zonele adiacente.

Evaluarea impactul PUG asupra speciilor de interes comunitar enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 PORTILE DE FIER, ROSPA0080 MUNTII ALMĂJULUI – LOCVEI si ROSPA0026 CURSUL DUNĂRII BAZIAS – PORTILE DE FIER

Tabel D.3.1.2.)

Codul, Numele speciei	Mărimea populației		Nivel de afectare		Nota de relevanță	Impactul prognozat al implementării PUG asupra speciei de interes comunitar / national
	In sit SCI/SPA	În amplasamentul PP	% din pop. existentă în amplasam.	% din S. habitat în SCI/SPA		
1	2	3	4	5	6	7
SPECII DE INTERES COMUNITAR - FORMULARUL STANDARD AL ROSCI0206 PORTILE DE FIER						
♦ Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE						
1302 Rhinolophus mehelyi	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1303 Rhinolophus hipposideros	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1305 Rhinolophus euryale	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1307 Myotis blythii	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1308 Barbastella barbastellus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1310 Miniopterus schreibersi	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1316 Myotis capaccinii	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1318 Myotis dasycneme	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1321 Myotis emarginatus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1323 Myotis bechsteini	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1324 Myotis myotis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1352* Canis lupus	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1355 Lutra lutra	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1361 Lynx lynx	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
♦ Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE						
1188 Bombina bombina	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1193 Bombina variegata	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1217 Testudo hermanni	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
1220 Emys orbicularis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
◆ Specii de pesti enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE						
1124 Gobio albipinnatus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
2555 Gymnocephalus baloni	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1130 Aspius aspius	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1134 Rhodeus sericeus amarus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1138 Barbus meridionalis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
2011 Umbra krameri	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1145 Misgurnus fossilis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1146 Sabanejewia aurata	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
2522 Pelecus cultratus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1157 Gymnocephalus schraetser	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1159 Zingel zingel	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1163 Cottus gobio	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
◆ Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE						
1032 Unio crassus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1059 Maculinea teleius	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1060 Lycaena dispar	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1061 Maculinea nausithous	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1065 Euphydryas maturna	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1074 Eriogaster catax	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4020 Pilemia tigrina	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1078 Callimorpha quadripunctaria	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1083 Lucanus cervus	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1084* Osmoderma eremita	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1087* Rosalia alpina	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4014 Carabus variolosus	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1088 Cerambyx cerdo	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4046 Cordulegaster heros	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1089 Morimus funereus	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4064 Theodoxus transversalis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
1093* Austropotamo-bius torrentium	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
◆ Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE						
1428 Marsilea quadrifolia	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1898 Eleocharis carniolica	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452 %	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1939 Agrimonia pilosa	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2093 Pulsatilla vulgaris ssp. grandis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2097 Paeonia officinalis banatica	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
2120 Thlaspi jankae	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2285 Colchicum arenarium	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2300 Tulipa hungarica	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
2318 Stipa danubialis	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2327 Himantoglossum caprinum	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
4066 Asplenium adulterinum	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4067 Echium russicum	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
4096 Gladiolus palustris	Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0452%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
SPECII DE INTERES COMUNITAR - FORMULARUL STANDARD AL ROSPA0080 MUNTII ALMĂJULUI - LOCVEI						
◆ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC						
A031 Ciconia ciconia	40-50 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A072 Pernis apivorus	20-40 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A075 Haliaeetus albicilla	1 p rezidentă	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A080 Circaetus gallicus	15-30 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A089 Aquila pomarina	6-10p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A091 Aquila chrysaetos	3-5p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A092 Hieraaetus pennatus	3-5 p - -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A402 Accipiter brevipes	5-10 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A104 Bonasa bonasia	80-110 p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A220 Strix uralensis	20-30 p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A231 Coracias garrulus	10-12 p - -	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A238 Dendrocopos medius	1200-1300 p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A239 Dendrocopos leucotos	300-350 p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei

1	2	3	4	5	6	7
A236 Dryocopus martius	210-230 p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A246 Lullula arborea	1800-2300 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A338 Lanius collurio	4900-5000 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A234 Picus canus	300-350 p rezidentă	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A224 Caprimulgus europaeus	300-500 p -	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A103 Falco peregrinus	3-4 p rezidentă	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A215 Bubo bubo	5-10 p rezidentă	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A379 Emberiza hortulana	>100-150 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
► Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directiva 2009/147/EC						
A086 Accipiter nisus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A256 Anthus trivialis	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A228 Apus melba	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A087 Buteo buteo	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A088 Buteo lagopus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A212 Cuculus canorus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A253 Delichon urbica	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A377 Emberiza cirrus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A099 Falco subbuteo	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A438 Hippolais pallida	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A277 Oenanthe oenanthe	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A214 Otus scops	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A250 Ptyonoprogne rupestris	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A311 Sylvia atricapilla	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A310 Sylvia borin	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,0480%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
SPECII DE INTERES COMUNITAR - FORMULAR ROSPA0026 CURSUL DUNĂRII BAZIAS – PORTILE DE FIER						
◆ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC						
A073 Milvus migrans	D / Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A094 Pandion haliaetus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A068 Mergus albellus	- 1200-1500 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A393 Phalacrocorax pygmeus	- 684-890 i 500-700 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
A403 Buteo rufinus	- 2 - 4 i		Lipsă informații	0,5725%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A030 Ciconia nigra	>2 i -		Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A082 Circus cyaneus	- >2 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A038 Cygnus cygnus	>2 i -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A027 Egretta alba	- >2 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A026 Egretta garzetta	>2 i -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A002 Gavia arctica	- >2 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A001 Gavia stellata	>2 i -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A075 Haliaeetus albicilla	- >2 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
► Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directiva 2009/147/EC						
A085 Accipiter gentilis	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A228 Apus melba	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A230 Merops apiaster	10-15 p -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A086 Accipiter nisus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A298 Acrocephalus arundinaceus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A296 Acrocephalus palustris	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A297 Acrocephalus scirpaceus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A295 Acrocephalus schoenobaenus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A247 Alauda arvensis	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A054 Anas acuta	- - >26 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A056 Anas clypeata	- - 400-600 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A052 Anas crecca	- >300 i >350 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A050 Anas penelope	- >550 i 877-1200 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A053 Anas platyrhynchos	- >877 i 1100-2300 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A055 Anas querquedula	>50 i - >2500 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A043 Anser anser	- - 120-240 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A028 Ardea cinerea	>39 p >10 i >100 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A221 Asio otus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A059 Aythya ferina	- 22000-26500 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A061 Aythya fuligula	- >2748 i >4500 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A067 Bucephala clangula	- 904-1560 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A087 Buteo buteo	>4 i >2 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A088 Buteo lagopus	- >1 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A366 Carduelis cannabina	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A364 Carduelis carduelis	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A363 Carduelis chloris	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A212 Cuculus canorus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A036 Cygnus olor	- - 8-10 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A253 Delichon urbica	D / Lipsă informații ii	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A070 Mergus merganser	- >4 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A069 Mergus serrator	- >4 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A383 Miliaria calandra	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A262 Motacilla alba	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A260 Motacilla flava	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A319 Muscicapa striata	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A058 Netta rufina	- - 2-8 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A337 Oriolus oriolus	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A017 Phalacrocorax carbo	>120 p >204 i 800-900 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A273 Phoenicurus ochruros	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A005 Podiceps cristatus	>54 p >16 i 340-400 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A006 Podiceps grisegena	>4 p - 80-90 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A269 Erithacus rubecula	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A096 Falco tinnunculus	16-20 p 4-20 i -	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A359 <i>Fringilla coelebs</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A125 <i>Fulica atra</i>	- - 4000-12000i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A123 <i>Gallinula chloropus</i>	27-40 p 120-200 i 350-400 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A251 <i>Hirundo rustica</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A459 <i>Larus cachinnans</i>	- 100-120 i 250-400 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A183 <i>Larus fuscus</i>	- - >1 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A179 <i>Larus ridibundus</i>	2000-3000 p rezidenta	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A156 <i>Limosa limosa</i>	- - 120-200 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A292 <i>Locustella luscinioides</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A271 <i>Luscinia megarhynchos</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A008 <i>Podiceps nigricollis</i>	>17 i >18 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A249 <i>Riparia riparia</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A275 <i>Saxicola rubetra</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A276 <i>Saxicola torquata</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A351 <i>Sturnus vulgaris</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A004 <i>Tachybaptus ruficollis</i>	>56 p >68 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A162 <i>Tringa totanus</i>	- - 40-80 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A283 <i>Turdus merula</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A285 <i>Turdus philomelos</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A232 <i>Upupa epops</i>	D / Lipsă informații	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A142 <i>Vanellus vanellus</i>	- - 150-300 i	Lipsă informații	Lipsă informații	0,5725%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

În funcție de notele de relevanță acordate, evaluarea impactului prognozat al implementării PUG actualizat asupra speciilor de interes comunitar (67 specii - Directiva Consiliului 92/43/EEC, anexa II) enumerate în formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier (mamifere – 15 specii, amfibieni/reptile – 4 specii, pești – 13 specii, nevertebrate – 17 specii, plante – 18 specii) se poate rezuma astfel (Tabel. D.3.1.2.):

- PUG actualizat nu genereaza niciun impact asupra unui număr de 13 specii de interes comunitar identificate în amplasament (mamifere - 2 specii, plante – 11 specii);
- PUG actualizat genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte asupra unui număr de 54 specii de interes comunitar identificate în amplasament (mamifere – 13 specii, amfibieni/reptile – 4 specii, pești – 13 specii, nevertebrate – 13 specii, plante – 7 specii)

În funcție de notele de relevanță acordate, evaluarea impactului prognozat al implementării PUG actualizat asupra speciilor de păsări (36) enumerate în formularul standard Natura 2000 al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei se rezumă astfel (Tabel. D.3.1.2.):

- PUG actualizat nu genereaza niciun impact asupra unui număr de 9 specii de păsări protejate identificate în amplasament (specii de păsări enumerate în Directiva Consiliului 2009/147/EC – 11 specii);
- PUG actualizat genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte asupra unui număr de 27 specii de păsări protejate identificate în amplasament (specii de păsări enumerate în Directiva Consiliului 2009/147/EC – 12 specii, specii de păsări cu migrație regulată neenumerate în Directiva Consiliului 2009/147/EC – 15 specii).

În funcție de notele de relevanță acordate, evaluarea impactului prognozat al implementării PUG actualizat asupra speciilor de păsări (79) enumerate în formularul standard Natura 2000 al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier se rezumă astfel (Tabel. D.3.1.2.):

- PUG actualizat nu genereaza niciun impact asupra unui număr de 2 specii de păsări protejate identificate în amplasament (specii de păsări enumerate în Directiva Consiliului 2009/147/EC – 2 specii);
- PUG actualizat genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte asupra unui număr de 75 specii de păsări protejate identificate în amplasament (specii de păsări enumerate în Directiva Consiliului 2009/147/EC – 11 specii, specii de păsări cu migrație regulată neenumerate în Directiva Consiliului 2009/147/EC – 64 specii).

Față de situația prezentată, apreciem că prin implementarea PUG impactul generat asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar nu afectează obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate și statutul de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier.

B. Evaluarea impactului prognozat dupa implementarea masurilor de reducere a impactului

În timpul implementării PUG, impactul produs asupra vegetației și faunei din teritoriul UAT poate fi redus prin aplicarea unor măsuri specifice de eliminare / reducerea a poluanților generați de traficul auto, în activitățile lucrative necesare pentru implementarea PUG, precum prin și managementul adecvat al deșeurilor și al apelor pluviale și meteorice.

Măsurile de eliminare / reducere a emisiilor poluante și a deseuri generate prin implementarea PP prezentate în cap. B.7. – Emisii si deseuri generate prin implementarea PP si modalitatea de eliminare a acestor se referă în special la zona din intravilan, în care este concentrată activitatea umană.

Așa cum am precizat în capitolele anterioare, tipurile de habitate Natura 2000 și habitatele speciile de faună și floră de interes comunitar, pentru conservarea cărora au fost declarate ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0026 Cursul Dunării Baziaș - Porțile de Fier sunt situate cu precădere în zona de extravilan a UAT.

În perioada de implementare a PUG concentrațiile poluanților generați de activitățile lucrate, habitare umană și trafic se vor situa la niveluri nepericuloase pentru vegetație și faună, în extravilan fiind cu mult mai reduse decât în intravilan.

Prin măsurile de eliminare / reducere a emisiilor poluante și a deșeurilor generate în perioada de implementare a PUG, nivelul emisiilor se reduce cu 20 – 30%, iar al deșeurilor cu 70 – 80%, în procent crescător, pe măsură ce se extind sistemele de canalizare menajeră și pluvială și se implementează sistemul de colectare și eliminare a deșeurilor menajere.

Apreciem că impactul rezidual al PUG după implementarea măsurilor de eliminare / reducere a emisiilor poluante și a deșeurilor va fi cel mult 60 – 70% din impactul prognozat anterior de implementarea măsurilor de reducere / eliminare.

Reducerea impactului generat prin implementarea PUG asupra mediului este semnificativă în intravilan și neglijabilă în extravilan, unde factorii poluanți ating niveluri foarte scăzute și, în general nu generează impact asupra habitatelor naturale și speciilor de interes comunitar.

D.3.2. Evaluarea impactului cumulativ al PUG cu alte PP sau aprobate asupra speciilor si habitatelor de protejate enumerate în formularele standard ale siturilor de interes comunitar

a.) Evaluarea impactului cumulativ fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

Implementare a PUG nu generează impact cumulativ cu alte planuri propuse sau aprobate, asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar din perimetrul siturilor de interes comunitar din teritoriul UAT.

b.) Evaluarea impactului cumulativ rezidual dupa implementarea masurilor de reducere a impactului pentru proiectul propus și pentru alte proiecte

Nu este cazul.

c.) Scara de timp pentru care au fost luate în considerație efectele cumulative

Nu sunt generate efecte cumulative.

E.) MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

E.1.) Măsuri de reducere a impactului asupra mediului în perioada de implementare a PUG

Eliminarea/reducerea emisiilor de pulberi se poate realiza prin următoarele măsuri:

- stropirea cu apă a surselor de praf în perioadele lipsite de precipitații;
- montarea panourilor de protecție în jurul punctelor de lucru unde se execută lucrări de construcții;
- salubritizarea arterelor rutiere modernizate din intravilan;
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport pe drumurile nemodernizate;
- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (sensuri unice)
- încărcătura vrac din pământ de la construcții / agregate minerale din cariere va fi acoperită în timpul transportului pe arterele din intravilan.

Prin aplicarea acestor măsuri apreciem că se poate reduce cantitatea de praf generată de în atmosferă cu cca. 20%.

Măsurile de reducere a emisiilor de noxe chimice se referă la:

- punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare ;
- controlul periodic al gazelor de esapament, punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport echipate cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de reducere a poluantilor
- optimizarea programului de lucru al utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, pentru reducerea timpului de funcționare;
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport în zonele intens populate;
- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (sensuri unice, sensuri giratorii).
- folosirea carburanților de calitate superioară (motorină cu conținut scăzut de sulf);

Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Măsuri de reducere a emisiilor acustice se referă la:

- punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare ;
- controlul periodic al nivelului, punerea și menținerea în funcțiune / circulație numai a utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport echipate cu motoare performante dotate atenuatoare de zgomot;
- optimizarea programului de lucru al utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, pentru reducerea timpului de funcționare;
- organizarea corespunzătoare a punctelor de lucru astfel ca nivelul emisiilor acustice să nu fie depășit
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacele de transport în zonele cu trafic intens;

- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (sensuri unice, sensuri giratorii);

Eliminarea/reducerea vibrațiilor se poate realiza prin următoarele măsuri:

- optimizarea programului de lucru al utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, pentru reducerea timpului de funcționare;
- restricționarea vitezei de circulație a mijloacelor de transport în zonele cu trafic greu;
- optimizarea circulației în punctele cu trafic intens din intravilan (sensuri unice, sensuri giratorii).
- amplasare construcțiilor în zonele cu trafic greu din intravilan la distanță mai mare decât distanța medie de propagare a vibrațiilor.

Eliminarea/reducerea apei uzate pluviale se poate realiza prin următoarele măsuri:

- extinderea sistemului centralizat de canalizare pluvială la întreaga zonă construită a localității Baia de Aramă, precum și în celelalte localități ale UAT;
- menținerea în funcțiune a sistemului centralizat de canalizare pluvială prin întreținerea periodică a șanțurilor, rigolelor și a sistemelor de decontaminare;
- prevenirea deversărilor accidentale de hidrocarburi sau alte substanțe (dejecții de animale sau chiar apă uzată menajeră) pe sol și în rigolele / șanțurile de colectare a apelor pluviale.

Eliminarea/reducerea deșeurilor se poate realiza prin următoarele măsuri:

- dejecții de animale – fracțiunea lichidă se va colecta și depozita în bazine sau lagune cu pereți impermeabilizați, iar dejecțiile solide pe platforme din beton impermeabilizate, iar după o perioadă de fermentare de 5 – 6 luni vor fi administrate ca îngrășământ organic pe terenurile agricole.
- apa uzată menajeră se va prelua în sistemele centralizate de canalizare existente și propuse în toate localitățile UAT, se supun epurării chimice și biologice în stațiile de epurare aferente și se deversează în emisari (pârâie de pe raza UAT).
- deșeurile menajere și ambalajele nereciclabile se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifice și vor fi preluate și prelucrate la stația de transfer din zona 2, amplasată pe teritoriul UAT Baia de Aramă, de unde vor fi transportate la depozit ecologic centralizat.
- colectarea și predarea pentru reciclare la operatori economici specializați a deșeurilor metalice, uleiurilor minerale, ambalajelor și deșeurilor din materiale plastice reciclabile.

E.2.) Măsuri de reducere a impactului PP asupra speciilor de interes comunitar

În scopul protejării speciilor animate și păsări de interes comunitar ce pot fi întâlnite în teritoriul UAT Gogoșu sunt interzise:

- culegerea în scopul comercializării a exemplarelor din speciile de plante protejate;
- uciderea sau capturarea intenționată a speciilor de faună, indiferent de metoda utilizată;
- deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;

- perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere, de creștere și de migrație;
- deținerea exemplarelor din speciile pentru care sunt interzise vânarea și capturarea;
- comercializarea, deținerea și/sau transportul în scopul comercializării a exemplarelor din specii protejate de animale și păsări, în stare vie ori moartă sau părți /produse provenite de la acestea.

E.3.) Măsuri de reducere a impactului PP asupra biodiversității

- la alegerea amplasamentelor proiectelor de dezvoltare ce se vor afla în extravilan, beneficiarii au obligația de a solicita avizul de principiu al custozilor ariilor protejate de interes comunitar;
- la terminarea lucrărilor de construcții sau amenajări terenurile folosite temporar să fie aduse la starea inițială, în cazul celor a căror categoria de folosință anterior utilizării este pășune, fâneață sau pădure, iar a acelor cu alte folosințe agricole (arabil, livezi, vii etc.), fie la folosința inițială fie la o folosință favorabilă pentru aria protejată de interes comunitar (pășune, fâneață, pădure);
- speciile de ierburi sau cele forestiere, cu care se va face renaturarea terenurilor din extravilan folosite temporar, vor fi specii locale neinvazive caracteristice habitatelor din sit, numai cele indicate în avizul custodelui ariilor protejate de interes comunitar pentru fiecare proiect;
- ameliorarea prin împădurire a terenurile degradate se va face numai pe baza unui proiect elaborat de specialiști atestați conform prevederilor legale; anterior elaborării proiectului beneficiarul va solicita un aviz de principiu al custozilor ariilor protejate de interes comunitar; după întocmire, beneficiarul va declanșa procedura de obținere a acordului de mediu, care include și avizul custozilor ariilor protejate de interes comunitar pentru proiect.
- proiectele de ameliorare a terenurilor degradate prin împădurire vor fi aprobate de autoritatea teritorială de reglementare în silvicultură – Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea.

F.) LUCRARI DE REFACERE A MEDIULUI

În perioada de implementare a PUG, în proiectele propuse pentru lucrări de construcții se vor folosi temporar terenuri, care, după finalizarea fazei de construire se vor aduce la starea inițială. De asemenea, în cazul producerii unor avarii la obiective în funcțiune, care pot produce poluări accidentale ale solului și vegetației, pe terenurile afectate se vor executa lucrări de refacere a mediului.

Lucrările de refacere a mediului, în general constau din:

- dezafectarea organizării de șantier, demolarea construcțiilor cu caracter provizoriu, evacuarea resturilor de materiale de construcții;
- evacuarea deșeurilor de orice fel aflate pe amplasament, cu respectarea măsurilor de eliminare specifice fiecărui tip de deșeu;
- îndepărtarea stratului de sol contaminat, dacă este cazul, completarea stratului de suprafață cu pământ vegetal din gropi de împrumut;

- copertarea depozitelor de deșeuri de construcții cu pământ vegetal decapat la săpături
- nivelarea terenului la cota finală de amenajare prevăzută în documentația tehnică de execuție;
- refacerea stratului vegetal prin însămânțare cu ierburi perene sau plantare cu specii de arbori și arbuști.

Lucrările de refacerea a mediului se vor particulariza pentru fiecare proiect propus încă din faza de proiectare (caz de poluare accidentală) și se vor completa cu recomandările evaluatorului de mediu precizate în documentațiile tehnice pentru obținerea acordului de mediu.

Costul lucrărilor de refacere a mediului se vor stabili pentru fiecare proiect propus / caz de poluare accidentală și sunt în sarcina constructorului / poluatorului.

G.) PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI

Pe toată perioada de implementare a PUG, toți factorii de mediu vor fi monitorizați periodic prin Programul de monitorizare desfășurat de Agenția Pentru Protecția Mediului Mehedinți.

Proiectele propuse pentru activitățile lucrative necesare pentru implementarea PUG, precum și obiectivele economice / prestatorii de servicii publice care pot genera poluanți (rețelele de canalizare, stațiile de epurare, stații de distribuție carburanți etc.) vor avea programe proprii de monitorizare și conformare, aprobate și controlate de A.P.M. Mehedinți, conform prevederilor legale.

H.) DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ

Elaborarea studiului de evaluare adecvată a necesitat parcursul a două etape, respectiv etapă de teren pentru culegerea datelor privind cadrul natural general și elementele speciale privind speciile și habitatele de interes comunitar din zona amplasamentului și zona limitrofă și etapă de birou pentru prelucrarea datelor de teren și elaborarea prezentului studiu.

În etapa de teren, pentru culegerea informațiilor privind speciile și habitatele de importanță comunitară s-a procedat la efectuarea de sondaje și recoltare de probe de sol și vegetație pentru determinări de laborator, precum și observații directe asupra elementelor de floră și faună, respectiv:

- identificarea amplasamentului, a vecinătăților și accesibilității acestuia
- identificarea vizuală a arealelor sensibile (zone cu regim de protecție specială, rezervații ale naturii, zona locuită) din teritoriul UAT Eșelnița și zona limitrofă;
- observații directe (2 zile în intervalul 25 – 27.06.2015) în amplasamentul PP și în zona limitrofă pentru identificarea speciilor de arbori, arbuști și pătură ierbacee, determinarea habitatelor, recoltarea de probe și determinarea speciilor și asociației de specii de plante din amplasamentul PUG;
- observații directe în teritoriul UAT Eșelnița (5 zile în intervalul 25 – 30.07.2015, 2 zile în intervalul 11 – 12.08.2015, 2 zile în intervalul 08 – 09.10.2015, 2 zile în intervalul 19 – 20.02.2016 și 3 zile în intervalul 07 –

10.03.2016) pentru identificarea speciilor de animale și păsări protejate și a zonelor de hrănire, odihnă / adăpostire, reproducere / cuibărit și creșterea puilor;

I.) ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI

1. Copie Registru național de înscriere a elaboratorilor de studii pentru protecția mediului 04.02. 2016 (1 filă)
2. Lista organizațiilor/instituțiilor/specialiștilor implicați în furnizarea informațiilor și elaborarea studiului
3. Bibliografie și reglementări legislative
4. Plan de amplasare în zonă, planșa nr. 1, scara 1:4000
5. Amplasarea siturilor Natura 2000 pe teritoriul UAT Eșelnița, scara 1: 120000
6. Planurile PUG Eșelnița depuse la APM Mehedinți

Elaborator studiu,

S.C. ACER S.R.L.

Director executiv,

Ing. Rodica Ungureanu

